ဘုံဝါဒနှင့် ကိုဗမာ

■ သိန်းဖေမြင့်

ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာ

သိန်းဖေမြင့်

၂၅–၁–၆၇ (အုပ်ရေ–၃၀၀၀)

မာတိကာ

၁။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကြီးမှူးသော ဗဟို
တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီး၏ တို့ဗမာဝါဒ ၅

၂။ ခေတ်ကာလ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး။
(သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း) ၁၂

၃။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနှင့် စစ်ကိုင်းသူတို့၏
မေတ္တာလက်ဆောင်။ ၁၈

၄။ ကမ္ဘာစစ်နှင့် ဗမာ (သခင်အောင်ဆန်း) ၂၉

၅။ ကျွန်တော်ဘုံသမား (ပေါင်နု) ၄၄

၆။ ဘယ်လို လှုပ်လှပ်ရေးမျိုးလဲ (မောင်နု) ၆၇

၇။ ရေနံမြေ အရေးတော်ပုံ (မောင်စိုး) ၇၅

၈။ အလုပ်သမား နှင့် လယ်သမားသာ တိုင်း
ပြည်၏ အရှင်သခင် (သခင်လေးမောင်) ၈၇

၉။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့် ဗမာရာဇဝင် (သန်းထွန်း) ၉၇

၁၀။ လောကနိဗ္ဗာန်တည်ဆောက်နေသူ စတာလင်။
(မောင်ဗဆွေ) ၁၁၃

၁၁။ ကမ္ဘာကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်စေခဲ့သော
နိုင်ငံရေးပါတီတခု။ (မောင်ဗဟိန်း) ၁၂၃

၁၂။ လက်ဝဲဂိုဏ်းများ၏ ဝါဒ (ဦးသန့်) ၁၃၀

မာတိကာ

၁၃။ မြိမ်းချမ်းရေး နှင့် ဖြိုတိသျှခြေလှမ်း (မောင်လှဖေ) ၁၃၅
၁၄။ တိဗမာအစည်းအရုံးကြီးနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ (သခင်ကျော်စိန်) ၁၃၉
၁၅။ ကုလား ဗမာဘိုက်ပွဲ (မောင်သိန်းဖေ) ၁၅၈

အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းများ

၁။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ၁၈၁
၂။ သခင်အောင်ဆန်း ၁၈၅
၃။ သခင်နု ၁၈၉
၄။ သခင်စိုး ၁၉၂
၅။ သခင်သန်းထွန်း ၁၉၄
၆။ သခင်လေးမောင် ၁၉၆
၇။ ဦးဗဆွေ ၁၉၈
၈။ ပန်းတနော် ဦးသန့် ၂၀၀
၉။ သခင်ဗဟိန်း ၂၀၁
၁၀။ သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လကျာ်) ၂၀၃
၁၁။ သခင်ကျော်စိန် ၂၀၄
၁၂။ သိန်းဖေမြင့် ၂၀၇

တတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေသူ၏အမှာ

ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာစာအုပ်ကို ၁၉၅၄ခုနှစ်က ပြည်တော်ရိုး စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

တဖန် ဂျိုးဖြူ စာအုပ်တိုက်မှ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယ အကြိမ် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပြန်ပါသည်။ နှစ်ကြိမ်ရိုက်သော စာအုပ်များ လုံးဝကုန်သွားပြန်၍ ယခုအချိန်အခါတွင် စာအုပ်ဆိုင်များ၌ ဝယ်ယူ၍မရခဲ့ပါသဖြင့် လေ့လာလိုသူများက ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်သင့်ကြောင်း တောင်းဆိုခဲ့ပါ၍ ယခုတတိယ အကြိမ် ပြန်လည် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ရပါကြောင်း။

ဗော့စတော့စာပေ

နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာစာပေ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၂၃၀)

ပုံနှိပ်သူ။ ဒေါ်ခင်ဦး၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၈၃၁) နွယ်နီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၃၈၊ ၂၉–လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ။ ဦးလှဖေ၊ (၀၄၁၉) "ဗော့စတော့စာပေ" အမှတ် ၂၁၊ အရှေ့ဒီရုံ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

နိဒါန်း

ဤ "ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာ" စာအုပ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၌ "အရှေ့ကနေဝန်းထွက်သည့်ဗမာ" ဝတ္ထုရှည်ကြီးကို အပါတ်စဉ်ရေးရာ ၁၃၀၀-ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ် စာတမ်း စာနယ်ဇင်းများကို ဘတ်ရလေ့လာရလေသည်။ ၎င်းထဲတွင် နဂါးနီစာစောင်များပါ၏။

၁၃၀၀-ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံ မတိုင်မီကလေးနှင့် အရေးတော်ပုံအတွင်း မာ့က်စ်ဝါဒသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး အုံကြွဖွဲ့စည်းမှုအတွင်းသို့ ဩဇာပျံ့နှံ့လာလေသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးသည်လျှင် လူမျိုးရေးဝါဒကိုသာမက ဘုံဝါဒ (ဝါ) မာ့က်စ်ဝါဒကို ခံယူစပြုလာလေသည်။ လူမျိုးရေးဝါဒသမားသက်သက်ဖြစ်သူတို့သည် တို့ဗမာ ခေါင်းဆောင်မှုနေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျောကျဆင်းလျက်မာ့က်စ်ဝါဒသမားတို့သည် တို့ဗမာခေါင်းဆောင်မှုနေရာသို့ တက်ရောက်လာကြလေသည်။

အထင်ရှားဆုံးမှာ မြင်းခြံတွင်ကျင်းပသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ညီလာခံတွင် ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသော သခင်လေးမောင်၏ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်းနောက် တို့ဗမာအစည်းအရုံး နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကော်မတီက ၁၉၃၈-အကုန် ၃၉ အစတွင် ဘုံဝါဒကို တို့ဗမာ လက်သုံးတရားဝင်ဝါဒအဖြစ်ဖြင့် ကျေညာလေတော့သည်။ “ယင်းကျေညာချက်ကို စာအုပ်အစတွင်တွေ့နိုင်ပေသည်”

သို့ကလို တို့ဗမာနိုင်ငံရေးလုပ်ငန်း၌ ဝင်ရောက် လာခြင်းသည် နဂါးနီစာစောင်များ၌ ထင်ဟပ်လာခဲ့လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုံဝါဒသဘောနှင့်ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးများ ဘုံဝါဒအရင်းခံ၍ ဗမာ့အရေး, ကမ္ဘာ့အရေးတို့ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားကြသော ဆောင်းပါးများ။ ကမ္ဘာ့ဘုံဝါဒ (ဝါ) မာ့က်စ်ဝါဒဆောင်းပါးများနှင့် ပါတီများအကြောင်း ဆောင်းပါးများတို့ကိုဘတ်ရှုရပေသည်။

၁၃၀၀-ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံကို သတ္တု ချကြည့်လျှင် ရေနံမြေအလုပ်သမားသပိတ် ခေါင်းဆောင်သော ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး အုံကြွလှုပ်ရှားမှု လက်တွေ့လုပ်ငန်းနှင့် မာ့က်စ်ဝါဒ သဘောတရားတို့ ဗမာ့သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ပေါင်းစပ် သဟဇာတ ဖြစ်ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရပေသည်။

နဂါးနီစာစောင်များတွင် ဖော်ပြပါ ဆောင်းပါးများကို ဘတ်ရကတည်းက “ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာ” ဟူ၍ စာတအုပ်အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်းပါးအချို့ကို ရွေးချယ် ထုတ်ဝေအင်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မြင်နေခဲ့လေသည်။

ထိုအခါက 'ပြည်တော်စိုး'စာအုပ်တိုက်မှ ကျွန်တော့်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ စာမူတောင်းလာပေ၏။ ကျွန်တော့်မှာ လက်တွေ့ နိုင်ငံရေး ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု လုပ်ငန်းများဖြင့်၎င်း၊ အပါတ်စဉ်ဆောင်းပါးများ ရေးရခြင်းဖြင့်၎င်း ကြားမညှပ်နိုင်အောင် မအားမလပ်ဖြစ်နေရကား စာတအုပ်ဖြစ်လောက်အောင် စာမူရေးပေးနိုင်ခွင့်မရှိခဲ့။ ထို့ကြောင့် "ဘုံဝါဒနှင့်တို့ဗမာ" စာအုပ်ကိုထုတ်ဝေရန်သာ တိုက်တွန်းရပေတော့၏။

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူကိုကလည်း ကျွန်တော့် အကြံပေးချက်ကို ချက်ခြင်းလက်ခံလေ၍ နဂါးနီစာမူများကို အမွေခံထားသော မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန်စာပေအသင်း "စာပေဗိမာန်" သို့ ခွင့်ပြုရန် စာရေးတောင်းဆိုခဲ့ပေသည်။ ဘာသာပြန်စာပေအသင်းကလည်း ချက်ခြင်းပင် ကျေနပ်စွာ ခွင့်ပြုသဖြင့် နဂါးနီစာစောင်မှ ဆောင်းပါးများကို ရွေးချယ်၍ ထုတ်ဝေသူများအား ပေးခဲ့လေသည်။

ဤ "ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာ"ပါ ဆောင်းပါးတို့သည် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးသို့ ဘုံဝါဒပျံ့နှံ့လာပုံကို ပြသရာ၌ အကောင်းဆုံး ထင်ဟပ်သည်ဟု ထင်မိလိုပါ၏။ ထိုခေတ်က အခြားရေးသားချက်တို့လည်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ယခုလက်တကူ ရှာဖွေ၍မရသဖြင့် နဂါးနီစာစောင်မှ ရသမျှလောက်ကိုသာ အဓိကပင်ရွေးထား၍ ထည့်သွင်းရပေသည်။ ဥပမာ .. အခြားသူများရေးသောစာများကိုလည်းကောင်း ကျွန်တော့် ရေးသားချက်များပင်လျှင် ယခုလက်တကူ ရှာမရ၍ မထည့်နိုင်

နဂါးနီမှထုတ်ဝေ၍ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က ပိတ်ပစ်ခဲ့သော ကျမ်းတော်၏ "ယနေ့လက်ငင်း ငါ့ဘာဝန်" ဆိုသော စာအုပ်ငယ်သည် မာက်စ်ဝါဒကိုလေ့လာရန် အရေးကြီးပုံ၊ ဘယ်သို့လေ့လာရမည် စသည်တို့ကို ရေးထား၏။ ထိုစာအုပ်ငယ်ကား ထည့်သွင်းပုံနှိပ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့၏။ သို့သော် စာမူရှာမတွေ့သဖြင့် မထည့်သွင်းနိုင် ဖြစ်ရလေ၏။

ဤစာအုပ်ပါ ဆောင်းပါးတို့သည် မာက်စ်ဝါဒ စစ်စစ်မှန်မှန်ခြည်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း မဆိုဝံ့ချေ။ မာက်စ်ဝါဒ (ဝါ) ဘာဝါဒသည် နေ့ချင်းညချင်း ရင့်ကျက်စာပေါ်လာနိုင်သည်မဟုတ်။ "မြေစမ်း ခရမ်းပျိုး" သဘောဖြင့် ဝင်ရောက်လာခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ ပေါက်ခါစ ဖွားခါစ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ချို့ယွင်းချက် အားနည်းချက်များလည်း ပါပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စာဖတ်သူသည် ထိုချို့ယွင်းချက် အားနည်းချက်များကို နှလုံးသွင်းကာ ဝေဖန်ဖတ်ရှုပါလျှင် ဗမာနိုင်ငံရေးသမိုင်းကို လေ့လာနိုင်၍ ဗဟုသုတ တိုးပွားရုံမက ချို့ယွင်းချက်များကို ဖယ် အားနည်းချက်များကို အားရှိအောင်လုပ်၍ ရင့်ကျက်ပြည့်စုံမှုကို ရယူနိုင်ခွင့် ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်က မာက်စ်ဝါဒမျိုးစေ့ ချခဲ့ကြပြီး ယနေ့ ဗမာခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်နေသူတို့၏အတိတ်ခရီးကို ကောင်းစွာမြင်ကာ ပစ္စုပ္ပန် မှားမှန်တို့ကို ဝေဖန်ပေးနိုင်ကြပြီးလျှင် မှန်ကန်သော ခေါင်းဆောင်မှုအဖြစ်သို့ ပို့ပေးနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ပါသည်။

သိန်းဖေမြင့်၊ ၁၅-၁၂-၅၃

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကြီးမှူးသော

ဗဟို တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ တိုဗမာဝါဒ

တိုဗမာဝါဒ ဆိုသည်မှာ တိုဗမာ အစည်းအရုံးကြီး၏ ရည်[illegible] ယုံကြည်ပုံ ဆောင်ရွက် သဘောထားတို့ကို ဆိုလိုသည်။ တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ ဝါဒသည် အကျဉ်းအားဖြင့် တို့ ဗမာ [illegible] သည်။

(က) တို့ဗမာဆိုသည်မှာ ဗမာပြည်သား [illegible] သွား [illegible] ဗမာပြည်ကြီး၏ [illegible] တို့ဗမာ ဝါဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်မည့်သူများကို [illegible] တပြေး [illegible] ညီညွတ်စည်းလုံးမှုကို ဆိုလိုသည်။

(ခ) သခင်ဆိုသည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်း၏ အခွင့်အရေးကို [illegible] ဆောင်ရွက်သည့် [illegible] များနှင့် လူတိုင်း လူတိုင်း၏ လူတန်းစား နေရေးထိုင်ရေးတို့ကို ကြံစည်လုပ်ကိုင် နေသူများကို ဆိုလိုသည်။ သို့အတွက် လူတိုင်းလူတိုင်း လူ့ အခွင့်အရေး လူ့လိုနေထိုင်ရန် ကြံစည်အားထုတ်သူတိုင်း သခင် [illegible] သည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း တတန်းတည်း သခင်ဖြစ်ရန်

လိုသည်။ ယခုအခါ ကိုဗမာတို့သည် နိုင်ငံရေးအရ သေသွင်း၊ စီးပွားရေးအရ သေသွင်း၊ လူမ်းမိုးချုပ်ချယ်ခြင်း ခံရလျက် အလွန်အောက်ကျနောက်ကျသော အခြေသို ရောက်၍နေ၏။ တနည်းအားဖြင့် နေရေးထိုင်ရေးတို့ကို မရရှိကြဘဲ လတန်း မစေ့ကြ။ သို့အတွက် ကိုဗမာတိုင်း ကိုဗမာတိုင်း လတန်းစေ့ နေနိုင်ရန် ကိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးက ရှေ့ဆောင်ဦးစီးနေကြ သဖြင့် ကိုဗမာအစည်းအရုံးဝင်တိုင်းသည် သခင်, သခင်မများ ဖြစ်ကြသည်။

(၃) ကိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးသည် ကိုဗမာအလုပ်သမား လယ်သမား၊ ဆင်းရဲသား၊ စျေးရောင်း ခေါင်းရွက်၊ လပ် စားကိုင်စားတို့ အများဆုံး ပါဝင်သည့်အစည်းအရုံးကြီး ဖြစ် သဖြင့် ပလအခြေခံကစ၍ အခြား အပ်အစည်းများနှင့်မတူ အထူးကွဲပြား ခြားနားသည့်အမြင် ပြောင်းလဲလျက် ရှိသော ကမ္ဘာလောကကြီး၏အတွင်းရှိ ဆင်းရဲသားပိုက်ဆံမဲ့ လုပ်စား ကိုင်စား အောင်သူလယ်သမားများ၏ အရေးကိစ္စတို့ကို ဦးစီး ရှေ့ဆောင်ကာ လုပ်ကိုင်နေသော ကမ္ဘာ အစည်းအရုံးကြီး များကဲ့သို့ ကိုဗမာ အစည်းအရုံးကြီးသည်လည်း ဗမာတပြည် လုံးနှင့် ပတ်သက်သော အစည်းအရုံးကြီးဖြစ်၏။

(၄) ပညာရှိသူ၊ အရင်းရှိသူ၊ ဓနရှင်သူဌေး အစရှိသည် တို့၏ အကျိုးများကို အဓိကထား၍ အုပ်စိုး ချုပ်ချယ်သော အရင်းအနှီးစံနစ်ကြီး တည်ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ပညာရှိ သူနှင့် ပညာမဲ့သူ၊ ပိုက်ဆံရှိသူနှင့် ပိုက်ဆံမရှိသူ ကွဲပြားခြား နားခြင်း။ သူဌေးနှင့်ဆင်းရဲသား၊ အထက်တန်းစားနှင့် အောက်

တန်းစား၊ သွေးစုပ်သူနှင့် သွေးစုတ်ခံရသူတို့၏ အဆင့်အတန်းများမတူခြင်း၊ အစရှိသော အတန်းအစားကွဲပြားမှုရှိသည်ဟူ၍ ယုံကြည်ကြောင်း။

(၅) လူနည်းစုဖြစ်သော သူဌေး၊ ဓနရှင်၊ ကိုယ်ကျိုးရှာ အရင်းအနှီးအားဖြင့် အမြတ်ယူသူတို့၏ လက်ထဲတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာပိုမိုတိုးပွားလေလေ လူများစုဖြစ်သော ဆင်းရဲသားပစ္စည်းမဲ့အောက်တန်းစားတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြပ်တည်းခြင်းတို့သည် တနေ့တခြား ပိုမို၍ များလေလေ ဖြစ်လေသည်ကို ယုံကြည်ကြောင်း။

(၆) ဗမာပြည်နှင့်တကွ အခြားလက်အောက်ခံနိုင်ငံတို့၏ လွတ်လပ်ရေး၊ လူနည်းစု ဓနရှင်သူဌေးတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် အစိုးရကင်းမဲ့ရေး၊ အရင်းအနှီးစနစ်အရ တည်ထောင်ထားသော အာဏာရှင် အုပ်ချုပ်နည်းပပျောက်ရေး၊ လတိုင်းချမ်းသာစေ၍ လူတို့၏ အခွင့်အရေးကို အားလုံးညီတည်မျှ၊ ခံစားပိုင်ဆိုင်သော စနစ်အခြေခံဖြင့် အုပ်ချုပ်သော တိုင်းသစ်ပြည်သစ် အစိုးရသစ်များ အလျင်အမြန် ထူထောင်ရန် အလို့ရှိကြောင်း။

(၇) ဗမာပြည်နှင့်တကွ ကမ္ဘာကြီး၏ စီးပွားချမ်းသာရေး အဋ္ဌမြစ်တည်နေရာမှာ လူများစုဖြစ်သော အောက်တန်းစားဆင်းရဲသားပုက်ဆံမဲ့ တောသူတောင်သား၊ လယ်သမား၊ အလုပ်သမားတို့ကိုယ်တိုင် အစိုးရမဖြစ်သမျှ ကာလပတ်လုံး မအောင်မြင်နိုင်။

သို့အတွက် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးကအခြေခံ ထားသောအချက်များမှာ—

(က) အောက်ဆုံးတန်းရှိ ပိုက်ဆံမဲ့ တောသူတောင်သား လုပ်စားကိုင်စား အလုပ်သမား၊ လယ်သမား ဆင်းရဲသား နင်းပြားတို့သည် အရာရာတွင်ရှေ့ဆောင်ရန်။ (ရှေ့ဆောင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဝါဒလွှမ်းမိုးမှုကိုဆိုလိုသည်)။

(ခ) နောက်ဆုံးရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော လူတိုင်း လူတိုင်းတို့၏ အခွင့်အရေးအားလုံးကုန်ကို ညီတူညီမျှမခံစားရမီ ဆင်းရဲသား လယ်သမား၊ အလုပ်သမားများ ကြီးစိုးသော အစိုးရထူထောင်ရန်။

(ဂ) အရင်းအနှီးအားဖြင့် အမြတ်ယူခြင်း၊ လူနည်းစုတို့၏ လက်ရှိငွေရင်းငွေနှီးဖြင့် ပိုက်ဆံရှာခြင်းအစရှိသော သဘောတရားတို့ ကွယ်ပျောက်စေခြင်း၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်အစွမ်းကိုသာ တန်ဘိုးထားစေရန် တဦးတည်းပိုင် တခုတည်းပိုင် အဖြစ်ဖြင့် ပစ္စည်းဘောဂများသည် လှည်လည်ခြင်းမရှိဘဲ တနေရာ တည်းရာကောင်းတို့၌သာ စုပုံနေခြင်းအားဖြင့် များစွာသောသူတို့ ငြိုငြင်ဘည်းကျဉ်းမြောင်းစေသည့်စနစ်မျိုး ကွယ်ပျောက်စေရန်နှင့် တိုင်းပြည်၏ ပစ္စည်းဘောဂများကို လူတိုင်းလူတိုင်း ညီမျှစွာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိစေရန်။

(ဃ) အထက်တန်းစား၊ အောက်တန်းစား၊ သူဌေး ဆင်းရဲသားစသည်ဖြင့် စိတ်ဝမ်းကွဲပြားစေသည့် အတန်းအစားခွဲခြားခြင်းမရှိစေရန်။

(င) ငွေပင်ငွေရင်းစိုက်ထူ၍ အများအပေါ်၌ အသွန်ခူးသောစနစ်သည် နိုင်ငံချဲ့စနစ်၏ မူလအခြေခံ သဘောတရားဖြစ်သဖြင့် လူနည်းစု ငွေရှင်တို့ အကျိုး အတွက်

လောဘရမက်ကိုရှေ့ထား၍ စစ်မက်ဖြစ်ခြင်း၊ နိုင်ငံချဲ့ခြင်း စသည်တို့ကို တိုးပွားစေသောကြောင့် ထိုနည်းစံနစ် ပျောက်စေ၍ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားခြင်း ချမ်းသာခြင်း၊ အောက်တန်းကျခြင်း၊ စသောဒုက္ခတို့မှ ငြိမ်းရာ ချုပ်ရာဖြစ်သော လောကနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော လူတိုင်းလူတိုင်း လူ၏ အခွင့်အရေး၊ တင်းပြည့် ခံစားရေးတို့ကို တည်ထွင်ရန် ဖြစ်သည်။

(ဂ) တို့ဗမာတို့သည် ယခုအခါ အလန်ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လျက်ကြရခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ လက်ရှိဆိုးဝါးလသော မနေရင်စံနစ်၏ လက်ပါးစေတည်းဟူသော နိုင်ငံချဲ့စံနစ်ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုနိုင်ငံချဲ့စံနစ်ကြီးနှင့် တို့ဗမာတွေ တွေ့လျက်နေကြရသဖြင့် ထိုစံနစ်ကြီးကို ပယ်ဖျောက် သတ်သင်ရမည်။ ထိုစံနစ်ဆိုးကြီးကို နိုင်ငံရေးအရသော်၎င်း၊ စီးပွားရေးအရသော်၎င်း၊ တို့ဗမာတို့သည်ပယ်ဖျက်ကြရမည်။ သို့ပယ်ဖျက်ရာ၌ နိုင်ငံရေးလောလောလပ်မက် ရေ ရှုရန် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီးက အခြေခံသဘောထားသည်မှာ ဗမာပြည်သည် တို့ပြည်၊ ဗမာစာသည် တို့စာ၊ ဗမာစကားသည် တို့စကား၊ အစရှိသည် တို့ ဖြစ်သည်။

(ဃ) နိုင်ငံရေးအရ လွတ်လပ်ရေးမျှနှင့် ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း အဖြစ်သို့ မရောက်သေး၊ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်းဘဲတည်ထောင်ရေး သည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်မှဖြစ်နိုင်သည်။ ကိုယ်မင်း ကိုယ်ချင်း တည်ထောင်ရေးဆိုသည်မှာ ရှေးကကဲ့သို့ တဦးတည်း တယောက်တည်း အသက်ဦးဆံပိုင် အာဏာရှင်ဘုရင်တို့အုပ်စိုး နည်းမျိုးမဟုတ်၊ အများဖြစ်သော ဆင်းရဲသားများကိုယ်တိုင်

ကြီးမှုးအုပ်ချုပ်သော ဆင်းရဲသားမင်း, ဆင်းရဲသားချင်းတို့သာ တိုဗမာများ သဘောဆန္ဒအရ၊ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း တည်ထောင်ရေးဖြစ်သည်။

(၁၀) နိုင်ငံချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရန် လုတ်လပ်ရေးရရန်နှင့် ဆင်းရဲသားချင်း တည်ထောင်ရန်တို့သည် အလို အလျောက် မလုပ်ဘဲနှင့် မဖြစ်နိုင်ချေ။ နိုင်ငံချဲ့စံနစ် တည်ရှိနေသမျှ တည်ရှိမည်။ ဆင်းရဲသားများ ကြီးစိုးနိုင်သော ကိုယ်မင်း ကိုယ်ချင်း တည်ထောင်ရန်မှာ ဆင်းရဲသားများကိုယ်တိုင် စိတ်တူသဘောတူ စည်းလုံးညီညွတ်စွာ ဆောင်ရွက်မဖြစ်နိုင်မည်၊

(၁၁) တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ ယုံကြည် ယူဆချက်များကို ထမြောက်အောင်မြင်အောင်လုပ်ဆောင်ရာ၌၊မရှောင်မလွဲသာသော အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို တွေ့ဆုံကျော်နင်းပြီးအောင်မြင်ရမည်။ သို့အတွက်ကြောင့် တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ ယူဆချက်တခုမှာ လာမည့်ဘေး ပြေးတွေ့ဖြစ်သည်။

(၁၂) အခါကာလအားလျော်စွာ ရေးကောက်ပွဲများ ဝင်ရောက်အရွေးခံခြင်း၊ အစည်းအဝေးပွဲများ ကျင်းပဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ နစ်နာချက်အမျိုးမျိုးတို့ကိုတောင်းဆိုရာ၌ အလုပ်ရပ်ခြင်း၊ နစ်နာခြင်းများအတွက် ကန့်ကွက်သောအနေဖြင့်စိတ်တန်းလှည့်လည်ခြင်းတို့နှင့် အခြား စည်းစံနစ် ကျန သင့်လျော်သော ဆူပူလုပ်ကိုင်မှုတို့ကို တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးက လုပ်ဘို့ ရန် ယုံကြည်ကြောင်း။

(၁၃) တို့ဗမာ အစည်းအရုံးတွင်ပါသော ဗမာပြည် တဝမ်းလုံးရှိ တောသူတောင်သား အလုပ်သမား လယ်သမားတို့သည် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ နိုင်ငံရေးအခြေခံ သဘောတရားတိက စိတ်ဝင်ယုံကြည် သဘောပေါက်ပြီးသည့်နောက် ညီညွတ်စည်းလုံးသောအင်အားနှင့် စည်းကမ်းကျနစွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် တကဲ့တန်ခိုးအာဏာရရှိမှသာလျှင် ရည်ရွယ်ချက်များပေါက်ရောက်နိုင်မည်။

(၁၄) အလုပ်လုပ်ရာ၌ နောက်ဆုံး အချုပ်အချာဖြစ်ခါ တန်ခိုးအာဏာများကို လက်ရသိမ်းပိုက်ရန် ပြင်ဆင်သော ပထမကာလနှင့် ပြင်ဆင်ပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် အာဏာ တန်ခိုးများကို တကယ်သိမ်းပိုက်ရေးကို လုပ်ကိုင်သော ဒုတိယကာလဟူ၍ ကာလကြီးအားဖြင့် ၂-ကာလရှိသည်ကို ယုံကြည်ကြောင်း။

(၁၅) တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီးသည် ကိစ္စအရပ်ရပ်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ စည်းမျဉ်းအရ ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း။

အထက်ပါ တို့ဗမာဝါဒမှာ ၁၃၀၀-ပြည့် တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၅-ရက်နေ့ မော်လမြိုင်ဇရပ်တွင် ကျင်းပသော မြန်မာပြည်လုံးဆိုင်ရာ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ အတည်ပြုပြီးသော ဝါဒဖြစ်သည်။ ။

ခေတ်ကာလ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး

ရေးသူ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

“သတိမမူ ဂူမမြင်” ဟူသော စကားကဲ့သို့ လောက လူတို့သည် အခြားအခြားသော ကိစ္စကြီးငယ်တို့ကို ဂရုတစိုက် လုံ့လ ပြုလျက်ရှိကြသော်လည်း ထိုထိုသော ကိစ္စအပေါင်းတို့ထက် အရေးကြီး၍ ယခုလည်း မိမိတို့အား ပူပြင်လျက်နေသော လော နေသောသား အဂ္ဂနှံ့ရည်စသော သား မြေး မြစ် အစဉ်အဆက်တို့၏ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးတို့ကို ပူပြင်တတ်သည်အပြင် “ကမ္ဘာကျေသော်လည်း ဥဒါန်းမကျေ” ဟူသော စကားကဲ့သို့ နေသောရာဇဝင်မှတ်တမ်း အနုပ်ရုပ်တွင် ယခုကာလလူဖြစ်ရသော ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်ပုံကြီးသဖွယ် အထိမ်းအမှတ်တခုအဖြစ် ကမ္ဘာအရှည် တွေမြင်နိုင်ကြ ရန် ကျန်ရစ်မည်ဖြစ်သော ခေတ်ကြီး၏ အကြောင်းကိုမကား ကောင်းစွာ ဂရုပစိုက်နိုင် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဖြင့်နေကြလေသည်။ သို့သော် ထိုထိုသော ကိစ္စကြီးငယ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့အား ကြီး

မားခိုင်ခန့်သော အကျိုးကိုပေးစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်၊ ခဏခေတ္တ တဒင်္ဂမျှသော မျက်မှောက်အကျိုးကလေးကို ပေးတတ်ချေသည်။ "ခေတ်ကြီး"ကမူသာလျှင် ကမ္ဘာအရှည်တည်တန့် ခိုင်မြဲသော အကျိုးထူးအကျိုးမြတ်တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ခေတ်ကာလကြီးကို အသိမ်းအမှတ်မရှိ အမှဲ့ အမတ်မဲ့ တက်မကိုင်ကင်းသော လေသင်္ဘောကဲ့သို့ ရောက်လိုရာ ရောက် မျှောလိုရာ မျှောမထားဘဲ အရပ်ရပ်သောကိစ္စဝိသက် အလေးဂရုမူထိုက်ပေသည်။

"ခေတ်"ဟူသောစကားသည် ပညတ် သမုတ် အပ်သော အခေါ် ဝေါဟာရအတိုင်းပင် ကမ္ဘာအရှည်တည်တန့်သော အရာမျိုးမဟုတ်၊ ချောင်းမမြစ်ရေသည် တနေရာတွင် တည်တန့်မနေဘဲ အစဉ်သဖြင့် စီးလျော ရွေ့ရှားနေဘိ သကဲ့သို့ငှင်း၊ အချိန်နာရီသည် အစဉ်ပြောင်းလဲ နေဘိသကဲ့သို့ငှင်း၊ နှစ်သည် နှစ်သို့ကူးပြောင်းသကဲ့သို့ငှင်း၊ အစဉ်သဖြင့် ရွေ့လျောပြောင်းကြနေသော အရာဖြစ်ပေသည်၊ လွန်ပြီးသော အတိတ်က ခေတ်များသည်လွန်ခဲ့ပေပြီ။ ယခုလည်း ပစ္စုပ္ပန် ခေတ်ကြီး ကျရောက်လျက်ရှိ၏။ နောင်အခါလည်း အ နာ ဂါတ်ခေတ်များ လာရောက်ဦးမည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာ တည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တခေတ်မှတခေတ်သည် ပြောင်းလဲလျက်ရှိချေမည်။

သို့သော် ကိုယ်ခေတ် ကိုယ်သာဆိုင်သည်ဟု မှတ်ရမည်။ အချို့တို့မှာ မိမိတို့ခေတ်ကြီးတခုလုံးကို မကောင်း ချလျက် ရှေးလွန်လေပြီးသော ခေတ်ဟူသမျှတို့ကို အ ကောင်း ချည်း

သာထားလျက် ယခုကာလ ဈေးကလိုနေရာမကျပေါင်ကွယ်၊ ဈေးကခေတ်များသာ အောင်မေ့တန်းတာ ညီးတားကာ နေတတ်ကြပေသည်။ ထိုသတ္တိမှာ ယခုခေတ်ကာလကြီး၏ကောင်းသောအချက်အလက်တို့ကို သတိမကြသော သမျှားမဟုတ်ကြပေ။ ဟောင်းတိုင်းကောင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ သမျှားဖြစ်ကြပေသည်။

အချို့တို့မှာကား မိမိတို့ခေတ်ကာလ မော် တော် ကားကလေး စီးရသည်ကိုပင်၊ ဈေးကထက် အလွန်အကြူးကောင်းလုပေသည်ထင်မှတ်လျက်၊ မိမိတို့ဆင်းသက်ခဲ့ကြသောဘိုးဘွားမိဘ လက်ထက်ကို အထင်အမြင်သေးသိမ်လျက် ရှိတတ် ကြလေသည်။ ထိုသတ္တိကား မမြင်ဘူး မးမြစ်ထင် ဆိုသကဲ့သို့သာဖြစ်ချေသည်၊ မိမိတို့မော်တော်ကား စီးရသော ခေတ်မှ သာလျှင် လူဖြစ်ကျိုးနပ်သည်ဟု ထင်နေကြသော သမျှား အာအမေရိကတ် ဈေးခေတ်များမှာ အမေရိကတ်လို မော်တော်ကားစီးရခြင်း၊ မီးရထားစီးရခြင်းများကား မရှိ ဟုတ်မှန် ပါ၏။ သူသော် အမောင်တို့ခေတ်တွင် အနော်ရထာမင်းစော၊ ဟ သာ၀တ်ဆင်ဖြူရှင်များရှင်၊ အလောင်းမင်းတရား၊ ဗ လတ်ကဲ့သို့ တင်းပြုပြည့်ပ္ပ ဘုန်းအား-ရုန်းအား-နှလုံးအားဖြင့် သိပါးဗလပြည်စုံလင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ရှိပါ၏လော၊ အစမ်းအစမျှ ထ ပါ၏လောဟု မေးမြန်းပါက မကြော ၀န်ခံလ က်၊ ငါ ခေတ်မှသာ ခေတ်မဟုတ် ပါက ကား'ဟု တွေးတောမကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကျိုအရာများကား၊ အကြောင်းအားလျော်စွာပြဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်သည့်ခေတ် ကောင်းသည်

ဒါ့ကြောင့်ခေတ်ကောင်းသည်ဟု ငြင်းခုံမာန်တက်၍ နေရန်မလို၊ အထက်က ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုယ့်ခေတ် ကိုယ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်ဟု အမှတ်ထားခါ၊ မိမိတို့ခေတ်ကို မိမိတို့ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ကြရန် ဖြစ်ပေသည်။ ရှေးခေတ်များကို အပြစ်အနာမစ၍ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ ပြောရန်မလို၊ ထိုခေတ် များ မှာ ကောင်းလျှင် ကောင်းသည့်အလျောက်၊ ဆိုးလျှင် ဆိုးသည့်အလျောက်၊ ဤသို့သော အကြောင်းရှိသဖြင့် ဤခေတ်တွင် ဆိုးရလေသည်။ ဤသို့သော အကြောင်းရှိသဖြင့် ဤ ခေတ်တွင် ကောင်းရပေသည်ဟု အကျိုးနှင့်အကြောင်း တင်း ထား ဆင်ခြင်၍ ရှေးခေတ်များကိုအတုယူ နည်းခိုးလျက်၊ မိမိတို့ ဆရာအဖြစ်ထားသင့်ပေသည်။

ခေတ်ကာလ၏ အဆိုးအကောင်းမှာ လူတို့၏ လက်တွင်းတွင် ဖြစ်ပေသည်။ အိုးထိန်းသည်၏ လက်တွင်းရှိ မြေစေးကဲ့သို့ ခေတ်ကာလမှာမူ၊ လက်၏ပုံပြင်ရာဖြစ်ပေသည်။ လအပေါင်းတို့ လုံ့လ, ဝီရိယ, ဉာဏ်ပညာ အမြော်အမြင်ဉာဏ်နှင့်, သေးကွေးသောအခါများ၌ ခေတ်ညံ့ခေတ်ဆိုးများ ဖြစ်တတ်ပေသည်။ လူတို့ လုံ့လ,ဝီရိယ, ဉာဏ်ပညာကြီးမား ခိုင်ခံ့သော အခါများတွင် ရွှေမိုးငွေမိုး စွေဖြိုးရွာသွန်း အတိုင်းထက်အလွန်ကောင်းမြတ်သော ခေတ်ကြီးများ ဖြစ်လာရကြောင်းကို ရှေးဟောင်းရာဇဝင် အစဉ်အလာများ၌ ထင်ရှားတွေ့မြင်ကြရပေသည်။ ယခုခေတ်တွင်ပင်လည်း တိုင်းကြီးပြည်ကြီး အသီးသီးတို့တွင် မျက်မြင်ဒိဋ္ဌဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခေတ်ဆိုးလျှင် ခေတ်ကိုအပြစ်မဆိုသာ ထိုခေတ်တွင်ရှိသော လူတို့ကိုသာ အပြစ်ဆိုရာဖြစ်သောကြောင့် ငါတို့ခေတ် အတွက်

ငါတို့တာဝန်ကြီး ပေဘကားဟာ များများကြီး နှလုံးသွင်းအပ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာပြည် လက်ရှိခေတ် ကာလကြီးကို တွေးတောကြံဆ ရှေ့နောက်ကိုင်းတွာလိုက်သော် များစွာအရေးကြီးနေသော အခါကာလကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်လျက်၊ သတိမမိ သတိ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဘွယ်ရာဖြစ်၍ နေပေသည် ယခုအခါ မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ လွန်ခဲ့သော ခေတ်ကကဲ့သို့ ဖြစ်သမျှနှင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ ရှေ့သို့ တိုး တက် လို သော စိတ်၊ ကောင်းနိုးရာရာကို တက်လှမ်းဆွတ်ခူး အသုံးပြု လို သော ဆန္ဒဖြင့် ကာယစိတ္တ နှစ်ပါးလုံး၌၊ မငြိမ်သက်ဘဲ၊ လှုပ် လှုပ် ရှားရှား ပြောင်းရွှေ့နေသော ကြားခေတ်ကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်လျက် ရှိရပေသည်။ ယခုအခြေအနေကို ထောက်ဆသော် အိုး ထိန်း စက်ပေါ်တင်ထားသော ရွှံ့စေးကဲ့သို့ ဖြစ်နေ ပေ သည်။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ကျကျနနမရှိသေး၊ အိုးထိန်းဆရာကြီးလက်က ညံ့လျှင် ညံ့သည့်အလျောက်၊ ကောင်းလျှင် ကောင်းသည့်အလျောက် ဖြစ်ရချေမည်။ သို့အတွက် အိုးထိန်းနှင့် တူ သော ယခုခေတ်ရှိလူများက ချို့ယွင်းပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ခိုင်ခံ့ လှပသော အိုးသစ်အိုးကောင်းများ ဖြစ်လာရန် အထူးသဖြင့် ညွှန်ပြအားစိုက် သတိဝီရိယ ကြိုးရမည့်အခါကြီး ဖြစ်ပေသည်။

လက်ကိုအစိုးရသည်မှာ စိတ်ပင်ဖြစ်၏။ စိတ်ကိုအစိုးရ သည်မှာ ပညာပင်ဖြစ်သည်။ ပညာကိုအစိုးရသည်မှာ ဗဟုသုတ အတတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတ အကြားအမြင်အတတ်တို့ကို - ကား ကျမ်းဂန်စာပေက အချုပ်ဖြစ်၏။ ကျမ်းဂန်စာပေသည်

အသုံးပြု၍ ခေတ်ကိုသော်၎င်း၊ လူကိုသော်၎င်း၊ ချုပ်ချယ်လျက် ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သည်မှာ ရာဇဝင်တွင် သက်သေသာဓက အထင်ရှားဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အင်းဝအဆက်ဆက်နောက်ဆုံး၌ မိတ်မဂ်လာ မဂ်သော စာဆိုများ ထွန်းကားလန်းသဖြင့် အင်းဝဘာရင်တလိုင်း ကလက်သပါကာ၊ မြန်မာတပြည်လုံး ထုံးထုံးညက်ညက် ကြေကြရခြင်း၊ ပြင်သစ်ပြည်တွင် "ရူစိုးဗော်လထဲယာ" ၏ စာပေများ လှုံ့ဆော်ချက်ဖြင့် ပြင်သစ်အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်၍ ပြင်သစ်နန်းဆက်ပြတ်စဲရခြင်း၊ ယခုခေတ်ကာလ 'ကာလ်မတ်စ်ခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ရေးသားချက်တို့ဖြင့် ရုရှားပြည်ကြီး ဂျုန်းထုံး မှောက်ခုံဖြစ်ရခြင်း။ ဤသို့စသည်ဖြင့် စာပေ၏ အင်အားသည် မည်မျှကြီးမားကြောင်းကိုတွေ့ရပေသည်။

သို့အတွက် ခေတ်ကာလပြောင်းလဲရေးများတွင် စာပေများကို အထူး စောင့်ရှောက်သင့်ပေသည်။ တည်ငြိမ်သောအခါများ၌ အရေးမကြီး လှန့်လှန့်ဝါဝါ မငြိမ် မသက်နှင [illegible] ကျအရာကောင်းနိုးနိုး၊ ထိုအရာ ကောင်းနိုးနိုးဖြင့် တွေ့သမျှမြင်သမျှတို့ကို လက်လမ်းဘမ်း ဆုပ်နေသည့်အခါကြီးတွင် မသင့်မလျော်သော စာပေများကို ကိုင်တွယ်မိမည်ကို စိုးရိမ်ရပေသည်။ သို့အတွက် ထိုသို့သောစာပေများကို အပစ်ပပျောက် မပြုမထက်ဝံ့အောင် လာကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် စာကြီးပေကြီး ကောင်းမွန်သန့်ဖြန့်သော အဘိတ်ပညာများကို အထူးဂရုပြု၍ စာပေဝန်ထမ်းကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြပါမှ သင့်လျော်လျောက်ပတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း။ ။

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနှင့် စစ်ကိုင်းသူတို့

မေဋ္ဌာလက်ဆောင်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမည်သော ဇေယျာပုရတိုင်း စစ်ကိုင်းမြို့ ရေမင်းဝံတောင်တန်း၌ ရောင်ဘမ်းရင်း စာချပြီး ယာပထမျခြင်းဖြင့် သီဘင်းသားနေထိုင်တော်မ၍တနေ့သောနံနက် အရုဏ်တက်အချိန်မှာရှင်ဣန္ဒာစရိယ၏လပ်ရပ်ကျမ်းဂန်မှ "အစိန္တေယျပျနမာပါ" အစချီသည့် ဘုရားရှိခိုးအရ စတုဓါတုစ-ခါတလည်းလေးထေ၊ နဂါးမြွေကလည်း လေးစင်း၊ ခပင်းများလစတုကဖြင့် လေးဝတေဇော မာတ်သဘော ကလည်းကောင်း၊ စတုရသဥ၊ ဖြူ-ရွှေ-ဝါ-နီ လေးလအရောင် ပြောင်ပြောင် ထခြား၊ ပုဒါ လေးထေ၊ လေးစင်းမြွေကလည်းကောင်း အစရှသည်ဖြင့် အာဒိပလ်ယ၊ သက္ကာ့အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ဘုရားပုတီးရှိခိုးဝတ်ပြုခြင်း ပရိတ်ဘာဝနာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပြီးရာ ရေးအခါကာလ ဗမာများသမိုင်း မညီးခဲ့တ စစ်ကိုင်းမြို့ခြသေ့သုံးဆယ်ဘုရားအရှေ့တွင် အမေ့မောင်ကြီး ဦးရေးရဟန်း

တော်နှင့် အင်္ဂလိယ ထီးဘက်ဖြစ်တော်မူသောလမည်ဦးစ ရဟန်းမည်ဦးဂုဏ်နှက ထိမည်သော အင်္ဂလိယ သမားဘိသည် နဂါးကို အကောက်မှားလို့ မှောက်အားကြီးကြကြောင်း။ ။ရှင်းပြင်တလိ နဂနီ ခေါ်ဝေါ်ပုံကို အာရုံနှင့်ဆင်ခြင်၍ထင်မြင်ရိပ်မိမှ သိဒ္ဓိလမ်းပေါ်ကမည်တကားဟု ရေးသားတဲ့ တေးသွားကဗျာက် ဆရာတော် သတိရတော်မူပြန်လေ၏။ အဘယ်သို့ သတိရသည်မှာလည်း အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။

နဂါးနီဘဲ တေးထပ်

ပညာဉာဏ်သိပ၊ စိတ်ချတော့သချာ၊ ဒိဋ္ဌပေါ်ဝေပါတယ်၊ ကေဝလာစံစေ ။ ။ဘိတ်ကလေး မဝက်သိပေါင်၊ စမြက်ဆိုကြွားလိုက်လေလေ့။ ။နွားကျကျ မဒသသေငယ်၊ ယုပစေမမေ့၊ လူ့လေတော့ မတွေ့လို့လေ့သော်လဲပန်းရုံ။ ။နဂါးကို အကောက်မှားလို့၊ မှောက်အားဖြင့် ကြီးကြဗိုလ်ပုံ။ ။ရေနှင့် မီးတွေ့ဆုံလျှင်၊ နေ့မကျန် ရက်မကူးပါဘူး၊ အချက်ထူးနဂါးနီနော်၊ ရေးကအဒေါ်။ ။မလဲ့နှင့် လမော်ငယ်၊ ဖြူတော်သာမှအနန်းမယ်ပလေး။ ။ဟူ၍လည်းကောင်း။

ရှင်းပြင်အဖန် ပဋ္ဌမံ ဦးအောင်ယခေါင်က စီရင်ခဲ့သော အင်္ဂလိယရကန်ဦလာပုံ။ ။ယန်နှင့် ဒေါင်းဝက်၊ ပေါင်းကာရှက်ကာ နဂါးစက်ကားပြယ်လိမ့်မည်။ အမျှားထက်ကားကြယ်လိမ့်မည်။ ။ဟူသည်ကိုလည်းကောင်း။

တကြောင်းနောက်မှ တောင်ငူမြို့အပိုင်၊ ခရိုင်အထူးဖြူး မြို့အဝင်အပေါ် မင်္ဂလာစနဲ့ မိုးလောက်တဲ့ဝကြီးအောက်ခရှာ၊ ဆရာတော်အရှင်၊ ပြုစီရင်တဲ့ "အင်္ဂလိယ အလင်းပြ" ကျမ်းတ ကျမ်းကို၊ ဘန်းခုံးရှင်ကေသာကာ၊ တသေတချာပေးလာသဖြင့် ရေးအခါ လက်ရှိ သမတတည်းဟူသော အင်္ဂလိယ ကျမ်းအစောင် စောင်တွင် တိမ်ရောင်နှင့်နက်နှုပြီး၊ ခက်ခဲသော အင်္ဂပ္ပဝါယတို့ ကို မပိတ်မကယ် ဖေါ်ဖြသဖြင့် တော်ခတော်ခဟု စဉ်းစားပြီး လင်းအားကြီးအချိန်မှာ လာနေကျဘုန်းသတော် ငမောင်တို့ သည် ရောင်ဝေရောင်နှင့် တောင်ခြေသို့ရောက်လာကြသည့်ပြင် သိလရင်တပည့်မတို့လဲ ရသေ့ဆရာ ရေဘုန်းတော်အောက်သို့ လာရောက်ပြီးခါ တရားနာချင်ကြပါကြောင်းနှင့် တောင်းပန် လျှောက်ထားကြကုန်၏။

သို့တောင်းပန် လျှောက်ထားသည်များကို သနားတကာလ ကခါ၊ အားနာရတာကလဲတမျိုးနဲ့။ ရှိုရှီးသို့ ဖိတ်ထိမကြသွား မိ၊ နဂါးနှအသင်းက ဖြန့်ကျင်းထုတ်ဝေမည့် နဂါးသတင်း နှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ ကျဉ်းလည်းမကျဉ်း၊ ကျယ်လည်းမကျယ်၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော တရားကို ဟောလား ပြောလား လုပ်တော်မရသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဟလိ။

အို ဘုန်းသူတော်-မယ်သီလ၊ ရှိသမျှအပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့။

"ဘုရားပါ ဘုရားဟု" ညီညီညာညာ ဦးချပြီး ထူးကြရေ၊

"ခြေသြဘ်-ဟိုနောက်နားက ဖီးဖီလိမ်းလိမ်းနဲ့ဟာ ကျုပ် ဘိုးတကာမကြီး အရီးစိမ်းမဟုတ်လား"

အရှိးစိမ်း။ ။"မန်ကြောင်းပါဘုရား"

"အင်း-တာဝတိန်သာ၊ မဟာနန္ဒဝန် ကျောင်းသို့ ရွှေ့ ပြောင်းတော်မမူခင် အသျှင်ဦးဝိစာရက ဒကာ-ဒကာမတည်း ဟူသော ဗမာများ မတိမ်စရေ လိမ်မာရစ်ကြလို့ အနို့လို မိန့်တော်မခဲ့တဲ့ အမိန့်တော်စကားကို များများကြီး သတိရ ပြီး ကဝိဇေဝင်းရသေ့က အောက်မေ့တော် မူမိတယ် ပုည ဝတီရဲ့"

ပုညဝတီ။ ။"မန်လှပါ- အမျိုးဘာသာ သာသနာ တော်ကြီးအတွက် အသက်ကိုမနှမြောဘဲ ရက်ရောစွာ ပူဇော် မခဲ့တဲ့အကြောင်း ဟောင်းတယ်လို့ မမေ့ဘဲ အောက်မေ့ စရာကြီးပေါ့ဘုရား"

"အဲ-ကောသာဝတီတို့ ဘေဒါရီတို့အာဇာနည်သခင် အရှင် ဦးဝိစာရ၏ ချာပနဉ္စ ဘာဝနာ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်ဘို့ ခမ်း ဘင်မင်္ဂလာ နိဗ္ဗာန်ကျောင်းချ သဘင်အခါကို သခင်ဗမာတို့ ခေတ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၁-ခုနှစ်အတွင်း၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၄-ရက်တွင် ဆင်ယဉ်ကျင်းပဘို့အလုပ် ကျုပ်တို့ ရေးသားပြီး သော၊ ပဇော်ကန်တော့လိုက်သော သောမနဿ-ဩဘာစာကို တလောတခါ၊ တည်းသည်ကို ဟောရမှာဖြင့်"

ဦးဝိစာရကမ္မဋ္ဌာန်းဂါထာ။

ဘာဝနေ္တာ ဝိစာရ ထေရော
သာသနတ္တာယစရိတော
ဇိဝိတံ ဝိသဇ္ဇတာန
နိရလောကာတိဝိတ္တရန္တော။ ။

အဲ-အနှိုက်ကဲ့သို့သော ဂါထာပါဌ်ပဒ၏။ အတ္တယောဇနာ၊ ဗမာပြန်အနက်မှာကော ဆိုတော့၊

ဘောဇ္ဈေဘာသာပူရိသာ၊ အပြည့်ပြည့်အရှာရှာမှ၊ ညီညာဖြိုဖြိုမကြည့်မသာ၊ တရှုရှုဖြင့်၊ ဤနေရာဤဌာနသို့၊ လာကြရောက်ကြတဲ့ အို-ဒကာမ, ဒကာအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းရို့။ သာသနတ္တာယ၊ လောကသုံးပါး ဦးထိပ်ထားရတဲ့ ဘုရားဒွေ့ဘန်း ပညတ်ထုံးဖြစ်တဲ့ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသော သာသနာတော်မြတ်ကြီး အကျိုးငှာ ဇီဝိတံ၊ ရပ်နာမ်နှစ်သုယ်၊ တည်ဘုယ်အချက်၊ မတည်လှည့်ချင့်တဲ့၊ အနှိုသည့် ဇီဝိတိန္ဒြေ ဆိုတဲ့ အသက်ကို-ဝိသေဇ္ဇာတာနှ၊ ဆင်မြန်းတဲ့ သက်နှ်းတော်ကိုမချတ်ပြီး မဝတ်ရတော့ မရတဲ့အပြင်၊ သံဃာတော်တို့ အထူးလုပ်စရာ ဥပုသ်ပဝါရဏာကိုမှ မပြုရတဲ့အတွက်—

သည်နှစ်ချက်တို့ကြောင့် မငဲမကက်၊ ထက်ထက်မြက်မြက်၊ စိတ်အကြံထားတော်မူတဲ့ အမိန့်တရား၊ မပျက်ပြားရလေအောင်၊ ခါရှောင်ရှန့်ပစ်တော်မူပြီး၍၊ စရိတော၊ အရင်းအဖျား ယွင်းမမှားအောင် စဉ်းစားတော်မူကာ သာသနာတော်မြတ်ကြီး၏ အကျိုးများကို၊ နိုးနိုးကြားကြားနှင့် တိုးတိုးပွားပွားဖြစ်ရလေအောင် ကြိုးစားပြီးသကာလ၊ ၁၆၆-ရက်တိုင်ပတ်လုံး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မမူဘဲ၊ ခဲခဲမဲမဲ-စွဲစွဲမြဲမြဲ၊ တကာတဲ့ ကျင့်တော်မူပေတတ်သော။ ဝိစာရထေရော၊ အနုတ္တသညာ၊ လိုက်ရောစွာသား၊ မဟာဇာနည် "အရှင်ဦးဝိစာရ" မထေရ်သည်။ နရလောကာ၊ ဒုက္ခဝနတွယ်၊ အလွန်ကျယ်တဲ့၊ရွံဘွယ်ပေါလှ၊ လူ့လောကမှ။သဂ္ဂလောကာ၊ အလျှံတန်ခွန်၊ ဇမလွန်

တဲ့- နန္ဒဝန်တောရ ကျောင်းတိုက်ဖြင့် အကောင်းဆုံးသော သမ္မာသိမ်တို့နှင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ အတိဝိတီဗျော၊ သိတင်းသုံးတော် သဃ္ဃာတော်နှင့်၊ ပြည်ပေါ်တလား၊ တိုင်းရင်းသားဖြစ်ကြ၍၊ ချစ်ရခင်ရ၊ ကြင်နာရတဲ့ အကြင်ဒကာ ဒကာမတို့အား။ ပစ်ထားစွန့်ခွာတော်မမူပြီးသော်၊ဩော် တရားမေ့ခဲ့ပါ၊ များစွာသော အဘော်အလော်တကို၊ သနားတော်မလျက်သားနှင့် တက်သွားကားမြော်ကတော် မရှာလေပြီတမုံ့။

ယင်းသို့ ဟောလိုက်ပြောလိုက်ရာ၊ များစွာသောတပည့်မတို့သည် အစအင သောသောရုတ်ရုတ် ထဘုပြီး အဟောဒက အဟောဒကနှင့် တောအောက် တကျိုကျိုမန်းပြီး၊ မြည်တန်တောက်တေး ကြွလေသတည်း။

“အို ဘေဒါရှိတို့ ကာသာဝတီတို့၊ ဤသို့ အစရှိသော သြဘာစာများကို ဘဘကြားပြုချေ၍ အရှင်ဦးဝိစာရ၏ ကလာပက်ချာပနဖြန့် ဓိဋ္ဌာန်ကျောင်းချ ကိစ္စကြီး ပြီးစီးခဲ့ပြီးနောက်၊ ဘုံးရက်မြော်ကိုသာအခါ ဒကာမတို ဆရာတကြိမ်စကလိုက်တော့ အိပ်မက်တော်မှုသကို—ပုညဝတီရဲ့။

ပုညဝတီ။ ။“ဩော်— သခင်စက်တော့ မြင်မက်တဲ့ အိပ်မက်များ ကြားချင်လှချည်ရဲ့ ဘုရား”

“ဩော်- ဘယ်လိုမြင်မက်ပါသလဲဆိုလျှင်၊ ဟိုယခင်က ရှင်ဘုရင်များ ဆောက်လုပ်တဲ့ ကသ်တော်ကျောင်းကြီးလို ထိုမည်သောကျောင်းကြီးပေါ်မှာ ဆရာတော်သခင် အရှင်ဦးဝိစာရ အလောင်းတော်အခင်းအကျင်းမှာ သံလျင်းတို့၊

ကြာကလဝ်တို့မမြင်ရဘဲ၊ အရှင်သာမန ညာလက်ချောင်းမှာ ဒေါင်းတောင်တော့တဝေဝေ မြင်ရပေသည့်ပြင်၊အကြွင်းသို့သော အင်္ဂရပ်ကြီးတခုအတွင်းမှာ ပါးပြင်း တထောင်ထောင် မာန်စောင်တကြွားကြွားနဲ့ မြေနဂါးအရှင်ကို ရမြင်ရပြီး၊ ခဏခြင်းသာ ထိုသတ္တဝါနဂါးကြီးသည်၊ အရိုးစိမ်းတို့ရန်ကန်မှာ အပြိုင်အဆိုင်လုပ်ကြတဲ့ ဘိုင်စကပ်ရုပ်ရှင်မှာ ရုပ်အသွင်ပြောင်းလဲသလို၊ ဘလောင်းဘလဲဖြစ်သွားရှော့တယ်"

ဘေဒါ။ ။"ဘယ်လိုများပြောင်းလဲပြီး ဘလောင်း ဘလဲ ဖြစ်သွားပါသလဲကိုယ်တော်"

"ခြွဲ- ဘယ်လိုပြောင်းလဲသွားသလဲဆိုတော့ ထိုသို့သောနဂါးအသွင်ပြောင်းပြီး၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ကြွန်အင်္ဂါနှင့်ဒယဉ်မှာလဲရမပြီး၊ မကြီးမငယ် ခပ်ရွယ်ရွယ်ခြင်းရှေတော့ ယခင်က တသောက်စံခဲ့တဲ့ ပေါက္ကန်ပြည်ကြီးရဲ့ ဘုရင်ဘုရပ်မြေးမင်းရဲ့ သက်နှင်းမဟေသီ တဒေဝီစောလုံး၊ ချောပုံများဘူမလားလို့တောင် စဉ်းစားတော်မမီသေးတယ် ဒေါ်ပါရမီရဲ့"

ဒေါ်ပါရမီ။ ။"သခင်ကိုယ်တော်မြတ် အိပ်မက်က တိမ်တိမ်နဲ့နက်တဲ့ အိပ်မက်ပေဘဲ၊ တကာဘဲ သန်းလဲသန်းကျယ်ပါပေတယ်"

"အဲ့ ဒေါ်ပါရမီ အနို့သို့ အိပ်မက်ရာဝင် "အလယ်တော့ရ" ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အပါးအနီးမှာ လျှောက်ထားဘူးတဲ့အပြင် အကြင်သို့သော ရတနာပုံ မန္တလေးကို "ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော်" ဘုရားကိုလဲ စာအားဖြင့်လျှောက်ထားဘူးတယ် မယ်စန္ဒာရဲ့"

စန္ဒာ။ ။"အနီ့ ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော်ဘုရားက အာဘော်သွားအကျယ်ကို ဘယ်လိုများ မိန့်တော်မူပါသလဲ။ သိသက်က ပြောပြမှ တောရသူ စန္ဒာတို့မှာ မှန်ရာကို သိရမည် ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား"

"အင်း- ကျေးဇူးတော်သခင်၊ အရှင် ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော်ဘုရားကဖြင့် များမကြာမီ ဗမာပြည် ကောင်းစားတော့မည်။ သိသိသာသာ အမိမြန်မာဖြစ်လိမ့်မည်ကို အနှီလို နိမိတ်ဘတ်တော်မူခဲ့သည်နှင့်အညီ ကျိုးသိသော မောင်နတို့ရဲ့ နဂါးနီသတင်း၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်တဲ့အဆုံးမှာ နိဂုံးတေးတပုဒ် ရေးလုပ်တော်မူသည်ကား၊ အောက်နား၌ ပါရှိလေသတည်း"

နဂါးနီသတင်းဘဲ့ ထောမနာ ညွှာတာ

လေးချိုးကြီး

အများအပြည့်ပြည့် ပက်ခါစတင်ဖြင့်၊ နဂါးနီ ထက်လာပြတာက၊ မမွှစကြာ သမထတွေနှင့် ထက်စရာ မြန်မာ့ချိန်လျက်မျှော်၊ အိုကယ်— အထက်အခါ သမယာတိက မက်ခါပြုပေတဲ့ - ဆရာ့အိပ်မက်တော်။ ။ ဩြော်- အထူးအဘိပါကဋ္ဌပေပ၊ ဥးဝိစာရရယ်လို့! မန္ထူးသည့် ဒါယကာ ဒါယကမတွေ သေသေချာချာ သိစေဘို့၊ ဒေသစာလှည်ကာ ဘယ်သူ့ဘယ်သာ ဟောတယ်လို့ လောသုံးဆယ် ဥပဒေမျိုးတွေနှင့် ပြောအံ့မယ်၊ ထချေလို မှ မကိုးသာဘာ၊အမျိုးဘာသာ ကိုးရာ တပါးကဖြင့် ဩြော်-မရှောင်အပြင်း၊အချောင်ညွှင်း

ရော့မဟဲ့လို့.... နှောင်သွင်းအမြန် ထောင်အကျဉ်း ဒဏ်ထားရာက ဘုရားပေးသည် သက်နိုးဆိုတဲ့ ယင်း အဝတ်တော်ကို မဆင်မြန်းနဲ့ အတင်း ချွတ်နော်လို့ ခိုင်းတဲ့ပြင် ဂိုဏ်းဂဏ အဝင်အပါ အရှင်သဃ်ာတို့ အစဉ်အလာ၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာမှ မပြုရတာ ကြောင်၊ သဂြိုဟ် သာသနာ့ဆိုမှာ ခုဘဝ ကြာရှည် တယ်လို့ မကောင်းပြီလို့၊ အဒေလာင်းတော် ခန္တီဝါ တို့စိတ်ညီပမာ အဓိဋ္ဌာန်သုံးသလိုပ၊ လုံးလုံးပင် အဝေ ရှောင်လို့မို့၊ အာဏာဘောင ဝတ်နှံကြင့်နှံးကိုဖြင့် တိမ်ပန်း အလျှံအမှန်နှင်၊ စိမလန် ပြောစရာ ကြောင်းပေပ၊ နန္ဒဝန်တောရကျောင်းဆီသို့ပြောင်း ရွှေ့ စံပျော်တော် မူတယ်နော်ကွယ်။ ငင်းရသေ့ ဟောင်းတယ်လို့လဲ မမေ့နိုင်ဘု၊ အောင်းမေ့ပြန် သော။ ။ဆရာတော် နတ်နန်းအမြင့် ဝတိန်အထက် တင်ဖြင့်၊ ဒကာ့မနော် ခပ်ချမ်းချမ်းနှင့် တကြိမ်စက် လိုက်တော့ အိပ်မက်ကတကြောင်းဖော်၊ အလောင်း တော်မှာဖြင့် ဒေါင်းလံတံခွန်မကင်း၊ (အိုကွယ်) အ ဟောင်းတဖန်ပေါ်ပြီးတော့၊ သောင်းမြန်မော်စေတီ ကောင်း ဟန် အ လန် အမင်း။ ။ အနို့ပြီးတခါ၊ သိနည်းတဖြာပ၊ ဗမာဆန်ဆန် အဟုတ်အဟုတ်ရှင်း ပေတဲ့၊ သာလာယံ အင်ဇာရပ် အဘွင်းတဖြင်၊ ရပ် မ ာတ် အ ဆင်း မှာ တ ညီ ညီ ဟောင် သ ဖြင် မ သ တိ ယောင် နှင့် ကဲ့၊ နိတိတိ အ ကောင်-စ နေ

နဂါးဟာက၊ မခေအားရာ-အသံတမြည်မြည်နှင့်၊ ထေ
ပြားစာမာန်ဖ ီလို့မို့၊ ဟန်တချို့ချို့-ပပျင်းထောင်ရာက
ဘာ ညောင်းရောသလား။ ရုပ်ရှင်မှာ-ရုပ်သင်ပြောင်း
သလိုပ၊ကောင်းခြင်းငါးဖြာ-ကလျာကြွန်နှင့်၊ပမာဟန်
အမှုအယာ-ချောပဖြူရမှာဖြင့်၊ အညာ ပဂံသ-စောလ
အကမတ်လို၊ လုဂါပပ-မကြီးမငယ်။ အရွယ်အလတ်
ကာယလို့၊ တတ်အပ်ထင်ထင်၊ မြင်အိပ်မက်ကိုလ၊ မနက်
ထတွင် တကာယ်မ ပေါပမလားလို့ "အလယ်တောရ"
ကပြာကရာရောက်တဲ့ပြင်၊ပ ါမောက္ခ တက္ကသိုလ်ဆရာ၏
သန့် မမှာရုံမှာ အဖြေပေးနိုင်သဖြင့်၊ ရတနာပုံအညာ
အပြေပြေကမေးရတဲ့ "ရှေ့ရေးဆောင်" သာသနာ
တခန်းကဖြင့်၊ လှသာသဝဏ- ဗျာညွှန်ဘိ လျောက်ပြန်
တော၊ နောက်နောက်မကြာမီပ၊ ဗမာပြည်သာမည
ခေတ်ပင်မို့၊ ခြေဘ်—နိမိတ်အလာကဖြင့်၊ တဆိတ်
ကြာခဲ့ဘဲ၊ အတိတ်အခါလို၊ စိတ်မဒဖြင့် မညာစ်နှင့်
တော့သိသိသာသာအမိမြန်မာဖြစ်တော့မယ်လို့၊သနစ
ဟိတ်ဂဏ်အလိုကို-ဒိုင်ံ အဆို သဘောတွေနဲ့၊ ဟောခဲ့
တာ အခါညီရော့မထင်၊ ရာဇဌာနီ- ဒဂုန်မြို့ဆိက၊
ကြုံအိုကြုံရည် ဖန်ရည်နှင့် နဂါးနီဆိုတဲ့ အသင်းမှာ
ခေတာ၊ နဂနီဆိုတဲ့ သတင်းကိုဖြင့်၊ ထိုထိုတပဲ့အရင်း
တော-မြန့်ဝေချိပြန်သမို့၊ မြန့်ပြေကြီးတက်ကာ- မနေ
သာသုဖြင့်၊ စေတနာ ထောင်အထတင်မ၊ အဝေရှာ
ရှောင်သမှပေပ၊ (အမယ်မင်း)ထောင်-အမှနဲ့ မကြ

မကြာဆင်းရပေမဲ့ "မောင်နု"နဲ့ ဆရာမကာင်းနိုင် သမီး-ကြည်-အောင်ဇေယျတု- အောင်ဇေယျတုဆိုတဲ့ အောင်ဆုဘွဲ့ပတ္တနာသီချင်း။

သခင် ကိုယ် တော် မှိုင်း
စစ်ကိုင်းတောရ

ကမ္ဘာစစ်နှင့် ဗမာ

ရေးသူ- သခင်အောင်ဆန်း

ကမ္ဘာစစ်နှင့် ဗမာပြည် အကြောင်း၊ စာကြောင်းရေ ခြောက်ဆယ်ထက်မများဘဲ ရေးစမ်းပါဟု မိတ်ဆွေတဦးက ပြောသဖြင့် ရေးလိုက်ရပေသည်။ ရေးချင်တာတွေ များလွန်း၍ တိုတိုတုတ်တုတ်သာ ဖော်ပြနိုင်သည်။

ယခုစစ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းစစ်ရည်ရွယ်ချက်များထွက်လာ၏။ အင်္ဂလိပ်ကရင်း၊ ပြင်သစ်ကရင်း၊ ဂျာမဏီကရင်း၊ သူ့ရည်ရွယ်ချက်များကို အသီးသီး ကမ္ဘာအား ကျေညာကြ၏။ စင်စစ်မှာ ဤဆိုခဲ့ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် ကမ္ဘာရှိ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးတို့အား မိမိတို့ဘက်မှ အလေးတင်းလာအောင် ပြောရိုးပြောစဉ်အတိုင်း ပြောခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ရည်ရွယ်ချက်များမှအပ စစ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို စဉ်းစားလျှင် လူတဦးကတဦး၊ တတန်းစားက တတန်းစား၊ တနိုင်ငံက

တနိုင်ငံကို အနိုင်ကျင့်နေသော သွေးစုပ်နေသော ဝါဒ(ဝါ) ဓနရှင်ဝါဒ လမ်းမိုးသမျှ စစ်ဖြစ်မြဲ ဖြစ်မည်ပင်။

ယခုဖြစ်နေကြသည့် စစ်များကို ဆန်းစစ်လျှင် ဂျပန်က တရုပ်ကို ဂျပန်ဓနရှင်များအတွက် လိုချင်၏။ တရုပ်ပြည်တွင် အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ် စသော အနောက်နိုင်ငံ စားသားကြီးများကို မရှုလို၊ သူတဦးတည်းဝါးလိုလေ၏။ ထိုကြောင့် တရုပ်ကိုတိုက်လေ၏။ ဂျာမဏီနှင့် အင်္ဂလိပ်-ပြင်သစ်တို့ စစ်မှာလည်း အကြံတူ ရန်သူ ဖြစ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဖင်လန်ပြည်တွင်းစစ်မှာ ဓနရှင်နှင့်ဆင်းရဲသားတိုက်ပွဲဖြစ်၏။ ဤကား ယခုတည်ရှိနေသော အမြတ်အစွန်းကိုသာ ပဓာနထားသည့် ဓနရှင်စနစ်၏ ဖြစ်မြဲအစဉ်သာဖြစ်၏။ မထူးဆန်း။

ငါတို့ကား စစ်ဖြစ်ခြင်းကို အလိုမရှိ၊ တဦးကတဦး၊ တတန်းစားက တတန်းစား၊ တနိုင်ငံကတနိုင်ငံ စသည်ဖြင့် နိုင်ရာညှင်းပန်းခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အနည်းငယ်မျှ အလိုမရှိ၊ သို့အလိုမရှိသည့်အလျောက် ငါတို့ နိုင်ငံသ နိုင်ငံသားများအား ကျွန်လုပ်၍ စိုးမိုးနေသော နယ်ချဲ့စနစ်ကို အလိုမရှိ၊ ဖြိုဖျက်လို၏။ ဖြိုဖျက်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုထား၏။ ငါတို့က နယ်ချဲ့စနစ်ကို ဖြိုဖျက်လိုသည်မှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက်၊ နိုင်ငံခြားသားများကို မုန်းတီး၍သော်၎င်း၊ တခြားလူမျိုးများကို မုန်းတီး၍သော်၎င်း မဟုတ်၊ အဓမ္မဆိုသမျှ မလိုလား၍ဖြစ်၏။ အကျိုးမရှိသော စစ်ဖြစ်ပွားမှုကို မလိုလား၍ဖြစ်၏၊ ယခု ကမ္ဘာတလွှားတွင် ဖြစ်သမျှ စစ်အမှုတိမှာ နယ်ချဲ့စနစ်၏ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ရကား ယခုစစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဗမာပြည်တွင် ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လက်ငင်းတာဝန်မှာ ကမ္ဘာတွင် ရှိရသမျှသော အာ

များနှင့် ဝိုင်းဝန်း၍ မနှင်နှယ်ခဲ့ စံနစ်ကို အမြစ်မှနေ၍ သုတ်သင်ရန်သာဖြစ်၏။ အခြားဘာမျှ အကျယ်ချဲ့နေဝရာမလို။

ယခုစစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗမာပြည်အပေါ်တွင် ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးဂိုဏ်းများ၏ တာဝန်သည် အထူးအရေးကြီးလာ၏။ ဤကိစ္စကို တိုဗမာအစည်းအရုံးက လေးလေးနက်နက် ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် စည်းလုံးရန် ဗမာ့ထွက်ရပ် ဂိုဏ်းကို ထူထောင်ရာတွင်လည်း တို့ဗမာ အစည်းအရုံးက ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပါဝင်ခဲ့၏။ မန္တလေးမြို့ တွင် မကြာသေးမီက ကျင်းပခဲ့သော တိုဗမာ အစည်းအရုံး ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမှုဆောင်အစည်းအဝေးက အောက်ပါအတိုင်း ကျေညာထား၏။

ကမ္ဘာ့အရေးနှင့် ဗမာ့အရေး

ဗဟိုအမှုဆောင်အဖွဲ့၏ နိုင်ငံရေး အစီရင်ခံစာကို ကြားနာရပြီးနောက် ဤဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမှုဆောင်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးက ကမ္ဘာနှင့် ဗမာ့အရေးတို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပါကြောင်း။

(က) ကမ္ဘာ့ အရေး

(၁) ယခုဖြစ်ပွားနေသော စစ်ပွဲကြီးတွင်ဂျာမဏီနာဇီကို ဗြိတိသျှနှင့် ပြင်သစ်အစိုးရတို့က တိုက်ခိုက်ရသည်မှာ နိုင်ငံကလေးများကို နိုင်ငံကြီးများက ညှင်းဆဲမှု၊ ချုပ်ချယ်မှု၊ ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေး ဒီမိုကရေစီဝါဒကို ဖိနှိပ်မှုတို့အတွက် ဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြ၏။

(က) ပိုလန်ပြည် အစိုးရဟောင်းမှာ လယ်ပိုင်ရှင် မနရှင်ဖက်ဆစ်အစိုးရမျိုးသာဖြစ်၍ တိုင်းသူပြည်သား လူအများ၏ ထောက်ခံအားပေးခြင်းမရသဖြင့် ဂျာမဏီက လွယ်ကူစွာဖြင့် ပိုလန်ပြည်တပိုင်းကို သိမ်းနိုင်ခြင်း။ ဆင်းရဲသား ဆိုဗီယက်စစ်ဘပ်များ ပိုလန်ပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည့်အခါ ထိုပိုလန်ပိုင်နယ်များရှိ တောသူတောင်သားလယ်သမားအပေါင်းတို့က သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုကြခြင်း။

(ခ) ဗမာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်က ဗြိတိသျှအစိုးရတို့အား ၎င်းတို့၏ စစ်ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် တပြေးညီညာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အရေးဆိုလိုက်သည်ကို ကျေနပ်စွာ ယခုအထိ မဖြေကြားခြင်း။

(ဂ) ပြင်သစ်ပြည် အစိုးရကသည်း လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဒီမိုကရေစီအတွက်ဆိုပြီးလျှင် မိမိပြည်အတွင်းရှိ "ကွန်မြူနစ်ဂိုဏ်းကြီး"ကို မတရားအသင်း အဖြစ်ကြေညာ၍နှိမ်နင်းနေခြင်း။ ပြင်သစ်ပိုင် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကိုလည်း လွတ်လပ်ရေး မပေးသေးခြင်း။

(ဃ) ဖင်လန်ပြည်တွင် ဖြစ်ပွားသည့်စစ်မှာ ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်နေခြင်း၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေးတို့အတွက် အမြဲတန်းအောင်ခံ၍ အကြံမပေါင်းများစွာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကူညီခဲ့သော ဆိုဗီယက်တိုင်းပြည်ကြီးမှ စစ်တပ်များကဖင်လန်ပြည်သူ၏ အစိုးရဘက်မှ တိုက်နေခြင်း။

ညီအချက်များကို ဖောက်သွား၍ ယခု စစ်ပွဲကြီးသည် နိုင်ငံကလေးများ၏ လွတ်လပ်ရေး၊ ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် မဟုတ်သည့်ပြင် နယ်ချဲ့စနစ်မှ ပေါ်ပေါက်သော စစ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ အတိအလင်း ကြေညာကြောင်း။

(၂) ဆိုဗီယက်တိုင်းပြည်ကြီးသည်။

(က) ၁၉၁၇ ခု၊ မိမိအာဏာရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပင်လန်ပြည် အပါအဝင် မိမိလက်အောက်ခံ တိုင်းပြည်အားလုံးအား လွတ်လပ်ရေးပေးခြင်း။

(ခ) ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဘုံပြည်၊ စပိန်ပြည်စသော ပြည်များတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကူညီခဲ့ခြင်း ကူညီနေခြင်း။

(ဂ) ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ဟစ်တလာ နာဇီဝါဒကို တွန်းလှန်ရန် ဗြိတိသျှ၊ ပြင်သစ်အစိုးရနှင့် ငါးလ-ခြောက်လတိုင်တိုင် စေ့စပ်ခဲ့ရာ အချီးအနှိမ်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသော ယခင်ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည်မှစ၍ (၁၉၃၄-၃၅) အထိ ရန်မပြုရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့သော ဂျာမာန်အစိုးရနှင့် မိမိလက်ရှိ အင်အားကို မပျက်စေရန်အလို့ငှာ၊ ရန်မပြုရေးစာချုပ် ထပ်မံချုပ်ဆိုလိုက်ခြင်း။

(ဃ) အနီးအနားရှိ တိုင်းပြည်ငယ်များနှင့်လည်း သင့်တင့်မျှတအောင် စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်း။

(င) ပိုလန်အစိုးရပစ်ပြေး၍ မိမိဝင်ရောက် ထိန်းသိမ်းရသော နယ်များတွင် လယ်သမားများ၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ချက်ခြင်းဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်း။

(စ) ဖင်လန်ပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို မထိခိုက်ဟု ဖင်လန်ပြည်သူပြည်သား အစိုးရနှင့် တဦးကိုတဦး ကြည်စတန်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုလိုက်ခြင်း။

စသည်တို့ကို ထောက်ထား၍ ဆိုဗီယက် တိုင်းပြည်ကြီးသည် ဤစစ်ပွဲကြီးတွင်မက ယခင်စစ်ပွဲကြီးတွေပါ ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေးသမားများ၊ ဆင်းရဲသားများ၏ မီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ် ပြုကြောင်း။

(၃) ကမ္ဘာ့အရေးနှင့် ဗမာ့အရေးများမှာ အမြဲယှဉ်တွဲဆက်စပ် နေသဖြင့် ငါတို့၏ ကမ္ဘာ့အရေး သဘောထားဝါဒကား—

(က) တိုင်းပြည်များ၏ လွတ်လပ်ရေးကို တကယ်ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် သွေးစုတ်သော မည်သည့် ဝါဒကိုမဆို အလိုမရှိ။

(ခ) ငါတို့တိုင်းပြည် မလွတ်လပ်သမျှ ကာလပတ်လုံး အခြားတိုင်းပြည်အတွက် စစ်ကူညီခြင်း ကိစ္စကို မ ူးစားနိုင်၊

(ဂ) မည်သည့်နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်နှင့်မဆို အထူးသဖြင့် ငါတို့အိမ်နီးနားချင်း တိုင်းပြည်များ အရှေ့ဘက်တိ ပြည်များနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးအတွက်

အပြန်အလှန် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရသမျှတွင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရမည်။

(ဃ) စစ်တခါဖြစ်လျှင် လူပေါင်းများစွာ သေခြင်း၊ ကျွန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့မှာ ပိုမိုအခွန်ပေးရသဖြင့်ဒုက္ခရောက်ခြင်း၊ အမြတ်အစွန်းရသူများ၏ ပယောဂကြောင့်ဒုက္ခရောက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲမွဲတေ ပါးရှားလာရခြင်း စသည်တို့သာ ဖြစ်သောကြောင့် နယ်ချဲ့စနစ်မှ ပေါ်ပေါက်သော ယခုစစ်ပွဲကြီးကို အမြန်ဆုံးပြီးဆုံးစေ၍ ကမ္ဘာ့ရှိကျွန်နိုင်ငံများနှင့် ဆင်းရဲသားများမွန်သမျှ၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းရမည်။

(ခ) ဗမာ့အရေး။

(၁) အထက်ပါအတိုင်း ကမ္ဘာ့အရေးတွင် သဘောထားပုံကို သိရှိစေပြီးနောက် ဗမာ့အရေးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ငါတို့သဘောထားကို ကျေညာကြောင်း။

(က) ဗမာပြည်အား ကျွန်အဖြစ် ချုပ်ချယ်ထားသည့် နိုင်ငံခြားနယ်ချဲ့စံနစ်ပြိုပျက်မှုကို အားထုတ်ရမည်။ ထိုနယ်ချဲ့စံနစ်၏ ခံတပ်ကြီးဖြစ်သော "၉၁" ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးကို တိုက်ဖျက်၍ ဗမာများအလိုကျ ဗမာ့အုပ်ချုပ်ရေးကို အမြန်ဆုံးရရှိရန် ကြိုးစားရမည်။

(ခ) အထက်ပါအချက်ကို သဘောတူ၍ အလုပ်လုပ်သော ငါတို့မအပ မည်သည့်နိုင်ငံရေးဂိုဏ်း မည်သည့် အခြားအဖွဲ့ အသင်းအပင်းမျိုးနှင့်မဆို လမ်း

အတူတူ အလုပ်အတူတူလုပ်ရန် အသင့်ရှိသည့်အမြင် ဤကဲ့သို့ တိုင်းပြည်နိုင်ငံရေး ညီညွတ်မှုအတွက် ကြိုးစားရမည်။

(၂) ဤသဘောထားအတိုင်း လွန်ခဲ့သော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာအမှုဆောင်အဖွဲ့ အထွေထွေအစည်းအဝေးက ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့သို့ အာဏာလွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း။ လွှဲအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဆင်းရဲသားဝံသာနုအဖွဲ့၊ ငါးပွင့်ဆိုင် ဝံသာနုအဖွဲ့နှင့် ဗမာ့ထက်ရပ်ဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ထား၍ ကျေညာသောဝါဒအခြေခံ ၃-ချက်ကို ငါတို့ကထပ်မံအတည်ပြု ထောက်ခံကြောင်း၊ ဗမာ့ထက်ရပ်ဂိုဏ်း၏ လုပ်ငန်းမှာ တိုင်းပြည်၏အကျိုးစီးပွားကို ရှေ့သင့်သလောက်ရှသည်ကို ထောက်ထားခြင်းအားဖြင့် တတိုင်းတပြည်လုံးတွင် ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း ဆန္ဒအမျိုးမျိုးအပြားပြားရှိ၍ ညီညွတ်လိုကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

ဗမာ့ထက်ရပ်ဂိုဏ်း၏ လုပ်ငန်းအင်အား

တောင့်တင်းရန်ရည်ရွယ်၍

(က) တိုင်းသူပြည်သားများ၏ ရိုးရိုးကြားမှုလုပ်ငန်းလုပ်ရေးစိတ်ထက်သန်မှုတိုးအတွက် အမြင်းအထောက်အပံ့အားတက်ရန်လိုသည်။

(ခ) ထိုတိုင်းသူပြည်သား အမျိုးအား နေ့စဉ်တာဝန်ခံ ညွှန်ကြား ဆောင်ရွက်မည့် ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ပေါက်လာရန်လိုသည်။

(ဂ) တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် အချိန်အလိုက် ဆောင်ရွက်နိုင်စေမည့် ငွေကြေး တောင့်တင်းမှုကို ရရှိရန်လိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် တို့ဗမာ အစည်းအရုံး၏ အစည်းအရုံးဝင်များ များပြားလာအောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဗမာ့ လက်ရုံးတပ်များ တည်ထောင်၍ လေ့ကျင့်ခြင်း၊ နိုင်ငံရေးပညာသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ဆေးစာစောင်များ ကျင်းပခြင်း၊ ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်း၊ နိုင်ငံခြားတွင် ဝါဒဖြန့်ခြင်းတို့ကို ကျေနပ်လောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဗမာထက်ရပ်ဂဏ်း၏ လုပ်ငန်းများကို တင်ကျယ်စွာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရန် ဤဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမှုဆောင်အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ကြောင်း။

ယခုအခြေအနေမှာ ဗမာပြည်၏လွတ်လပ်ရေး ကိစ္စသည် အပြောအရေး စခန်းမှ အလုပ်စခန်းသို့ ရောက်လာပေပြီ။ မည်သည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ၊ ပယောဂ ထုတ်ရန်နှင့်လည်း မရ၊ ဒေသအားဖြင့်ရင်း၊ ကာလအားဖြင့်ရင်း၊ သင့်မြတ်မှလည်း အောင်မြင်နိုင်မည်။လူပယောဂလည်း ပါရမည်။ ဒေသအားဖြင့်လည်း သင့်မြတ်ရမည်၊ အချိန် အားဖြင့်လည်း ကောင်းရမည်၊ဤကား ကမ္ဘာ့ရှိ ပယောဂစိတ်၊ စစ်ဗိုလ်မှူးမန်သမျှ လိုက်နာရမည့် တရားနည်းလမ်းများဖြစ်၏။ ယခုအခါ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ဒုတိယနှင့် တတိယ အချက်အားဖြင့် ပြည့်စုံပြီး အကျယ်ချဲ့စရာမလို၊ လူပယောဂ တခုတည်းသာလို၏။ ဘယ်လိုလိုသနည်း။

(၁) ဗမာပြည်က လွတ်လပ်ရေးလိုကြောင်း၊ ထို့အတွက် အရေးဆိုပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မြည်တွန်းပြီးသည့် ဝါဒ ဖြန့်ရမည်။ စည်းရုံးရမည်။

(၂) ဝါဒဖြန့်စည်းရုံးခြင်း လွတ်လပ်ရေးအတွက် လိုအပ်သော နိုင်ငံရေးအသိတတ်မှုကို ရရှိရန်ကြိုးစားရမည်။ "နိုင်ငံရေး ညီညွတ်မှုဆိုသည်မှာ ခေါင်းဆောင်ဆိုသူများ ညီညွတ်ရေးဟု အထင်ခံကြသော ယခုလာမည့် နိုင်ငံ့ဒုက္ခ တိုက်ဖျက်ရာ၌ အရေးအကြီးဆုံးအတွက် တာဝန်ရှိကြသော အလုပ်သမား ကျောင်းသား၊ အမျိုးသမီး၊ ကုန်သည်၊ စာရေးစာချီ၊ လယ်လုပ် လယ်ထွန်သမား၊ လက်မှုပညာသည်၊ ရှမ်း-ချင်း-ကချင်-ကရင်-ချင်းစသော တောင်ပေါ်သားများ၊ မူဆလင်များနှင့် ဆင်းရဲသားလူထုများ အားလုံး ညီညွတ်မှု ဖွဲ့စည်းမှုကိုဆိုသည်။ ယခုအခါ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးတွင် ရွှေ့ရွှေ့ရှိ ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ ဆရာဝန်ဖြစ်သော ကျောင်းသားများ၊ ပညာတတ်များတို့မှတပါး၊ အခြားလူတန်းစားများ၏ ပေါင်းစည်းညီညွတ်မှုကို တိုက်ရိုက် အလျော့ပေး ဖြစ်သွားလေပြီ။ ဗမာတပ်ဦးကြီးကို တည်ထောင်ရခြင်းမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော မပါဝင်သေးသူများကို လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဖြစ်ပေသည်။

(၃) ဝါဒဖြန့်ချီး နိုင်ငံသိသတ်ဝေးရာမှ ကြိုးစားရမည်။ ... လယ်သမား "ဗမာပြည်တွင်အရေးအကြီးဆုံးအရေးဖြစ်သည်" အလုပ်သမားစသည့် အမျိုးအစား အလျောက်ဒုက္ခ၊ ပေါ်ပေါက်နေသော လက်ငင်းအကြောင်းအရာများမှ ထုတ်နှုတ်၍ တိုင်းပြည်ရှိ လူထု အင်အားများကို

လက်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲအတွက် စစ်အင်ကျင်း၍ အပြင်း စစ်ပြင်ရပေမည်။

(၄) လုံလောက်အပ်သောအင်အားကို ပြင်ဆင်စုဆောင်းပြီးနောက်၊ လက်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ကမ္ဘာတိုက်ပွဲ တိုက်နည်းအမျိုးမျိုးမှ နမူနာယူ၍ ဗမာပြည်နှင့် အသင့်တော်ဆုံးဟု ထင်သောနည်းအရ အဆင့်ဆင့်ခင်းကျင်းရပေမည်။

ဤသို့သော အစဉ်အစိုက် သဲသဲမဲမဲလုပ်ငန်းများချ၍ ဆောင်ရွက်ပါက ဗမာပြည်သည် လက်လုပ်သော တိုင်းပြည်အဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း ရောက်မည်။ မရောက်သည့် တိုင်အောင် ဗမာများ ညီလန်းလျှင် အကြီးအကျယ် နိုင်ငံရေး အဆင့်အတန်း တိုးတက်ရန်အကြောင်းရှိသည်။ ဗမာပြည်တွင် အုပ်ချုပ်ရေး အဆင့်အတန်း တိုင်းသူပြည်သားများ၏ နိုင်ငံရေး အဆင့်အတန်း၊ ခေါင်းဆောင်မှု၏အဆင့်အတန်းမှာ အထူးမြင့်လာပေမည်။ တိုးခဲ့သောပွဲမှ သခင်းစာ အမျိုးမျိုး ရပေမည်။ ထိုအခါ နောက်ထပ် လက်လုပ်ရေး တိုက်ပွဲအတွက် မခဲယဉ်းတော့ပြီ။

လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းများမှာ အထူးသဖြင့်

(၁) ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ အကူအညီဖြင့် တိုင်းပြည်အနှံ့ လက်လုပ်ရေးတရား၊ လက်နက်ဥပဒေ ပယ်ဖျက်ရေးတရား၊ ကမ္ဘာ့အဖြစ်အပျက် အမှန်များတို့ကို အမိက သား၍ဝါဒဖြန့်ခြင်း၊ ဗမာ့လက်ရုံးတပ်စသော အဖွဲ့တန်းတပ်များ ထောင်ခြင်း တို့ဗမာအစည်းအရုံး အသင်းသားစုဆောင်းခြင်း

တရုတ်ပြည်၊ အိန္ဒိယပြည်၊ [illegible] နိုင်ငံများအား ရောက်ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း၊ စာအားဖြင့်သော်၎င်း၊ ဝါဒဖြန့်ခြင်း၊ ဗမာပြည်အကြောင်း [illegible] ဗမာနိုင်ငံလုံးမှာ [illegible] ပြည်လုံးကျွတ် နိုင်ငံရေး အစည်းအဝေး ကြီးကျင်းပခြင်း၊ [illegible] အသည်များပြုလုပ်ခြင်း၊ မဲပြီးသ (၁) ရက် [illegible] [illegible]

(၂) [illegible]

(၃) [illegible] ပျေးသား အခွန်တော် [illegible] ကိစ္စများနှင့် [illegible] [illegible] ကြောင်း အုပ်ချုပ်ရေးအကြောင်း၊ စစ်အကြောင်း လက်နက်

[illegible]စေကြောင်း အမြဲဖြင့် [illegible]ခြင်း၊ ထိုအခါရေးတော်ပုံ
၌ [illegible]များအား လာမည့်အရေးတော်ပုံကြီး၌ ရှေ့ဆောင်မျ
ဆော်မြှင့်စေကြောင်း။ တိုင်းသူပြည်သားများအား ဆိုင်ရာဖိနှိပ်မှုများ
[illegible] နိုင်ငံရေးတောင်းဆိုချက် အရပ်ရပ်မှာ ထွက်
[illegible] ဥပဒေကြောင်းကို တိုင်းပြည်သားသိစေခြင်း။
[illegible]များစုဆောင်းခြင်း၊ ဗမာ့လက်ရုံးတပ်များတောင်
ခြင်း၊ [illegible] ငွေစုဆောင်းခြင်း။

(၅) [illegible] ဗမာ[illegible]အစည်းအရုံး ညီလာခံတွင် [illegible]
[illegible] ပေးသောက်၍ ဗမာအစည်းအရုံး [illegible]
အရပ်ရပ်များကို လိုလေသေးသည်မရှိ ပြင်ဆင်ထားခြင်း။

ဗမာ [illegible] အရေးတော်ပုံ အတွက်
[illegible] လူထုအားအား [illegible]မျိုးအစားစား အ
[illegible] အတည်[illegible] တဦး[illegible]တဦးမသန့်
[illegible] [illegible] [illegible] သမား
[illegible] [illegible]သော [illegible]
[illegible] နိုင်ငံရေး[illegible] [illegible]၊လာ
[illegible]အရေးတော်ပုံတွင် [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] အညီတင်ခြင်း လုတ်
[illegible] [illegible] ပြည်၊ [illegible]ကောင်းများ တည်
[illegible]သည်။

[illegible] လူ[illegible]တော်အတွင်းတွင် အဆိုသုံး[illegible]
မှ [illegible]အဆိုမှာ ၀ [illegible] လေ[illegible]သည်။ အ
[illegible]မည်၊ လုပ်ရမည်။ [illegible]နေ၍မရ၊ တဦးတည်း
[illegible] နောက်လိုက်လုပ်၍မရ။ မဲ၀ယ်နေ၍မရ၊ [illegible]

ထူးခိုင်းပင်ဆန့်ရှိမှာ၊ နေသစ်ပျိုဖြင့်မှာ၊ အနုစိနှောင်း အဆင်းရဲခံ၊ အပေါင်ပန်းခံ၊ အပဖေါးခံကြမှာရမည်။ သို့ဆောစပ်မှတ်လျှင် ငါ ပြီးသည်နှင့် ဧကောင်းသော်နားကို မချုပ်လောက်လုပ်နိုင်မည်။ နယ်ချဲ့စံနစ် ဓနရှင်စံနစ် ကြီးတူ ပျက်ယွင်း တည်ရှား အညွှန်းဖော သော လောက သ ဟောသူနေမှာပုတ်၊ ဓနရှင်စံနစ်သည် ပုဖေါ်မြို့အတွက် အဓေ ဆိုင်းများကို၏ မေတ်ပြုဘုတယ်များကိုလာစေအောင် စီမံရ၏။ သို့သော် တိုးတက်လုပ်သားနှင့် ပညာသည်များသည် အဆင့် အတန်းမြင့်လာအောင် ဥင်တော့်ပန်းသည်းနေသော နယ်ချဲ့စံနစ်ကို ဖြုန်မြှ ပေါ်လွန်ကြမည်။ မိတ်ဆွေတို့များ တာဝန်ရှိနေအောင် စီရုထား မဓေါ်မသော်ကာဘလောင်း အချို့ဟိုကို နယ်ချဲ့စံနစ်က ငါ့ကို ပြည်ချုပ်ချွင်း ပေါက်လုပ်ပေးရမည်။ သိုသမ်းများပင် ငါ တို့အဖေ ချင်း ရှင်းနိုးဖေဘူးသည်းဖေကြောင်း ဖြစ်ရ၏၊ ကြည့်သို့ လျှင် ဓနရှင် နယ်ချဲ့စံနစ်မှာ ခေါ်ယော်သော် မရှေ့ကျော်ပေသော်၊ တ ဆက်က ဓစတော့် ကြောင်ပေါ၊ တသက်က ပျော်ရမှုလော်ဖေါ်၊ ကြီးထုပ် အတွက် ပြီး၊ ဘသတ်ဘော်ချွေး တွေသစ်ပေသွေးကတ်၊ ဓရှေ့ခန့်ကာမည်။ ပယ်ဖီးဆပ်ပသည်သာပြင့် တိုင်းပြည်တွင် ထ ပွက်သည်ကာ အိုးပြုံမှုမ လုတ်ချင်ပွဲဆိုကာ၊ ကြည်မနရှင် နယ်ချဲ့ စံနစ်ဆာကြောင်းကျိုးတရားများကို ပေလလောပြီးလျှင် အဓိကကျချောင် အသင့်ပြင်ကြေ ငါ်တရားရနိုင်ဖြစ်သည်။

လူဘီသစ်များတိုက်ပွဲ ဘူးကိုပြုဆင်ရှုကြွှေ့ရှု အနှုန်းချင်း တာဝန်စေ့အချင်းချင်း၊ ကျွန်သည်သည့်အချိန်တွင် မကွဲထိုက် သူများနှင့် ဟကွဲ ကွဲအောင်လုပ်ဆောင်သော နယ်ချဲ့စံနစ်၏ပရိ ယာယ်ကိုသော်ထိုး၊ ရှေ့မဟော်ကြီးမြင်း၊ ခစ်ပေကျော်မိမှုကိုး ခြင်း၊ စစ်မဖြစ်ခင်က အရှုံးပေးလိုခြင်း စသော အမှု အမှု

များကိုရှောင်၊ ငါတို့၏ဖွောင်ပွဲကားအဓသောအချသင်။ ငါတို့၌ အချိန်ကောင်းများစွာရှိသေး၏။ ဤကဲ့သို့ အချိန်ကောင်း အခြေကောင်းတွင် ငါတို့၏လွတ်လပ်ရေးအတွက် အပြင်း အထန် အားထုတ်ကြပါစို့ ရဲဘော်တို့။ ။

အရေးတော်ပုံအောင်ပါစေ။

သခင်အောင်ဆန်း

ကျွန်တော် [illegible]

[illegible] သတ်များကို နံနက် ၁၀-နာရီမှ ညနေလည်းဘာ ချက်တီးအချိန်ထိ ပြတ်ထားသော်လည်း ထိုနေ့က ၁၁-နာရီခွဲအထိ အလုပ်များသည် တချို့ပြီးတရ ကျလျက်ရှိနေသေးသည်။

ထိုင်မေး ကိုး ကျွဲသလိုကို သွားအုံးမလား၊ သွားရင်အဝတ်လဲတော့လေ၊ မသွားရင်လဲ ပျက်လိုက်တော့ဟု ပြီးသို့ ကျွန်တော်နှင့်အတူ သွားရန် နံနက် ၉-နာရီခွဲလောက်က အခပြ၍ ကျွန်တော် အိမ်သို့ လာရောက်ခေါ်နေရသော မိတ်ဆွေကိုလှမောင စိတ်တိုလာသည့်အသံနှင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ဘာကားပြောရန် လာနေကြသော ဧည့်သည်များကို တောင်းပန်ပြီးလျှင် ရေမိုးချိုး အ

ခုံတံတားဝေါ်ရှိဗြိုးအလီး။ ငါးစနာကိုကျူးဝင်းများ ပွဲထိုင်
ပို သမျှများပေါ်ပြေးသွားနေလည်း မပေါ်တယ်၊ သမ်များမှာပွဲ၍
ပွဲရှင်များ ကိုယ်ပိုင်မော်တော်ကားတွေလည်းရှိ၊ ချစ် မျောင်
ကျော့ ကြည့် သွားရမှာကုလည်း ဆိုးကြီးပေးသည့်အပြင် ရက်
စုန်းကျေး ရှိသောအကြောင်း၊ ဒီပိုင်ငံမော်တော်ကားများနှင့်
ပြောသော ပဲ့ကိုင်ပါသည့်အခါ ဟိုင်မယ်မရှိ ၌ ဗိုဟ်
ထိုင်နေသော မော်တော်ကားတွေလို ပွဲတော်သွားရန် အိပ်
မှုပိုင်းအနေကတော့ဝဝဝတ် ပျော်ကိုင်းတော့။

ခုနှ-ဖေဖော်ဝါရီ ၁၀-ရက်နေ့ ဆောက်တော်နှင့် ကျွန်တော်
တို့ ဗဟိုကောမတီကြည့် ပဲပိုင်ထဲ ၌မျှပျော် အာင်ပြင်
ထောင်၊ ထိုတပ်ဖွဲ့တော် ပြုလုပ်ပေးရေး၊ ဝတ်များ
အတော် ပြဲထူ စပါဖလောင်း ဆောင်ရွက်ပေးပါတော
ပါ၏ အထောက်အပံ့ ပေးလေသည်။ ထို့နောက် ပွဲကိုသို့
ရောက် ဆောင်ရွက်သည် ကျွန်တော်တို့ မေးပြောဆိုခဲ့
၏ ဝတ်ပါ ကျောင်းပြီး အသင်းလေးချုပ်မှုများသည်။

ထိုင်ဝေး-ကြီး ကာဗမာ ကျွန်တော် ၂၀ အိပ်ပေး ရုံကြီး
ပဲ့ရှင်များ ပြောခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်-ဘော်ကီ ဘသို့ ဆောင်ရွက်သည်၊ ကိုယ်ပွဲ
ဖူး “မိန်ရှင်တော်ကား သွန့်လို့ ဆောင်ရွက်ပါ ကျွန်လို့
ပြော ကော်ကိုမြို့ ကျွန်ုပ်၊ ဆပ်ပြီးသော ၁ ၂-နာရီနှင့် ၁၅
မိနစ်ခန့်တွင်၊ ထိုနေ့ ပိုင်ဖော်သည့် မော်တော်ကားဖြင့်
ကြွရောက်၍ ချိုင်ရှေးပေးသည့် ကိုယ်စားလှယ် စသည်ကြီး
ပွဲပိုင်၊ ပါမောက္ခ ပကြားအကြား ဖိုးဖိုးပြောဆိုကြ၊ ရက်

ထိုးလိုက်၊ မော်တော်ကားကို မော်ကြည့်လိုက်နှင့်ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်လျက် နေလေ၏။

အိုင်ဆေး-လမ်းမှာတွေ့တဲ့ကားတစင်းကို ဆွဲပြီးစီးရအောင်ဗျာ၊ အချိန်မရှိတော့ဘူး။ ၁၂-နာရီတောင် ခဲတော့မယ်ဟု နာရီကိုကြည့်ရင်း ပြောစဉ် ငှားလာသော မော်တော်ကားလည်း အိမ်ရှေ့သို့လာ၍ ဆိုက်လေ၏၊ ကိုလှဖေက ရှေ့ကသွား၍ မော်တော်ကားထဲသို့ဝင်လေ၏။ ကျွန်တော်လည်း နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ ဝင်လိုက်မည်ဟု မော်တော်ကား ခြေနင်းခုံပေါ်သို့ ခြေတလှမ်း, လှမ်းတက်ပြီး ခေါင်းအငုံ့လိုက်တွင် ဘယ်ကိုလဲ ကိုနုဟူသော အသံနှင့်ပြိုင်တူ တစုံတယောက်သော သူ၏လက်သည် ကျွန်တော်၏ကန်းလျက်ရှိသော ကျောပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်ကို သိရ၏။ ထို့ကြောင့် မော်တော်ကားထဲသို့ ဝင်တော့မည့်ဆဲဆဲ ကိုယ်ကိုမငင်စေသေးဘဲ အသာရပ်ထားပြီး ကျွန်တော်၏ကျောပေါ်သို့တင်ထားသောလက်နှင့်ဘယ်လဲ ကိုနုဟု မေးလိုက်သော အသံ၏ပိုင်ရှင်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိလေ၏။

သူ၏အရပ်မှာ ၆-ပေကျော်ကျော်လောက် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ သူ၏မျက်နှာကို မြင်ဘူးသလိုရှိသော်လည်း ဘယ်သူဘယ်ဝါဟု ကောင်းစွာ မမှတ်မိသောကြောင့် ဘယ်သူပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားနေသောမျက်နှာဖြင့် ခေတ္တကြည့်လိုက်ပြီး အသေအချာ စိစမ်းရန် မော်တော်ကားခြေနင်းခုံပေါ်သို့ တင်ထားသော ခြေလှမ်းကို ရုပ်သိမ်း၍ သူ၏အနီးတွင် ရပ်လိုက်လေ၏။

"ကိုနု-ကျွန်တော့ကို ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူးထင်တယ်"

အတန်ကြာမှ သတိရပြီး "ဟာ-ခင်ဗျားကိုစိန်မဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်နေသလဲ၊ တကတဲ မြုပ်ချက်သား ကောင်း လိုက်တာ၊ အိုင်ဆေး မတွေ့ကြရတာ ၁၀-နှစ်လောက်ရှိပြီ တင်တယ်။ ကဲ-ကဲ ဟောတာ ကျွန်တော့အိမ်ဘဲ မတ်ထား ဗျာ၊ နက်ဖြန်လာအုံးလေ၊ (မော်တော်ကားထဲမှ ကိုလဖေကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုးပြ၍) ဟောဒီ မိတ်ဆွေနှင့် ချိန်ထားတဲ့ ကိစ္စ ကလေးတခုရှိနေလို့ သွားလိုက်အုံးမယ် သွားလိုက်အုံးမယ် နော်" ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မော်တော်ကားထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ကိုစိန်လည်း ကျွန်ဘော်၏နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက် လာပြီး မော်တော်ကားတံခါးကိုပိတ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်တော် က အံ့အားသင့်၍ ကြည့်နေစဉ်-

ခင်ဗျားတို့ကိစ္စကို နောက်တော့သွားတာပေါ့၊ခုကျွန်တော့ အိမ်ကိုလိုက်ခဲ့ပါအုံး၊ ကိုင်း-ဆရာကတ်ကိုင်း ဂွတ်လစ်ဖ်လမ်းကို မောင်းစမ်းပါဟု ဒရိုင်ဘာကို အမိန့်ပေးလေ၏။

"အိုင်ဆေး ဒီမှာ....ဟို"

ဟုတ်တယ်လေ၊ နောက်တော့သွားတာပေါ့၊ ခု ကျွန်တော့ အိမ်ကိုလိုက်ခဲ့ပါအုံး။ ဂွတ်လစ်ဖ်လမ်းကိုမောင်းဗျာ ဟူ၍ ထပ် ပြီး အမိန့်ပေးပြန်သောကြောင့် ဤမျှကြာအောင် ကဲနေသော သငယ်ချင်းတဦး၏ဆန္ဒကို ငြင်းပယ်ရန် အကြပ်အတည်းနှင့် တွေ့ကြရလျက် ရှိလေ၏။ မော်တော်ကားသမားလည်း ဂွတ် လစ်ဖ်လမ်းဘက်ဆီသို့ မောင်းစပြုလေ၏။

ကျွန်ဘော်လည်း ဘာကိစ္စလာ၍ ခေါ်ပါသနည်းဟု စဉ်း စားရကြပ်လျက်ရှိသောကြောင့် ရေ့တည့်တည့်သို့စိုက်၍ကြည့်

နေလေ၏။ ကိုလဖေမာမကား အလန့်စိတ်ပျက်သောအမူအရာဖြင့် မော်တော်ကား၏ ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်နေလေ၏။ အတန်ကလေးကြာမှ ကိုစိန်ကို အကဲခတ်ရာ သူ၏ ရုပ်ကို အနည်းငယ် စိုက်ကြည့်လိုက်မိလေ၏။

မုတ်ဆိတ်နှင့် ပါးသိုင်းမွေးတို့သည် လက်ဆစ်တဝက်လောက် ရှည်လျက်ရှိလေ၏။ ငှက်သိုက်မှုံ့ကဲ့သို့ရှုတ်ထွေးနေသော ဆံပင်တို့သည် ဆံနှင့်မတွေ့ရသည်မှာ ကြာသောကြောင့် ဖြော့ဖြော့တော့ မွဲခြောက်ခြောက်အရောင် ပေါက်နေလေ၏။ လေးငါးဆယ်ရက် ဆက်၍ အအိပ်ပျက်ခဲ့ရသော အရိပ်အရောင်များသည် သူ၏ချိုင့်နေသော မျက်ကွင်းနှင့် နီနေသော မျက်လုံးများပေါ်တွင် ကောင်းစွာ ထင်ရှားလျက်ရှိကြကုန်၏။

စိတ်ပြတ်လျက်ရှိသော ရုပ်ကို အကဲခတ်ရခြင်းဖြင့် သူဝတ်ထားသော ရုပ်အကျီသည် ကောင်းလှသည်မဟုတ်ပေ။ ပင်နီအပေါ်အကျီတပတ်နွမ်းကို ကျယ်သားစွာ တပ်ထားခြင်းသည် ရေ နောက် စိတ်ပြတ်လျက်ရှိသော ရုပ်အင်္ကျီ၏ အရက်ကို ဖုံးကွယ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ သူဝတ်ထားသော လုံချည် တပတ်နွမ်းနှင့် ဘိနပ်တော်တို့မှာ များစွာပနာရလျက် ရှိကြ၏။

၁၅-မိနစ်လောက် မောင်းပြီးသောအခါ ဂွတ်လစ်ဖလမ်းတံသို့ မော်တော်ကားဝင်လာလေ၏။ ဂိုက်ငါးရာလောက် လမ်းထဲသို့ မောင်းဝင်ပြီး မော်တော်ကားကို ကျွန်တော်တို့၏ ညာဘက်လမ်းဘေး၌ တဲအိမ်ကလေးတခုရှေ့တွင် အရပ်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

မော်တော်ကားပေါ်မှ တဲဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဤမျှလောက်အရေးတကြီး ခေါ်လာရသည့်ထူးခြားချက် တချက်

မှ မတွေ့ရပေ။ ထိုခွင့်ပင် ကိုစိန်က ရှေ့မှခေါင်းဆောင်၍ ထိုသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ထိအတွင်းသို့ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း ရှေးဦးစွာမြင်ရသော အရာသည် ကျွန်တော်၏ရင်ကို ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားစေ၏။

ထိုအရာသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ သုံးနှစ်သားအရွယ် ခလေးကလေး၏အလောင်းပင်ဖြစ်လေ၏၊ ၎င်းရုပ်အလောင်းကို မြင်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် မကြာသေးမီက သေဆုံးသွားသော ကျွန်တော်၏ သားကလေးကို ပြေး၍ သတိရသော ကြောင့် ကျွန်တော်၏စိတ်တို့သည် ပိမိ၍ ချောက်ခြားသွားလေ၏။

ဖျာစုတ်တချပ်ကို ကိုစိန်၏ဇနီးက ခင်းပေးသောကြောင့် ၎င်းဖျာစုတ်ကလေးပေါ်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုလှဖေတို့ ထိုင်ကြရ၏။

ခလေးအားထားသော ချေးအကွက်ကွက် ထနေသည့် ခေါင်းအုံးကလေးနှင့်ထွေးထားသော တပတ်နွမ်း ဂွမ်းစောင် အစုတ်ကလေးသည်၊ ထိုရုပ်အလောင်းကလေးကို ပို၍ သနားစရာဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးလျက်ရှိကြကုန်၏။

ခလေးကလေး၏အလောင်းကို စိုက်ကြည့်နေစဉ် ကိုစိန်က ကျွန်တော့်သားသေတာကို ခင်ဗျားကို တိုင်ရအောင်ခေါ်လာတာဘဲ။

“ဘာရောဂါနှင့်ဆုံးတာလဲဗျ”

“အစာဝအောင်မစားရလို့ သေတာဘဲဗျ”

"အစာဝအောင်မစားရလို့ ကျွန်တော့ကလေး သေတာဘဲ၊ ကျောင်းနေတုန်းက သင်ဘူးတယ့်မဟုတ်လား။ ကိုယ်တွင်းပိုးတွေအားနည်းလို့ အပြင်ဘက်က ရောဂါပိုးတွေ ဝင်လာတာကို မခုခံနိုင်ရင် ရောဂါစွဲကပ်တာဘဲ၊ အစာဝအောင်မစားရရင် ကိုယ်တွင်းပိုးတွေအားနည်းတာပဲ ဆိုတာတွေကို သော့ ကိုနှုတ်မီသေးရဲ့ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော့ခလေးဟာ တခါတလေ ထမင်းတနပ်စားရတယ်။ တခါတလေ ဆန်ပြုတ်နဲ့ တင်းတိမ်ရတယ်။ တနေ့လုံးကို သရေစာ တပြားဘိုးလောက်စားပြီး တင်းတိမ်နေရတဲ့နေ့တွေကများတယ်။ ဒီခလေးမသေရင် ဘယ်ခလေးသေမလဲ။ ယောဒီမှာ ကြည့်ကြပါဟုဆို၍ ထွေးထားသော ဂွမ်းစောင်ကိုဖြေလိုက်ရာ၊ အပွင့်ပွင့်ထနေသော နံ့ရှိများကို တွေ့ရလေ၏။

မယ်က ကလေးမျှည့်ခြည်း မိတယ်ဆိုလျှင်ဘဲ ဘာမှမရှိတဲ့ ရောဂါကျတော့ ရောဂါ ဟာ ယူဘင်လိုက်သလို တခါထဲ ကြီးလာတော့တာဘဲ၊ ညက ၁၀-နာရီလောက်မှာ မျက်ဖြူလန်လန်ပြီး သုံးခါလောက်တက်တယ်။ အသက် မသေအောင် မတားနိုင်တော့ပေမဲ့ ကလေးသက်သာမှုရအောင် အတက်ကျသွားရန် ဆုပ်ကူရမယ့် ဆေးဝါးတွေလဲမရှိဘူး။ မျက်ဖြူလန်လိုက်ပြီး တက်နေတာကို ထူးထိုင်ပြီး ကြည့်နေရတယ်။ တာလောက် ဝေဒနာ ခံစားနေရတာကို မကြည့်ရက်လို့ လည်စိကိုသွင်းပြီး သေစေမယ်လို့ အမူးလခေါ် ကျွန်တော်ကြံမိသေးတယ်၊ ကဲ့ကျ သေတာတော့ ပြောနေလို့ မထူးဘူး၊ ဒီခလေး ဒီလိုဘေးဆောင်ဆိုး သေသွားတာဟာ စင်စစ်တော့ သူစရိုက်ကျတ်သွားတာဘဲ"

"[illegible] ဒိုဗီဇ် [illegible] [illegible] [illegible] ဝိစ္စ
[illegible]"

"[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ဖို့ [illegible]"

"[illegible]"

"[illegible] ၁၄ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]ကိုရှိမယ်ထင်သလဲ"

"ဆင်း-ဆိုဝမ်းပါဘူး"

"[illegible] ၁၄-နှစ်[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ၁၂-နှစ်[illegible] [illegible]"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆက်စမ်းပါဘူး"

"[illegible] ၁၄-နှစ်[illegible] ၂-ဆယ်[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ဝါးတွေကိုဝယ်နိုင်တဲ့ ပစ္စည်းအား အား [illegible]
[illegible]လိုလား[illegible] [illegible] ၂-ဆယ်
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]ကို ကျွန်တော်တို့ ဖလးဖလးနက်နက် [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ၁၂-သန်း လူတန်းစေ့မနေရတာပဲ ၂-သန်းလောက်

လူစုက လူတန်းစေ့အောင် ကိုယ်ပေးနိုင်တဲ့ မှန်ကြီးတွေကို ရောက်ရင်ကြိုးပမ်းထားလို့ ဘာ့အထဲမှာ ကျော်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ကာလကြာလာပြီး စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်မယ်။ ဒီတိုင်းပြည်အတွင်းမှာ ၂-သန်းသော လူဘာစုက လူတန်းစေ့အောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ချုပ်ချယ်ထားလိုက်တာနဲ့ ၁၂-သန်းသောလူထုဟာ လူတန်းမစေ့ရှုပ်ကိုရင် ဒီလိုချုပ်ချယ်ကဲ့ ပစ္စည်းနည်းဟာ ပျက်ကွက်မှုကြောင့်သော်လည်း ဆက်ပြီး စဉ်းစားရလိမ့်မယ်။ ဒီဟာတွေကိုတွေ့ပြီး စဉ်းစားကြည့်ရင် ကိစ္စရပ်ဟာ များသောအားဖြင့် အမြဲပျက်ကွက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီအမြေရှင်း ဒီမှာ ဘုံဆန္ဒကို သဘောတူရင်ပြီး ပြင်ရမယ် ဆိုတာကို ဆက်ပြီး တွေ့ရလိမ့်မယ်။

သူ ၂-သန်းသောလူက လူ ၁၂-သန်းသောလူကို လူတန်းမစေ့အောင် ချုပ်ချယ်ထားနိုင်တာ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လူ ၁၂-သန်းဟာ မစည်းလုံးမိကြသေးလို့ပဲ။ စည်းလုံးတော့ ဒီလူ ၁၂-သန်းဟာ စည်းလုံးမှုမရှိကြသေးလို့ပဲ။ ဒါကြောင့် လူ ၁၂-သန်းသောလူကို ၂-သန်းမျှသောလူစုက လူတန်းမစေ့အောင် ချုပ်ချယ်ထားတဲ့ စံနစ်မျိုးကို ဖြိုဖျက်ပြီး ပေးနိုင်အောင် ညီညွတ်ကြရင် လူတန်းမစေ့တဲ့လူ ၁၂-သန်းကို သိနားလည်အောင် လုပ်ပေးကြရပေလိမ့်မယ်။

အခုတော့ လူ့ကျိုးဆောင် လုပ်ပေးရမယ်ဆိုရင် ဒီလူ ၂-သန်းမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ခွဲဝေပေးနိုင်ဖို့ ပေးရမယ့် ပစ္စည်းတွေဟာ ခွဲဝေပေးတဲ့သူဟာ ဒီလူ ၂-သန်း ချုပ်ချယ် သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ ပစ္စည်းရှင်များဖြစ်ကြတယ်။ သို့ပေမဲ့

[illegible]ကြီက မသိနားမလည်တဲ့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးရ [illegible] ခင်ဗျားတို့၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာစရာရှိတော့ သူတို့ ခင်ဗျား [illegible] လူတန်းမစေ့တဲ့ အဝန်းအဲ တင်းတိမ်ပြီ တင်း [illegible]ကြီးနေကြတာဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ သိနားလည်လာတဲ့တနေ့မှာ [illegible] မိကြံပေလိမ့်မယ်၊ [illegible] သူတို့ [illegible] ခင်ဗျားတို့ [illegible] ထိုင်နေကြ [illegible] ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ကို [illegible] သူတော်စင် [illegible] သန်းစလုံးရဲ့ ဦးခေါင်းထဲမှာ [illegible] နေအောင် လုပ်ပေးလိမ့်မယ်။

[illegible] လုပ်ပေးပြီးတဲ့နေ့မှာ [illegible] ကျန် [illegible] တပ [illegible]

[illegible]

"[illegible] ရှုမှာ [illegible] ပါပြီ"

"[illegible] ဖိုးချင်လိမ့်တော့ ရှုရာပြည်မှာ [illegible] အထက် သထာဝနေသ [illegible] များပြည်မှာ ဘာဖြစ်နေတာကို [illegible] ပြည်မှာ စိန်စိမ့်မှုနိမ့်ရောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ [illegible] ကရိုက်တယ်"။

ကျွန်တော်လဲ ကွန်မြူနစ်ဇင်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဇင်ဆိုတဲ့ ဝါဒ တွေကိုတော့ နံမည်လောက်သာ ကြားဘူးတာဘဲ၊ သေသေ ချာချာတော့ မဘတ်ဘူးပါဘူး။ အင်း.... တခါတလေ ဘတ် ဘူးတဲ့ မိတ်ဆွေများကပြန်ပြောကဲ့အခါ နဲနဲပါးပါး ကြားရ ပါရဲ၊ ဒီစာအုပ်တွေကို နည်းနည်းပါးပါး လောက်တော့ သ ဘောသိရအောင်ဘတ်ထားဘို့ မိတ်ဆွေများကပြောကြပါရဲ့ သို့ပေမဲ့ ကွန်မြူနစ်ဇင်ဆိုရှယ်လစ်ဇင်ဆိုတဲ့ဝါဒတွေဟာဘာသာ တရားကိုပစ်ပယ်တယ်ဆိုတာကြားရတော့ဒီစာအုပ်တွေကိုဘတ် ကိုမဘတ်ရဲဘူးဗျ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်ဟာ တရားစစ် တ ရားမှန်ပေကဲ့ လက်ခံယုံကြည်နိုင်တဲ့ တရားမဟုတ်ဘူး၊ ပါရမီ ရှိသူများသာ ယုံကြည်နိုင်တဲ့တရားဗျ၊ ပါရမီကလေး ရှိလို့ ဒီဘဝမှာ လူဖြစ်ရတာတောင် လက်မခံနိုင်ဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်ကြီးကို ယုံကြည်သက်ဝင်တဲ့လူ ဖြစ်ရတာ၊ အခု တော့ ဒီစာအုပ်တွေကိုဘတ်မိရင် ပုထုဇဉ်တို့ သဘောဆိုတာ အခါကသားဗျ၊ စိတ်ပြောင်းခဲ့ရင် ပြောင်းသွားမှာ အဲဒီလို ပြောင်းသွားရင် ပါရမီရှိလို့ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာကြီးကို စွန့်မှာကိုစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ပါလို့ ဒီစာအုပ်တွေကိုမဘတ် ဘဲ နေတာဘဲ။

ကဲ ... ဒါတွေထားပါတော့ ... ဘောက် ကျွန်တော်လဲ နားမလည်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ဥစ္စာမှာ ... ပြည် မှာ တည်အောင် ကမလား။

ဒီလိုရှိတယ်ဗျ၊ ဒီနေ့ရှင်တော်ကာလ ခင်ဗျား ပြောသလိုဘဲ ဆိုးပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ ဒီနေရာတွေပျက်စီးဘို့ကို ... ဘို့ မ ပြောထားနဲ့၊ ဒင်းတို့ ပျက်စီးပါစေဆိုတဲ့စိတ်ကိုတော့ မမေး

ရှားလို့ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ ကစိန်ပြောတဲ့ စံနစ်မှန်ဆိုတာကို မြန်မာပြည်မှာ တည်ဆောက်လုပ်ရရင် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကျနေမှာဘဲ။

"ကို ..ရေမနေနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စံနစ်မှန်ကို ခင်ဗျားလုပ်မလား မလုပ်ဘူးလား"

"မလုပ်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့"

"ဘုရားအလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လို့"

ခင်ဗျားဘို အတော်ကြုပ်တဲ့လူဘဲ(ဒေါသနှင့်) ခင်ဗျား ဘယ်တော့မှ ဘုရားအလိုကို မဆန့်ကျင်ဘူးလား။ ဘုရားက ဒိမ်ထောင်ခြင်း၊ သားမွေးခြင်းဆိုတဲ့ ရွာသတ်ရဲ့ အလုပ်ဟာ အင်မတန်ယုတ်တဲ့တရားလို့ ဓမ္မစကြာထဲမှာ အတိအလင်း ဟောထားတယ်- ဒီအလိုကိုဆန့်ကျင်ပြီး ခင်ဗျားဘို မယား တော့ယူတယ်၊ သားသမီးတွေ မွေးခဲ့ကြတယ်။ ခုသာ မွေးရုံမကဘူး၊ နောင်လမွေးကြအုံးမှာဘဲ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘုရားအလိုတော်ကို ခုသာမဟုတ်ဘူး နောင်လဲ ဆန့်ကျင်မယ် ဆိုဒါ ဖြစ်မနေဘူးလား၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာက ခင်ဗျား တို့လုပ်ချင်ဒါဆိုရင် ဘုရားအလိုတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ပေစေ လုပ်မယ်။ မကြိုက်တာဆိုရင် ဘုရားအလိုနှင့်ဆန့်ကျင်လို့ မလုပ်ချင်ဘူးဆိုပြီး ဆင်ခြေဆင်လက်တွေပေးတယ် ကျွန်တော်မလုပ်ရဘူးလဲ ခပ်ရဲရဲပြောပါဗျ၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လုမချနေပါနဲ့။

[illegible] ၁၂ [illegible] ဘူ [illegible] ... [illegible]

[illegible] ခုထင်ကပြောသွားတဲ့ [illegible] ... [illegible]

[illegible] ငါ့ခွင့်ငါပြုတည်း [illegible] ... [illegible] ဘူးလား။ မပြီးနိုင်သေးရင်လဲ မီးတောက်သေးရမယ်မဟုတ် [illegible]၊ စိတ်ကတော့ ဘုံပျှည်းဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ လူမတွေ

[illegible]

[illegible]

ချမ်းသာတယ် ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ဘဲ မှာ လာပြီးချမ်းသာကြရတာ၊ ဒီတော့ ယခုဘဝမှာဆင်းရဲကြရမှိုရင် ထိုဘဝသံသရာက ဒါနမျိုးစေ့ [illegible]

မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်လဲ ဆင်းရဲနေခဲ့ပါတယ်၊ ဆိုပေမဲ့ ကိုယ့်ဒါနမျိုးစေ့ မရှိခဲ့လို့ ဆင်းရဲရတယ် ဆိုပြီး သည်းခံနိုင်တယ်။ နိဗ္ဗာန်မရသေးမီ ဘဝဆက်တိုင်းချမ်းသာအောင်ဆိုပြီး ဒါနမျိုးစေ့ကို အခွင့်ရတိုင်း စိုက်ပျိုးခဲ့တယ်။ နောက်ပြီးတော့-

ကာ·ကာ- နားလယ်ပြီ၊ ဒါလောက်ဆိုရင် တော်ပြီ။ ကနေ့ ချမ်းသာတာ ဆင်းရဲတာ ကုသိုလ် အကုသိုလ်၏ ဖန်တီးမှုပဲလို့ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျား ပြောတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကို ကျွန်တော်လဲယုံတယ်။ ငြင်းစရာမရှိ၊ ဘုရားက ဒါပဲ ဟောပေခဲ့သလား။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟော့ သဌေးတော၊ မင်းတို့ချမ်းသာတာဟာ ဟိုဘဝက ဒါနမျိုးစေ့ ချခဲ့လို့ ဘဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ချခဲ့တဲ့မျိုးစေ့ ရဲ့ အသီးအနှံတွေကို မင်းတို့ မိန်မိန်ရှက်ရှက် သုံးနေကြတော့၊ ဆင်းရဲသားတွေကလဲ ဒါနမျိုးစေ့ မချခဲ့မိကြလို့ ဆင်းရဲရတာ ဖြစ်သမျှကိုဘဲ သည်းခံကြတော့လို့ ဒါဘဲဟောပေခဲ့သလား။ ဒီကုသိုလ် အကုသိုလ်တွေကြောင့် သံသရာကြီးထဲမှာ လည်ရတယ်။ ဒီသံသရာကြီးထဲမှာလည်ရလို့ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဒုက္ခ၊ အိုခြင်းဒုက္ခ၊ နာခြင်းဒုက္ခ၊ သေခြင်းဒုက္ခ၊ ချစ်တဲ့လူတွေနဲ့ ကွဲရတဲ့ဒုက္ခ၊ မချစ်တဲ့လူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းနေရတဲ့ ဒုက္ခ၊ ဒီလိုတဲ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ တွေ့ကြရမယ်။ ဒီဒုက္ခတွေက လွတ်ချင်ကြရင် ဒီကုသိုလ် အကုသိုလ်တွေကို စွန့်နိုင်တဲ့ မဂ်တရား ရအောင် အားထုတ်ကြ၊ ဒီလိုအားထုတ်မှသာလျှင် ငါဘုရား၏ အလိုတော်ဖြစ်တယ်လို့ကော ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး မဟောခဲ့ဘူးလား။

ဒီတော့ ကုသိုလ်ကြောင့်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာဒင်ရုပ်သားပြီး ကုသိုလ်ကြောင့် ရက္ခတွေအမျိုးမျိုးတွေ့ရတယ်။ ဒီရက္ခတွေ မတွေ့အောင် ဒီကုသိုလ်တွေကိုလဲ စွန့်ရမယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ဆက်မယူတာကတော့ သူဌေးတွေရဲ့ အလိုတော်ကျပဲဗျ။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အလိုတော်ကျမဟုတ်ဘူး။ မနုရှင်အယူဝါဒပဲဗျ။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အယူဝါဒမဟုတ်ဘူးဗျ။

စင်စစ်တော့ ဒီမနုရှင်တွေဆိုတာ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောပြခဲ့တဲ့ တရားတွေကို သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ကျိုး အတွက် အလွဲသုံးစား လုပ်ပစ်နေကြတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့လိုပဲ ဘုံဝါဒကိုနှစ်ခြိုက်နေတဲ့ လူတစုကတော့ ဘာသာတရားဆိုတာ ဘယ်ဘုရားရဲ့ ဘာသာတရားဖြစ်ဖြစ်၊ သူဌေးတွေကိုသာ ကာကွယ်တဲ့ ဘာသာတရားဖြစ်လို့ လူများစု ဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲသားတွေချမ်းသာချင်ရင် ဘာသာတရားတွေကို အကုန်ပယ်ရမယ်လို့ ပြောနေကြကုန်ပြီ။

အာ ဒီလောက်ဖြစ်နေရင် နောက် ဒီထက်ထိ ဆင်းရဲတဲ့ လူတွေက ဆင်းရဲတော်ပြတ်ပြီး ချမ်းသာတဲ့ လူတွေကလဲ သပ်နုပ်ပြီး ချမ်းသာကြရင် ရတနာသုံးပါးကို လူတွေဟာ ဒါထက် ပစ်ပယ်ကြလိမ့်အုံးမယ်။

စင်စစ်မှာတော့ ဘာသာတရားက မနုရှင်တွေကိုကာကွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ မနုရှင်တွေကသာ သူတို့ကို ကာကွယ်အောင် ဘာသာတရားကို အလွဲသုံးစားလုပ်တာ။ သည့်ပြင် ဘာသာတရားတွေကတော့ ကျွန်တော်လဲနားမလည်လို့ မပြောတတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကိုတော့ မနုရှင်တွေ အလွဲသုံးစားလုပ်တာအမှန်ပဲ။

အဲဒီခေတ်က ကိုလိုနီ အစိုးရကိုဆန့်ကျင်တော်လှန်ကြဖို့ ကျောင်းသား တွေဟာ အရေးတကြီးကာလကို ဖိတ်ခေါ်ရင်း ကြိုးပမ်းနေကြ ဘုရား တိုက်တော်မှာ ကြီးမားတဲ့ ကျောင်းသားသပိတ်ကြီး အကြောင်းလုပ်ပါ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုနေကြ၊ ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါးသော တိုက်ပွဲကျိုးကျေးကြတဲ့ အကောင်ကြီးကို အစဉ်သုံးသား ဖြစ်နေတဲ့ ဂုဏ်ရည်ချင်း အမြဲတမ်းဆောင်ထားကြပါတယ်။

ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုနေခဲ့ကြတာ နည်းပါးပါတယ်လို့ ဆိုတာလောက်ကို မပြောနိုင်၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုနေပေတဲ့ လူ အများ ဖိုးကြီးကြွတွေတွေ့ရ၊ အကြောင်းကို ပြောရအုံး မယ်။

ကျွန်တော်တို့ သိလာရခဲ့တဲ့ဖိုးက ကြီးမားတဲ့ အတွေ့အကြုံ ကြား ဘုရားဖူးမှတ်စုတွေ။ အဲဒီအချိန် လူတွေဟာ ပါဠိလည်းတတ်တယ် ပြီးပြီး တစ်ရက်တစ်နေ့ အလျင်မိအောင် ပုဒ်မ လုပ်ရ ရင်းရင်း၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရ ဘိုးရဲ့ မှန်၊ သား ခါ မိမိသားသမီး တွေလည်း ပြီးတာကတော့ ကျွန်တော် တို့ကြည့်လေ၊ စိတ်ထဲက ဝိသေသ ဖြစ်လာတဲ့ ဆရာပင်တော် ရှိနေကြတယ်၊ စိတ်ထဲ ရှိနေတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေ ရတနာ သုံးပါးသိတာ အစစ်အမှန် ဖြစ်နိုင်ပါတယ် အမေးရှိသတ် ကြောင့်ပြီးဆိုတာကို မပြောနိုင်တော့ဘူး။

အသက်အရွယ်ကြီးလာပြီး သိတတ်လာတယ်လို့ ဆိုတာလည်း စိတ် ချမ်းသာမှု တရားကိုမြင်နိုင်ကြလို့ ပိုင်းခြားတာ ကျွန်တော့ဟာ တည်ဆောက်ချင်ပြီ မိတ်ဆွေအများရှိပြီ ပြောပြနေကြလို့၊ စိတ်မချမ်း သာကြရင် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အလိုတော်ကျဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားကို အားထုတ်နိုင်ပါအုံးမလဲ။

[illegible] ပဋိ မှန်ကို [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ပြည်ကြီး [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] လူတွေမစည်ဘူးဆို [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ပြေးကြွအနေ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ရတာနာသုံးပါးကိုဖဆည်းကပ်နိုင်အောင် [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ဖွေးအတွက်လဲ တိုင်းပြည်အတွင်းမှ ပပျောက်ကုန်ကြရမှာပဲ။

အဲဒီခေတ်- ဓနရှင်စနစ်ရှိတဲ့အတွက် လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီးတွေ ဟုန်းဟုန်းတောက် ပြင်းလာတယ်။ အဘိဇ္ဈာစိတ်တွေ လွှမ်းမိုးနေတယ်။ ဘာသာတရားကို ပစ်ပယ်တဲ့ လူဦးရေတိုးလာတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကြည်ညိုပေတဲ့လဲ မဆည်းကပ်ကြတဲ့ လူတွေများလာတယ်။ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာ စိတ်မချမ်းသာတဲ့ လူတွေ များလာရမယ်။ ခိုးမှု တိုက်မှုဆိုတဲ့ ဒုစရိုက်တရားတွေ များလာရမယ်။

ဓနစနစ်ရှိရင် ဘာဖြစ်မလဲ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမီးတွေ တခါထဲ ငြိမ်းမသွားတောင် မီးအားသေးရမယ်။ အဘိဇ္ဈာစိတ်တွေတခါထဲ ကုန်မသွားတောင် အဘိဇ္ဈာစိတ်တွေ နည်းရမယ်။ ဘာသာတရားကို ကြည်ညိုတဲ့ လူဦးရေ တိုးလာမယ်လို့တော့ အမှန်မပြောနိုင်ဘူး။ သို့ပေမဲ့ ကြည်ညိုနေတဲ့လူတွေကတော့ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြရလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ဝမ်းစာအတွက် အလုအယက် တိုက်ခိုက်ပြီး မစားရတဲ့အတွက် လူတွေဟာ တယောက်နဲ့တယောက်ကိုလဲ ပိုမိုရင်းနှီး ချစ်ခင်လာကြလိမ့်မယ်။ ရန်အဖြစ်နဲမယ်။ လူတန်းစေ့ စားရသောက်ရလို့ လူတွေပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာလာလိမ့်မယ်။ အလုအယက် အတိုက်အခိုက်လိုတဲ့ ဒုစရိုက်တွေလဲ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာ နည်းသွားလိမ့်မယ်။

ထိုအတွင်း အသက် ၇၀-အရွယ်လောက်ရှိသော အမေကြီးတဦး နှမ်းပေါင်မုန့်များ ထည့်ထားသော ဗန်းကိုရွက်၍ သူ့ကိုယ်ကို မနိုင်တနိုင်နှင့် သယ်ယူကာ လမ်းလျှောက်ရင်း နှမ်းပေါင်-နှမ်း

ပစ်ဟာ ဟာစ်အောင်သွားသံကို ကြားရလေ၏။ ကိုစိန်သည် ထို အမေကြီးအား ခဏတ္တမျှ စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် (သက်မချ၍)—

ကြည်စမ်း-ကိုနု၊ ဒီသေခါနီးအမယ်ကြီးဟာ ထမင်းတလုပ် အတွက် သေပြေး-ရှင်ပြေး အလုပ်-လုပ်နေ ကြရသေးတယ်။ ဒီနေရှင်တွေဟာ ကိုယ်သုံးနိုင်ဒါထက် ပိုနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေ မို တက်ခဲပြီး လှောင်ထားတော့ ဒီလောက်အရွယ် အမယ်ကြီးတွေ အဘိုးကြီးတွေလဲ အခုထက်ထိ ပြေးလွှားနေရသေးတာပေါ့။

လှောင်ထားဆို ဒီလိုရှိသေးတာကိုး။ အသက်က ဘယ် လောက်အထိ နေကြရမယ်ဆိုဒါ မသိကြတော့ တသက်မှာ တင့်တင့်တယ်တယ် နေသွားနိုင်အောင် လှောင်ထားရတော့ ဒါဘဲ။ ဒါမှမကသေးဘူး၊ မိဘတွေ သေသွားပြန်ရင်လဲ သူတို့ ရဲ့ သားသမီးတွေ တင့်တင့်တယ်တယ် နေထိုင် - စားသောက် သွားနိုင်အောင် လှောင်ထားရဘာဘဲ ကိုစိန်ရဲ့။

အဒါ ဒီလူတွေမှားဒါဘဲ။ ချမ်းသာတဲ့လူဘော သောက် သောက်လဲ ချမ်းသာရင်းက ကန်းကောက်စရာမရှိအောင် မဲ သွားကြဒါတွေ၊ ခင်ဗျားတို့မျက်စိအောက်မှာ တပုံကြီးမဟုတ် လား။ သားသမီးဆိုဒါတော့ မပြောနဲ့လေ၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာ တဲ့ မိဘတွေသေပြီး သားသမီးတွေ ငတ်နေတာ ပြည့်လို့မ ဟုတ်လား။ ဘာပစ္စည်းစံနှစ်ရှိနေရင် ငါ့ပစ္စည်းပျက်စီး မျှား သွားမလားလို့ ပူနေရတဲ့သောကလဲ ပျောက်မယ်။ သူ့တသက် မဟုတ်ဘူး။ သူ့သားသမီး မြေးမြစ် တသက်ကိုရောက်ပေစေ၊ ဘာစံနစ်ရှိသ၍ ဘယ်သူမှ မစားရမှာ မစိုးရိမ်ရ၊ မဝတ်ရမှာ မစိုးရိမ်ရ၊ လတန်းစေ့ မနေရမှာ မစိုးရိမ်ရဘူးမဟုတ်လား။

ဒါပြီးတော့ ကိုခင်ဖျား၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သဘောကျပြီ ဟုတ်လား။ ဒီတစ်ခါ မြို့စွန်ရွာ တည်ထောင် ကျေးနိုးဘော်တို့လုပ်ပေးရမှာပေါ့။ ခင်ဖျားရဲ့ အကျွမ်းဝင်ကိုယ်ပဲ ပြောချင်တယ် ပေးရသလား။

"သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ မျိုးဆက်တော် လုပ်ပေးချင်တာနဲ့ နေရှင်မေတ္တာကို ဖျောက်ဖျက်ခံရမယ်ဆိုရင်တော့ မထားနိုင်ဘူး ထင်တယ် ကိုခင်"

"သင်းရုံးသားတွေ ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးချင်တာနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကိုသုံးပါနဲ့။ မှတ်ပြောခဲ့တာတွေကိုပဲ ခင်ဖျား ကြားခဲ့ပြီးပြီ။ ဗမာပြည်သူတွေ ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးချင်တာနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ရဲ့ လောကကြီးနဲ့ သဘောတော်ကြီးရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် နေရှင်မေတ္တာကို ဖျောက်ဖျက်ခံရမယ်ဆိုရင် ခင်ဖျားဟာ သဘောပြီးမှာပဲ"

ဟုတ်ပါ့တယ် မထားနိုင်ဘူးဆိုတာတော့ ပြောပြသေး။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားလောင်းဟာ ကျေးဇူးတော်ရှင် ပုဏ္ဏားကြီးက သူ့မိတ်ဆွေ ပုဏ္ဏားရဲ့ ကျော်စောကိုစားချင်တဲ့ ကျိုးကန်းနဲ့ ကျိုးကန်းရဲ့ မိတ်ဆွေ မြွေရဲ့ လည်ပင်းတွေကိုတောင် လောကကြီးရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဖြတ်ပစ်လိုက်ရတာဟာ နိပါတ်တော်ထဲမှာ အထင်အရှားဘဲ မဟုတ်လား။ ကျိုးကန်းနဲ့ မြွေရဲ့ လည်ပင်းကိုဖြတ်တာတော့ ကျိုးကန်းနဲ့ မြွေရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားကြည့်ရင် မထားနိုင်ဘူးပေါ့။ သို့သော် ဒါတွေကို မသုတ်သင်လိုက်ရင် နောက် ကိုယ်တွေ ဘီလူးတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားပျက်စီးစေတော့ ဝိုကျိုးနဲ့ မိဆိုး ၂ ကောင်စီ ပေါင်းပြီး လုပ်နေမှာဘဲမဟုတ်လား။ ဒီလို လုပ်မှာစိုးလို့ ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင်ဘဲ သုတ်သင်ပစ်လိုက်ရ

[illegible]ပြီးထော်လား။ နိုဝါဒ်ရောင်းရဲ့ကျနေဂုဏ် ဒါကျိုးကျေပြည့် [illegible]

[illegible]လော့ ဆင်းရဲသားတွေ ချမ်းသာအောင် မလုပ်ချင်ဘူး [illegible]ကြီးတောင်းမှာ မိုးမှ ပိုက်ပွဲ [illegible] ပေးချင် [illegible] ခင်ဗျားလုပ်ချင်ဘူးလား။ [illegible] ပါ [illegible]အောင် မလုပ်ချင်ဘူးလား။ ကြည့်ဦး သူတို့ [illegible] [illegible] ဆည်ကန်မြောင်း ခင်ဗျား [illegible]ချင်ဘူးလား။ [illegible] ဆေးရုံတွေ ဆေးပေးခန်းတို့ ပြည့်စုံအောင် ခင်ဗျား [illegible]ချင်ဘူးလား။ [illegible]- [illegible] [illegible]အောင် ခင်ဗျားလုပ်မပေးချင်ဘူးလား။

[illegible]ဝါဒီတွေ လုပ်ချင်ရင်တော့ ဘု[illegible] [illegible] [illegible] ဒီဝလာ [illegible] [illegible]ဘူး။

[illegible] ကျွန်တော်တို့ [illegible] [illegible] ဘု ဝါဒသည် [illegible] [illegible] ဆန့်ကျင်သည်ဟု ရေးကာ [illegible] [illegible] ဘု ဝါဒကို ရှောင်ရှားရန်၊ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ပါဝင်ခြင်းဖြင့် [illegible] [illegible] [illegible] ဘု ဝါဒကို တည်မြဲအောင်လုပ်ပြ [illegible] [illegible] [illegible]။ [illegible] [illegible]ကြီးသည် ၄၅-ဝ ပါတ်လုံး သက္ကဝယ်ရဲ့ကို ပယ်ရန်

ဟောပြောခဲ့၏၊ ဘုံဝါဒသည် ထိုဒိဋ္ဌိကိုပယ်ရန် ပဌမ စခမ်းဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်၏အယူအဆတို့မှာ တမျိုးပြောင်းလဲ လာသည်ကိုလည်း အနည်းငယ်ခံစားစပြုလာလေ၏။

ကျွန်တော်တို့ရှေ့တွင်ရှိသောခလေးအလောင်းသည်လည်း တစဘစည့်မ၍ လာလေ၏။ ၎င်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် ဘာမျှပြင်ဆင်ပြီးသည်ကိုမတွေ့ရ၊ အလိုက်သိစွာကျွန်တော်တို့ စီးလာသော မော်တော်ကားသမားအား ခလေးထည့်ရန် သေတ္တာတလုံးနှင့် ကန်တော့ပွဲဝယ်ရန်ငွေပေးပြီး လွှတ်လိုက်ရလေ၏။

အတော်ကလေးကြာသောအခါမှာလိုက်သောပစ္စည်းများအားလုံးရောက်လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော မော်တော်ကားပေါ်သို့ ကားမောင်းသမားကို တောင်းပန်၍ တင်ပြီး သုသာန်သို့ပို့လိုက်ရလေ၏။

အားလုံးကိစ္စများပြီးစီး၍ အိမ်သို့ပြန်လာသောအခါ အခြားအလုပ်များကို ထိုနေ့အဘို့တွင် မလုပ်နိုင်တော့ဘဲ ကိုစိန်ပြောလိုက်သော စကားများကိုသာ အဖန်တလဲလဲ တွေးတော၍ နေလေတော့သတည်း။

မောင်နု

ဘယ်လိုလွတ်လပ်ရေးမျိုးလဲ

ရေးသူ မောင်ရှု

လွတ်လပ်ရေးကို လူမပြောနိုင် တိရစ္ဆာန်များကပင် အလိုရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် နဖါးကြိုးတပ်ထားသော နွားကလည်း နဖါးကြိုးပြတ်အောင် ရုန်း၍ သော်၎င်း၊ ဇောင်းအတွင်း လှောင်ထားသည့်မြင်းကလည်း ဇောင်းအတွင်းကလွတ်အောင် ခုန်လွှား၍သော်၎င်း၊ လှောင်အိမ်တွင် လှောင်ထားသော သာလိကာကလည်း လှောင်အိမ်မှ ထွက်ပေါက်ကို မနေမနား ရှာဖွေခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ လွတ်လပ်ရေးကို ရရန်ကြိုးစားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

အကယ်၍ တပါးသ၏ လက်တွင်းသို့ ကျရောက်နေသော "ကျွန်" တဦးသည် ၎င်း "ကျွန်"ဘဝမှ လွတ်မြောက်အောင် အထက်ပါ နွား-မြင်း- သာလိကာတို့ကဲ့သို့ မရုန်းထွက် မကြိုးစားခဲ့သော် ၎င်းကျွန်သည် (၁) မိမိကိုယ်တိုင် ကျွန်ဖြစ်ရမှန်း (ဝါ) အချုပ်အချယ်ခံနေရမှန်း မသိ၍သော်၎င်း၊ (၂)

ကြော်ငြာတပ်သောင်ဗိုလ် ဖြစ်ပေသည်။ ကြော်ငြာသည်ဆိုရာ၌ နဂို ထက် ပိုမို၍ ဆင်းရဲရခြင်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ကျခြင်း၊ ကျောင်းဆုံးရှုံး ရခြင်း၊ အသက်ဆုံးရှုံးရခြင်းတို့ကို ကြော်ငြာ၍ခြင်းပင်ဖြစ် ပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတပါးတိုင်းပြည်ကို မိမိ၏ခြေဖဝါးအောက် တွင် ထားလိုသော ပါးနပ်သည့်တိုင်းပြည်တပြည်သည်...

၁။ ယင်းနိုင်ငံအား မိမိတို့ ချုပ်ချယ်ထားမှန်း မသိရ အောင် အမျိုးမျိုးသော နိုင်ငံရေး ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ဖုံးထိမ် ထားခြင်း။

၂။ ယင်းနိုင်ငံမှ "ကျွန်" များအား ကြော်ငြာစိတ်ဓာတ် ဝင်သည်ထက်ဝင်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ် ကြလေရာ၊ ၎င်းကျွန်ခြေဖဝါးအောက်မှ မိမိကိုယ်အကျိုးကိုလွတ် မြောက်အောင် လုပ်လိုသောလူများကလည်း...

(က) မိမိတို့တမျိုးလုံးအား တိုင်းတပါးသား တို့သည် ချုပ်ချယ်ထားကြောင်းကို "ကျွန်" တိုင်း သိရှိစေရန်နှင့်။

(ခ) ကိုယ်ကျိုးကိုကြည့်၍ "ကြော်ငြာ" နေကြ သော သူများ၏စရိုက်တွင်းမှ ၎င်းကြော်ငြာစိတ်တွေကို လုံးဝလွင့်စင်သွားစေရန် ကိစ္စ ၂ ရပ်ကို အခြား ကိစ္စ များထက် ပိုမိုကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်ကြရလေသည်။

မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်များ သိမ်းပိုက်သွားသည်မှာ အနှစ် ငါးဆယ်ကျော်ကြာလေပြီ။ ၎င်းအနှစ် ငါးဆယ်ကျော် အတွင်း

ပြည်မှာ အင်္ဂလိပ်တို့သည် ကင်းကင်းကြီး နေနိုင်သမျှ နေခဲ့ကြ ပေလိမ့်။ ဗမာ လူမျိုးအများစုသည် အသားအရေးနှင့် မတ် သက်လျှင် အလွန်ဝေးကွာလျက်ရှိသည်။ အထက် လွှတ်တော် ချုပ်ကို ဖြတ်သွားသော အင်္ဂလိပ်တို့ သိကြလေသည်။ ဤသို့သော အကြောင်း အသားအရေးကိုမှတ်၍ ၎င်းတို့သည် ဗမာ့ ဝင် ငွေကို နေ့စဉ်ယူကာ ငြင်းဆန်ကြ၍ အင်္ဂလိပ်တို့ အလုပ်လက်ခံ၍ အင်္ဂလိပ်များ ပြောကြားသွားပြီ။ ၎င်းတို့ကို မြန်မာပြည်သို့ လာရောက်လာပြီး အုပ်ချုပ်နိုင်းမည်ဆိုလျှင် မိုးပေါ်ပေါ်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့အင်္ဂလိပ်များကို ရေရှည်တည်တံ့စွာ အုပ်ချုပ် နိုင်ရန်ကား ၎င်းတို့ကို ကြီးမားကျယ်ပြောသော လက်ထက် ကာလ၌ တိုင်းသူပြည်သားများက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တွေ့မြင် နေရလျှင် "အသင်မြန်မာလူမျိုးများသည် မိုးခေါင်ရေရှား ၍ ဆင်းရဲပြီ ပြင်ကြသည်" ဟူ၍ အင်္ဂလိပ်များကနေ့နှင့်အမျှ သတိ ပေးရာတွင် ဖြစ်ပြီးလျှင် လက်လှမ်းမှီသောစိတ်များလျင်မြန်သည် အတိုင်း မြန်မာ တွေ့ရသောမည်ဖြစ်ရာ ၎င်း၏ ကြီးမားသော အကြောင်း ၎င်းတို့ကို အုပ်ချုပ်နိုင်းပေ။

ဤအခါတွင်ကား လူများများ မကြာမီက တွေ့နိုင် မြင်နိုင် သော အင်္ဂလိပ်ထူးကြီးများတွင် မြန်မာများကိုသာ ခန့်ထား ပြီး ၎င်းတို့များကို အညွှန်းနည်းများပေးလျက်ရှိသော ယဉ်ကျေးအထိ တော်တော်ကြာနိုင်ဦးမည်။ ဤသို့လုပ်ခြင်းသည် တိုင်းသူပြည် သားများအား စိတ်ပြေခြင်းပေးပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရည်ရွယ်ကြောင်း ဖော်ပြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူ တို့သည် အဘယ်မှာမဆို တကျပ်ဘိုး အချုပ် အချယ် ခံရခြင်း မရှိသော်လည်း ချုပ်ချယ်မှုကို မသိရလျှင် ရန်းထွက်လိုချင်ပေတိ

မရှိဘဲ၊ တမူးဘီး ချုပ်ချယ်ထားသော်လည်း ချုပ်ချယ်ထား မှန်း မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်ရသောအခါ လွတ်အောင်ရုန်း တတ်သော သတ္တဝါများ ရှိသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေးရာဇဝင်ကို ပြန်ကြည့်လျှင် နိုင်ငံ ရေးကို စတင်ဆောင်ရွက်သူ ၄-ပုံ ၃-ပုံသည် အင်္ဂလိပ်စာ တတ်သော်လည်း မိမိတို့ တတ်ထားသည့် အင်္ဂလိပ်စာဂုဏ်နှင့် လိုက်လျောအောင် အထက်တန်းအစိုးရ ရာထူးကြီးများကို မရနိုင်သည့်လူများဖြစ်ကြလေသည်။ ၎င်းတို့ဆုပ်သည့်အတွက် အထက်တန်းရာထူးကြီးများကို ဗမာများထဲမှ အနည်းအကျဉ်း ရကြလေသည်။ နောက်တသုတ် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ ၏ အတန်းအစားကား၊ အနည်းငယ်တိုးတက်ပြီး လာကြလေ သည်။ ၎င်းတို့ကား အထက်တန်း ရာထူးမျိုးနှင့် မကျေနပ်၊ ဝန်ကြီးချုပ်များရာထူးကိုရကြမှ ကျေနပ်ကြ၏။

ဉာဏ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ်ကျိုးရှာသွားကြသည့်အတွက် တိုင်း ပြည်နိုးကြားသဖြင့် တိုင်းပြည်တွင် အကျိုးရှိသလောက်လည်း ရှိသေး၏။ "ရှိသလောက်ရှိ၏" ဟူသောစကားကို ကောင်းစွာ မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင် အထက်တန်းအစိုးရ ရာထူးကြီးများတွင် ၎င်းတို့ တစတစ ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ အမျိုးသား များ၏ ရင်တွင်း၌ "ငါတို့သည် တိုင်းတပါးသားတို့၏ လက် အောက် ရောက်နေရပါလား" ဟူသော စိတ်ဓာတ်များ တနေ့ တခြား ရှေးနည်းငါးကုသို နဲ့ပါး ဆုတ်ယုတ်သွားပါသဖြင့် လွတ်လပ်ချင်သော စိတ်များ တစစ ခေါင်းပါးလာသည် ဖြစ်ရာ၊ ၎င်းတို့ ယနေ့ထက်တိုင် နိုင်ငံရေး ဆောင်ရွက်ခြင်း သည် အင်ပါရာချဲဝါဒကို ထောက်ခံရုံနှင့် အမျိုးသား ကျန်

သက် ရှည်ခံမှာပါး အခြား ထူးခြားသော အကြောင်းများ ဘာမျှ မရှိကြောင်းကို နိုင်ငံရေးမျက်စေ့နှင့် ကြည့်လျှင် ကောင်းစွာတွေ့မြင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

ယခုအခါပင်လျှင် အင်္ဂလိပ်ရာချုပ်ဝါဒကို အားပေးလျက် ရှိသော လူတန်းစား၏ တပည့်တပန်းများက "မင်းတို့ ကိုယ့်မင်း ကိုယ်ချင်းလို့ တောင်းနေတာ ယခုရပြီမဟုတ်လား" ဟု တိုင်း ပြည်တွင် လည်လည်၍ တိုင်းသူပြည်သားများ၏ မျက်စေ့ထဲ သို့ သဲပက်လျက်ရှိကြချေပြီ။

ယခုအတိုင်းသာဆိုလျှင် များမကြာမီ တို့ဗမာများ၏ ရင် ထင်း၌ ထက်လပ်လိုသောစိတ်ဓာတ်များ ကုန်ခန်းသွားမည်ကို ပင် စိုးရိမ်ကြရ၏။ ဗမာတွေ ရာထူးရနိုင်သမျှ ရအောင်ယူရန် ကြိုးစားခြင်းသည် နိုင်ငံရေးပင်ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ကောင်း စေ တနာကောင်းနှင့် ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သူများလည်း ရှိပေရာ၊ ၎င်းသူများသည် ဘုရင်၏နေရာ၌ ခြင်ကိုက်နေသည်ကို တင်းဘုတ်နှင့် တသဖြင့် ဘုရင်ကိုမသတ်လိုဘဲ၊ သတ်ရာရောက် သကဲ့သို့ အမျိုးတမျိုးလုံးကို ကျွန်သက်ရှည်စေလိုသည့် ဆန္ဒ မရှိဘဲ၊ ကျွန်သက်ရှည်အောင် လုပ်ပေးသည့် လူစုထဲတွင် အပါ အဝင် ဖြစ်သွားရရှာလေသည်။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်နေရာတွင် ရောက်ရောက် နောက်ဆုံးတနေ့ ဘုရင်ခံဘဲ တက်ဖြစ်ဖြစ်၊ တို့ဗမာများမှာ မျောက်လောင်း မျောက်လောင်းဘဲ။

၁။ အရင်ကလည်း ကိုယ်စစ်တပ်၊ ကိုယ့်ရေတပ်၊ ကိုယ့် လေတပ် ကိုယ်မထားရ၊ ယခုလည်း မထားရ၊

၂။ [illegible] ကိုယ့်လက်နက် ကိုယ်မကိုင်ရ။ ယာဉ်လည်း မလိုက်ရမကိုင်ရ။

၃။ [illegible] တို့မှာတို့သည် အစွမ်းရှိသည့် မပြုကြရ။ ယာဉ်လည်းမပြုကြရ။

၄။ [illegible] ကိုယ့် [illegible] သွတ်လပ် [illegible]

၅။ [illegible] အချိန် [illegible] များကို [illegible] အပြား ကြီးမလေးသော အချိန်စား ကောက်ခြင်းကို ခံကြရ၏။

၆။ [illegible] ကြီးများ [illegible] ဘင်္ဂလားသို့ အပ်နှင်း [illegible] ခဲ့ကြခြင်း။

[illegible] ကျွန်ုပ်တို့ [illegible] လွတ်လပ်ချင်သောဆန္ဒများ ပြင်းပြလာသောကြောင့် လွတ်လပ်ပြီဆိုပါတို့ ဘယ်လွတ်လပ်ရေးမျိုးလိုချင်ပါသလဲ၊ ဘယ်လို လွတ်လပ်ချင်

[illegible] လွတ်လပ်ရေးဆို [illegible]

[illegible]

ဥပမာ-အင်္ဂလန်သည် လွတ်လပ်၏။ သို့ရာတွင် များစွာ [illegible] “နေ့သစ်” [illegible]

[illegible] လွတ်လပ်ရေးရသည်ဆိုပြီး တရာလျှင် ၉၀-ကျော်သော တို့ဗမာလယ်သမား၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမား

များသည် မျောက်လောင်းဘဝကာ မထက်နိုင်သော လွတ်လပ်ရေးမျိုးရမည်ကို ရိုးရပေ၏။

ထို့ကြောင့် မြန်မာတမျိုးလုံး၏ စိတ်ထဲတွင် ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်လိုသော ဆန္ဒ ပြင်းပြစွာ ပေါ်ပေါက်လာရန် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့သူမှာ လူဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း ၉၀-ကျော်ရှိသော တိုင်းပြည်၏ ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်သည့် လယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားသည် လူနည်းစုတို့၏ ချေပါချယ် ဖိနှိပ်ခြင်းမှ ကင်းဝေးပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏ ထိုက်တန်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ခံစားနိုင်စေရန် ၎င်းတို့၏အင်အားကို ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင် ကျက်ကျက်ကျွင်းကျွင်း ထင်လင်းစွာသိရှိအောင် လှုံ့ဆော် ပေးသော စာအုပ်များသည် [illegible] လိုလှပြီ၊ လိုအပ်ပြီ [illegible] ကျွန်ုပ်တို့လူငယ်တသ တိုင်ပင်၍ နဂါးနီစာအုပ် အသင်းကြီးကို တည်ထောင်ရပါကြောင်း။

မောင်နု

[illegible] အရေးတော်ပုံ

[illegible]

လွန်ခဲ့သည့် လေးလလောက်ကတည်းက အစပြု၍ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရေနံမြေသပိတ် အရေးတော်ပုံကား မနေရှင် အလုပ်သမားတို့ တပါတလမ်း ခွန်အားစမ်းကြသော ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံ ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိရှိရပေပြီ။ ထိုရေနံမြေသပိတ် အရေးတော်ပုံကြီးသည် ယခုထက်တိုင် မပြိုပြင်သေးဘဲ နိုင်ငံနှင့် အလှမ်း ဆည်းမစ တည်ဆဲရှိတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဗမာပြည်တွင် မှီတင်း နေထိုင်ကြကုန်သော အလုပ်သမား တောင်သူလယ်လုပ် ဆင်းရဲသား လူအောက်တန်းစားတို့သည် ဤသပိတ်အရေးတော်ပုံကြီး ဖြစ်ပွားရာ အကြောင်းရင်းကို စေ့စပ်သေချာစွာ သိရှိ နားလည်ဖို့ရာ အရေးကြီးလှပေသည်။

ရေနံကုမ္ပဏီပိုင် မနေရှင်တို့သည် အမျိုးမျိုးသော စံနစ်တို့ကို စီမံနှိုင်း၍ မည်သို့မည်ပုံ အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့အား

ညှင်းပန်းဖိနှိပ်ထားပုံ၊ နှိမ့်ချင်းထားပုံတို့ကို ဦးဥတ္တမ ရေး သား ဖော်ပြရပေလိမ့်မည်။

လုပ်သူကားမရ၊ မလုပ်သူသာ ရသောစံနစ်

ရေနံကုမ္ပဏီပိုင် ဓနရှင်တို့သည် ဗမာပြည်မှ နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် အိတ်ဝင် အမြတ်သက်သက်အဖြစ်ဖြင့် ငွေပေါင်း၆-ကုဋေမှ ၁၃-ကုဋေအထိ ရရှိယူငင်ကြ၏။ အလုပ်သမားတို့ကား လစာအဖြစ် ဖြင့် တမျိုးလုံးအတွက်မှ ငွေပေါင်း၇-သိန်းမှ ၁၀-သိန်း အထိ လောက်သာ ရကြ၏။ မိမိတို့၏ ဥစ္စာသက်သက်ဖြင့် ပင်ပန်း တကြီး ရင်းနှီးလုပ်ကိုင်မှသာ ဖွားဖက်ရဖြစ်ထွန်း အောင် ဖော ပလေ့ပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာသစ်များအနက် ၁၀-ပုံတပုံမျှလောက် ကိုသာ အလုပ်သမားတို့ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိကြကုန်၏။

လုပ်သူမရ၊ မလုပ်သူကိုသာ ရစေသောဓနသတ္တိဆိုးမိုးမျှော် စံနစ်ဆိုးကြီး တည်တံ့နေခြင်းအားဖြင့် အဘက်ဘက်တွင် ဆူ ပူပျက်နေပေ၏။

ဘီအိုစီ၏ ကုမ္ပဏီကြီး

ဓနရှင်တို့သည် မိမိတို့က အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့ အား လစဉ်လစဉ် လစာအဖြစ်ဖြင့် ကျွေးမွေးနေသည့် အခ ကြေးငွေများကိုလည်း အလိုရှိသောဘက်တိုက်၁ဝဲကျော် ကျွမ်းကျင်လှသော ဝန်ဆိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို အသုံးပြုကာ ပြန် လည်လှည့်ပတ်၍ နိုင်လိုမင်းထက် လုယက်ယူငင် ကြကုန် သေး၏။

အလုပ်သမားတို့သည် မှုန်းမှုတ်ကြေးအသားဖြင့် အသစ်အသုံး အသုံးကျနိ လုပ်ပေးဖြစ်ပြီး ရှိကြပေးနိုင်၊ သို့အားမှုမ်အလုပ် ၂၅-နှစ်နိုင်နှုန်း (တာမင်း)ကို ဆက်ရှိနေခဲ့ပါလေ့သည် အ သျှင် ကျွ အမြဲဖြစ်ပေါ်ကာ ကျွန်းဘိက္ခုနှင့်လုပ်ဆေးပေးသော ကျိုး ညှိနိုင်ဖြိုးသည် ပေးအားပေးကြနေပျက်၏။ ၂-နှစ်နိုင်နှုန်းမျှပေးသော ပို ညှိရေးအား ယာအခဲဖော အမှုန်အရေးကြီးဖြစ်ဖြင့် ဖော်မည်၊ မြွှားအလေ့ရှစ်စေ့ချပ်းသည့် ပရိုက်ဆီတော်ပါခဲ့ကို ဘို့တော့ ပေး ၄၁သာ အွစ်ရိုက်နှုန်းကိုအညီ အလုပ်သမားအခါလို့အားတို့သမ ဂမ်းဆောင်ကြရ၏။

စက်အလုပ်သမား အလုပ်သမားနီ

ထိန်းရေးထာအတွက် နှင့် ဘမကျန်ပြစ်သည့်အတွက် ခံမှု ထားဘွင့်ရက်များနှင့် တနင်္ဂနွေများတွင် အလုပ်သမားတို့ ကိုအခါမှုကြချေ။ တာဝန်ထာအတွက် အလုပ်ချိန် ကုန် သဖြင့် အဖြူရန် အကျိန်ကြတော့ဘ်သော်လည်း လူ့ပေါ်ဒြ အ ဘုတ် သမားပါများအပြင်ဆိုကာ နာဓိပ်ိပအတွက် ရေပ်မရနဲ အမျှင်း အိုးသည့်မှတ်ခြင်း မနာနှင်းပေ့ပါနေ မှုပ်နှုတ်ပြ ဖို့က အပ ကြည့်ဖြစ်ာ အလုပ်သမားတို့ထံမှ ကျွဲသာ်သမ္မာဒီ မိုဘို ပြီးပြည့်ကြိုးခဲ့သော၏။ တာဝန်သည် အကြောင်းပြည့်ထွက်လည်းဖြင့် အလုပ်သမားတို့ အလုပ်လုပ်ရာစက်နေဘင်ပါးချင်းမှု ဆုံ ၁၀ ၂၀ ခတက် ၂-ပါး နာရီစက်မရောက်ကျသည့်အတွက် ၅-ပဲ့မှ အကျပ် ယေး ပုံပြီးဖြင့်၊ နာရီစက်သော်ပေးချန်ပုံမှန် စနေ ကျ ၁၀ လုပ်မှုရုံးနေဖြင့်၊ ရက်အတွက် တေဖော် နှစ် ဖေ၏ သုံး

ပတ်၊ တလစသည်တိုင်အောင် လုပ်ခမရှိ အလုပ်ပိတ်ထားခြင်း စသည့်နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အလုပ်သမားတို့အား ပေးအပ်ပြီးဖြစ်သော လစာမပေး ဒဏ်ငွေအဖြစ်ဖြင့် နေ့ရှင်တို့ကအတင်းအကြပ်ပြု၍ ပြန်လည်သိမ်းပိုက် ယူကြ၏။

အလုပ်ခွင်အသုံးပြုသည့် ဟောင်းနွမ်းသဖြင့် မခိုင်သောစူးဆောက် တန်ဆာပလာတို့ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးပြန်လျှင်လည်း တန်ဘိုးထက် လေးဆငါးဆမျှကို အလုပ်သမားတို့ဒဏ်တပ်ခံရပြန်၏။ ထိုသို့သော ဒဏ်မျိုးမှ လွတ်ကင်းရလေအောင် အလုပ်သမားတို့သည် ကျိုးပဲ့သောစူးဆောက် တန်ဆာပလာတို့ကို မိမိတို့စရိတ်ဖြင့် တိတ်တဆိတ် ဝယ်ယူထည့်သွင်းကြရ၏။ ဤစနစ်ကား သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် အလုပ်ခွင်တွင် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသော ကိရိယာတန်ဆာကို အလုပ်သမားတို့အား ဝယ်ထည့်ခိုင်းသော စနစ်တည်း။

ကုမ္ပဏီက စိတ်နှင့်မခတ်မိဘူး အပြစ်ရှာကြ၍ အလုပ်သမားတို့အား လုပ်ခမရှိဘဲ ခဏခဏ အလုပ်ပိတ်ပစ်၏။ အလုပ်ပိတ်ခံရသော အလုပ်သမားကိုပေးရမည့် လုပ်ခကို ကုမ္ပဏီကမိမိ၏ အိတ်တွင်းသို့ပြန်ထည့်လိုက်၏။ ၎င်းလုပ်ရမည့် အလုပ်တာဝန်ကိုကား ၎င်းနှင့်အလုပ်ဌာန တဌာနတည်းတွင် လုပ်ကိုင်နေကြသော အခြားအလုပ်သမားများမှ၍ ဝိုင်းလုပ်ကြရ၏။ ဤစနစ်ကား ကုမ္ပဏီအတွက် စရိတ်ကျဉ်း၍ အလုပ်သမားတို့ကို အလုပ်ပို၍ အတင်းအကြပ်စေခိုင်းသော စနစ်တည်း။

ပင်စင်ရခွင့်ရထိုက်ရှိရန် လုပ်သက် စေ့ရောက်ခါနီးတွင် ကုမ္ပဏီက ကလိန်ညဏ်ထွင်၍ ဆရာဝန်၏အကူအညီဖြင့်မကျန်း

မမာတော့ပြီဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ အိုးမင်းမစမ်းရှိပြီဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ရမယ်ရှာ၍ အကြောင်းပြပြီးလျှင်အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခြင်းခံကြရသော အလုပ်သမားများ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလေ၏။ လုပ်သက်ရှည်သည့် လခကြီးစား အလုပ်သမားဟောင်းကြီးများကို လခ လျှော့ပစ်ခြင်း၊ ၎င်းတို့ကိုအပြစ်ရှာ၍ အလုပ်မှထုတ်ပစ်ပြီးလျှင် လသစ်များကို လခအနည်းငယ်သာပေး၍ ၎င်းတို့နေရာများတွင် ခန့်ထားခြင်း၊ လခနှင့်ရာထူးများကို လျှော့ပစ်ခြင်းစသည့် ညှင်း နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အလုပ်သမားတို့ကို လခကြီးစားနေရှင် လက်ပါးစေတို့က အနိုင်ကျင့်ကြကုန်၏။

တင်းတူးဆရာ၊ တုတ်တံချန်ဆရာ၊လက်သမားဆရာတို့သည် လုပ်သက်ရှည်လျှင် ရှည်သည့်အလိုက် ကုလီအလုပ်၊ ဆီထည့်အလုပ်၊ ဒရဝမ်အလုပ် စသည်ဖြင့် အစဉ်တစိုက် တဆင့်မ တဆင့်သို့ ရာထူးလျှော့ လခပါလျှော့ချခြင်း ခံကြရကုန်၏။

အလုပ်ခွင်တွင် ဖြစ်ပွားသည့် ရောဂါတခင် မများကြောင့် အလုပ်သမားတို့သည် ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ချို့ယွင်းကာ မိမေး တင်း ဖမေးတင်းဘဝကို ပြန်လည်မရရှိဘဲ လချင်းမတူသချင်း မမျှ ဖြစ်နေကြရရှာသော အလုပ်သမားတို့ကို နေရှင်တို့ကရေနစ်ရာ ဝါးကမ်း၍နှစ်သည်နှယ် လျော်ကြေးမပေးဘဲ ထား ကြသေး၏။

နေရှင်တို့၏ စေရာမစေတနာ

နေရှင်တို့ အလွန်အကျူး ကြောက်လန့်သော အချာတခု ကား အလုပ်သမားတို့ကိုပေးရမည့်လျော်ကြေးတည်း။အလုပ်

သမားဘို့ အလုပ်ခွင်၌ အနာတရဖြစ်လျှင် လျော်ကြေး ပေးရမည်စီးသဖြင့် ထိုထိခိုက်နာကျင်မှုမှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေအောင် အထူးဝါယမ စိုက်ထုတ်၍ ကုသရမည်ကမလဲ့တည်း။ သို့သော်လည်း ဆရာဝန်လက်လျော့ရသောအလုပ်သမားတို့ကိုကား လျော်ကြေးမပေးရလေအောင် အလုပ်သမားတို့၏ အပေါ်တွင်သာ ဆင်ခြေပေး၍ အပြစ်ဖို့သေး၏။ ကမ္ဘာ့ကြီးများရှိသည့်ရပ်ကွက် မြို့နယ်များတွင် ကမ္ဘာ့ဆေးရုံများသည် အစိုးရဆေးရုံများထက် သာလွန်ကောင်း မွန် ကြောင်းကိုထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် မနေရှင်တို့၏ စေတနာရင်းကို သိရှိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

အလုပ်သမားများကို သက်တန်းတိုစေသော မနေရှင်စနစ်

ခါတိုင်းမါတိုင်း ၄-၅ ယောက်မျှသော အလုပ်သမားတို့ လုပ်ကိုင်ရသည့် အလုပ်ခွင်နေရာများတွင် လလျှော့ပစ်၍အလုပ်သမားတယောက်တည်းကိုသာ လုပ်ခိုင်းခြင်းသည် မည်မျှ အလုပ်သမားတို့ကို သက်တန်းတိုစေကြောင်းကို လူတိုင်း လူတိုင်း တွေးတောသိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

မြယက်ကား

တနေ့လျှင် မိုင်ငါးဆယ်ကျသွားသော မော်တော်ကားသည် ၁၀-နှစ်ခံပါက၊ ၎င်းကိုတနေ့လျှင်မိုင်ပေါင်း ၁၀၀-၂၀၀

စသည်ဖြင့် ခရီးပိမိ၍ သွားစေသဖြင့် ၎င်း မော်တော်ကား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ၁၀-နှစ် ခံတော့မည်မဟုတ်။

နေရှင်တို့ အမြတ်အစွန်း ရသည်ထက် ရစေခြင်း အလို့ငှါ အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့သည် သက်တန်းမျှမစေ့ခင် အသေခံကြရကုန်၏။

စစ်ဖြစ်ပွားစဉ်တွင်သာ မဟုတ်သေး၊ တိုင်းပြည်ငြိမ်သက် ချမ်းစဉ်တွင်လည်း၊ နိုင်ငံနယ်ချဲ့စနစ် နတ်ဆိုးသည် များစွာသော အလုပ်သမားဆင်းရဲသားတို့ကို ဘမ်းစားပေသေးသည်။

ခေတ်သစ် ကာကဝလ္လိယများ

နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် အမြတ်အစွန်း အမြဲဖြစ်ဖြင့် ငွေ သန်း ပေါင်းများစွာကို အလုပ်သမားတို့၏ ကာယ-ဉာဏ လုံ့လ ဝီရိယ သက်သက်ဖြင့် နေရှင်တို့ရရှိကြသော်လည်း အလုပ်သမားတို့၏ အပေါ်တွင်ကား "ဖတ်လေတဲ့ငပိ ရိလေတယ်မှမမှတ်"သော စိတ်ထားမျိုး နေရှင်တို့ထားရှိခြင်းကို အလုပ်သမားတို့အတွက် ဆောက်လုပ်ထားသော နေအိမ်တန်းလျားများ၏ အခြေအနေကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

အလုပ်သမားတို့၏ ကျန်းမာရေးကို လုံးလုံးဂရုမပြုဘဲ နေအိမ် တန်းလျားတို့ကို ဆောက်လုပ်ပေးထား၏။

အလုပ်သမား တအိမ်ထောင်လုံးအိပ်ရန်အတွက် ၁၀-ပေ ပတ်လည်အခန်းတခန်း၊ အလုပ်သမားတို့က ဧည့်ခန်း, ထမင်းစားခန်း, ထေထိုင်ခန်း, အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ထားခန်းအဖြစ် တခန်းတည်းကို ရေလဲအမျိုးမျိုးနှင့် အသုံးပြုရသည့် တံ ခါး

မရှိ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်သော ၁၀-ပေ၆-ပေတခန်း၊ အလုပ်သမားတအိမ်ထောင်လုံး နေနိုင်ရန်အတွက် အကျယ် အဝန်း စုစုပေါင်း စတုရန်းပေပေါင်း ၁၆၀မျှသာ ဖြစ်တော့၏။

ဥရောပတိုက်သားတဦးတည်း နေထိုင်ရန်အတွက် ဆောက်လုပ်ထားသော ၂-ထပ်အိမ်များမှာမူကား စတုရန်းပေပေါင်း ၁၈၀၀-မျှကျယ်ဝန်း၏။

ဤသို့မှောင်နှင့်နှစ်မ သားနှင့်အမိ မနေအပ်ဘဲ ကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းလှသည့် နေအိမ်တန်းလျားများတွင် နေထိုင်ခြင်းအားဖြင့် အလုပ်သမားတို့၏ ကျန်းမာရေးနှင့်အကျင့်စာရိတ္တကို မည်မျှထိခိုက် နစ်နာစေကြောင်းသိရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

တအိမ်လုံးတွင် ပြူတင်းပေါက်တပေါက်သာလျှင် တပ်ရှိထားခြင်းကြောင့် လေကောင်းလေသန့် မှန်မှန် မရရှိသည်ပြင် ရောဂါဆိုး အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း လယ်ကာစာ ပျံ့နှံ့စေနိုင်ခြင်း ကြမ်းပြင်မှ တစက်မိုက်ခေါင်းမိုးအထိ ၁၀-ပေမျှသာ ကွာဝေးသဖြင့် နေ၏အပူရှိန်ကို အလွန်လယ်ကာစာ ကူးသွယ် ယူတတ်သော သတ္တိရှိသည့် သတ်ခေါင်မိုးကြောင့်၊ ပြွတ်ထား သည့်အလား ပပြင်းလှသည့် အခန်းကျဉ်းကလေးများ အတွင်းတွင် အလုပ်သမား မိသားတစုတို့ ညပ်ပးညပ်ပိတ် နေထိုင်ကြရ သဖြင့် ကျန်းမာရေးအရ နေပထတွင် နေရသည်ထက် ဆိုး ဝါးခြင်းစသည်တို့သည် အလုပ်သမားတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြာ ချမ်းသာမှု၊ အလုပ်သမားတို့၏ကျန်းမာရေးများကိုအလွန်အကျိုးထိခိုက်စေ၏။

တနည်းအားဖြင့် ဆိုရမည်မှာ အလုပ်သမားတို့၏ နေရေးထိုင်ရေး အခြေအနေသည်၊ ဥးပညာရေး ကာကဝလွယ်ဇာတ်

တင်ပါရှိသော "အကာဆုံးခက်၊ အင်္ဂလက်အမိုး၊ ကျူးရှိုးတိုင်ထဲ၊ နေပုကဲ့ထဲ၊ ဝက်သိုက်ထဲ၌၊ အင်ဘဲခေါင်းအုံး၊ ဒိုးတလုံးမျှသမျှ ဘမ္မီကမ္ဘလာ၊ မြေမှေ့ယာဝယ်၊ ခြူချာတော်မလှသော၊ ကာကဝလ္လိယ၊ မှိုပြာမောင်နှံ၊ တိုးပျော်ကြသည့် အခန်းဝါ" ဆိုသည့်စာပိုဒ်တွင်ပါသော နေရေးထိုင်ရေး အခြေအနေထက် ဆိုးဝါးကြောင်း၊ ရေနံမြေ၏ချောက်သော့ပပြင်းလသော ရာသီဥတုက သက်သေခံပေလိမ့်မည်။

အဆိပ်ခေါတ်ငွေ့များ

ရေနံမြေရပ်ကွက်များတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြရသော အလုပ်သမားတို့သည် အလုပ်ခွင်၌ အလုပ်လုပ်စဉ် ကန့်ခေါတ်ရေနံခေါတ်များပါဝင်သော အဆိပ် ခေါတ်ခိုးခေါတ်ငွေ့များကိုနေစဉ်နှင့်အမျှ ရှူရှိုက်နေရခြင်းကြောင့် မကျန်းမမာဖြစ်ခြင်းမ ပပျောက်စေရန် လုပ်ခမပျက် အခွင့်လုံလောက်စွာ မရရှိသဖြင့် အလုပ်သမားတို့၏ ကျန်းမာမှုသည် တနေ့ထက် တနေ့မတေးတောဝံ့လောက်အောင်ပင် သာ၍ သာ၍ ဆိုးဝါးနေတော့၏။

ဥရောပတိုက်သား မျက်နှာဖြူတိမ်မှာကား အလုပ်ခွင်၌ ဆိုးတို့၏ နေထိုင်ရေး အခြေအနေအရသော်၎င်း၊ ကုမ္ပဏီကပေးထားသော နေအိမ်များ၏ အခြေအနေအရသော်၎င်း၊ အထက် အဆိပ်ပါကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေသည့် လေညစ်များကို အလုပ်သမားများကဲ့သို့ မရှူမရှိုက်ရရုံမျှမကဘဲ ဆရာဝန်တို့က ၎င်းတို့ကို ပိုးမွှားမွေးသလို မျက်ခြေမပြတ် ဂရုတစိုက်

ပြုစု စောင့်ရှောက် ကြပ်မတ်ကုသသဖြင့်၎င်းတို့၏ကျန်းမာရေးကို လုံးလုံးမထိခိုက်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

၎င်းပြင် ဥရောပတိုက်သားတို့ကို ၃ နှစ်တကြိမ် ၆-လ လခအပြည့် ပထမတန်းဖြင့် ခရီးစရိတ်လည်း တပါတည်း ကမ္ပဏီက ပေးကမ်းထောက်မသေး၏။

အလုပ်သမားတို့ကိုမူကား ညာကပေး ဘယ်ကပြန်ယူသည့်နည်းဖြင့် ဘာသာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ခွင့်ရက်များကိုပင်လည်း ပြန်လည်ဖြတ်နှုတ်ခဲ့သည်မှ စနက်မီးစကာ သပိတ်အရေးတော်ပုံ မီးတောက် မီးလျှံကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း လူတိုင်းအသိဖြစ်၏။

ဆိုးဝါးသည့်စံနစ်

မနေရင် အမြတ်အစွန်းရမှုအတွက် အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့ ကျိုးရ-ကန်းရ အင်္ဂါချွတ်ယွင်းခြင်း ခံကြရ၏။ လချင်းမမျှ မီးမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ဘဝကိုပင် စွန့်လွှတ်ကြရကန်၏။ ရောဂါဆိုးအမျိုးမျိုးတို့၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကြောင့် လစဉ်မပြုကြရ ဖွတ်ကျော့ပြာစု၊ ခရုဆံကျွတ်၊ ခါးဝတ်လာချင်း၊ ထမင်းရေကချွန်၊ ရေရက်မန်နှင့်နေကြရ၏။ သက်တန်းမျှမစေခင်လည်း အသေခံကြရ၏။ ပညာသင်ကြားရေးဘက်က ကြည့်ပြန်လျှင်လည်း ရှင်ဘုရင်ကြီးမာပါစေ၊ စုံထောက်ကြီး တန်ခိုးကြီးပါစေ၊ အသက်ရှည်ပါစေဆိုသည့် ကျန်ဘဝကို အရှည်သဖြင့် တည်တန့်စေမည့် ပညာကိုသာ သင်ကြားကြရကန်၏။

ဤမျှလောက် ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဟောင်းသရမ်းလှသော အဓမ္မစနစ်ဆိုး စံနစ်ညစ်ကြီး၏ ပိန်ပိန်ကြိတ်နယ်ခြင်းကို မခံမရပ် နိုင်လှန်းသဖြင့် အလုပ်သမားတို့သည် မလှမရှောင်သော တော်ဘဲ သပိတ်လက်နက်ကိုစွဲကိုင်ကာ နေရှင်တို့ကို တိုက်ခိုက် ခုခံကြရ၏။

ရေနံမြေသပိတ်အရေးတော်ပုံကြီးသည် လ အခွင့်အရေးကို နေရှင်တို့က ဖိ ဆန့်ပေါက်ပြား ကျူးလွန် စော်ကားမှုကြောင့် ဖြစ်ပွားရကြောင်း ထင်ရှားလှပေပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရေးတော်ပုံကြောင့် ဖြစ်ထွန်းအပ်သော ဂုဏ်, အနိုင် အကျိုးတရားကိုသည် ရေနံကုမ္ပဏီပိုင် နေရှင်တို့၏ တာဝန်သက်သက်မျှသာ ဖြစ်သဖြင့် ထိုတာဝန်သည် နေရှင်တို့၏အပေါ်၌သာ လုံးဝ တည်စေရမည်။

သပိတ်ကိုစကြောင့်ဖြစ်ပွားသည့် စီးပွားရေးနစ်နာချက်များ

ရေနံကုမ္ပဏီများက အမြတ်အစွန်းအဖြစ် ရအပ်သောငွေ အလုပ်သမားတို့၏လခ၊ နေရင်းအစိုးရတို့က ကောက်ခံရရှိအပ်သော အခွန်အတုတ်စသည် ပစ္စည်းသစ်များကို စုပေါင်းလိုက်ပါက ဖြန်းမျှကြေးအားဖြင့် တနေ့လျှင် ငွေပေါင်းတသိန်းခွဲမှ နှစ်သိန်းနီးပါးခန့်ဖြစ်၏။ ဤမျှလောက်များသော စည်းစိမ် ဥစ္စာတိသည် သပိတ်အရေးတော်ပုံအစပြုရာ နေ့ခဲ့သည့် လေးလခန့်ကတည်းကပင် ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခဲ့ပေပြီ။

မနုဿတို့၏ ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ပွားရသော ဤသပိတ်အရေးတော်ပုံကြီးသည် ဗမာပြည်ရှိ ဆင်းရဲသားများ၊ ခေါင်းရှက် ထမ်းပိုးထမ်း၊ စျေးသည်များတို့၏ စီးပွားရေးကို မည်မျှထိခိုက် နစ်နာစေကြောင်းကို တွေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ လေသကြီး လေမောက်က အရေးမကြီးလှချေ။ လေထိုးသွား၏စောင်ပါသွားခြင်းက အရေးကြီး၏။

မနုဿ နိုင်ငံချစ်နစ် တည်တန့်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး မရှိတောင်တ ရှိကြောင်းကြ ဖြစ်ရမည်သာမလဲတည်း။ အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့ လွတ်လပ်မှသာလျှင် လူတိုင်းလည်း လွတ်လပ်နိုင်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံချဲ့နစ်ကို အရင်း အမြစ်မှနေ၍ သတ်သင်နေသော ရေနံမြေအလုပ်သမားတို့ကို လွတ်လပ်ရေးလိုလားနှစ်ခြိုက်သတိုင်း စင်ကူပေးရမည်ကား မလွဲသာအောင် မဟာဝတ္တရားတော်ကြီးဖြစ်တော့သတည်း။

မောင်စိုး

အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများသာ

တိုင်းပြည်၏ အရှင်သခင်

အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ရှိ လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာ ကြီးပွားရေးလမ်းကြောင်းကို လိုက်လံ ဆောင်ရွက်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ယနေ့အထိ ကြီးပွားခြင်းအကျိုးကို ခံစားသင့်သလောက် မခံစားကြရသေးပေ။ အကြောင်းကိုရှာသော် တိုင်းပြည်၏ လူများစုဖြစ်သည့် အလုပ်သမားများနှင့် လယ်သမားများ၏အရေးကို လျစ်လျူရှုကာ ပေါ့ဆစွာ ပြုလုပ်ကြလျက် တိုင်းပြည်၏လူနည်းစုဖြစ်ကြသည့် ရှေ့နေ၊ ကုန်သည်၊ ပွဲစား၊ မြေပိုင်ရှင်၊ စက်ပိုင်ရှင်၊ လခစားသမား၊ ငွေချေးငွေစားသူ စသည့် ဖြတ်စား, လုတ်စားသမားတို့ အရေးကိုသာ အဓိကထား၍ ဆောင်ရွက်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ အချုပ်ဆိုလိုရင်းမှာ လူနည်းစုအရေးသည် လူများစု အရေးထက် ပိုမို၍ကြီးလေးသည်ဟု ယူဆချက် ထားနေခြင်းကြောင့် တိုင်းပြည်၌ ကြီးပွားသင့်သလောက် မကြီးပွားဘဲ ဖြစ်ရလေ

သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် တိုင်းပြည်၏ လူများစု အလုပ်သမား များနှင့် လယ်သမားများ၏ အရေးကိုသာ ပထမ အဓိကထား လျက် နိုင်ငံရေးရာတွင် ဆောင်ရွက်အပ်ပေသည်။

အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများမှာ တိုင်းပြည်၏ အရှင် သခင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုသူတို့မရှိက တိုင်းပြည်မရှိနိုင်။ ရွှေ့နေ၊ ကုန်သည်၊ ပွဲစား၊ မြေပိုင်ရှင်နှင့် စက်ပိုင်ရှင်၊ လခစား သမား၊ ငွေချေးငှားစားသူတို့သည်လည်း ရှိနိုင်ကြမည်မဟုတ်၊ အလုပ်သမားများသည် နေ့စဉ် နေ့တိုင်း အလုပ် အကြမ်း အနုမရွေး လုပ်ကိုင်နေကြရသဖြင့် ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရေနံအစရှိသည့် သတ္တုတို့ပေါ်ထွက်ရ၏။

အဆောက်အဦ လမ်းပန်းအစရှိသည့်ဒဒယ်ကြီးများ ပေါ် ပေါက်ရ၏။ ကုန်ပစ္စည်းအပြောင်းအလဲပြုလုပ်နိုင်၏။ အ တိုင်း တိုင်းအပြည်ပြည်နှင့် စီးပွားရေးအရ လူးလာဆက်ဆံ နိုင် ၏။ ဤသည်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ တိုင်းပြည်၏လူနည်းစုများ ဖြစ် ကြသည့် ရွှေ့နေ၊ ကုန်သည်၊ ပွဲစား၊ မြေပိုင်ရှင်၊ လခစားသမား ငွေချေးငှားစား သူဌေးများ ချောင်လည်စွာ အ သက် မွေး ဝမ်းကျောင်း လမ်းနိုင်ကြကုန်၏။ သူဌေးသူကြွယ်တို့ မည်သည် အလိုအလျောက်ကောင်းလာ၍ ဌေးကြွယ် လာရခြင်းမဟုတ်၊ မိမိတို့လက်အောက်ရှိ အလုပ်သမား လယ်သမား ဆင်းရဲသား များအပေါ်၌ အမျိုးမျိုးသော ကောက်ကျစ် စဉ်း လဲ သည့် ကလိန်ဉာဏ်များကိုထုတ်ခါ မတန်တဆအခကြေးငွေပေးလျက် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းအားဖြင့် သာလျှင် ဌေးကြွယ် လာရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သဌေးတယောက်ဖြစ်ရန်အတွက် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားအများမှာ အနစ်နာခံကြရသဖြင့် သဌေးသည် သူခင် မဟုတ်၊ ထို့အတူ လခကြီးစား ရာထူးရာခံကြီးများ အတွက် ဆင်းရဲသား တိုင်းသူပြည်သားအလုပ်သမားများက အခွန်အတုတ်အားဖြင့် ထောက်ပံ့ကြရသဖြင့် ရင်းလခကြီး စားများသည် အရှင်သခင်များမဟုတ်ကြ။ ရှေ့နေ၊ ကုန်သည်၊ ပွဲစားများမှ ဆင်းရဲသားနှင့် လခကြီးစား သဌေးများ စပ်ကြား၌ နေလျက် ဖြတ်စားလတ်စား လုပ်နေသူများသာ ဖြစ်ကြသဖြင့် ထိုသူများလည်း တိုင်းပြည်၏ အရှင်သခင်များ မဟုတ်ကြ။ တိုင်းရေးပြည်ရေး သဘောအမြင်ရှိသော ဗမာတမျိုးသားလုံး သည်၊ အခွန်အတုတ် ထမ်းဆောင်နေကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ရင်း၊ ဗမာပြည်သား တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြ၍ရင်း၊ ဗမာပြည်ကို အပိုင်စီးလာခဲ့သူများဖြစ်ကြ၍ရင်း၊ အရှင်သခင် များ ဖြစ်ကြသည်ဟု ယူဆရပေသည်

စီးပွားရေးသဘောအရကို ဆိုခဲ့သည်ရှိသော်၊ မည်သည့်တိုင်း ပြည်တွင်မဆိုအလုပ်သမားနှင့်လယ်သမားများသာလျှင် တိုင်း ပြည်၏ အရှင်သခင်များဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ခံရပေမည်၊ အခြား အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်စားသောက်သူများမှာ လခ ကြီးစား သဌေးများနှင့် ရင်းတို့အားမှီခိုခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ထောက် ခံအားပေးခြင်းဖြင့်ရင်း၊ နေထိုင်ခါ ဖြတ်စားလတ်စား လုပ်နေ သူများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမဆောက် [illegible]

[illegible] မြို့ပြ [illegible] အမြင့်ဆုံး [illegible] သော လူတန်းစား [illegible] ရဲ့ [illegible] ရွေ့ [illegible] နိုင်ငံခြား [illegible] ကြီးများ [illegible] အမြင့်ဆုံး [illegible] ဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် [illegible] များ [illegible] ကြောင်းမှန် [illegible] ခံစား ခံစားနိုင်လျက် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ရလေသည်။ နေရာတကာ အရေးပါ အရာရောက်ရလေသည်။ လူတွင်ကျယ် လုပ်နိုင်လေသည်။ [illegible] အခွင့်အရေးများကိုခံရလေသည်။ အိုရာတွင် ကျိုက်သို့လူတွင်ကျယ်လုပ်ရလေသည်လုပ်နိုင် [illegible] လူ များစုအရပ်သားနှင့် လယ်သမားများမှာမူ ဆိုခဲ့သည့် လူနည်းစု [illegible] ကို [illegible] ခံစားကြရရှာလေသည်။

[illegible] ချို့တဲ့ရလေသည်။

ငင်းတို့ချို့တဲ့ရသဖြင့် [illegible] ဂုဏ်ရှိက်များကို [illegible] ကျူးလွန်ကြ၏။ အကျသိုလ်

...သူများမှာ ရောက်နေတော့၏။ အစားအဝတ် အနေအထား အမျိုးမျိုးရှိ၊ ပညာမပြည့်စုံသူ ဆင်းရဲသားသည် သူတပါး ...ဘက် ခိုးရန်မကြောက် လုရန်မကြောက်၊ လိမ်သည်ပြောဆို ...သည်၊ ကြောက်မည်မဟုတ်၊ မိမိအသက်ရှင်ရန် အတွက် စား ...သည်အားလျော်စွာ တနည်းနည်းဖြင့် တရားသည် မတရား ...သည် မစူးစမ်းမဆင်ခြင်နိုင်ဘဲ ကြံဆောင် အားထုတ်မည် ...ဖြစ်၏။

အစားအဝတ် အဆောက်အဦ ပညာအရေးသည်ထက်ပို၍ ...ပြည့်စုံနေကလည်း အလျော်ကြူးလျက် စည်းစိမ်ရစ်မှုဖြင့် ...အကျင့်ဆိုးပြုရပြန်၏၊ထိုကြောင့်ကျကမ္ဘာလောကအတွင်း ...ဆည်းတိုင်းပြည်မဆို တိုင်းသူပြည်သားအချင်းချင်း အ ...အစားခြားနားလျှင် အကုသိုလ်ဒုစရိုက် များပြားရမည် ...ဖြစ်ပေ၏။

တိုင်းသူပြည်သားအများမှာ လူ့အခွင့်အရေးကို ကောင်း ...စွာ မပေးကြရဘဲ လူ့ဖြစ်ကျိုးရှုံးကြလျက် ကြီးပွားတိုး ...တက်ခြင်းနှင့် ဝေးသည်ထက် ဝေးကြရမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ အ ...ပြင် ပိန်ခြင်းသေးစုတ်ခြင်းကို ခံစားနေကြရသူ လူများစု ...သားမယား လယ်သမားများနှင့် ...ကာလ သေးစုတ်နေသူ ...များ၊ ဖြတ်စား လတ်စားသမားများသည် ဤကဲ့သို့ အ ...စားကွဲပြားလျက် ...ဆင်းရဲခြင်း ...နေသော ...ချမ်းသာသူ အကြေခံမျှ။

အထက်ကဆိုခဲ့သော ...မျိုး အမြဲဝင်စားကြလျက် ...နှင့် နဂိုဘက်သော်၎င်း၊ တဦး တယောက် သော် ၎င်း၊ ...ရမည်သာဖြစ်ချေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ သူတို့

ကားအောက် မျောက်ကားအထက် ဆိုသည့် စကားကဲ့သို့ တိုင်းပြည်၌ အရေးပါအရာရောက်လျက်ရှိနေကြသော လူများစုအလုပ်သမား လယ်သမား၏ စားရေး ဝတ် ရေး ထိုင် ရေး ပညာရေးအစရှိသည်တို့ လျစ်လျူရှုကာ ပေါ့ဆစွာ အရေးပေးလျက် လူနည်းစုတို့၏ စားမှုအရေးကိုသာ အဓိက ပထမထားနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

တိုင်းပြည်၏လူများစုသည် ဘယ်သူနည်း

တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ တိုင်းသူပြည်သားအများ၊ အစား အဝတ်၊ အနေ၊အထိုင်၊ ပညာသင်ကြားမှု အစရှိသည်တို့ ပြည့်စုံဖလိစွာ ခံစားလျက် ကာယလာဘရာ ပွါးများနိုင်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ရင်းလေမျိုးနှင့် တိုင်းပြည်ကြီးပွါးသည်မည်၏။ မည်သည့်တိုင်းပြည်မဆို လူများစုသည် ဘယ်သူနည်းဟု စစ်ကြည့်လတ်သော် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများသာလျှင် လူများစုဖြစ်ကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည်တခုကြီးပွါးသည်ဟု ပြောဆိုရာ၌ ၎င်းတိုင်းပြည်၏ လူများစုဖြစ်ကြသည့် အလုပ်သမားနှင့်လယ်သမားများ ကြီးပွါးသည်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။ အကြင် တိုင်းပြည်တခုတွင် အလုပ်သမားလယ်သမားများ၏ စားရေး ဝတ်ရေး၊ နေထိုင်ရေး၊ ပညာရေး အဆင့်အတန်းသည် မြင့် မြတ်ကောင်းမွန်အံ့၊ ထိုတိုင်းပြည်သည် ဧကန်မုချ ကြီးပွါးနေသည့် တိုင်းပြည်တည်း။

တို့ပြည်ဘာကြောင့် မကြီးပွားရသနည်း

တို့ပြည်-တိုတာတွေ ဘာကြောင့် မကြီးပွားရသည် ဟာမ တိုလမျိုး တိုတိုင်းပြည်၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြသည့် အလုပ်သမား လယ်သမားလူများစုတို့ စားရေး-ဝတ်ရေး- နေထိုင်ရေး- ပညာသင်ကြားရေးမပြည့်စုံ လန်စာချို့တဲ့နေကြ၍ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ မပြည့်စုံ မဖူလုံ ဖြစ်ရခြင်းမှာ စီးပွားရေးအရ ဓနရှင်ကြီးများနှင့် ၎င်းတို့အား ကူညီထောက်ပံ့နေကြသည့် ဖြုတ်စားလတ်စား သမားများ၏ သွေးသား စုတ်ယူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ခံစားနေကြရ၍၎င်း၊ နိုင်ငံရေးအရ ဓနရှင် နိုင်ငံချဲ့သမား ဗြိတိသျှတို့၏လက်အောက်၌ ကျွန်သဘောက် ကျရောက်နေကြ၍၎င်း၊ ဖြစ်ရလေသည်။

တို့ရန်သူများ

တို့ပြည်၏ကြီးပွားရေးလမ်းတွင် မည်သည့် တိုတာတွေ၏ အကြီးဆုံးသော အနှောက် အယှက်နည်း။ တိုလမျိုးအား ဓနရှင်စနစ်အရ သွေးသားစုတ်ခြင်းစနစ်နှင့် နိုင်ငံချဲ့ဝါဒအရ ရုံး၊ ကျောင်း၊ ပုလိပ်ဌာန စစ်တပ်၊ ထောင်တို့ကိုသာအားကိုးလျက် ငါတို့အပေါ်၌ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်နေသည့် လောဘကြီး နိုင်ငံချဲ့ ဗြိတိသျှတို့၏ တဘက်သတ်နည်းစနစ်များသည်ပင်လျှင် တိုတာတွေ၏ အကြီးဆုံးသော အနှောက်အယှက်များ၊ ရန်သူများဖြစ်လေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ၎င်းတို့သည်ပင်လျှင် လူများစု ငါတို့အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားတို့၏ အကြီးဆုံးသော ဘေးရန်များ ဖြစ်လေသည်။

ထိုရန်သူများကို မည်သို့ တွန်းလှန်ကြအံ့နည်း

ငါတို့သည် ယခုအခါ ရန်သူများကို သိကြပြီ။ ၎င်းရန်သူများကို မည်ကဲ့သို့ တွန်းလှန်ပြိုဖျက်ကြအံ့နည်း။ နက်နဲစွာ ငါတို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရန် အချိန်သည် ယခု အချိန်တည်း။ ရှေးရှေးက ငါတို့သည် ရန်သူကိုရန်သူမှန်းမသိ၊ မိတ်ဆွေကို မိတ်ဆွေမှန်းမသိဘဲ နေကြသဖြင့် ငါတို့၏ ကြီးပွားချမ်းသာမကိစ္စကြီးသည် မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ၊ ငါတို့ အဓိကထားအပ်သည့် လူများစုအရေးကို လျစ်လျူရှုလျက်၊လူနည်းစုအရေးကလေးကိုသာ အဓိကထား၍ နိုင်ငံရေးရာတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် ခေါင်းဆောင်ညာ၊ ခေါင်းဆောင်ဝ ။ ခေါင်းဆောင်ဗလချာများ ထွန်းကားလျက် အရေးမလှ ဖြစ်ခဲ့ကြရလေပြီ။

ငါတို့သည် လူနည်းစုနေရှင်နှင့် မြတ်စား လတ်စားသမားများကိုသာ လမတ်ခါ အရေးပေးခဲ့ကြသဖြင့် လူများစုအလုပ်သမားများနှင့် လယ်သမားများမှာ တနေ့တခြား လချင်းမတ ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို သတိတရားကြီးစွာ ရချိန်တန်ပြီ။ ဤသို့ သတိရကြပြီးနောက် ထိုရန်သူများကို တွန်းလှန်ကြရန် အားအင်စုဆောင်းကြရတော့မည်။ ထို၏အင်အားသည် ဘယ်အပေါ်မှာတည်သနည်း။ စိစစ်လဘ်သော လူများစု အပေါ်တွင် တည်နေပေသည်။

၎င်းလူများစုသည် ဘယ်လူနည်း။ အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများသာတည်း။ ထိုသတိသာလျှင် တိုင်းပြည်၌ အရေးပါ အရာရောက်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ တိုင်းပြည် အတွက်

အနစ်နာခံရမည့်အခါတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုအပထား ထောင်တန်း၊ ကြိုးစင် သေနတ်ဝ အစရှိသည့် ကိုယ်ခန္ဓာအားနစ်နာစေမှုများကိုပင်လျှင် အရေးမထားသူများဖြစ်ကြ၏။

ဤသို့ရေးသားရခြင်းသည် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားအား တဘက်သတ် မြှောက်ထိုး ပင့်ကော် ရေးသားရခြင်း မဟုတ်ပါ။ အမန်စင်စစ် အနစ်နာခံရသူများဖြစ်ကြ၍ ရေးသားရခြင်းဖြစ်၏။ တို့ပြည်၏ အတိတ်နိုင်ငံရေး အဖြစ်အပျက်ကို တွေးတောကြည့်က တိုလမျိုး ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများသည် မည်၍မည်မျှ နိုင်ငံခြား ဗြိတိသျှတို့၏ ပစ္စည်း သိမ်းဆည်းခြင်း၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း ခံကြရသနည်း။ သာယာဝတီ သပိန်တွင် မရေတွက်နိုင်သော လယ်သမားများသည် ကြိုးစင် သေနတ်ဝနှင့် စစ်အမြောက်ဝများ၌ မည်သို့မည်ပုံ အသက်ဆုံးရှုံးခံသွားကြရသနည်း။ အစရှိသည်တို့ကို တွေးတောကြည့်က ကောင်းစွာသိနိုင်ပေသည်။

ဤမျှ အနစ်နာခံကြရသည့် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများမှာ ပညာဉာဏ် အမြော်အမြင် နည်းကြသဖြင့်အကျိုးခံစားခွင့် အရပ်ရပ်တို့ကိုကား မိမိတို့ လုံးဝမခံစားရ။ မဆိုလျော် မလျော်ကန်ပတ်သည့် ဖြတ်စား လတ်စား ခေါင်းဆောင်အမည်ခံ လတစ်လောက်သာ အကျိုးခံစားခွင့် ရရှိနေသည့်အကြောင်း ပြန်ပြောင်းတွေးတောကြည့်က ထင်ရှားလှကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ရန်သူဟူသမျှကို တိုက်ခိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရန် အားအင်ကို စုဆောင်းကြရမည်။ တိဘတွေ၌ လအား၊ ငွေအား အကြံဉာဏ်အား၊ အနစ်နာခံနိုင်ခြင်းအား၊ စွန့်စားခြင်းအား

အရပ်ရပ်တို့ ပြည့်စုံစေရန်အတွက် တိုင်းပြည်၏ အရှင်သခင်များ ဖြစ်ကြသည့် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားတို့၏ အရေးကို ပထမအဓိကထားလျက် ထိုသူတို့၏စည်းလုံးမှု နိုးကြားမှု ပညာ ဗဟုသုတ တိုးပွားမှုတို့ကို အပြင်းအထန် စနစ်ကျကျ သိသိမြင်မြင် ဆောင်ရွက်ကြရမည်သာတည်း။

ဤနည်းအားဖြင့်သာ လိုအပ်သည့်အားအင်တို့ကို ပြည့်စုံစေလျက် တိုင်းပြည်နှင့်တကွ ကမ္ဘာလောကကြီးကိုပါ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းနေသည့် ဓနရှင် နိုင်ငံချဲ့ဝါဒကြီးကို ဖြိုဖျက်ခါ ဆင်းရဲသားအများ အကျိုးခံစားခွင့် ရစေရမည်။ ဆင်းရဲသားလောက၊ ဆင်းရဲသားခေတ်ကြီးကို တည်ထွင်နိုင်ပေမည်။

သခင်လေးမောင်

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့် ဗမာရာဇဝင်

ရေးသူ—သန်းထွန်း

(၁)

ဗမာပြည်၌ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒဟု ပြောဆို လာကြသည်မှာ မကြာသေးပေ။ ရေးအခါကပင် လူငယ်များ ပြောဆိုလာခဲ့ကြသော်လည်း ၁၉၃၆-ခု၊ ဧပြီလတွင် အိန္ဒိယပြည် လတ်ကနော်မြို့ ကန်ဂရက် အစည်းအဝေးကြီး၌ ဥက္ကဋ္ဌ ပန်ဒစ်ဂျဝါဟာလာနေရူးက ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသာလျှင် ကမ္ဘာ့ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်သည်ဟု ပြောဆိုသည့်အခါမှ စ၍ သာ၍ အပြောအဆိုများလာတော့၏။

ဆင်းရဲသားအတွက် အကျိုးဆောင်ခြင်းကိုလည်း ဆိုရှယ်လစ်၊ ဆင်းရဲသားအကြောင်းရေးခြင်း၊ ပြောခြင်းကိုလည်း ဆိုရှယ်လစ်၊ စသည်ဖြင့်ယူဆကြ၏။

အချို့ကလည်း ဆိုရှယ်လစ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု၍ တထစ်ချ ပြောကြ၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဆိုတာဘာလဲဟု တဆင့်တက်၍

မေးပါက ကျကျနန မပြောတတ်ချေ။ ပြောပါကလည်း လူတိုင်း ပြောနေကျ စကားမျိုးသာ ကြားရ၏။

[illegible] ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ [illegible] နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသူများပင် ဘာသာ တ [illegible] ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏ [illegible] ဝါး [illegible]

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ [illegible] တိုင်းရေး ပြည်ရေး [illegible] မဟုတ်ပေ။ လူတို့၏ခေတ်ပုံစံဖေါ်ပုံ၊ စိတ်ခံနှစ်တာသား သဘာဝ ပြောင်းလဲပုံ၊ ရာဇဝင်၏သဘောတရား၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝါဒဖြစ်၏။

(၂)

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏ [illegible] သဘော [illegible] ထားသည် [illegible] တွေ့ ကြရ၏။

[illegible] ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ [illegible] ရှေးက ဖြစ်ပြီး ယခုဖြစ်ဆဲ [illegible] သော [illegible] သက်ဆိုင်နေ [illegible]။

[illegible]

[illegible] များအကြောင်းချည်းဟု [illegible] ။ အမျိုး

လေးပေါ်းဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကြောင်း၊ ရှုးဇော်၊ သူခွေးသူကြွယ် အစရှိသော အာဏာရှင်တွေ အကြံပေးသေအောင် အသျှို့အရှင်အမျိုး သေသော ဟုဆို ၎င်းတို့အတွက်ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

(၃)

ရှေးဦးပထမ၊ ဗမာပြည်တွင် တောတောင်နှင့် မြွမ်းလျက် နေခဲ့၏။ နေရာတကာတွင် သိမ်ကြီးမြိုင်ကြီးများ ပုံး လွှမ်း လျက်ရှိပေ၏၊ ဗမာပြည်သို့ ရောက်ကြီးဆုံး ရောက်လာသော တို့မှာ အက်သက်ခဲခဲနေခဲ့ကြရ၏။ ဖောင်းချင်း တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးရန် ကာကွယ်၍ ကြီးမားလှသော သစ်ပင်ကြီးများကို မှီအားပြုလာ ကြ၍ အပြင်းအထန်နှစ်ကြောင့် ရှုံးချို့နေကြသူတို့မှာ ဟုဆိုသော တည်း သာဓကပင်ဖြစ်ပေ၏။

မြေပေါ်တွင် အလိုအလျောက် ပေါက်သော အနှံများ၊ သစ်သီးသစ်ဖုများကိုသာ သုံးဆောင်ကြရ၏။ သားရဲတို့၏ဘေးရန်ကို အဆင်သင့်ကာကွယ်နိုင်ရန် သစ်ပင့်နှယ့်ချုံ ပိတ်ပေါင်းတို့ကို ရှင်းလင်းလာကြရ၏။

အနီးအနားတစ်ခုခုတွင် အလိုအလျောက် ပေါက်သော စားသီးအနှံ ရှိ၍ ကုန်ဆုံးသောအခါ ရွှေ့ပြောင်းသွားရသော ဘဝမှ လယ်ထွန် စိုက်ပျိုးလာကြ၏။

ရှေးအခါက အလေ့ကျပေါက်သော အသီးအနှံကို အား သုံးစိုက်ဝန်း စားသောက်ကြရာ၌ ဘုံပစ္စည်းသဘောထားကြ

ချောင်း မည်သို့မျှ မသွင်းစေဘဲ တည်း၊ တနေ့တော့ ၌ ဝေ့ [illegible] လူ့လောက [illegible] ပြုချုပ် ဆိုကြပါစေတော့၏။

ငါလုပ်သည့်လယ်နှင့် သူလုပ်သည့်လယ် ခွဲခြားမှု ဆို အဲ [illegible] သားသားသော မိမိတို့လယ်ကို ကန်သင်းချိုးဖြင့်ရှင်း၊ ခြံကာ [illegible] ရှင်း၊ ခွဲခြားလာတော့၏။

[illegible] ဖြင့် ငါ့ဟာသူ့ဟာခွဲခြားသော ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်း [illegible] ပေါ်ပေါက်လာတော့၏။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်း အစုံအလင် [illegible] ရေးကသည်တည်း [illegible] ခဲ့ကြရသော လူတ [illegible] စိုးစံမင်းကျွန်များ [illegible] တော့၏။

ထိုအခါ ခြေဟူသကြီးမျိုးကဲ့သို့ အကျင့်ဖြူစင်သူများ [illegible] ဘဝယ် [illegible] တို့သည် ပေါ်ပေါက် လာ ကြ တော့ ၏။

အချင်းချင်း မညီညွတ်မှုတို့ကို ပပျောက်စေရန် ရည်သန် [illegible] တရား [illegible] ဆုံးဖြတ်စေ [illegible] [illegible] ယောက်ကို [illegible] လာခဲ့ကြ၏။ ထိုသာသနာမှ မိမိ [illegible] ကိုယ်ထိလက်ရောက် မဆော [illegible] တော့ [illegible] ကျွန်ကို သည်ပိုင် [illegible] သောသည်ဟု [illegible] [illegible] တာ [illegible] ကို ဆိုသူအား [illegible] ထိုအကြီးအကဲ [illegible] [illegible] တယောက်ကို [illegible] အရှင် [illegible] သူကို ထပ်မံ [illegible] [illegible] ကိုသာ [illegible] မင်းဆောင်မင်းမျိုးသည်တို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

(၄)

[illegible] ကြီးတို့ကြွကြက်၍လျက် နေကြပေတော့ [illegible] ပညာ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ဆလှဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့က မင်းအားမိုးရွာသက် ကြေငြာ လွှမ်းမိုးလျက် နေပေတော့၏။

ရဟန်းဆိုသူတို့သည် တုံးခုန်၊ ရေချိုး၊ မီးလှူ၊ စသည် စွန့်ပြုတ်သော အကျင့်ကြီးများ ကျင့်ကာ လူတို့အား တရား

[illegible]သနာ ပြန့်ပြူးလာကြ၏။ လက်ကောက်ခါနိုးဆဲဆဲ [illegible] [illegible]ထီးဖောက်လည်း ထောက်မပေးပါ တညတွင် နိုးဦးပန်းမျှ ခိုခို [illegible] ငွေယ်မစန္ဒီ၏။

(၅)

အသိဉာဏ်ရှိသော မင်းတို့သည် ရာဇဝင်ဆိုးသည့်ပုံကို [illegible] [illegible]ဆောက်အလို့ သုံးဆောင် ဖြင့်နေနေကြသည်။ [illegible]ကြသည်။ သို့တွင် [illegible] ဗြဟ္မာ [illegible] ရာဇ[illegible]ကို [illegible] [illegible] မည်သို့မျှ မလုပ်နိုင်ကြ။

အနောက်[illegible]သည် [illegible] စဉ်ကာလ [illegible] [illegible]တို့၏ ဗြဟ္မာ[illegible]ကို [illegible] [illegible]။ [illegible]ရောက်သည့်အခါ၌ ဗြဟ္မာကို ဖြိုဖျက်သည့် နည်းလမ်း များရှာဖွေ[illegible]။ [illegible] [illegible] [illegible] ကြီး ရာဇ[illegible] ဗြဟ္မာကို [illegible] [illegible] [illegible]သတည်း။ [illegible] [illegible] [illegible]အပေါ်တွင် မင်းဆွေမင်း မျိုးတို့၏ ဗြဟ္မာသည် လှမ်းမိုးလာပေတော့သတည်း။

ရဟန်းတို့လည်း ဓိုကီးတော်. ဗြဟ္မာ. ဖြစ်ကြရာ အကျင့် ကောင်း ကျင့်လာကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့ကို [illegible]ကြားပြသသူ မင်းဆဆုပွဲခံကာ လူတို့၏ အပေါ်တွင် ဗြဟ္မာ[illegible]။ သို့ဆိုတွင် မင်း [illegible] မရှိတော့ပေ။

[illegible] တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ဆန္ဒနှင့် [illegible] [illegible] ရောက်သူ မင်းတို့လည်း ယခုတခါ မြေပိုင်-ရေပိုင် ဖြစ်

လာကြကုန်၏။ ရှင်ဘုရင်တို့အား ရေမြေ့ရှင်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြကုန်၏။

မင်းလုပ်သူလည်း အပြောကျယ်လှစွာသော တိုင်းပြည်အား မိမိတဦးတည်း မအုပ်ချုပ်နိုင်။ မြေယာကို စိုက်ပျိုးခကာ လုပ်ကြံဘက်ဖြစ်သူတို့အား အသီးသီး ခွဲဝေ၍အုပ်ချုပ်စေ၏။ နယ်စား၊ မြို့စား၊ ရွာစားတို့၏တာဝန်ကား အရေးအကြောင်း ပေါ်ခဲသော် ရှင်ဘုရင်အား စစ်သားမည်၍မည်မျှ ပေးရန် အခွန်အတုတ်ကိုလည်း သင့်သျှော်သလို ဆက်သရန် တခါ တရံ ညီလာခံဝင်ရန် သခင်းကညာဆက်သရန် လောက်သာဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ရေမြေ့ရှင်ဟု ဆိုစေကာမူ စင်စစ်အား ဖြင့် ပဒေသရာဇ်ကလေးများဖြစ်သော မြို့စားနယ်စားတို့သည် တကယ့် ရေမြေ့ရှင်များဖြစ်၏။ မိမိတို့ပင်လျှင် သက်ဦးဆံပိုင် အာဏာရှင်ကလေးများဖြစ်ကြ၏။ မိမိတို့ဘာသာ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်စားသောက်သော သူဘိသူဌေး၊ ပညာနှင့်အသက် မွေးသော သူဘိသူဌေး၊ အားလုံးရေမြေ့ရှင်များ၏ ကျေး တော်မျိုးကျွန်တော်မျိုးများဖြစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လုပ်သူ မင်း ဆွေမင်းမျိုး မြို့စား နယ်စား တကာ ငါဟူသော အသုံးနှုန်း သုံးကြစေကာမူ မိမိတို့ အစွမ်းဖြင့် နဖူးမှချွေး- ခြေမကျ အောင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ရသူများက ဘုရား ကျွန်တော် မျိုးစသည်ဖြင့် သံတော်ဦးတင်ကြရကုန်၏။

မင်း မှူးမတ်၊ မြို့စား နယ်စားတို့လည်း မဟာကုသိုလ် တော်ကြီးများ ရလိုသဖြင့် ဘုရား ကျောင်းကန် တန်ဆောင်း တို့ တည်ဆောက်ကြ၏။ သူရာတွင် ကိုယ်တိုင် ဘာမျှမလုပ်ကြ။ ဘိုင်းသုပြည်သားတို့မှာ မိမိတို့ ဝမ်းစာအတွက် လုပ်သည့်

အလုပ်အကိုင်များကိုဖျက်ခါ ဘုရင်မင်းမြတ်များ ဘုရားတကာဘွဲ့ခံယူစေရန် လာရောက် တည်ပေးကြကုန်၏။

သေသည့်အခါများ၌ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် နတ်ရွာလားကြကုန်၏။ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့မှာ ဘယ်ရောက်သည်ဟူ၍ ရာဇဝင်များတွင် မတွေ့ရ။

သို့ခေတ် ထိုအခါက ထွန်းကားသော စာပေတို့မှာလည်း ရေးဘုရင်အကြောင်း၊ မိဖုရားအကြောင်း၊ မင်းသမီးအကြောင်း၊ နန်းဟော်အတွင်း မည်ကဲ့သို့ နေကြပုံ၊ ဘုရင်ကောရာဇ်ကြီး ယိုးဒယားသို့ ချီစဏ်းစသည်တို့ကိုဖွဲ့နွဲ့ကာ သီဆိုထားကြကုန်၏။

ပဒေသရာဇာရေး၊ ထန်းတက်သမားအကြောင်း၊ စလေဦးပုညရေး ကာကဝဏ္ဏယတိအကြောင်း ဆိုသည်မှာလည်း အနှင်တရားမ တခါပေါ်သည့် စာမျိုးသာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုစာတို့မှာ အာဏာရှင်များက သနားတတ်ပုံတို့လောက်သာ တွေ့ရ၏။ ဆင်းရဲသည် ဆိုသည်မှာလည်း ဘဝကအကုသိုလ်ကြောင့် ဆင်းရဲတာ ဟူသောသဘော သက်ရောက်စေသည့် စာမျိုးပင်ဖြစ်၏၊ အာဏာရှင်များက အခမဲ့ခိုင်းပုံ၊ ဆင်းရဲသားတို့အား အသိဥာဏ်ပိတ်ပင်ထားပုံတို့ကို မတွေ့။

ကျနည်းအားဖြင့် မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့ လမ်းမိုးလာလိုက်သည်မှာ သီပေါမင်းတရားလက်ထက်တိုင်တိုင်ဖြစ်၏။

ရှမ်းပြည် ရှမ်းရွာတို့၌မူ ဤကဲ့သို့ စနစ်မျိုး ယခုထက်တိုင် လမ်းမိုးလျက်ပင်ရှိသေး၏။ စော်ဘွားအမျိုးအနွယ်တို့ကို သခင်သခင်မဟုတ်ရင်း၊ သခင်တော်ဦးတင်ကြရ၏။ စော်ဘွားများက

မိမိတို့ ဖွင့်ကျွန်းပိုင်ကာ ဝင်ရောက်လာသူတို့အား ပေါ်လျှင် တုရား ထူးကြရ၏။

အင်္ဂလိပ်တို့ အထိုးအရာရှောင်ပြီး ဘုရားထူး ခံနေကြခြင်း ကား ကျွန်ုပ်ခံပြီးသော ခေါင်းဆောင်များ ကြံ၍ စိတ်ကို ကို ခံယူကြခြင်းဖြစ်၏။ အမှောင်ကာလ တိုင်း အသားယူမှု ရကြောင်း ကျိုးနွံ ဆုံးကိုရှိနေသော မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ် ကို မိမိတို့ အကျိုးပြုရန် အသုံးချကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

(၆)

ဘိလပ်ပါမင်း ထုတ်ပြန်သော ပါသွားပြီးနောက် မြန်မာပြည်သို့ နေရှင်ဝံနှစ်ဆိုက်ရောက်လာခဲ့၏။

နေရှင်စံနှစ် ဆိုက်ရောက်သည်ဆိုစေကာမူ ရောက်စသာဖြစ် သေး၏။ အဆုံးတိုင်ရောက်သေးသည်မဟုတ်။

ပေါ်ပေါက်လာသော ကိုလိုနီ မင်းဆရာ မင်းမျိုးတို့ သည် စိတ်ဓာတ်မှာ ထူးခြားပြီး၊ နည်းပေါ်လာခဲ့၏။ မြန်မာပြည်၌ ကြီးကျယ်မြင့်မားလာသော ကြံ့ခိုင်မှု၊ သူဌေး သူကြွယ်များထံသို့ ပြောင်း၏။

သို့သော် မြန်မာပြည်၌ မြို့သူမြို့သားတို့ အစမှာ နိုင်ငံခြားသားသူဌေးများသာဖြစ်၏။

နိုင်ငံခြားသားသူဌေးတို့မှာ နိုင်ငံ့အကျိုးကို ကြီးဆိုင်ကာ မိမိတို့ အမြတ်အစွန်းရမှုအတွက် ရေနံ၊ သစ်တော၊ ဆန်စပါး၊ ငွေ့တွင်းစသည်တို့မှာ အဆီအနှစ်ကို ထုတ်ယူကြကုန်၏။ တိုင်းသူပြည်သားတို့မှာ ဈေးပိတ်ရေးမှု ရှိသေးသည်တို့ကို မြ

ပြုရန်ဝိတ်မကျကြ။ တိုင်းသူပြည်သားတို့ စိတ်ပြောင်းလာပါ၊ က မိမိတို့အမြတ်အစွန်းရဘို့ လမ်းမရှိတော့သည်ကို သိကြ၏။

မှတ်တမ်းတင်စရာကောင်းသည့် ဗမာ့ဘုရားထောင် တွေလည်း မိမိတို့စားကျက်ကို နိုင်ငံခြားဓနရှင်များ သိမ်းယူ ထားသည်ကိုသိသဖြင့် မိမိတို့ အခွင့်အရေးကို တောင်းဆိုလာ ကြ၏။

ဤကား ဗမာပြည်တွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုပေါ်ပေါက်လာ ခြင်းပေတည်း။

အုပ်ချုပ်ရေးတို့ ဘယ်ဖန်ရှုမြင်ရားပါစေ တောင်းဆိုလာ ကြခြင်းကား မိမိတို့ စားလမ်းပေါက်ရန် တောင်းဆိုကြခြင်း ဖြစ်၏။

လယ်ထောင်မှုသားကိုတည်ထောင်ရာကား အထွေးမျိုးသဘွယ် မလို ပါ။ စားသောက်ရသည်မှာလည်း အဟာရဖြစ်စေသည့် အစာ ကို မစားရ။ နိပ်ကျော်စားရသူတွေမှာလည်း အနာထက္ခမ ပါ။ လက်ကာ ကျူရှင်းတိုင်းတုပြီး နေကြရသူတွေ မှာလည်း မို ပေး။ အရက်ကိုးလှမ်းစေရန် အလုပ်အမှု ကာကွယ်ရန် ပျောသည့်အဝတ်အစားများကို မဝတ်ကြရ။

ဝယ်ယူရန် ငွေမရှိ၍ ခရီးသွားလာရသည့် ကြေးကျမှုကိုကြောင်း မထောက်ကြားရ။ လက်ရှိအခြေအနေနှင့် တင်းတိမ်စေမည့်နေ့ရင် များကို မကျေနပ် တင်စေသည့် ပညာမျိုးကား သင်ကြရ ကုန်၏။

ထွက်ပိုသည့် ဘုန်းကြီးရှေ့မှ မတွန်းကားသဖြင့်လာစလေးတွင်းယံ တို့မှာလည်း မသေတန်ဘဲသေကြရကုန်၏။

ပညာတတ် အလုပ်လက်မဲ့၊ အလုပ်ကြမ်းသမား အလုပ်လက်မဲ့တို့မှာလည်း တနေ့တခြား ပေါများလာချေတော့၏။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သူတို့မှာလည်း တနှစ်လျှင် (၆) လခန့်သာအလုပ်လုပ်ရပြီး ကျန် (၆)လမှာ ခိုးခြင်းတိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးလာကြ၏။

ငရဲတမျှကြီးလှသော ကျွဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ရန်နည်းကား ဗမာတမျိုးလုံးအား ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်စေသော နိုင်ငံခြားသား နယ်ချဲ့ကြီးများနှင့် ၎င်းတို့အား အားပေး နေသော နိုင်ငံခြားစနစ် လက်အောက်မှ ထွက်ခွာရန်သာဖြစ်တော့၏။

ဤသို့အားဖြင့် ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့လည်း နိုင်ငံရေး လုပ်သူတို့၏ နောက်သို့လိုက်ကြကုန်၏။ သို့ကြောင့်လည်း ရေး အခါက ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ လှုပ်ရှားမှုကြီးကျယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

နိုင်ငံခြားသမားတို့လည်း ဆင်းရဲသားတို့၏ ဘေးရန်မှရှောင် ခွာရန် ပညာတတ်များကို အလှူငွေပေးကြ၏။ ရာထူးပေးကြ၏။ ကန်ထရိုက်လေးများကို ရယ်ယာအစများပေးကာ ခနရင်ပေါက်စကလေးတွေဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးလာကြကုန်၏။

ဤနည်းဖြင့် အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းမှာ ဖရိုဖရဲဖြစ်လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မကျေနပ်သေးသော သူများ လည်း ဆက်လက်ဆူပူဆဲဖြစ်တော့၏။ အစဉ်သဖြင့်နာနေသော ဆင်းရဲသား ပစ္စည်းမဲ့ အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့တို့သည်း လူဆူ လူပူတို့ နောက် အမြဲလိုက်နာနေတော့၏။

(၇)

ဤအတိုင်းသာသွားခဲ့သော် တဖြည်းဖြည်း အင်အားကြီး လာသဖြင့် ဗမာပြည်သည် နိုင်ငံခြားစံနစ်၏ စက်ကွင်းမှ လွတ်မြောက်တော့အံ့။ နိုင်ငံခြားသား ဓနရှင်တို့ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်အံ့။

သို့ရာတွင် ဆင်းရဲသားတို့နှင့် ပူးပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်လာခဲ့သော ဗမာဓနရှင်တို့သည် ဓနရှင်ကြီးများဖြစ်လာတော့အံ့။

ထိုအခါ၌ ဗမာနိုင်ငံသည် ဓနရှင်တို့ လွှမ်းမိုးသော နိုင်ငံဖြစ်လာအံ့။ သို့ရာတွင် တိုင်းပြည်တွင်း၌ ဆင်းရဲသားတို့မှာ ဆင်းရမြဲဆင်းရဲ၊ တော်မြဲတော်နေသဖြင့် ဆင်းရဲသား ခေါင်းဆောင်အစစ်တို့သည် မိမိတို့ဆင်းရဲသားများအား အာဏာရမှုအတွက် လုံးပမ်းကြတော့မည်။

တနေ့တခြား လူဦးရေများလာသော အလုပ်သမားများ လယ်သမားများနှင့် ဓနရှင်များ (ဗမာအချင်းချင်း) ပဋိပက္ခဖြစ်တော့မည်။ စစ်ပွဲများလည်း တိုက်ရပေမည်။

သို့ရာတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏ အင်အားကြီးမားလာသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ဓနရှင်တိုက်ဖြိုတ်ချကာ ဗမာပြည်၌ ဆင်းရဲသားချင်း အစိုးရပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။

ထိုအစိုးရလည်း မိမိ၏ရန်သူဖြစ်သော ဓနရှင်များ ဓနရှင်ပေါက်စများကို အပြင်းအထန် နှိမ်နင်းရပေလိမ့်မည်။

ဓနရှင် အမျိုးပြုတ်သွားသည်နှင့် အလုပ်လုပ်သူချည်း နေသော တိုင်းပြည်ဖြစ်လာတော့အံ့။ လူတို့သည်လည်း အခြေ

အနေ ပြောင်းလဲလာသဖြင့် စိတ်နေစိတ်ထား ပြောင်းလဲလာကြတော့အံ့။

လူတို့တရားပြည့်ဝလာသည်နှင့် အစိုးရကိုလည်း လူတို့မလိုတော့။ အစိုးရလည်း အလို အလျောက် ကွယ်ပျောက်သွားတော့အံ့။

ဤကား ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရ ဗမာရာဇဝင်ကို ကြည့်ပုံထည်း။ ရှေးကဖြစ်လာခဲ့ပုံ၊ နောက်ဖြစ်မည့် အခြေအနေကို စူးစမ်းခြင်းပေတည်း။

(ဂ)

ရာဇဝင်၏သဘောတရားကို နားလည်ပါတယ်။ အခု ဘာလုပ်ရမလဲဟု ဆိုကြပေမည်။

ယခုအခါ၌ ဗမာတို့သည် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံချဲ့စနစ်၏ စက်ကွင်းတွင်ရောက်နေပေ၏။

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ (ဝါ) ဆင်းရဲသားမင်း၊ ဆင်းရဲသားချင်းနိုင်ငံတည်ထောင်ရန်မှာ ဖြစ်နိုင်သည်။ မဖြစ်နိုင်သည် အပထား၍ ချက်ခြင်းပြုလုပ်ရမည် လုပ်ငန်းမဟုတ်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတို့သည် ရာဇဝင်၏ သဘောတရားကို သိကြသူများဖြစ်သဖြင့် လက်ငင်းအလုပ်ကို လက်ငင်းလုပ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မိမိတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ကို အမြဲကထားကြ၏။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတို့သည် ဗမာပြည်တွင် လက်ငင်းအလုပ်ကား ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်မှ လုံးဝလွတ်လပ်ရန်ဟု သိ

ကြ၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၊ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ စသည်ဖြင့် ကြေး ကြော်နေခြင်းကား ဝါဒပြန့်ပွားရေးသာဖြစ်၏။ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒသမားတို့သည် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံ ခြဲ့ စံနစ်ကြီးတည်တန့် နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ မတည်ထောင်နိုင်ဟု ဆိုကြ၏။

ဗြိတိသျှ နိုင်ငံခြဲ့ စံနစ်မှ လွတ်လပ်လိုသူတို့ဖြစ်သည့် အတွင်း လုံးဝလွတ်လပ်ရေး လိုလားသူတို့နှင့် ပူးပေါင်းမည် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတို့သည် အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားတို့ကိုသာ အားကိုး၏။ နောင်အခါ၌ ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံ တည်ထောင်ရာ၌လည်း အလုပ်သမား လယ်သမားများ သာ တည်ထောင်မည်ဖြစ်၏။

ဗမာခေါင်းဆောင်တို့သည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြဲ့တည်တန့်ရာ တည်တန့် ကြောင်း အလုပ်သမား လယ်သမားတို့၏ အင်အားပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းလုပ်ပါက ဆိုရှယ်လစ်တို့သည် ဗမာလူမျိုးဘက် ပါ၍ကား ညှာတာပေမည်မဟုတ်၊ အပြင်းအထန် တိုက်ကြပေ မည်။

သို့သော်လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး လိုလားသော ဗမာခေါင်းဆောင် တို့နှင့် ပူးပေါင်းမည်ဖြစ်၏။

ရာဇဝင်သဘောထားအရဆိုလျှင် လုံးဝလွတ်လပ်ပြီးသည့် အခါ၌ ဗမာခေါင်းဆောင်များနှင့် ဗမာဆင်းရဲသားတို့ အိုးစားကွဲရ ချေမည်။

ဗမာပြည် လွတ်လပ်ပြီးသည့်အခါ၌ မနေရှင်နိုင်ငံ အဖြစ် ကျန်ရစ်မည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် ဆင်းရဲသားမင်း၊ ဆင်း ရဲသားချင်း နိုင်ငံဖြစ်လာမည်လော။

၎င်း ပြဿနာတို့ကား ယခုအခါ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်နေကြသော ဗမာမနေရှင်ပေါက်စတို့၏အင်အား ဗမာ အလုပ်သမား လယ်သမားတို့၏ အင်အားတို့အပေါ်တွင်တည် ရှိနေပေတော့သတည်း။

သခင်သန်းထွန်း

လောကနိဗ္ဗာန်တည်ဆောက်နေသူ

စတာလင်

ရေးသူ-မောင်ဗဆွေ

ကျောက်ပေါက်မာ သက် သက် နှင့် ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ် သည်ဟု ထင်ရသော မျက်နှာပိုင်ရှင်စတာလင်၏ မို့ မောက် သော ရင်အုပ်အတွင်းတွင်၊ လူသတ္တဝါများကို လှိုက်လှိုက်လှဲ လှဲ သနားတတ်သောစိတ်နှင့် ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း မတရားလု သော လောကကြီးကို ရှံရှာမုန်းတီးသောစိတ် ၂-ခုပေါင်းစပ် အပ်သော နှလုံးတခုသည် တည်၏။

သူသည် ဂုဏ်ပကာသနကို မတောင့်တ၊ နာမည်ကြီး ရန် လည်း မရည်ရွယ်၊ လူတန်းစေ့ချင်း သာ၍ အဆင်ပြေသော လောကကြီးကို ဖန်တည်းလို၏။ တရားသော လောကကြီးကို မြင်လို၏။ ထိုအဆင်ပြေသောလောက၊ တရားသောလူ့ဘုံ

ကြီးဖြစ်မြောက်လာရန် အလုပ်သာလျှင် သ၏တောင်တ အပ်သောအာရ၊ မျှော်လင့်အပ်သော လာဘ်လာဘဖြစ်ချေသည်။ သူ့အား အလုပ်ခွင်မှလွဲ၍ အပျော်အပါး ပွဲလမ်းသဘင်များတွင် တွေ့မြင်ရန်ခဲယဉ်းလေသည်။

သူသည် အရာရာ၌ သည်းခံနိုင်သော သတ္တိရှိသည်ဟုကျော်ကြား၏။ သို့သော်လည်း သူသည်းမခံနိုင်သောအရာတခုရှိ၏။ သ၏လုပ်ငန်းတွင် ဆေးညောင်ခလုတ်နှင့်တသူကိုငင်း မိုမိ နှင့် တဖက်တလမ်း ရန်သူများကိုငင်း၊ သူသည် သည်းမခံနိုင်။ ထိုသူများကို သုတ်သင်ရန် သူသည် ဦးမလေးခဲ့ဘူးချေ။ သူသည် ခေတ်ပြောင်း နိုင်ငံရေးသမားများကို ချီးကျူးအပ်သောပြည်နှင့်ဆုကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်များတွင် သူသည် လမနီးသော မြက်ခင်းပြင်ကြီးထဲတွင် တယောက်ထည်းလှည့်လည်ကာ မဆီးအဖြစ်ဖြင့် အချိန်ဖြုန်းရရှာ၏။

သဘာဝအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော သစ်ပင်မြက်ခင်းများသည် သူ့အား ဘဝါဒသခ်ဏ်းစာများကို သင် ပေး၍ သိမ်မွေ့သော စိတ်ဓာတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ဖန်တီးပေးကြလေသည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်များကလည်း သူ့အား ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် သတ္တိအစွမ်းယုံကြည်မှု ပွားများလာရန် သင်ပေးကြလေသည်။

ယခုအခါသူသည် ကမ္ဘာ့ခြောက်ပုံတပုံခန့်မျှရှိသော ရှေးပြည်၏ အာဏာရှင်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း သ၏စိတ်၌ "ငါအာဏာရှင်" ဟူသော မာနမထား၊ အများပြည်သူတို့၏ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းကို မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည်

ကိုသာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံဆုံ၍ လူအများ ချမ်းသာမှုဖြင့်သာ နေ့မနေ ညမအားဆိုသလို အလုပ်များနေပေ၏။

ယခုအခါ သူ၏အသက် (၅၀)ကျော် (၆၀) ပြည့် လုပြီ။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား သူ၌ ကျစိတ်မပေါ်သေး။ သန်မာသော ခန္ဓာအားရှိသေး၍၊ ထက်မျက်သောတက်စိတ်သည် သန့်တုန်း ပင်ရှိသေးသည်။ သူသည် သူ၏ပြည်သူ ပြည်သားများ ဝတ် ရေး၊စားရေး၊ နေရေး၊ထိုင်ရေးမစ၍ လိုလေသေး မရှိအောင် ဖန်တီးပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းထမင်းဝရေး၊ အလုပ်လက် ကိုင်ရရှိရေး ပြဿနာကို ရှင်းခဲ့ပြီး ရှင်းဆဲဖြစ်လေသည်။

သူသည် ထိုမျှဖြင့် တင်းမတိမ်နိုင်သေး။ တကမ္ဘာလုံး စစ် မက်ရေးမှ ငြိမ်းအေး၍ လူတိုင်းလူတိုင်း ထမင်းဝရေး ကို လည်း တောင့်တလျက်ရှိသေး၏။ ထိုသို့ဖြစ်လာရန်လည်း သူ သည် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိလေသည်။ ဤသို့ထူးခြား လူ သော ပ[illegible]လ်မြတ်ကို သင်တိုသည် ဘယ်ကဲ့သို့သော လူစား မျိုး ဖြစ် သည်ဟု သိလိုကြပေမည်။

သူ၏ဘခင်မှာ ဘိနပ်ချုပ်သမားဖြစ်၏။ စာပေလည်း တတ် သတယောက်မဟုတ်ချေ။ သူ၏ဘခင်သည် သူ့အား ဘုန်းကြီး ဖြစ်ရန်လိုလား၍ ဘုန်းကြီးဖြစ်နိုင်ရန် စာလည်း သင်ပေးရှာ လေသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏စိတ်၌ ဘုန်းကြီး အဖြစ်ကို မတောင့်တ၊ သူ၏အသက်ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် အရွယ်တင် ပင် မကိုင်တွယ်အပ်သော အဆိပ်ခဲများဟု အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ တားမြစ်ထားသော ဆိုရှယ်လစ်ခေါ် လူတန်းစေ့ ချမ်းသာ ရေးဝါဒ စာအုပ်စာတမ်းများကို မြိုးမြိုသဖြင့် အရသာ တွေ့ လျက်ရှိလေသည်။ ထိုစာအုပ်စာတမ်းများကို ခိုး ကြောင် ခိုး

ဝက် ဘတ်ရှနေကြောင်းကို ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ကျောင်းအရာရှိများ သိရှိသောအခါ သူ့အားကျောင်းမှ မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

အသက် ၁၆-နှစ်တွင် သူသည် လောက နိဗ္ဗာန်ထထောင်ရေး အသင်းသားတယောက်အဖြစ်ဖြင့် စာရင်းသွင်းပြီး ဖြစ်လေသည်။ ဆဖော် ပုဘက်များကသူ့အား ဇီဇီဟာရှဲရှင်း ဒစ်ပစ်ဟာရှဲရှင်း၊ ဂိုလ်ဘာဟာရှဲရှင်း၊ အမည် အမျိုးမျိုးဖြင့်သိခဲ့၏။ ထိုအချိန်များတွင် သူသည်လူတန်းစေ့ ချမ်းသာရေးဝါဒကို လေ့လာရင်း မိမိ၏အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက်စာအုပ်ချုပ်သမားလုပ်ခဲ့၏။ ကိုယ်ပိုင် သတင်းစာတစောင်ကိုလည်း မိမိနေအိမ် တဲကုပ်အတွင်းတွင်ပုံနှိပ်၍ ထုတ်ဝေခဲ့၏။ မိမိ၏ အဖွဲ့သားများကိုလည်း နောက်ကယ်မှ အမျိုးမျိုးကူညီခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို သွေးစုတ်ဘီလူးများကြီးစိုးနေသည့် အစိုးရသိရှိရသောအခါ သူ့အားအလစ်မပေး။ စုံထောက်များကိုထောက်လှမ်းစုံစမ်းရန် ခိုင်းစေထားလေ၏။ သူသည် နိုင်ငံရေးရုပ်အမျိုးမျိုးဖျက်၍ ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်သော်လည်း စုံထောက်များက သဘောလုပ်၍ ဘာကိုင်နေသည်ကို သိပြီးဖြစ်ရကား။ သူ၏ အသက် ၂၄-နှစ်နှင့် ၃၄-နှစ်အကြားတွင် ထောင်သို့ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပို့ခြင်းခံရလေသည်။

သူသည် ရုပ်ဖျက်ခြင်းအတတ်တွင် ကျွမ်းကျင်၍ လျင်သောဉာဏ်ရှိလေသည်။ တခါ၌ ဖင်လန်သို့ တိမ်းရှောင် နေရသောလီနင်ဆီသို့ ရုပ်ဖျက်ကာ ပြည်ဝင်လက်မှတ် အတုနှင့် အရောက်သွား၍ တွေ့ဆုံဘူးလေသည်။ ထိုနည်းအတူ ဂျာမဏီပြည်သို့ လိုက်၍လည်း လီနင်နှင့် တွေ့ဆုံကာ စစ်ဘုရင်ပင် ထိုးခဲ့ဘူး

ကြောင်း သိရလေသည်။ သူ၏အသက် ၁၆-နှစ်နှင့် ၂၆-နှစ် အတွင်း သူသည် ခေတ်သစ်ထူထောင်ရေး၌ အမျိုးမျိုး အကူ အညီ ပေးခဲ့သော်လည်း သူ့အား လိနင်တယောက်မှ လူ၍ အထိမ်းအမှတ်ပြုသူမရှိခဲ့ချေ။

၁၉၁၃-ခုနှစ်တွင် ပုလိပ်များသည် သူ့အား လျှို့ဝှက် သော အစည်းအဝေးပွဲတခုတွင် တွေ့ရ၏။ သူသည် မိန်းမလို ဆင်၍ ရုတ်တရက် ထွက်ပြေးမည်ကြံသော်လည်း ပုလိပ် လက် ချက်ဦးသွားသဖြင့် အဖမ်းခံလိုက်ရလေသည်။ ထိုပြစ်ချက်ဖြင့် သူ့အား ၁၆ ကြိမ်မြောက် ချုပ်နှောင်ခြင်းအားဖြင့် လူသူမနီး သော အာတစ်ဆီးနှင်းပြည်သို့ ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံလိုက်ရ လေသည်။ ထိုတွင် သူသည် တယောက်ထဲ အမဲလိုက် ငါးများ ရင်း အချိန်ကိုဖြုန်း၍ လောကငရဲခံရလေသည်။ ထိုအရပ်မှ ထမ္ဘာစစ်ဖြစ်သည်ဟုကြားလိုက်ရ၏။ သို့သော်လည်း ဘယ်ပုံ ဘယ်သို့ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကိုကား သတင်းစာလည်း မဖတ်ရ၊ ထား[illegible]လည်းမရောက်သဖြင့် ဘာမျှမသိခဲ့ရချေ။

၁၉၁၇-ခုစ်တွင် လွတ်လပ်ခွင့်ရသဖြင့် ပြည်သို့ပြန်ရ၏။ သို့သော်လည်း အခြားသော ခေါင်းဆောင်များ ကဲ့သို့ သင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်း ကြိုဆိုခြင်းကိုမခံရ။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ရှာ၍ ကိုယ်အိမ်သို့သာ ကိုယ်သွားရလေသည်။ သို့သော်လည်းမကြာ မီ ပရာဒါးခေါ် သတင်းစာတွင် အယ်ဒီတာလုပ်၍ လိနင်နှင့် တွဲဘက်လုပ်ကိုင်သောအခါမှ ပြည်သူပြည်သားများက လိနင် ၏ လက်ရုံးတဆူအဖြစ်ဖြင့် ကိုးကွယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။ ထိုအခါန်တွင် လိနင်မလုံ၍ သူနှင့် ထရော့စကီးမှာ ပြည်သူတို့ ၏ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း အခံရဆုံးဖြစ်လေသည်။

သတ္တိနှစ်ယောက်သည်လိနင်၏တပည့်ရင်းများဖြစ်ကြသည်မှာမှန်၏။သို့သော်လည်း သင့်သင့် မြတ်မြတ်ရှိသည်ဟူ၍ကား ဘယ်အခါမျှမကြားဘူးခဲ့ချေ၊သတ္တိနှစ်ဦးတွင်မတူသောအရည်အချင်းကွဲပြားသော နည်းလမ်းများစွာရှိလေသည်။ ထရော့စကီးသည် စကားဖြင့် ပရိသတ်ကို ထကြွအောင် ဆွပေးနိုင်၏။ စတာလင်ကား ရန်သူကိုပင်လျှင် နှစ်ဦးချင်းတွေ့က ကိုယ့်ဘက်ကိုပါအောင် ဖန်တီးနိုင်လေသည်။ ထရော့စကီးမှာ နိုင်ငံရေးတွင် ပရိယာယ်ဘက်၌ ကျမ်းကျင်၏။ စတာလင်မှကား ဖြစ်ပေါ်နေသောအရေးကိစ္စကို အချက်ကျကျ အသုံးချရာဘက်၌ ပါးနပ်၏။ ထရော့စကီးသည် လူတွေကို စိတ်ကြွအောင်ဆွနိုင်၏ စတာလင်မှာ မိမိလိုရာပါအောင် စီမံခန့်ခွဲနိုင်သော အရည်အချင်းရှိလေသည်။

ထရော့စကီးသည် စာရေးတော်၏။ စကားပြော ကောင်း၏။ သ၏လက်နက်မှာ သ၏ကလောင်ပင်ဖြစ်လေသည်။ မိမိ၏စကားဖြင့် လူတွေကို ကိုယ်ဘက်ပါအောင် ဆွနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်၏။ မိမိ၏ကလောင်ဖြင့် ရန်သူများကို ပြားပြားဝပ်စေနိုင်သည်ဟု အထင်ကြီးသူတယောက်ဖြစ်လေသည်။ စတာလင်ကား ဒးနေရာဒး တော်နေရာတော် အချက်ကျကျသုံးမှုရန်သူကို နိုင်နိုင်သည်ဟုယုံကြည်၏။ ထိုအတိုင်းလည်း ရန်သူများကို သတ်သင့်သူကိုသတ်၊ နှင်သင့်သူကိုနှင်၊ ချော့သင့်သူကိုချော့ရန် သူသည် ဝန်မလေးခဲ့ချေ။

သို့လျှင် သတ္တိနှစ်ဦးမှာ မတူသော အရည်အချင်း ကွဲပြားသော နည့်းလမ်းများရှိကြသည့်အတိုင်း လူချင်းလည်း ဂုဏ်တူပြိုင် ရှိခဲ့ကြလေသည်။ ရုရှားပြည်ကြီး ခေတ်ဟောင်းေ

ခေတ်သစ်ပြောင်းလိုက်သောအခါ လမိုနင်မှာ အာဏာရှင်၊ ထရော့စကီးကား သေနာပတိ စစ်ဗိုလ်ချုပ်၊ စတာလင်မှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အတွင်းရေးမှူးချုပ်စသည်ဖြင့် တာဝန်ယူကြရလေသည်။

ထိုအခါသော် ဘုရင်ခေတ်ကို ပြန်လည် ထူထောင်လိုသော ... ဒယ်နီကင်ကိုနှိမ်နင်းရန် စတာလင်အား ဗိုလ်ချုပ်ခန့်၍ လွှတ်လိုက်၏။ ထိုအခါ သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ်ထရော့စကီးက မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု စတာလင်ထံသို့ အမိန့်လာများပို့ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း စတာလင်က ဂရုမစိုက်။ သူ၏ဗိုလ်ချုပ်မှူးများကိုလည်း ထရော့စကီး၏အမိန့်ကို အရေးမယူရန် အတိအလင်း အမိန့်ပေးခဲ့လေသည်။

ယင်းသို့ မသင့်မတင့်ဖြစ်နေသော တပည့်နှစ်ဦးအတွက် ဆရာလမိုနင်မှာ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးတွေ့ခဲ့ရ၏။ နောက်ဆုံးကြုံရသော အခက်အခဲကြီးမှာ ရာထူးဆက်ခံရေး ပြဿနာဖြစ်လေသည်။ မည်သူ့အား လွှဲအပ်ရမည်ကို လမိုနင်ကိုယ်တိုင် မဆုံးဖြတ်နိုင်သဖြင့် နောက်ဆုံး၌ နှစ်ယောက်တွဲဘက်၍ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရန် သေတမ်းစာရေးခဲ့ရလေသည်။

သမတအောင် ထူးချွန်သူဘယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ... ၌ လမိုနင်မှားလေသည်။ ရှေ့ဂူဟာသည်း၌ ခြင်္သေ့မင်း နှစ်ကောင် မနေနိုင်ဆိုသည်ကို လမိုနင်မေ့ခဲ့ဟန်တူသည်။

လောကနိဗ္ဗာန်ထူထောင်ရေးကို နှစ်ဦးစလုံးအလိုရှိ၍ လတိုင်း ထမင်းဝရေးပြဿနာကို နှစ်ဦးစလုံး ရှင်းကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံး လမိုနင်နှင့်ပေါင်း၍ သေးစတ်ဘီလူးဟုဆိုအပ်သော ဓနရှင်တို့၏ဝါဒကို တော်လှန်ခဲ့လေပြီ။

ယခုအခါ ရှားပြည်တွင် တရာလျှင် ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ပိုသော ပစ္စည်းမဲ့တို့မှာ လယ်ပိုင်မြေပိုင်ရှိလေပြီ။ ထမင်း ၁၀ စားရ၍ လုလုကြီး ဝတ်နိုင်ပေပြီ။ သို့သော်လည်း သတိနှစ်ဦးမှာ ရောက်လိုသောလမ်းပင်တွေ့သော်လည်း၊ လုပ်လိုသောနည်းချင်း မတွေ့ကြချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း လိမ္မာသောအခါ လိမ္မာ စကားကို နားထောင်သောအားဖြင့် သတိနှစ်ဦးမှာ ခက်ခဲ ဆောင်းမခတ်ကြသော်လည်း နောက်ကွယ်၌ကား အသီးသီး ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြလေသည်။

ကန်မြူနစ်ပါတီတွင် အမှုဆောင် ၁၉-ဦးရှိ၏၊ ၎င်းတို့ အနက် ထရော့စကီးဘက်သား ၄-ဦးသာရှိလေသည်။ သို့သော် လည်း ထရော့စကီးကား စိတ်မပျက်။ တနေ့ငါနိုင်ရမည်ဟူ သော စိတ်ထားအမြဲရှိသူဖြစ်သည့်အတိုင်း မိမိ၏ ကလောင် လက်နက်ကို အခွင့်သာတိုင်းသုံး၍စကားကိုလည်း အကြောင်း ပေါ်တိုင်း ပြောဟောလေသည်။ တိုင်းပြည်ကား ထရော့ စကီးကိုပို၍ ကြည်ညိုလာလေသည်။

သို့သော်လည်း စတာလင်မှာ ကန်မြူနစ်ပါတီ၏ကြိုးကိုင် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ပါတီအတွင်းရှိ နေရာတိုင်းလိုလိုပင် သူ၏ ဘက်တော်သားများကိုချည်း ခန့်ထား၍ ပါတီသတင်းစာ ဟူသမျှကိုလည်း သူ့အားကြည်ရန် အတင်းအကြပ် ပြုထား သဖြင့် ၁၉၂၇-ခုနှစ် ပါတီခေါင်းဆောင်ရွေးပွဲကျင်းပသော အခါ ထရော့စကီးမှာ အရှုံးကြီးရှုံး၍ စတာလင်က အာ ဏာရှင်ဖြစ်လာလေသည်။

ထရော့စကီးမှာ အနိုင်မခံအရှုံးမပေးသောစိတ်ရှိ၍ အမြဲ ဆူပူနေလိုသော သူပုန်သွေးရှိသူတယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း

စတာလင် အာဏာရှင် ဖြစ်လာသောအခါ ဆပ ထကြ၍
အနှောက်အယှက်ပေးမည်စိုးသဖြင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် ဆန်
ကျင်ဘက်သားအချို့နှင့်အတူ ဆိုက်ဘေးရီးယား နယ်သို့
ထားခြင်းခံရလေသည်။ အချို့မှာကား နိုင်ငံရေးတွင် မနေ
ပါတော့မည်ဟု ဝန်ခံချက် ပေးသဖြင့် ပြည်ဝင်ခွင့်ကို ပြန်၍
ပေး၏။ သို့သော်လည်း ထရော့စကီးအတွက်မှာမူ မိမိ၏ ရန်
သူလက်အောက်သို့ဝင်၍ စာအုပ်စာတမ်း ကလေးရေး၍ နေ
နေရန် စိတ်ကူး၍မဖြစ်နိုင်ချေ။ ယခုကား ထရော့စကီးမှာ
မက်ဆီကိုပြည်တွင် ခိုဝင်၍ စာအုပ်စာတမ်းများ ရေးသားခါ
လတန်းစေ့ ချမ်းသာရေးဝါဒကိုသာ ဖြန့်ဖြူးနေရလေပြီ။

မိမိ၏ရန်သူပြေးလေပြီဖြစ်၍ စတာလင်အလုပ်ခွင်သို့ ဝေ
ဝင်နိုင်လေပြီ။ လီနင်လက်ထက်တွင် အင်မြစ်ချရှိသော ချခဲ့ရ
သော တတိုင်းပြည်လုံးကို လျှပ်စစ်ဓာတ်ဖြန့်ဝေ၍ အသုံးပြုနိုင်
ခွင့်ကိုစက် ငါးနှစ်ကိန်းစနစ်ထင်၍ အောင်မြင်အောင် ဆောင်
ရက်နိုင်ခဲ့လေပြီ။ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းတွင် ဓာတ်မီးသုံးနိုင်၍
အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းတွင် ဓာတ်မီးဖိုကိုယ်ပိုင်ရှိလေပြီ။ စက်ရုံတိုင်း
စက်ရုံတိုင်းလည်း ဓာတ်အားဖြင့် လည်စေ၍ လူတိုင်း လူတိုင်း
ဝါယာလက်ကို နားထောင်နိုင်လေပြီ။

ဤမျှဖြင့် သူသည် မတင်းတိမ်နိုင်သေး။ လောကနိဗ္ဗာန်
ထူထောင်ရန် လုပ်ငန်းများစွာ ကျန်သေး၏။ ဆက်လုပ်လျက်
ရှိသေးသည်။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး စစ်မက်ရေးဖြင့် ရင်ဆိုင်လျက်
ရှိသည့်အခါတွင် ထိုဘေးမလွတ်ကင်းရန် ဘာကြံလျက်ရှိသေး
သည်။

သို့နှင့်သူသည် ငါတို့တတွေ ဝဝစား၍ လှလှဝတ်ရရေး၊ စစ်မက်ဘေးမဝေး၍ နေနေရရေးစသော အလွန်မွန်မြတ်လှသော လုပ်ငန်းများဖြင့် နေ့မနေ ညမအား အလုပ်များနေ၏။ သကား ခြီးမွမ်း ထိုက်သူပေတည်း။ အတုယူထိုက်သူပေတည်း။

သူ၏ကောင်းကို သတ်သင်တတ်သော ငါတို့၏ ဘုရင်ခေတ်ကား သည်းခံပြီး။ ခြီးမွှင့်ထိုက်သ ခြီးမြင့်၍ ပဇော်ထိုက်သကိ ပဇော်တတ်သော ငါတို့၏ ခေတ်ကြီးကားရောက်ခဲ့ပြီ။ ငါတို့သည် ခြီးမွမ်းပဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်သော သနှင့်သူ၏ ဆရာလိနင်တို့ကို ခြီးမွမ်းကြကုန်စို့။ ပဇော်ကြကုန်စို့။ မွန်မြတ်လှသော သတို့၏လုပ်ငန်းများကို အတုယူ၍ ခေတ်သစ် ထူထောင်ရေးတွင် တဘက်တလမ်းက ထမ်းဆောင်ကြကုန်စို့ ။

•

မောင်ဗဆွေ

ကမ္ဘာကိုချောက်ချားတုန်လှုပ်စေခဲ့သော နိုင်ငံရေး ပါတီတခု

မောင်ဗဟိန်း- ရေးသည်

(၁)

လွန်လေပြီးသော ၁၉၀၃- ခုနှစ် လန်ဒန်မြို့တော်တွင် ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရုရှားအလုပ်သမားများ အသင်းကြီး နှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပနေလေသည်။ သဲလက်သားကဲ့သို့ ပြင်းထန်ကြမ်းကြုတ်လှသော ဇာဘုရင်၏ နိုင်ငံရေးနှိပ်ကွပ်ချုပ်ချယ်မှုများကြောင့် သွေးနှစ်စိတ် သွေးပြန်ဖြင့် ရုရှားပြည်ကို တော်လှန်ပြောင်းလဲလိုကြသော သူတိုင်းလိုလိုပင် ပြည်နှင်ဒဏ်ကို အောင့်သက်သက် အရသာခံကြရလေရာ အထက်ပါ အစည်းအဝေးကြီးမှာလည်း ပြည်

နှင်ဒဏ်ထိသဖြင့် သားမယား အိုးအိမ်တကို စွန့်ခွာခဲ့ရသော သူပုန်များ၏ အစည်းအဝေးဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါအစည်းအဝေးကြီးသို့ ယခုအခါ ကမ္ဘာက သိနေကြသော လီနင်နှင့် ထရော့စကီးတို့လည်း တက်ရောက်ကြလေသည်။

အစည်းအဝေးတွင် အသင်းကြီး၏ စည်းမျဉ်းကို ဆွဲကြရာ၌ လီနင်က အသင်းသားတိုင်း အသင်း၏ဝါဒကို ကျကျန နားလည်ပြီး ဝါဒကို ထိထိရောက်ရောက်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု စည်းမျဉ်းတွင် အပိုဒ်တခု ထည့်သွင်း၏။ ထိုအပိုဒ်ကို မာတော့(ဖ်)နှင့် ထရော့စကီးတို့က ကန့်ကွက်ကြပြီး အသင်းကြီးသို့ ရံဖန်ရံခါ အကူအညီပေးလျှင်ပင် အသင်းသားဖြစ်နိုင်ရမည်ဟု ပြင်ဆင်ချက်သွင်းကြ၏။ မူလအပိုဒ်နှင့် ပြင်ဆင်ချက် ၂-ခုကို မဲတင်၍ ခွဲလိုက်သောအခါ မူလအပိုဒ်မှာမဲများသဖြင့် အတည်ပြုလိုက်ကြလေသည်။ လီနင်တင်သွင်းသော မူလအပိုဒ်ကို မကြိုက်သော သူများမှာ မဲရှုံး လူနည်းစု အင်အားဖြင့်ပင် ခွဲထွက်သွားကြ၏။ လူများစုဖြစ်သော လီနင်ခေါင်းဆောင်သည့်အဖွဲ့ကို လူများစုအဖွဲ့၊ သို့မဟုတ် ရုရှားဘာသာအရ ဘိုလရှီးဗစ်အဖွဲ့ဟုတွင်၍လူနည်းစုများဖြစ်သော ထရော့စကီး ခေါင်းဆောင်သည့် အဖွဲ့ကိုလူနည်းစုအဖွဲ့၊ သို့မဟုတ် ရုရှားဘာသာအရ "မင်ရှီးဗစ်" အဖွဲ့ဟု တွင်ခဲ့လေသည်။

တကမ္ဘာလုံးရှိ ဓနရှင်များကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလောက်အောင် ဆောင်ရွက်စမ်းနိုင်ခဲ့သော 'ဘိုလရှီးဗစ်' ပါတီကို ဖွားမြင်ရာ အချိန်ဖြစ်သည့် ၁၉၀၃-ခုနှစ်သည်ကား

တကမ္ဘာလုံးရှိ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမားများ ဆင်းရဲသား တောသူတောင်သားများအတွက် ထူးမြတ်သော နှစ်မင်္ဂလာအခါကောင်းနှစ်ဟု ဆိုလောက်ပေသည်။

မင်ရှီးဗစ်ပါတီက တထောင့်မှ အမြဲကပ်ဖဲ့ လုပ်ခြင်းခံနေလျက်ပင် ဘိုလရှီးဗင်တို့သည် စုံမြဲသော အမိဋ္ဌာန်ဖြင့်ဇာဘုရင်၏ အာဏာစက်ကို အကြိမ်ကြိမ်တိုက်ဖျက်ခဲ့ကြရာ ၁၉၁၇ ခုနှစ်တွင်မှ အစိုးရအာဏာကို လက်ဝယ်ရရှိကြပြီးနောက်မှ မိမိတို့နှစ်ရှည်လများဒုက္ခတွင်းမှနေ၍မြော်ကိုးစောင့်စားခဲ့ရသော ဆင်းရဲသားများ၏ ဘုံနိုင်ငံကြီးကို တည်ထောင် နိုင်ခဲ့လေသည်။

(၂)

အစိုးရအာဏာရလာသော ၁၉၁၈-ခုနှစ်တွင် ဘိုလရှီးဗစ်ပါတီနာမည်ကို ကွန်မြူနစ်ပါတီဟူ၍ ပြောင်းလဲခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။

ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အကြီးဆုံး ဩဇာ အာဏာအများကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံများ အားလုံး၏ ကွန်ဂရက် အစည်းအဝေးကြီးတွင် အပ်နှင်းထားလေသည်။ ထိုကွန်ဂရက်က ပါတီ၏ အရေးပါသော လုပ်ငန်းဝါဒများကို လမ်းခင်းပေးရသည်။ ပါတီ၏လုပ်ငန်းအသေးသေးကို ချုပ်၍ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အတွက် ဗဟိုကော်မတီကိုလည်း ခန့်ထားသည်။ တဖန် ထိုဗဟိုကော်မတီကြီးကမှ လုပ်ငန်းများကို အသေးစိပ်ပြီး ပါတီ၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းအတွက် ပေါ်လစ်ဗြူရိုကိုရင်း၊ ပါတီ၏စည်း

ရုံးရေးအတွက် အောက်မြူရီကိုင်ငှားထပ်ပ်ခန့်ထား ရသည်။ ဗဟိုကော်မီတီကြီးတွင် အတွင်းရေးမှူး ငါးယောက်ရှိသည့်အနက်၊ စတာလင်မှာ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။

ကွန်ဂရက်ကြီးက ပါတီအုပ်ချုပ်ရေး ကော်မရှင် အဖွဲ့ကိုလည်း ခန့်ထားသည်။ ထိုကော်မရှင်မှာ တာဝန်မှာ ပါတီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဆောင်ရွက်မှု၊ ပါတီစည်းမျဉ်းဥပဒေ ချိုးဖောက်မှု၊ ကွန်မြူနစ်အမည်ခံကာ နာမည်အလွဲသုံးစား ပြုမှုတို့ကို ဂရုစိုက် အရေးယူရသည်။

နယ်ရှိ ပါတီစုဝေးပွဲများ ဆည်းပုံတွေ ပါတီအဖွဲ့ဝင် များကို ဆက်သွယ်ရာတွင် ဗဟိုကော်မီတီကြီးမှ နယ်သို့ လူလွှတ်ထားပြီး၊ နယ်တွင် အမြဲတမ်းနေကာ နယ်ကော်မီတီများ၏ လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ကြရသည်။

ပါတီ၏ အခြေခံစည်းမျဉ်းများကို ဒီမိုကရေစီ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု စည်းမျဉ်းအရ ဒီမိုကရေစီ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု ဆိုသည်မှာ...

(က)။ အရေးပါသော ပါတီ၏ကော်မီတီများ၊ အဖွဲ့ ငယ်များကို ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်း။

(ခ)။ အခါကာလအလျောက် ထိုထိုပါကော်မီတီ စသည်တို့က၊ အစီရင်ခံစာများ ဆိုင်ရာ တို့ သို့ တင်သွင်းခြင်း။

(ဂ)။ ပါတီ၏ စည်းကမ်းကိုရိုးသားစွာ လိုက်နာခြင်း၊ ချစ်ကြည်ရေး လူများအစည်း [illegible] ရိုက်နေခြင်း။

(ဃ)။ အထက်ပါအချက်များ [illegible] ဆုံးဖြတ်ချက် များကို မသောက်ဘူးပြည့် [illegible] ဒေါ်ပိုင်တာ သင်းသား အားလုံးက တစ်ဆူတည်း ဆိုက် နေခြင်း [illegible] သည်။

(၃)

ရုရှားပြည်တွင် လူဦးရေသန်းပေါင်း ၁၇၀-ရှိသည့်အနက် ကွန်မြူနစ်ပါတီတွင် အသင်းသားပေါင်း ၂-သန်းသာ ရှိလေသည်။ ဤအချက်ကိုထောက်သဖြင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အသင်းသားဖြစ်ရန်အတွက် မည်မျှတာဝန်ကြီးသည်၊ ခက် ခဲ သည်ကို [illegible] သည်။

[illegible] အသင်းသားဖြစ်နိုင်၊ ပါတီ [illegible] အသင်းသားများတွင် ပိုင်ဆိုင်သည့် အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံမှသာ အသင်းသားဖြစ်နိုင်သည်။ [illegible] အရည်အချင်း ရှိမရှိကို [illegible] စစ်ဆေးသည်။

(၁)။ ။အသင်းဝင်လိုသူတိုင်းကို ပါတီကိုလေးစားသူများ ကစုအစုံးဝေ ၊ အဖွဲ့ငယ်များတွင် ထား သည်။

(၂)။ ထိုအချိန်ငယ်တွင် ရောက်ဆက်ဝင်နေထိုင်ရှိသောဖက်ဆစ် အသုပ်သဘောထားအလွန်ပေါ်လာနေ၏၊ ကျွန်ုပ်ဆောင်သူ မကောင်းသောအချိန်များအတွက် ၂-နှစ်ခန့်နေကြရသည်။

(၃)။ အထက်ပါ အကျဉ်းချုပ်သားများအား ပါတီ နည်းပြဆရာများက ရာဇဝင်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၊ ဂေါ်ကီနှင့်ဂါ ါ၊ နိုင်ငံကြီးများအကြောင်းနှင့်အခြေ အနေတို့ကို သင်ကြားပေးကြသည်။ ဆွေး နွေးပွဲ စာဘတ်ဝိုင်းကလေး များကိုလည်း ပြု လုပ်ပေးသည်။

အထက်ပါ သုံးထပ်လွန်၍ ကျေနပ်နှစ်သက်လောက်မှ ဂ တောင့်ရခဲသော ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အသင်းသားလက်မှတ်ကို ရလေတော့သည်။

ပါတီကို အထူးကြိုးစားသော အစည်းအဝေးများကို အခါ အခွင့်အရေးကျသော် ဆောင်ရွက်လုပ်သည်။ အထက်ပါ အစည်း အဝေးတိုင်း ပါတီအသင်းသားများသည် တယောက်စီ တ ယောက်စီအဖွဲ့ မိမိတို့၏ အတိတ်ဘဝအကြောင်း၊ ကွန်မြူနစ်အသင်း သားအဖြစ် မည်သို့ပါတီဝါဒကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံတို့ကို ပြောပြကြရသည်။ အသင်းသားများက မေးခွန်း ထုတ်သည် ကိုလည်း ဖြေရှင်းရသည်။ ဤအစည်းအဝေးများက ပါတီ၏ စည်းမျဉ်းတို့ကို မလိုက်နာနိုင်သူတို့အား၊ အသင်းသားအဖြစ် မှလျှော့ချပြီး ပါတီကိုလေးစားသူများ အစည်းအဝေးသို့ ပြန် လည်ဝင်ကြရလေသည်။

"ခေတ်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ငန်းကို ကတ္တီပါ လက်နှင့် မဆောင်ရွက်နိုင်" ဟူသောစတာလင်၏ ဝါဒအတိုင်း ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးကြံစည်သူ၊ အ သား ထည်းက လောက်များမှာ အပြင်းအထန်ဆုံးသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြရလေသည်။

မောင်ဗဟိန်း

လက်ဝဲဂိုဏ်းများ၏ ဝါဒ

ရေးသူ ဦးသန့် (ပန်းတနော်)

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံရေး ဝါဒကို အကြမ်းအားဖြင့် နှစ်မျိုး နှစ်စားခွဲခြားနိုင်ပေသည်။ ဝေါဟာရ ပညတ်အားဖြင့် လက်ျာဂိုဏ်းနှင့်လက်ဝဲဂိုဏ်းဟူ၍ဖြစ်၏။ လူအများ နားလည်ကြသော ဓနရှင်ဝါဒ နိုင်ငံချဲ့ဝါဒတို့ကို လက်ျာဂိုဏ်း ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏။ ဆင်းရဲသားဝါဒ (ဝါ) ဘုံဝါဒ (ဝါ) ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒစသည်တို့သည် လက်ဝဲဂိုဏ်း ဖြစ်ကြ၏။ ယခုကမ္ဘာ့ရေးသည် လက်ဝဲနှင့်လက်ျာတို့ အပိုင်အဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြသော အရေးပင်ဖြစ်၏။

စပိန်ပြည်စစ်ပွဲကြီးသည် စပိန်ပြည်၌ လက်ဝဲဂိုဏ်း ကြီးစိုးမည့် အရိပ်အရောင်တို့ ပေါ်လာခြင်းကို လက်ျာဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော ဂျာမဏီ-အီတာလီတို့က ဝင်ရောက် ဖိနှိပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တရုတ် ဂျပန် စစ်ပွဲသည်လည်း တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ လက်ဝဲဂိုဏ်း ရုရှားကွန်မြူနစ်ဝါဒပြန့်ပွား

လာခြင်းကို တားဆီး သတ်သင်ရန်အလို့ငှာ လက်ျာဂိုဏ်း ဂျပန်တို စီးရိမ်ကြောင်ကြခြင်းကြောင့်ပင် မဟုတ်တုလော။ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံး၏နောင်ရေးသည် ဂုင်းစပ်ိန်နှင့် တရုပ်ပြည် အရေးတို့တွင် တည်သည်ဟုဆိုလျှင် များစွာမှားမည်မဟုတ်ပေ လက်ဝဲနှင့် လက်ျာတိုက်ပွဲသည် ကမ္ဘာရာဇဝင်ရှိ တိုက်ပွဲများ ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုမို၍ ကြီးကျယ်၏။

ထိုလက်ဝဲလက်ျာဂိုဏ်းတို့၏ အကျိုးအပြစ်များကို သေချာ စွာ မစစ်ဆေးမီ လက်ဝဲဂိုဏ်းတို့၏ ဝါဒကို အကျဉ်းချုပ်ရေး ပေအံ့။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ တိုဗမာအစည်းအရုံး၊ နဂါးနီအသင်း၊ ဖေဘီယန်အသင်းအဖွဲ့၊ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်းအဖွဲ့တို့သည် လက်ဝဲ ဂိုဏ်းတွင် အပါအဝင်ဖြစ်ပေ၏။ လက်ဝဲဂိုဏ်းတို့၏မူလ ရည် ရွယ်ချက်သည် လွတ်လပ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တိုးတက် ကြီး ပွားရေးကိုအလိုရှိ၏။ လွတ်လပ်မှသာ ငြိမ်းချမ်းမည်၊ ငြိမ်းချမ်း မှသာ တိုးတက်ကြီးပွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ တိုးတက်ကြီးပွားရေး ဆိုသည်မှာလည်း ယဉ်ကျေးမှု၏ တိုးတက်ရေး၊ အများစီးပွား ရေး၏ တိုးတက်ရေးပင်ဖြစ်၏။

နှစ်ပေါင်းတရာကျော်က ကမ္ဘာတဝမ်းလုံးတုန်လှုပ်ချောက် ချားခဲ့သော ပြင်သစ်သပုန်အရေးကြီးသည် လွတ်လပ်ရေး ညီမျှရေးနှင့် ခင်မင်ရေးတို့ကို အဓိကထား၍ သူဌေးဝါဒကို တိုက်ဖျက်ခဲ့ကြ၏။ လက်ဝဲဂိုဏ်းဝါဒကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့ ပေ၏။ ၁၉၁၇ ခုနှစ် ရုရှားသပုန်အရေးတော်ကြီး အောင်မြင် ခြင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ လက်ဝဲဂိုဏ်း အင်အားကို ဦးစွာပထမ ပြခြင်းပေတည်း။

ညီမျှရေးဆိုရာ၌ လူတဦးနှင့်တဦး ညီမျှရမည်ဟု မဆိုလို။ အချို့ မသိနားမလည်သောသူတို့က ဤသို့ ဆိုသည်ဟု အယူရှိကြ၏။ လူတို့သည် မွေးကထဲက တဦးနှင့်တဦး မညီမျှကြ။ ဝသောသူ- ပိန်သောသူ- အရပ်ရှည်သောသူ- အရပ်ပုသောသူ- အသားဖြူသောသူ-အသားနက်သောသူ စသည်ဖြင့် မွေးကထည်းကပင် ကွဲပြားကြကုန်၏။ အသို့လျှင် တဦးနှင့်တဦးပုံသေကားချ ညီမျှကြမည်နည်း။

လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့သည် ဤသို့လျှင် တဦးနှင့်တဦး ညီမျှခြင်းကို တောင်းတသည်မဟုတ် တောင့်တ၍လည်း မဖြစ်နိုင်။ သို့ရာတွင် လူတိုင်းလူတိုင်းက အခွင့်အရေး ညီမျှစွာရကြရန်ကို အလိုရှိကြ၏။ မည်သူသည် မိဘချမ်းသာသဖြင့် ဉာဏ်အလယ်အလတ်နှင့်ပင် တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်၏။ ဝိဇ္ဇာ စာမေးပွဲကို အောင်၏။ ထိုသကား မိဘဆင်းရဲသဖြင့် ဉာဏ်ကောင်းသော်လည်း တက္ကသိုလ်သို့မသွားနိုင်။ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကိုမရ။ ပထမပုဂ္ဂိုလ်ခံစားရသော အခွင့်အရေးတို့ကို ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်မခံစားရ။ ဤကား အခွင့်အရေး မညီမျှခြင်းပင်တည်း။ လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့၏ဝါဒကားအခွင့်အရေးညီမျှစွာ ရကြရမည်ဖြစ်၏။

လွတ်လပ်ရေးဆိုသည်မှာလည်း ဓနရှင်တို့က အမြတ်အစွန်းရရန်အတွက် လုပ်ငန်းကြီးများကို အပ်ချုပ်စီမံခြင်း၊ စီးပွားရေးကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ခြင်းသည် အများသောသူတို့၏ လွတ်လပ်ရေး၊ အကျိုးခံစားရေး စသည်တို့ကို ပိတ်ပင်ခြင်းပင်ဖြစ်၍ လူတဦး၊ လူတစုတို့က စီးပွားရေး ခြယ်လှယ်သော ဝါဒကို ပယ်ဖျက်ပစ်ရမည်ဟု ဆို၏။ အချုပ်သဘောမှာ လူ ၁၀၀-ရှိသည့်အနက် တဦးက တသိန်းချမ်းသာ၍ ၉၉-ဦး

က တပြားမှ မရှိခြင်းသည် ဆိုးရွားလှ၏။ ထိုကဲ့သို့ရှိမည့်အစား ညီတန်းသမျှ တရားသဖြင့် စီးပွားရေးတွင် ညီတူပါမှ သာ၍ ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟု လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့ဆိုဟန်၏။

ငြိမ်းချမ်းရေးကို အလိုရှိသည်ဆိုရာမှာလည်း စစ်ဖြစ်ခြင်းသည် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့ တောင့်တအပ်သော အကျိုးတရားတို့ကို ပျက်ပြားစေလေသည်။ လောဘ, ဒေါသ, မောဟတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ပိတ်ပင်ဖျက်ဆီးကြကုန်၏။ စစ်သည် အလိုမရှိအပ်။ နိုင်ငံချဲ့ထွင်ရေးသည် လက်လုပ်ရေးကို ဖျက်ဆီးခြင်းမည်၏။ ဓနရှင်လူတန်းတို့၏ အကျိုးမျှသာ ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့၏အကျိုး စီးစဉ်းမျှမပါ။ ထို့ကြောင့် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့သည် စစ်ကိုသေမင်းကဲ့သို့ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။

မြန်မာပြည် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့၏ လုပ်ငန်းသည် အင်္ဂလန်ပြည်, ပြင်သစ်ပြည်, ရုရှားပြည် စသော ပြည်တို့ရှိ လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့၏ လုပ်ငန်းထက် ကြီးလေး၏။ ထိုပြည်တို့တွင် နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရှိသဖြင့် တထစ်ပို၍ လွယ်ကူ၏။ မြန်မာပြည်တွင်မူကား ထိုလွတ်လပ်ရေးမရသေးသဖြင့်ပဌမလုပ်ငန်းသည် နိုင်ငံကို လွတ်လပ်အောင် လုပ်ရမည်ဖြစ်၏။ နိုင်ငံမလွတ်လပ်ဘဲမည်သည့်အရာကိုမျှ လုပ်၍မဖြစ်။ လက်ဝဲဂိုဏ်း၏ အလုပ်လည်းမဖြစ်။ လက်ယာဂိုဏ်း၏အလုပ်လည်း မဖြစ်နိုင်။ အထက်ဖော်ပြရာ လုပ်ငန်းတို့သည် နိုင်ငံလွတ်လပ်ပြီးမှသာလျှင် ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စများဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌမလုပ်ငန်းသည် နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေး၊ ဒုတိယလုပ်ငန်းသည် လက်ဝဲဂိုဏ်းဝါဒ ပြန့်နှံ့တည်တံ့ရေးပင်ဖြစ်၏။ ပြောင်းပြန်လုပ်၍

အကျိုးများစွာမမြင်ပေ။ မြင်းတကောင်ကို တိုင်တွင် ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားသဖြင့် ကြိုးမှီသမျှနေရာရှိ မြက်အစာအဟာရ ကိုသာလျှင် စားရ၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ စိမ်းစိုသောမြက်၊ ကြည် လင်သောရေတို့ကို မမှီဝဲရသဖြင့် ပိန်လှီလျက်ရှိချေ၏။ ထိုစိမ်း လှမ်းသောမြက်၊ ကြည်လင်သောရေတို့ကို မှီဝဲရလျှင် မိမိသည် သန်မာလန်းဆန်းလာမည်ကိုသိ၏။ သို့သဖြင့် မြက်ကိုစားရန် ကြိုးစားပေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏နှောင်ကြိုးမှ မလွတ်သမျှ စား လိုသောမြက်ကို မစားနိုင်။ မှီသမျှနှင့်ပင် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ ရ၏။ ထိုမြင်း၏ ပဌမလုပ်ငန်းမှာ မိမိစားလိုသော မြက်ကိုစား ရန်ဖြစ်၏။ မြန်မာလူမျိုးမှန်သမျှ တယောက်မကျန် နှောင် ကြိုးမှ လွတ်ကင်းခြင်းဟူသော လွတ်လပ်ရေးကို ပဌမရရှိ အောင် ကြံဆောင်ပြီးမှသာလျှင် အလိုရှိသောလမ်း၊ အလိုရှိ သော အစာတို့ကို စားသုံးနိုင်ကြရန် ကြိုးစားအပ်ကြပေ သတည်း။

ဦးသန့်

ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဗြိတိသျှခြေလှမ်း

ရေးသူ-မောင်လှဖေ။

တနေ့ထက်တနေ့ လောကဓာတ်ပညာ ထွန်းကားကြီးကျယ်လာသည့်အလျောက် အလွန်ကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်းလာသည်ဟု ထင်မှတ်ရတော့သည်။ ယခင်အထက်ထက်ကမူ တနေရာမှ တနေရာ တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံ ကူးလူးဆက်ဆံ သွားလာကြလိုသော် ရက်ပေါင်းအနန္တ, လပေါင်းအနန္တ, နှစ်ပေါင်းအနန္တ, ကြာမှ လိုရာသို့ ရောက်ရှိကြလေသည်။ ယခုအခါ၌ တနေရာမှ တနေရာသို့ အိပ်မက်မက်သကဲ့သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ယင်းသို့ တပြည်နှင့်တပြည် ကူးသန်းဆက်သွယ်ရန် လွယ်ကူလာလျှင် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းမှု ပျက်ပြားစပြုလာပြီဟု ယူဆရတော့သည်။ အကြောင်းသော်ကား နိုင်ငံတိုင်း- နိုင်ငံတိုင်းတို့တွင် အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာနှင့် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးလျက် ရှိ

သော ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားအပေါင်းတို့၏ ပြဿနာတို့မှာ အုပ်ချုပ်သော နိုင်ငံအစိုးရတို့ ဂရုမပြုလောက်အောင်ပင် ထိုးဝါးကြီးကျယ်လာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံကြီးအသီးသီးတို့သည် ထိုပြဿနာများ ပပျောက်ရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်လိုကြသည်။

ဘယ်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ကြမည်နည်း။ နိုင်ငံတိုးတက်ချထင်မည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် ဆင်းရဲသားများ၏ ငွေတတ်ငတ်သေကြစေမည်လော။ ဘယ်နိုင်ငံမှ ငွေတတ်အငတ်ခံကြမည်မဟုတ်။ နိုင်ငံတိုးတက်ချထွင်ကြမည်မှာ မချွပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့ကြောင့်မဟုတ်တုံလော ဂျပန်သည်တရုပ်ကိုတိုက်၏။ အီတလီသည် အာဘီဆီနီးယားပြည်ကိုတိုက်၏။ ဂျာမဏီသည် ဩစတြီးယားကိုသိမ်း၏။အင်္ဂလိပ်တို့သည် အရှေ့ဘယ်တောင် ဘက်ပိုင်းကို သိမ်းစပြုနေ၏။ လောကဓာတ်ပညာများ တန်ခိုး ကြောင့် ဤမျှ လှယ်လှယ်ကက တိုက်ကြခိုက်ကြ ကန်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ကမ္ဘာတခွင်လုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် တိုင်းပြည်ကြီး အသီးသီးတို့သည် လက်နက်အင်အားများသည်ထက်များအောင် စဆောင်းနေကြသည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သတင်းစာများတွင် ဘတ်ရှုရလေသည်။ မချစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ကြီးတိုင်းက ယူဆကြကန်သည်။ ယခုတကြိမ် စစ်ကြီးပေါ်ပေါက်လာလျှင် "ဓာတ်ဆီ" သည် အရေးအကြီးဆုံးသော အရာဖြစ်မည်ဖြစ်သဖြင့် ယခုအခါကပင် ကြိုတင်၍ ဓာတ်ဆီထွက်သည့် ပြည်များအပေါ်သို့ နိုင်ငံကြီးတို့သည် မျက်စိကျနေလေပြီ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရပင် မြန်မာပြည်ရှိ ဖျာပုံနယ် မြောင်းမြ အင်းစိန်

စသည့် နေရာများတွင် ရေနံတူးဖေါ်ရန် အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီကြီးများသို့ မျက်စပစ်ပြီး မဟုတ်လော။

အာရေဘီယာ တောင်ပိုင်းကို ဗန်းကြဲ၍ အင်္ဂလိပ်တို့ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနေခြင်းသည် ခေတ်ဆီထက်သော အရပ်ဖြစ်၍ မဟုတ်လော။ သို့သော်ထိုနိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်ရခြင်းအကြောင်း တတန်ရှိသေး၏။ အဘီစီနီယာပြည်အား အီတလီတို့က သိမ်းပိုက်ထားပြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် အင်္ဂလိပ်တို့သည် အိန္ဒိယပြည် ဗမာပြည်ခရီးလမ်းအတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ လာရသည်။ အကြောင်းကြကြီးလှန်း၍ပင် ၁၉၃၇ ခုနှစ် မေပြလကစ၍ အာရေးဘီးယားပြည်တောင်ပိုင်း ဧဘုရန်းမင်းပေါင်း တသိန်းခန့်မျှကို အတင်းဒလကြမ်းဗန်းကြဲ၍ လက်နက်မဲ့သော အာရေးဘီးယားလူမျိုး၊ ကလေး လူကြီးယောကျ်ားမိန်းမများကို သတ်ဖြတ်ပစ်ခဲ့လေသည်။

အီတလီကလည်း အင်္ဂလိပ်ခြေလှန်းကို ကြည့်နေ ရကား ယခုအခါ ပင်လယ်နီအနောက်ကမ်းတွင် ခိုင်ခန့်သော ခံတပ်အဖြစ် သင်္ဘောဆိပ်မြို့တမြို့ တည်ထားလျက်ရှိလေပြီ။ စာချုပ်စာတမ်းအမျိုးမျိုး ချုပ်ဆိုထားကြသော်လည်း တဦးအကျိုးတဦး အခံကြဘိမည် မဟုတ်ပေ။ တဦးအရိပ်အကဲ ကို သာ တဦးကသာအပြစ်ရှာ၍ စောင့်စားနေသော အချိန်မျှသာဖြစ်တော့သည်။

အထက်ပါအင်္ဂလိပ်တို့က အာရေးဘီးယားပြည် တောင်ပိုင်းကို ဗန်းကြဲလျက်နေသည်ကိစ္စ။ အိန္ဒိယပြည် အ နောက်မြောက်နယ် တဝိုက်တွင် လက်နက်မဲ့သော တောင်ပေါ်သားများကို အသနား အညာတာမရှိ၊ ရက်ရက် စက်စက် ကြမ်း

ကြုတ်စာ ဗန်းကြဲသတ်ဖြတ်နေသည့် ကိစ္စအဝဝကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်သော အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဂျပန်အား တရုပ်များ အပေါ် အရမ်းမဲ့ ဗန်းကြဲခြင်းအတွက် အပြစ်ဖို့ ပြောဆိုခြင်းသည် ပြောင်ပြောင်ကြီး ကျွန်ုပ်တို့အား လှည့်ဖြားနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တိုင်းသူပြည်သား မရှိဆင်းရဲသားများ၏ အခွန်တော်ကို ရှိသေခြင်းမရှိ။ အလဟဿ ဖြုန်းတည်းရာလည်း ကျရောက်လေသည်။

နိုင်ငံခြား ဝါဒစံနစ်အတိုင်း ဆင်းရဲသားအခွန်ငွေ ဆင်းရဲသားအပေါင်းအား ဖိနှိပ်ညှင်းဆဲနေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့၏ ခြေလှမ်းကို အထူးဂရုပြုကာ နိုင်ငံခြား ဝါဒပျက်ပြားအောင် ကြိုးစား၍ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် စိုင်းဖြင်းကြရပေမည်။

မောင်လှဖေ

တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ

သခင်ကျော်စိန်-ရေးသည်

(၁)

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ ကောင်းလျှင်လည်း ကောင်းမည်။ ဆိုးလျှင်လည်းဆိုးမည်။ လူတို့၏မြှော်မှန်းချက်လည်းဖြစ်နိုင်သည်။ ယခုလက်ငင်းလုပ်ရမည့် အလုပ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သို့ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ ဘာဘာဖြစ်နေဖြစ်နေ ယခု အခါတွင် ဗမာတပြည်လုံး၏ စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာ နေသောဝါဒဖြစ်ပေသည်။ ထိုဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုသော စကားလုံးကလေးကို နိုင်ငံရေး ကြောင်ပါးကြီး များနှင့်တကွ ယောင်ခြောက်ဆယ် နိုင်ငံရေးဂျပိုးတို့က ထင်သလို မိမိတို့လိုရာဘက်သို့ ဆွဲယူပြောဆိုနေကြပေသည်။

အချို့ကလည်း ထိုဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ၏ အရိပ်အငွေ့တွေနှင့် ရောမှတ်နေသည်ဟု ဆိုကြ၏။ မှန် ပေ

သည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ဝေဘန်သူများအဘို့ မိမိတို့ထင်ရာမြင်ရာ ကြိုက်သလို ပြောနိုင်ဆိုနိုင်ကြလေသည်။

စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ကျွမ်းကျင်သောပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကပင် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ခြေရာကို အဘခြေရာ သားနင်း သလိုနင်းကာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို လူအများ အထင်မှားအမြင်မှားဖြစ်ရအောင် ဘာသာရေး, အိမ်ထောင်ရေး, မိန်းမများ အရေးတို့နှင့် ရှုတ်ရှက်ခတ်စေကြသေးသည်။

ငါတို့ကား ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုနှောက်ယှက်နှောက်ယှက် ဂရုမထားသိုက်၊ ငါတို့အဘို့မှာ စာဘတ် တတ်သော သူကို စာပေ၏မူလကို ပြောပြရသကဲ့သို့ မည်မျှပင် စိတ်ပန်းကိုယ်ပန်းဖြစ်စေဦးတော့ ရှင်းလင်းပြရန် ဝတ္တရားရှိပေသည်။

အထူးအံ့သြစရာကောင်းသော အချက်တခုမှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုဝါဒကို မကြိုက်နှစ်သက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ပါးစပ်မှငင်း၊ ရေးသားမှတ်မှငင်း၊ အမျိုးအပြားတွေ့ရမှုပင်ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအကြောင်းကို ကျောင်း သား ကလေးများပင် သိထိုက်သော အကြောင်းချင်းရာကား ထိုဝါဒသည် ကမ္ဘာ၏ ရှုတ်ရှက်ခတ်နေသော အရေးကိစ္စကြီးကို အမြစ်က လှန်လှောကာ သုတ်သင်ရှင်းလင်း မည်။ စီးပွားရေး ဝမ်းရေး နေရေးထိုင်ရေးအပေါ် မှုတည်သော အ ချက် ပင် ဖြစ်သည်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ကို အပြန်အလှန်လေ့လာဆင်ခြင်၍ လူတို့၏လောကကြီးကို ဖန် တည်း နေ သော ဓမ္မတာသဘောတရားတို့ကိုလည်း စူးစမ်းရှာဖွေ လုပ် ဆောင်

မှုလည်းမှန်ပေသည်။ သန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့မှာ ဤဝါ
ဒကို ယုံကြည်ကိုးစားသည့်အလျောက် အားကိုးအားထား ပြု
နေကြလေသည်။

ကမ္ဘာ့မြေပြင် သုံးပုံတပုံတွင် (ရှရှားဆင်းရဲသားမင်း ဆင်း
ရဲသားချင်း နိုင်ငံကြီးဟာလို) နေထိုင်ကြသူတို့သည် ဆိုရှယ်လစ်
ဝါဒအရသာကို မြိန်ရေရှက်ရေ ခံစားနေကြရပေသည်။ ပြင်
ဆင်ပြည် စပိန်ပြည်စသော ပြည်များမှာလည်း ဆိုရှယ်လစ်
ဝါဒ အရသာကို ခံစားရယူမှုအတွက် စိတ်အားထက်သန်စွာ
ကြိုးပမ်းနေကြလေသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ဖြစ်မြောက်ရေး
ထလာကြသူပေါင်း မြောက်မြားစွာကို တိုင်းပြည်တိုင်း၌ တွေ့
နိုင်သောဟာ၏။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ပြန့်ပွားရေးအတွက် လုပ်ဆောင် နေ သူ
များနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို နှစ်သက်ကြိုက်ချစ် လိုလားကန်
သောသူများ အပေါင်းတို့သည် အခြားအခြားသော သူအ
ပေါင်းတို့အား ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏ မှုရင်းကို သိစေမည်သောငါ
...ပြကြသေး။ သို့သော် ငါတို့ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံ နေရသော
ပြဿနာရပ်အပေါင်း (စီးပွားရေးပြဿနာ,နိုင်ငံရေးပြဿနာ
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးပြဿနာ)စသည်တို့မှာ ဖြေ ရှင်း ရန်
ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို အသုံးပြုနိုင် မပြုနိုင်စဉ်းစား ရာသည်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို စီစစ်ပြီးသောအခါ၌ကား ငါတို့သည်
နှိုင်းပစ်လိုကစန့်ပစ်၊ အသုံးပြုလိုကပြု၊ သင့်တော်သည့် အချက်
များကိုယူလျှင်ယူ၊ မိမိကြိုက်သလိုအသုံးပြုနိုင်၏။ သန်းပေါင်း
မြောက်မြားစွာသော လူနင်းပြား ပစ္စည်းမဲ့ အင်အားမဲ့ လူမဲ့
... နှစ်သက်လိုလားအပ်သော ဤဆိုရှယ်ဝါဒကို မစီစစ်မ

ဆင်ခြင်ဘဲ စွန့်ပစ်ရန်မှာ ငါတို့ဉာဏ်မမှီသည်ကို ဖော် ပြ ရာ ရောက်အံ့။

(၂)

ငါတို့၏ အရေးကြီးဆုံးသော ကိစ္စနှင့်အလုပ်မှာ ဗမာပြည်၏ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း ရယူရေးပင်ဖြစ်နေ၍၊ ကိုယ့်မင်း ကိုယ်ချင်း မရရှိဘဲနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရ၊ အသစ်ဖန်တီးမှု လုပ်ငန်းအဝဝတို့မှာ ဝါးလုံးခေါင်းထဲလသာသလို ရှိတော့မည်။

ယခုအခါကြီးမှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအကြောင်း ဆွေးနွေးရာ၌ပင် ငါတို့အချင်းချင်းစိတ်ဝမ်းကွဲပြားကြရသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအကြောင်း ပြောဆိုလျှင် ပြဿနာအရပ်ရပ် တွေမှာ ရှုတ်ရှုတ်ထွေးထွေးဖြစ်လာရတော့သည်။

သို့ကြောင့် "ငါတို့စည်းစည်းရုံးရုံးနှင့် အာရုံ စူးစိုက်ခါ ကြိုးစားရန်ကား ငါတို့ဗမာပြည်၏ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း ရယူရေးပင်ဖြစ်သည်။ အခြားဘာအရေးကိစ္စမှ အာရုံ မပြန့်ပွားစေရ" ဟူသောအချက်ကို တို့ဗမာတိုင်းမမေ့အပ်။ ။

အကြောင်းသော်ကား ငါတို့သည် ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ စစ်မြေပြင်၊ နယ်ချဲ့ဝါဒ ဖြိုဖျက်ရေး စစ်မြေပြင်တွင် ငါတို့၏ စစ်မျက်နှာ မကျိုးပေါက်ရန် အရေးကြီးသောကြောင့်တည်း။

အထက်ပါကိစ္စကို ဗမာပြည် လက်ရှိစိတ်အားထက်သန်စွာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒပြန့်ပွားရေး လုပ်ဆောင်နေသူတို့က မှန်သည့် သဘောက မှန်ပါသည်ဟု ချင်းချက်နှင့် ဝန်ခံနေကြပေသည်။

ထိကြောင့်ပင် ငါတို့ဗမာပြည် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်း ရယူရေးသည် ငါတို့၏လိုရင်းမူလ ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ကြောင်း လေးလေး နက်နက် ထပ်မံဖြည့်စွက်လိုက်ပါသည်။

အခြား အခြားကန့်သော ပြဿနာရပ်တို့ကို ငါတို့သည် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းရပြီးသော သချ ာ ရေရာစွာ ရှင်းလင်းနိုင်အံ့။ အမြစ်ကလှန်ကာ အောက်ခြေသိမ်း ပြောင်းလဲမှတို့မှာ လွတ်လပ်ရေး ရရှိက ဆောင်ကြဉ်းရန် လွယ်ကူတော့သည်။

ဤမျှကား လူတိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်၏။ အမျိုးကို ခင်မင်ရေး (ဝါ) မျိုးချစ်စိတ်ကား ငါတို့၏ ပထမပြုစုအပ်သော အရေးဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြရပေသည်။ သို့ပေမဲ့ ထိုအမျိုး ချစ်ခင်ရေး ပြဿနာကို သတ္တုချကာ စစ်တမ်းထုတ်သည် ရှိသော် အမျိုးမျိုးကွဲပြားကြရလေပြန်သည်။

(၃)

ငါတို့အချင်းချင်း ဘယ်သမှ သေးခံစိတ်မရှိ။ ငါတို့အားလုံးပင် တောင့်တောင့်တင်းတင်းနှင့် စုရုံးပြီး ငါတို့၏ ရန်သူကြီးတို့ ခုခံရန် အရေးဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်လင့်ကာစား အချင်းချင်း သဘောထား ကွဲလွဲမှု "နေရှင်နှင့် ဆင်းရဲသား သဘောထား ကွဲမှုကို ဆိုလိုသည်" တို့ကိုကား ငါတို့မဖျောက်ဖျက်နိုင်။

ငါတို့၏ နိုင်ငံရေးခြေလှမ်း ရှေ့သို့ တက်လေ တက်လေ ငါတို့၏စစ်မျက်နှာ အရေးသာလေလေ။ ထိုသဘောထား ကွဲလွဲမှုတို့မှာ ပို၍ပို၍ ထင်ရှားလာအံ့။ တို့ဗမာ အစည်းအရုံး

ကြီး [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]။

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] လက်ဆံရေး ထည့်တို့ကြောင့်မဟုတ်။ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] မည်ဖိုး၌ ထွက်ကြရ၏။ ဘာ့မျှမထူးဆန်း။

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] တိုးတက်လာခြင်းဖြစ်၏။

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]။

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ကြီးမားလာသည့်အတိုင်း မမာပြည်အရပ်ရပ်တို့ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] တပြေး ပြေး မမာပြည်၏အရေးကိစ္စ ကြီးငယ်တို့ကို တိုမာ အစည်း

[illegible]ကြီးအောင် [illegible] ဆောက်ရွက်ကြရပေတော့မည်။ [illegible] [illegible] [illegible] ကွဲလွဲမှုများ[illegible] [illegible] ပေါ်လာလေသည်။ ထိုထိုသော သဘောတရား ကွဲလွဲမှုတို့သည် ငါတို့ အန့်တိုးအောင်သော [illegible]များမဟုတ်၊ အလို အလျောက် ပေါ်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ငါတို့အား [illegible] ကွဲလွဲမှုတွေကို [illegible] [illegible] [illegible] ဆောင်ရွက် ယူ[illegible] ယူရုံနှင့် [illegible]

(၄)

ငါတို့ စစ်မျက်နှာဖြစ်ခဲ့လျက် လာရင်းပင် ငါတို့ရှေ့ဝယ် အဖြာဖြာသော ကိစ္စများ ပြဿနာများ ထင်ရှားစွာပေါ် [illegible]လာသည်။

ငါတို့သည် လူမှုတို့အကြောင်းကို [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ထူထောင်နိုင်ရေး နည်းလမ်းများကို ရှာကြံ ယာကြ၏။

ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကြီးတွင် [illegible] အာ[illegible]သော အရေးများ ဘာကြောင့်ပေါ်လာရပါသလဲ။

ငါတို့အား [illegible] ငါတို့၏ [illegible] [illegible] [illegible] နေရမှုတွေကို ဟာစ်ကြလဲ၊ အရေးကား အရေးသစ်တည်း။

ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖွင့်ပြ ဆင်လင်း နေတော့၏။ အင်္ဂလိပ်တထားနှ ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ ကြီး ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်နေသော နိုင်ငံချုပ်ကိုင်ကောင်းကြီးမှာ လူတို့၏ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားသောက်ရေး၊ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး ကြပ် တည်းမှု စသည်တို့၏ အရိပ်အာဝါသထဲသို့ တွက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

ငါတို့၏ ပေါ်ပင် တိုင်းပြည် ခေါင်းဆောင် အမည်ခံတို မှာလည်း စကားလုံးအသုံးပြုရေးအတွက် ဆင်းရဲသား ဝါဒ၊ ဘာဝါဒ၊ ညာဝါဒ၊ စသည်ဖြင့် သံကုန်ဟစ်လာတော့သည်။

ငါတို့အား ကျွန်အဖြစ်ကြီး၏ သဘောသဘာဝ အစစ်အမှန်ပုံကို သိကြစေသည့် [illegible] (၁၉၃၇ [illegible] ၁၉၃၇ ခုနှစ်မှ၍ ငါတို့မှာ [illegible] ငါ [illegible] သိကြ [illegible] [illegible] ပေးကြတော့သည်။ [illegible] ပြေးပါက်စများ အတိုက်အခံ [illegible] ကြီးမှာ [illegible] ကိုင် စာရေး သက်သက် ဖြစ်နေပေသေးသည်။ [illegible] ပါလေ၏။

ငါတို့၏ လူတန်းစားမှ ဖြစ်သော စီးပွားရေး ပြဿနာကြီး ကား၊ ငါတို့၏ နိုင်ငံရေးပကာ [illegible] ဖြစ်သော လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ ကြီးကို အကူအပံ့ပေးလာခဲ့လေသည်။

[illegible] အ ဖြစ်နှင့်၊ [illegible] အရေးအတွက် မနေရ [illegible] သွား [illegible] လာ ပေသည်။

ငါတို့ကား ပဉ္စမကျွန်ဖြစ်မှု၊ သခင်ဘာသာဝင်တို့လူမျိုးတို့ထံ၌ပေး၍ အကျိုးမဲ့ သို့မဟုတ် ထိုပဉ္စမကျွန်ဖြစ်ရေး သခင်ဘာသာ ကိုလိုနီရေးမှာ အလုံအလောက် အချိန်ကာလအတိုင်းအတာနှင့်အကျွန်ခံပြီးသောအခါ ငါတို့ဂရုမစိုက် အခရေးယူ၍ မနေနိုင်။

ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါတို့ဘာလုပ်ရမလဲ။ ။အခြေကား... ဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှာ—

ရှုသဖိုးမှာ အာဏာရှင်တို့ လူမှုပြဿနာ လူ့ပြဿနာ ပေါင်းစုံ ထိုးနှက်ချက် အားကြီးလှ၏။ အားသေသာ ထုအစည်းအရုံးကြီး ကြွယ်ဝမှု ဆိုလျှင် သခင်များ နှင့် ဝယောင်ပျောက်နေသော လက်တွေ အတော်ကြာ လေ့လာပြီး တိုက်ပွဲ ပေါ်ထွန်းလာ၍ တိုင်းပြည်အတွက် သခင်များ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရေးရန် လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ် ပေသည်။ သခင်ဘာသာကိုလိုနီ ရုန်းကန်၍ ပေါက် ကွဲမည့် တော်လှန်ရေးကြီးသည် ပြည်ထဲရေးမှာ ထိုကာလ အတွင်းမှာ ပေါ်ပေါက်လာမည့် ပြည်တွင်းအခြေအနေ ပေါ်လာသော ငါတို့မှာ တော်လှန်ရေးသမားဟောင်း ရှင်းရှင်းပေါ်ပေါက်စေတို့ကို ဂရုမပြုနိုင်။

(၅)

ထိုနေ့အချိန်တွင် ငါတို့မှာ လည်းသခင်များနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံပေါင်းသင်း ကြသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် လုပ်ငန်းဆောင် တာ ဆိုင်ရာများကို များစွာရှိသော ထောက်ခံမှု

စသည်တို့ကို လက်ရုံးအားကိုးဖြင့် ထွန်ပေါက်စိုက်ပျိုး ရိတ်သိမ်းစားသောက် နေထိုင်ကြရသည့် လယ်သမားတို့နှင့် ဆီလျော်အောင်လုပ်ဆောင်ကြရပြီ။

သာယာဝတီ၊ ဟင်္သာတစသော နယ်များတွင် လယ်လုပ်သူတို့သည် စည်းလုံးကြကာ မြေရှင်ပေါက်စများဖြစ်ကြသည့် လယ်ပိုင်ရှင်တို့က ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းတို့ကို တိုက်ခိုက် ခုခံစပြုလာကြပေပြီ။

ငါတို့၏ ဆင်းရဲတွင်းနက်မှု၊ လူမဖြစ်မှုတို့မှာ စီးပွားရေးအပေါ် အခြေတည်နေကြောင်း ငါတို့သိကြ၏။ထို စီးပွားရေးအပေါ် အခြေတည်ခြင်းကား။ (က)ဆင်းရဲသား လက်လုပ်လက်စားတို့ကို တိုင်းခြားသား မြေရှင်ကြီးတွေက မညှာမတာ သွေးစုတ်မှု။ (ခ) ငါတို့၏စီးပွားရေးအခြေခံ ဖေါက်ပြားမှု။ ခေတ်နောက်ကျမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ငါတို့၏ ဆင်းရဲတွင်းနက်မှု ပပျောက်ရေးမှတော်လှန် (!) အမြစ်လှန် အောက်ခြေသိမ်း။ တည်ရင်းစီးပွားရေး စနစ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးစနစ်တို့ကို ပြောင်းလဲပစ်မှ ရပေမည်။ လူလူချင်း သာနာညီမျှ ခံစားရယူရန် တည်း လိုပေသည်။

တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှာ ဤအချက်ကို သဘောတူညီကြောင်း ရည်ရွယ်ချက်တွင် ဖေါ်ပြပါရှိ၏။ ဤအချက်မှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရ စစ်တမ်းထုတ်ကာ ရှာဖွေရယူထားသော အချက်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ တိုဗမာ အစည်းအရုံး ကြီးမှာ ဤအချက်ကို သဘောတူညီသောကြောင့်၎င်း၊ ဆိုရှယ် လစ်ဝါဒသမားတို့က ဂ်ုဗမာအစည်းအရုံးကြီးကို ဆိုရှယ်လစ် အစည်းအရုံးဖြစ်ပြီဟု ဆိုကြမလား။

ဘယ်နည်းနှင့်မမဆိုနိုင်။ ငါတို့၏စိတ်တွင်လည်း တနေ့တခြားနိုင်ငံရေးအခြေအနေ အပြောင်းအလဲမှ တိုသည်မရေရာလှသေး။ အနည်းငယ်လိုသေးသည်။ အနည်းငယ် လို နေ သေးသော အရာကား တည်ရှင်းစလက်ရှိ စီးပွားရေး စံ နစ် နှင့် ပေါင်းသင်းမှုစံနစ်ကို အမြစ်ကလှန်လှောပြောင်းလဲရေး ဖြစ်ပေ၏။ ဘယ်လိုဘယ်နည်းနှင့် ဤအ ဖြစ်က လှန်လှောပြောင်းလဲရေးဖြစ်ပေါ်လာမည်ကိုကားမသိ။ ဖြစ်ပေါ်လာရမည်ကားကေန်သာတည်း။

တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးနှင့်တကွ၊ တိုဗမာအစည်းအရုံးဝင်ကိုမှာ။

> လူပေါ်လူဇော်လုပ်ခါ ခေါင်းပုံဖြတ်ခါ ဆင်းရဲသား လက်လုပ်လက်စားတို သွေးစုတ်ခံ နေရသည်ကို တွေမြင်သိရှိ မလိုလားသည်အတိုင်း ငါတို့၏ လုံး ဝ လွတ်လပ်ရေးမှာ တော်တာလဲ ပြတ်တာလဲ ဖြစ်နေသော ဆင်းရဲသားလူမှု လနင်းပြား သိန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့၏ စီးပွားရေးချောင်ချိမှုအတွက် ဖြစ်ရမည် ဟု သိရှိကြ၏။ သိရှိကြသည့်အတိုင်းလည်း တ ပြည် လုံး အား ကျေညာနေ၏။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အရိပ်အယောင်နှင့်မကင်းသော ကျေညာခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့်ကား မကိုက်ညီသေး။

တရေ့ ရှေ့နှင့် တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှာ ယ ခု အ ခါ ငါတော်အရေးများကို လုပ်ဆောင်နေချေပြီ၊ ငါတို့သည်လုံးဝ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကို စွဲစွဲလန်းလန်းကြီး အလိုရှိနေသော်

လည်း စီးပွားရေးလုပ်လုပ်မှုအတွက် ဂရုမပြု အရေးမယူဘဲ မနေနိုင်။ တိုင်းပြည်လုပ်လုပ်ရေးနှင့် စီးပွားရေး လုပ်လုပ်မှုတို့မှာ အညမည ဆက်စပ်လျက်ရှိပေသည်။

ငါတို့ကား တိုင်းပြည်လုပ်လုပ်ရေးနှင့် စီးပွားရေး လုပ်လုပ်မှုတို့ကို အစွမ်းကုန်ခွဲခြားပြီး တိုင်းပြည်လုပ်လုပ်ရေး အတွက် ကြိုးပမ်းနေကြပေသည်။ သို့သော် စီးပွားရေးလုပ်လုပ်မှု ပြဿနာရပ်များသည် အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

(၆)

လုပ်၏ အမှတ်သညာကား နိဗ္ဗာန်သည်။ များစွာသော သူတို့သည် ဗိုလ်ဗမာအစည်းအရုံး ရာဇဝင်ကိုရင်း၊ ဗမာပြည် ရာဇဝင်ကိုရင်း၊ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ သတိမမူဘဲ နေခဲ့ကြသည်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသည်၎င်း၊ တိုင်းပြည်၏ စီးပွား ရေး စနစ်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးစနစ်၊ အောက်ခြေသိမ်း အမြစ်က လန်ကာ ပြောင်းလဲရေးသည်၎င်း၊ ဗိုလ်ဗမာ အစည်းအရုံးတွင် ယခုမှပေါ်ပေါက်လာသည့် အရေးသစ်ဝါဒသစ်၊ လုပ်ငန်းသစ်များမဟုတ်။

ဗိုလ်ဗမာ အစည်းအရုံးအတွင်း၌ ဆင်းရဲသားအရေး၊ လယ်သမားများအရေး၊ ဓနရှင်များအရေး၊ ဓနရှင်ပေါက်စများ အရေးနှင့် ပတ်သက်သော သဘောကလေးများမှာလည်း၊ အဆန်းမဟုတ်။ တဖန်ဗိုလ်ဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှာ ယခုထက်တိုင် ဆိုရှယ်လစ်အစည်းအရုံးကြီး မဟုတ်ကြောင်းမှာလည်း တိုက်ရိုက်ရှိမှန်ကန်လှပေသည်။

သို့သော် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးသည်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ နှင့် ကင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ယခုအခါမှာမူ နိုင်ငံရေးအပေါ်မှ တည်၍သာ အလုပ်မလုပ်တော့ဘဲ စီးပွားရေးကိုပါ စိတ်ဝင်စားစွာ အရေးပြုလျက် လုပ်ကိုင်နေတော့သည်။

ယခု စာရေးသည့်အခိုက်တွင်ပင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးမှာ သံလျင်, ရေနံချောင်း စသော အရပ်ဒေသတို့ရှိ အလုပ်သမား လယ်သမား လယ်မဲ့များအရေးကို ကြိုးကြိုးစားစား ဆောင်ရွက်နေ၏။

ထိုသို့ဆောင်ရွက်နေသည့်အခါ အခွင့်အရေးချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်လာသော်၊ သဘောထားချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်လာသော်၊ မနေရင်တို့၏ အခွင့်အရေးကို ထိခိုက်လာသော် ဘယ်သူ့အရေးကိုမျှ ဂရုမစိုက်, အရေးမယူနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲသား, အလုပ်သမား, လယ်သမားများအရေး သာ၍ရေးကြီးသောလျှင် ဂရုပြုရလေသည်။

ဒါပေမင့် ငါတို့သည် လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရရန်၊ အာရုံစိုက်ရပေမည်။ ဤအရေးကြီးကို အနှောက်အယှက်ပြုသော မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို ငါတို့မလိုလားအပ်သည့်အလျောက် ငါတို့သည် အခြားအရေးတို့ကို စိတ်အားထက်ထက်သန်သန်ဖြင့် ဂရုမစိုက်ရာ, အားမပေးရာဟုဆိုလျှင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်တင်းတို့၏ သဘောထားနှင့် တိုက်ဆိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် ဘာကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အကြောင်း ရေးကြီးခွင်ကျယ်, အရေးအရာလုပ်ခါ ပြောဆိုဆွေးနွေးကြသလဲ။

ငါတို့သိရသလောက်မှာ ထိုသို့ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအကြောင်း ရေးကြီးခွင်ကျယ် အရေးအရာလုပ်ကာ ပြောဆိုဆွေးနွေးနေရသည်မှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတို့က လုံးဝလွတ်လပ်ရေးမရခင် ဆိုရှယ်လစ်လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့်မဟုတ်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ လုပ်ငန်းတို့ကိုမူ လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရပြီး တိုင်းပြည်ကလည်း ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ လုပ်ငန်းလုပ်၍ ရသော အခြေအနေ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလည်း ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို လိုလားလက် ရှိနေသောအခါကြမှသာလျှင် လုပ်နိုင်လေအံ့။

ငါတို့၏ အရေးပေါ်စိတ်ကို အရင်းစွဲကာ သတ၊ဩကာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည့်အခါ၌ကား ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသည် များစွာအကူအညီရပေသည်၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရ တိုင်းပြည် အခြေအနေ ခေတ်ရာဇဝင်တို့ကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်ကြသော် ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေးသည် အဘယ်ကဲ့သို့သော လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်ရမည်ကို ထင်ရှားစေ၏။

ငါတို့၏ လွတ်လပ်ရေးဆိုရာ၌ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အမြင်အား ဖြင့် ဆိုသော် ထိုလွတ်လပ်ရေးသည် နယ်ချဲ့မှုရှင်တို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းမှ ရပ်စဲမှုပေါ် အရင်းတည်လျက်ရှိ၏။

ထို့ပြင် ဆိုရှယ်လစ်တို့က တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီးက အရေးကြီးသည်ဟု သိရှိ၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော လူဆင်းရဲ လူနည်းလူနင်းပြားများအရေးကို လုံးဝလိုလား ဆောင်ရွက်ပေ သည်။

"လုတ်လုပ်ရေး အစစ်အမှန်ကား လူပေါ်-လူဇော်လုပ်ပြီး လူ့ကျုယ်လုပ်ကာ သွေးစုတ်နေသော အရေးကြီးပျောက်ကွယ် ရေးပင် ဖြစ်သည်"

သို့ကြောင့် ငါတို့သည် ၁၀၀-လျှင် ၉၅ ယောက်များသော လူဆင်းရဲ လူမွဲ လူနင်းပြားများ အရေးတို့ကို ဂရုအထူးစိုက်၍ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြရပေမည်။

(၇)

ထိုသို့အင်အားကြီးမားလှသော ဆင်းရဲသား လူမွဲ လူနင်းပြား တပ်တောင်တာ ဗိုလ်ယကြီး အားပေးခြင်း ကူညီခြင်း သည် ငါတို့၏ လုပ်ငန်းကြီး အစစ် ဖြစ်ပေသည်။ ဤတပ် တောင်တာ ဗိုလ်ထုကြီးသာလျှင် ငါတို၏ လုတ်လုပ်ရေးတိုက် ပွဲကြီးကို အားကျိုးမာန်တက် ဝင်နွှဲပေလိမ့်မည်။

ငါတို့ကား ဖေါ်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို သင့်သလို အသုံးပြုကြရ၏။ ငါတို့ကား ငါတို့ဝါဒကို ဆိုရှယ် လစ်ဆန်ဆန် လုပ်ရမည်၊ ကုန်မြူနစ်ဆန်ဆန် လုပ်ရမည် စသည် အားဖြင့်ကား အငြင်းမပွားထိုက်။

ငါတို့၏ဝါဒမှာ ရှင်းရှင်းကြီးပင်။ ၎င်းကား နယ်ချဲ့ဝါဒ တိုက်ခိုက်ရေးဖြစ်ပေသည်။ ဤကား ဆိုရှယ်လစ် မျက်စေ့နှင့် ကြည့်သော် ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရမည့် ဝါဒကြီးတည်း။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒက ရှေ့သို့တမျှော် တခေါ်ကြီး မျှော် မှန်းသည်ကား မှန်၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ လူတို့ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး စီးပွားရေးတို့တွင် လူပေါ် လူဇော်လုပ်ကာ လူ

ကျယ်လပ်ကာ ခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ယူရေးတို့ကို ပယ်ဖျက်ရန် ရည်ရွယ်သည်မှာ မှန်မြတ်လှပါသည်။ အချို့က ဤကိစ္စကို ယခု မစဉ်းစားထိုက်ဟု ဆိုအံ့။ ထိုသူများအဘို့ အမြင်တိုရာ ကြချေသည်။

ငါတို့၏ ရည်ရော်မှန်းဆချက်ကို ငါတို့သည် ယခုက တင်ကြို၍ စဉ်းစားခါ စီစဉ်မှသာ လာမည့်အရေးကြီးကိုပြေးတွေ့ရာ ကျပေမည်။

ငါတို့လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးရသော် နိုင်ငံရေး အာဏာကို ဘယ်သူတွေ ရယူမည်နည်း။ ဤပြဿနာမှာ အရေးပါလှ၏။ အကြောင်းသော်ကား ငါတို့ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း စီးပွားရေး, ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး စသည်တို့ကို အောက်ခြေသိမ်း အမြစ်လှန်နိုင်ရန် တွေးတောကြည့်က သိနိုင်ပေသည်။

ငါတို့၏စီးပွားရေး, ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး,စသည်တို့ကို အောက်ခြေသိမ်းအမြစ်ကလှန်နိုင်ရန်၊ ငါတို့ရည်ရွယ်ကြသဖြင့် ရည်ရွယ်မှန်းဆချက် အောင်မြင်ရန် လမ်းခင်းမှုအတွက် ယခုကတည်းက ကြိုတင်၍ အင်အားမစုလျှင် မနေရ။ တသာလျှင် ဗမာပြည်လုံးဝလွတ်လပ်ရေးရလျှင် လွတ်လပ်ရေး၏ အရသာကို သူတို့သာလျှင်ခံစားကြရပြီး လူဆင်းရဲ, လူမွဲ, လူနင်းပြားတို့မှာ အခြေအနေ မပြောင်းလဲဘဲ ရှိတော့အံ့။

(ဂ)

ဆိုရှယ်လစ်နည်းအားဖြင့် အရေးပေါ်စုကို ဆင်ခြင်မှုသည် "မာဇင်" ဝါဒအရဖြစ်၏။ ယခုခေတ်ရာဇဝင်, ရေး

ခေါက်ဆာဇဝင်တိကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် လေ့လာမှုပင်ဖြစ်သည်။
မာ့က်(စ်)၏ လောကကြီးကို ထိထိရောက်ရောက် လောကီ
နိဗ္ဗာန် ဖန်တီးနိုင်အောင် ရည်ရွယ်သော ၀ါဒကြီးမှာ အသစ်
အဆန်းမဟုတ်ပေ။ ရှေးရှေးခေါ်ကိုင်း ရောမတိုင်းပြည် ထန်း
ကားစဉ်ကတည်းက ဤလောကီနိဗ္ဗာန် ဖန်တီးရေး ၀ါဒကြီး
မှာ ထင်ရှားစွာ ရှိပေသည်။
မာ့က်(စ်) ဆိုသောစကားသံကိုကြားလျှင် အများပင်တုန်
လှုပ်ကြ၏။ ဘာကြောင့်ဟူ၍ကား တုန်လှုပ်ကြသူတို့ပင် သိ
ပေမည်။ ကျကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ယခုအနွယ ယပြည်သို့လာရောက်
သော ပြည်ထောင်စုအစရေး ဖြစ်ပြောက်အောင် ကြိုးစားနေ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည့် 'လောဒလိုသရင်က ၁၉၃၀-ခု
နှစ်က လန်ဒန်စီးပွားရေးဆိုင်ရာကျောင်းတ....

"မာ့က်စ်ဇင်အမြင်အားဖြင့် တည်ရင်းစွဲ အခြေ
အနေတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုသည် ငါတို့ သုံးသပ်မြဲ
ဖြစ်သော နည်းအရ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းထက် ပို၍
မမှန်ဘူးလား။ မာ့က်စ် လ နှင့်စသည်တို့၏ ရှေ့ဖြစ်
မည့် အရေးတော့ကို ပြောခဲ့ချက်များမှာ မန်းလောက်
အောင် မှန်နေသည်ကို ငါတွေ့ရ၏။ မာ့က်စ်ဇင်နည်း
အားဖြင့် ယခုတည်ရင်းစွဲ အခြေအနေတို့ကို ဆန်းစစ်
ခြင်းသည် များစွာပင်မှန်လှသည်ဟု ငါထင်သည်"
စသည်ဖြင့် ပြောဆိုသွားသည်ကို ထောက်ချင်ခြင်း အား
ဖြင့် မာ့က်စ်ဆိုသောစကားသံကိုကြားလျှင် တုန်လှုပ်ကြသော
သူများသည်၊ ဘာကြောင့် တုန်လှုပ်သည်ကို ထင်ရှား ပေ
တော့၏။

သို့သော် မာ့က်စ်ဇင်ဝါဒသည်ကား တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီးက ယခုအခါ အရေးယူ၍ စဉ်းစားစိစစ်နေသော ကိစ္စကြီး မဟုတ်ပေ။ တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး လက်တွေ့ကျုံ့ဆုံ စိစစ်နေသော လုပ်ကိုင်နေသော ကိစ္စကြီးမှာ မတရားသော အမွေမ်များ ပပျောက်ရေးအတွက် လုပ်ငန်းတော်နှင့် တကွ လက်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲကြီးကို အပြီးတိုင် အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် လုပ်ငန်းများဖြစ်ပေသည်။

အချို့ ခက်ခဲနက်နဲသော ပြဿနာများအတွက် ငါတို့ကား ဖြေရှင်းရန် စိစစ်စရာတွေ အများကြီးရှိ၏။ ထိုဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းရှာကြံရာ၌ ငါတို့ကား ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို အသုံးပြုနိုင်ပေ၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှ ထိုသို့ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော ပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းရှာဖွေရာ၌ များစွာပင် အကူအညီပေးလေသည်။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအရ လောကနိဗ္ဗာန် ဖန်တီးရေး စသည်တို့မှာ တမြော်တခေါ်ကြီး တွေးကြည့်မှ သိရပေမည်။ ထိုလောကနိဗ္ဗာန်တည်ထောင်သောအခါ ငါတို့ အသက်ရှင်ပင် နေမနေကြရမည်။ သို့သော် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ ငါတို့၏လက်လုပ်ရေးစစ်ပွဲ တိုက်ခိုက်ရန်လမ်းကြီးတွင် မီးရှူးမီးတိုင်သဖွယ် ဖြစ်နေသတည်း။

ဤအတိုင်းပင် ဆိုရှယ်လစ်တို့က ထင်မြင် ယုံကြည်ကြ၏။ ဘယ်လိုပင် ယုံကြည်ယုံကြည် အခြား များစွာကန့်သော လက်လုပ်ရေး စစ်ပွဲကြီးတွင် နွှဲနေကြသော ရဲဘော် ရဲဘက်တို့မှာ ၎င်းတို့ ယုံကြည်သလို မယုံကြည်ကြောင်း သိရှိထိုက်၏။

ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတို့မှာ ၎င်းတို့သည် အခြားအခြား ကွန့်သော ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသမားတွေ ယုံကြည်သလိုမယုံကြည် ကြသော သူတို့သည် မိမိတို့ထက် အသိဉာဏ် နည်းသည်ဟု မမှတ်အပ်။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုလုပ်နေနေ၊ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒသမား တို့ လုပ်ကိုင်ရန်မှာ မိမိတို့နှင့် သဘောသဘား မကိုက်ဆိုင်သော သူတွေကို မိမိတို့နှင့် သဘောထား တိုက်ဆိုင်အောင် လုပ်ရန် အရေးပင်ဖြစ်ပေသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် ငါတို့ကား ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒကို ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသ မားတို့နှင့် သဘောတိုက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ "ကိုယ့်မင်းကိုယ်ချင်း" ရယူရေး ဆိုသော ရည်ရွယ်ချက်အတွင်း စည်းစည်းလုံးလုံးဖြင့်လက်လက် ရေး စစ်မျက်နှာပြင်ကို ဖြန့်ကာ နောက်မဆုတ်တမ်း တိုက် ကြစို့။

သခင်ကျော်စိန်

ကုလားဗမာတိုက်ပွဲ

(၁)

ကုလား ဗမာတိုက်ပွဲကား အနေးနှင့်အမြန် ဖြစ်ပေါ်ရမည့် မလဲမရှောင်သာသောအရေးဖြစ်သည်။

"ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးစလုံးမှာ လူရိုင်းတို့အခြေမှ မတက်နိုင်ခြင်းကို ပြသသည်" ဟု၍ နက်မရှောင်နှင့်တိမ်သော မစ္စတာဂန္ဒီ၏ စကားမျိုးဖြင့် မျက်နှာလွဲနေရုံဖြင့်လည်း အရေးမပြီး။ "ကျုပ်တို့ဖြစ်ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်ပါသည်" ဟု၍ မိုးခေါင်ဓာတင် ဘာမှမလုပ်ဘဲ ချုံးချကာ ငိုခြင်းမျိုး ဖြစ်သော ဗမာပြည် ဘုရင်ခံ၏ စကားမျိုးသည်လည်း အရာမရောက်။ အရေးတော်ပုံ တခုလုံးသည် ဦးရွှေဖိ၏ စာအုပ်ကြောင့် ဖြစ်ရပါသည်ဟု လယ်လင်တကာဆိုရန်မှာလည်း ဉာဏ်အမြင် ဇောက်မနက်။ တကဲ့အကြောင်း အဖြစ်အပျက် အမှန်များကို ဉာဏ်ဝင်စားကာ တွေးခေါ်ပြီး ရှင်းလင်းရန်သာ အရေးကြီးလှပေ၏။

အဘယ်ကြောင့် ကျုပ်တို့မျှဝေရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် တပြည်ထောင်လုံးက ငိုကြပြီး အော်ကြဲဟစ်ကြရသနည်း။ အဘ

ကြောင့် လူ့တွေကို သတ်နေရသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် ဥစ္စာတွေကိုဖောက်ပြီး ဥစ္စာတွေယူကြသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် အိမ်တွေ ပလ္လင်တွေကို မီးရှို့ကြရသနည်း။

ကုလားတို့က ဗမာတို့သည် ချစ်ကြည်ကြပါသည် မဟုတ်လော။ ဘာသာဘာရေး ယဉ်ကျေးမှုစသည်များကို ကုလားတို့ထံမှ ရခဲ့သဖြင့် ၎င်းတို့အား ကျေးဇူးတင်လျက်ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ခရေး တရေး ကာလတန်းက ဗမာတို့သည် တဲရေးအတွက် မပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ကုလားပြည်မှ ကုလားတို့သည် ဤမေးခွန်းများကိုမေးနေကြပေမည်။ ငါတို့ အိန္ဒိယပြည်တွင်ရှိစဉ်က ဤမေးခွန်းတွေကို မျက်မှောက်ပြုခဲ့ရလေပြီ။ ဘာသာတရား ယဉ်ကျေးမှု စသည်များကို ကုလားထံမှ ရခဲ့သည် မှန်ပါ၏။ သို့သော် ဗမာအား ဘာသာတရားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများကိုပေးခဲ့သော အိန္ဒိယပြည်သည် ယခုအိန္ဒိယပြည် မဟုတ်တော့ပြီ။ ဗမာအား ပေးလာသော ဘာသာတရား ယဉ်ကျေးမှုစသည်များမှာ ယခု အိန္ဒိယပြည်၌ မရှိတော့ပြီ။ အိန္ဒိယပြည်၌ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြပြီ။

သို့ကြောင့် ဗမာနှင့် ကုလားပြည်များမှာ ဘာသာတရား ယဉ်ကျေးမှုစသည်များ၌ မတူကြတော့ပြီ။ ကုလားတို့အား ယဉ်ကျေးမှုများအတွက် ကျေးဇူးမတင်နိုင်တော့ပြီ။ ခရေး တဲရေးတန်းက ဗမာတွေက တဲရေးကို မပေးသည်လည်း မှန်လေ၏။ သို့သော် မပေးသည်မှာ ကုလားတွေက ချစ်ကြည် လေး မြတ်သဖြင့် ပေးသည်မဟုတ်။ ကျေးဇူးရှင်မို့ မခံလို၍ ပေးသည် မဟုတ်၊ ကုလားနှင့်နေရလျှင် ဗြိတိသျှတို့လက်အောက်မှ လွတ်

လုပ်ပေမည်။ တစန်းတစ အကျိုးခံစားရပေမည် စသည်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးကြည့်ပြီး ကုလားနှင့်တွဲလိုခြင်းသာ ဖြစ်စပေ၏။ တွဲ သည်ကိုပင် ယာယီတွဲ တွဲလို၏။

ထို့ကြောင့် ကုလားဗမာအရေးတွင်မေတ္တာဂရုဏာစသော တရား၊ ကတညုတ ကတဝေဒီစသော တရားတို့ဖြင့်သာ မြင်မ နေကြဘဲ(ဝါ) တရားသဘောတို့ဖြင့် မြင်မနေကြဘဲ။ အစိုင် အခဲ ရုပ်ဝတ္ထုသဘောဖြင့် မြင်နိုင်ရန်ကြိုးစား ရပေတော့မည်။

(၂)

ရာဇဝင် သက်သေ အထောက်များအရ ကုလားများသည် ဗမာပြည်သို့ လာရောက်ကူးလူးနေကြသည်မှာ ရှေးခေတ်ကပင် ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်ကလာကြသော ကုလားများမှာ ပြည် ကြီးသား ပီသကြလေသည်။ သူတို့ပြည်၌ မန်မြတ် ကြီးပွား သော ဘာသာများကို ဗမာတိုင်းနေပြည်သားတို့ အကျိုးငှာ ဆောင်ယူခဲ့သည်။ သူတို့ပြည်တွင် စည်ပင်အောင် မြင့်ပေးနေ သည်ဆေးပညာ၊ ဗိသုကာပညာ၊ ပန်းချီပညာစသည်များကို ဗမာပြည် ကြီးပွားစည်ပင်အောင် ယူဆောင်ခဲ့လေသည်။ အ ချို့ကုလားများမှာလည်း ဗမာဘုရင်၏ စစ်သည် တော်များ အဖြစ်ဖြင့် ထမ်းရွက်ရန်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခုခေတ်တွင် ဗမာပြည်သို့ရောက်လာကြသော ကုလား များကား ထိုအဆိုပါ ရှေးကုလားများ၏နာမည်နှင့် ကျေးဇူး တို့ကို ဖျက်ရန်လာသည်နှင့်တူတော့သည်။

အထက်အောက် ဗမာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်တို့သိမ်းယူသော အ ခါ ကုလားစစ်သားများက သိမ်းယူသည်။ ဗမာတို့က သူ တို့

...ား မျက်မုန်းကျိုးသည်၊ သို့ကုလားစစ်သားအချို့ပင် ဗမာပြည်တွင် ဆက်လက်နေခဲ့သည်။ အောက်ဗမာပြည်ကို သိမ်းသောအခါ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်များသည် စူအက်တူးမြောင်း ဖောက်ခါစဖြစ်၍ ဥရောပတိုက်သို့ ဗမာဆန်အမြောက်အမြား ဈေးပေါပေါဖြင့်ပို့လိုကြသည်။ အောက်ဗမာပြည်တွင် စပါး ...ကြီးအကျယ်စက်လိုသည်။ တောင်သူများ မှာ ငွေ မ ရှိ၊ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးတို့ကလည်း တိုက် ရိုက် မပေးနိုင်သောကြောင့် မဒရပ်ပြည်မှ ချစ်တီးများကို ခေါ်ယူခဲ့သည်။

၁၈၃၀-နှစ်လောက်ကတည်းက ချစ်တီးတော် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများ၏ ဘိတ်မြို့ချက် ကူညီချက်ဖြင့် ငွေ ချေးခဲ့သည်။ ဗမာလုပ်သားများ မလုံလောက်သဖြင့်၎င်း၊ ဈေးကြီးသဖြင့်၎င်း၊ ကုလားလုပ်သားများကို ခေါ်ယူခဲ့သည်။ ဗမာပြည်သို့ ရောက်လာကြသော ဇာတ်ကြီးသည့် ကုလား များကို အယာကြော်ရောင်းရန်၊ ဂျလေဘီ ရောင်းရန်၊ ဒိထိ ရောင်းရန်၊ ချစ်တီးများကို လဘက်ရည်ရောင်းရန်၊ ကော်ဖီ ရောင်းရန်၊ လန်ကတ်တီရောင်းရန် စသည်ဖြင့် ကုန် သည် များ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗမာအကျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့အမြတ်အစွန်းရရန် အကျိုးအတွက် ကုလားများစတင် ရောက်လာကြလေသည်။

ကုလားကုလီလုပ်သားများကို မတန်ရည် တန်ရည်ပေး၊ ...သရုံစားရန်ပေးပြီး ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ အချောင် ရသော ကုလားလုပ်သားများ အကအညီဖြင့် အင်္ဂလိပ်နှင့် ကုလားဓနရှင်ကြီးများသည် အမြတ်ငွေများစွာ ရခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့တဖြည်းဖြည်း ကုလားများ ဗမာပြည်သို့ ဝင်လာလေရာ ယခုအခါ။

ဟိန္ဒူ ...၅၆,၅၆၀၉
မူစလင်....၃၉,၆၅၉၄
ပေါင်း-၉၆,၂၂၀၃ ရှိလေသည်။

အကြမ်းအားဖြင့် တသန်းမျှရှိသည်။ဗမာမှာအကြမ်းအားဖြင့် ၁၂-သန်းမျှရှိလေရာ ဗမာ ၁၂-ယောက်လျှင် ကုလား တယောက်ရှိလေပြီ။

ဗမာပြည်၏ ကုလားဝင်-ထွက်စာရင်းမှာ (၁၀) နှစ်တွက် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

	လဝင်	ဆူထွက်
၁၉၂၈	၃၂၄,၀၀၀	၂၇၈,၀၀၀
၁၉၂၉	၃၀[illegible],၀၀၀	၃၉၈,၀၀၀
၁၉၃၀	၂၇၃,၀၀၀	၃၆၅,၀၀၀
၁၉၃၁	၂၅၂,၀၀၀	၂၈၅,၀၀၀
၁၉၃၂	၂၄၀,၀၀၀	၂၂၅,၀၀၀
၁၉၃၃	၂၂၀,၀၀၀	၂၀၀,၀၀၀
၁၉၃၄	၂၉၉,၀၀၀	၁၈၅,၀၀၀
၁၉၃၅	၂၁၆,၀၀၀	၁၈၈,၀၀၀
၁၉၃၆	၂၁၉,၀၀၀	၁၈၄,၀၀၀
၁၉၃၇	၁၉၉,၀၀၀	၁၉၅,၀၀၀

၁၉၃၁-ခုနှစ်၌ ကုလားဗမာ ဂိုက်ပွဲဖြစ်၍ သုံးနှစ်မျှရှော့သွားပြီး ပြန်တက်လာပုံကိုတွေ့နိုင်လေသည်။

ထိုစာရင်းအရ တနှစ်ထက်တနှစ် ပိုရှိသော ဝင်လာလေရာ ၁၀၀-လျှင် တနှစ် ၁၂-ယောက်နှုန်းမျှ တိုးလေသည်။

ဗမာပြည်တွင် ကုလားထီးနှင့် ကုလားမ ပေါင်းစပ်သဖြင့် တိုးအပ်သည်မှာ တရာလျှင် တနှစ် ၁၆-ယောက်မျှ တိုးတက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အနှစ်ငါးဆယ်ကြာသောအခါ ဗမာ

ဂ-ယောက်လျှင် ကုလား

၁-ယောက် ဖြစ်လာတော့သည်။

ယခုလက်ရှိ မနေရင်စံနစ်အရ အုပ်စိုးသော အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်တွင်ကား ယခုအခါ ပညာတတ်,ပညာမတတ် အလုပ်လက်မဲ့များစွာရှိ၏။ ထမင်းငတ်မွတ်ခြင်း များစွာရှိ၏။ သို့ရှိနေပါလျက် ဖော်ပြပါအတိုင်း ကုလားအဝင်က တိုးနေချေသော် မနေရင်စနစ်အရ အစိုးရခြင်းခံရသော ဗမာပြည်တွင် သည့်ထက်သည် အလုပ်လက်မဲ့ပေါ်ရန်သာ ရှိလေသည်။ သို့ကြောင့် လာဝင်ရေးပြဿနာကို ကြိုတင်အရေးယူရန် ဗမာ့ တာဝန်သာမဟုတ်၊ အစိုးရ၏ ဘာဝန်လည်းဖြစ်လေသည်။

သို့အသင်အရေးဖြစ်၍ ဗမာများက လာဝင်လတ်က ကန့်သတ်ရေးကို တောင်းသောအခါ ဗမာပြည်ရှိ ကုလားများသည် ဘလပ်ရောက်အောင် ဆော်ကြပါကြသည်၊ ကုလားအစိုးရကပါ သဘောတမ ကန့်သတ်နိုင်ရန် တောင်းကြသည်။ ကုလား ...သည်နေ ဗမာပြည်၏အခြေအနေကို နကန်းတလုံးမျှ မသိကြ

သော ကုလားတို့ကပါ ထောက်ခံ ဝိုင်းအော်ကြသည်။ ကုလား နေရှင်မျိုးကက ဈေးပေါပေါ ဖြင့် ကုလားလုပ်သားတွေ မရ နိုင်မည်ကို စိုးသဖြင့် "ကျွန်ုပ်တို့သည် ကုလားများ အကျိုးကို စောင့်ရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ကုလားမျိုးချစ်များ ဖြစ် ပါသည်" ဟု ညာဝါးကာအော်ကြလေသည်။

ကုလားများသည် စကတည်းက ယဉ်သကိုဆိုသကဲ့သို့ ဗမာ မြေသို့ ဝင်လာကတည်းက အမြတ်အစွန်းရရန်၊ ငွေရှာရန် သာ လာခဲ့လေသဖြင့် အမှမဲ့ အမှတ်မဲ့နေသော ဗမာများထက် စီးပွားရေးတွင် များစွာသာလာလေသည် ကုန်သန်းရောင်းဝယ် ရေးတွင် ကုလားတို့သာ ချုပ်ချယ်လျက်ရှိလေသည်။

ကမ်းရှာဆိုင်မှာလည်းကုလား။ ဘယာကြော်ဆိုင်မှာလည်း ကုလား။ အထည်ဆိုင်မှာလည်းကုလား။ ဈေးပင်ကြီးများမှာ လည်း ကုလား။ လက်ကားမှာလည်းကုလား။ ဘိနပ်သဲဒါရိုက် သည်မှာလည်း ကုလား၊ စပ်ကျယ်စက်ကြီးမှာလည်း ကုလား သဲဆပ်ပြာမှာလည်းကုလား၊ ရေမွေးဆပ်ပြာမှာလည်းကုလား အရင်းငွေချေးသမှာလည် ကုလား၊ ကုလား-ကုလား နေရာ တကာတွင် ကုလားဖြစ်ပေ၏။ ဒရဝမ်လည်းကုလား၊ဟိုက်ကတ တရားသူကြီးလည်း ကုလား၊ ကန်ပေါင်ဒါမှာလည်း ကုလား၊ ဆေးဆရာဝန်ကြီးလည်း ကုလား၊ ဂျမဒါလည်း ကုလား၊ ထောင်မှူးလည်း ကုလားဖြစ်ချေသည်။

အဘက်ဘက်တွင် စီးပွားရှာကြပြီး စဆောင်း ရသမျှကို ကုလားပြည်သို့ စာတိုက်မှတင်ပို့ကြလေရာ တနှစ်လျှင် ငွေ ၅ ကုဋေမျှဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲသားများသာ စာတိုက်ကအသုံးပြုကြသည်။ သူဌေးများကား ဘဏ်တိုက်မှတဆင့်ငွေ၊ ကိုယ်တိုင်ငွေ ပို့သည်။ ကုလားပိုင် အဗ္ဗဒုဘာရီ ချောဒရီ ကုလားခေါ် မနက်ဂျ ။ ဗမာခေါ် မနုင်းဆိစသော သဘောကမ္ပဏီများလည်းရှိသည်။ ထီးစက်၊ ဒန်အိုးစက်၊ စပ်ကျယ်စက် စသော စက်ကြီးများကိုလည်း ကုလားပိုင်သည်။ များစွာသောဘဏ်တိုက်များကိုလည်း ကုလားပိုင်သည်။ ငွေထုတ်ချေးသောဘဏ်များကိုလည်း ကုလားပိုင်သည်။ တနှစ်လျှင် ၁၂ ကုဋေမှ ၁၃ ကုဋေအထိ၊ တန်ဘိုးရှိသော ကုလားပြည်က ဗမာပြည်ထဲမှ ဝယ်သည့်ဆန်မှာ မာရဝါရီစသော ကုလားကြီးများလက်မှ တဆင့်သွားသည်သာ များလေသည်။ ရေနံတွင်းများကိုလည်း ကုလားပိုင်လက်သေးသည်။ ရွှေဆိုင် ငွေဆိုင် ဟူသမျှမှာလည်း ဂုဂျရပ်တီ ပိုင်သည်သာ များလေသည်။ ဤကုလားနေရင်းများကပင် တနှစ်လျှင် ဆယ်ကုဋေမျှ ယူနေသည်ကို ကျွန်ုပ်ခန့်မှန်းလျှင် ရမ်းလှန်းမည် မထင်ပေ။

ဗမာပြည်တွင်အမြဲနေ၍ ဗမာပြည်သားဟု သူတို့ကိုယ်ကို မယူဆသော ကုလားနေရင်းများ ရှိသေး၏။ သူတို့သည် ဗမာပြည် အရပ်ရပ်၌ အနှံ့အပြားရှိ၏။ ငွေကို မြောက်မြားစွာ ရ မြောက်မြားစွာစုပြီး စည်းစိမ်ရှစ်ကာသာ နေကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့၏ နှစ်စဉ်အမြတ်ငွေမှာ ငါးကုဋေထက် မနည်းနိုင်ချေ။

ဒရဝမ်မအာစ ဟိုက်ကုတ်တရားဝန်ကြီး အဆုံးထိ၊ အစိုးရ အမှုထမ်းပေါင်း ဗမာပြည်တွင် ၄၀၀၀၀-မှ ၆၀၀၀၀-ထိဟု ဆိုထား၏။ ကုန်တိုက်ကြီးများမှ လခစားအလုပ်ရှိသေးသည်။

အစိုးရနှင့် ကန်ထိုက်ကြီးများ အားလုံးတွင် လခစားငါးဆယ် မှအထက်ထိ ရသောအလုပ်သမားပေါင်း ၃၀၀၀၀-ရှိသည်ဟု ငါခန့်မှန်းကြည့်စမ်းမည်။ ဆေးဘက်၊လမ်းဘက်၊ ရထားဘက် စသည်များတွင် ကုလားများသည်သာ လွှမ်းနေသဖြင့် လခ ငါးဆယ်မှ အထက်ဖြစ်သော အလုပ်သမားပေါင်း ၁၅၀၀၀ ထက်မနည်းမှာ ကုလားတို့လက်တွင်းမှာသာနေသည်ဟု ယူဆ နိုင်ပေမည်။ ဗမာပညာတတ် အလုပ်လက်မဲ့များမှာ ထို ကုလား အုပ်သိမ်းသော အလုပ်များကို ကြည့်လျှင် ဒင်းတို့ ကြောင့် ငါတို့အလုက်လက်မဲ့ ဖြစ်ရသည်ဟု ငြိုးနေကြလေ သည်။

ဖျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် ကုလားတယောက်၏ စားရန်သောက် ရန် နေရန်လိုသော ငွေမှာ တလလျှင် ၇-ကျပ် ၇-ပဲ ဆိုကြ ပါစို့။ တနှစ်လျှင် ၉၀-ဖြစ်ပါမည်။ ကုလားတသန်းအတွက် ကိုးကုဋေဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်....

၅- ကုဋေ စာတိုက်မှသွား။

၂- ကုဋေ ဆင်းရဲသားကိုယ်တိုင်ယူပြန်။

၁၀- ကုဋေ မနေရှင်များ ဘဏ်တိုက်စသည်တို့ မှပို့။

၅- ကုဋေ ဗမာပြည်နေ ကုလားသင်္ဌေးများ အမြတ်ငွေ။

၉- ကုဋေ ဗမာပြည်တွင်သုံးစားမည့်ငွေ။

၃၁- ကုဋေ။

ဗမာများက ကြည့်သည်မှာ ကုလားတသန်းသာ နေ၍ ငွေ ၃၁-ကုဋေ ကန်ရသည်။ ဗမာ ၁၂-သန်းသည် ကုလား တသန်းအတွက် ငွေ ၃၁ ကုဋေ အခွန်ဆောင်နေရသည်။ ဗမာ တယောက်လျှင် ၂၅ ကျပ်ကျော်ကျော် တနှစ်တနှစ် ကုလား တော်ကြေး ထမ်းဆောင်ရသည်။

ဗမာငါးဦးပါသော တအိမ်ထောင်လျှင် ၁၂၅- ကျပ် ကုလားတော်ကြေးထမ်းရလျက်။ ဗမာငါးဦးပါသော တ အိမ်ထောင်၏ဖျမ်းမျှဝင်ငွေမှာ ၂၄၀ သာရှိလေသည်။

ဗမာ၏ ဝင်ငွေနှင့်အသုံး အခွန်တော်၊ ကုလားတော်ကြေး တို့မှာ မမျှပေ။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ တောရွာကျေးလက် များ၌ တောင်သူတို့၏ကြေးငွေမှာ....

၅၀ ကုဋေမှ ၆၀ ကုဋေထိ ရှိသည်ဆို၏။

သို့ကြောင့်လည်း စိုက်ပျိုးဖြစ်သည့် ဗမာမြေ လေးပုံ-ပုံ တပုံသည် ချစ်တီးပိုင် ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ ကျန်လေးပုံ-သုံးပုံမှာ ချစ်တီးနှင့် အခြားကြွေးရှင်များထံ အပေါင်ခံပစ္စည်းများ ဖြစ် နေလေပြီ။ တောင်သူများမှာ ကြာလေ မြေမဲ့ယာမဲ့ ဖြစ် လျက် ရှိနေပြီ။

ဗမာတို့သည်ပြေးစရာမြေမရှိ ပေးစရာငွေမရှိတိုင်း ကုလား တို့ မျက်နှာကိုသာ မြင်လာကြလေသည်။

သူတို့၏ အရေးသာနေသော စီးပွားရေး အခြေအနေကို အလွဲသုံးစားပြုကာ ရပ်ရွာများတွင် မော်မောက်ခြင်း။ ဗမာ ဆင်းရဲသား အမျိုးသမီးများကို ငွေဖြင့်ဖြားယောင်းဖျက်ဆီး

ခြင်းများကို ပြုကြလေသည်။ ဗမာပြည်တွင် ကုလားထီး ၇-သောက်လျှင် ကုလားမတယောက်သာရှိ၍ ဗမာမများမှာ ယောကျ်ားထက် များနေလေရာ ကုလားနှင့်ဗမာ ညားရမည်မှာ မမှတာပင် ဖြစ်လေသည်။ ငါတို့က ကန့်ကွက်ဘို့မရှိ။ သို့သော် ကုလားများကား ဗမာမများကို နောက်ရလောက်သာ ယကြသည်။ တရားဝင်မယား မဖြစ်နိုင်အောင် ကုလားတို့ တရားဥပဒေအရ စီမံထားကြလေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှသည် တရားဝင်ဖြစ်လျှင် မဟာမေဒင်ဘာသာသို့ ဝင်ရသည်လည်း ရှိသေးသည်။ သို့ကြောင့် ဗမာဗုဒ္ဓဘာသာတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဘာသာခြားတို့ လက်ထပ်ရေး ဥပဒေကိုပြုရန် လွှတ်တော်တွင်တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ကုလားများက ကန့်ကွက်ဆပ‌နေကြသဖြင့် ထိုဥပဒေမှာ သောင်မတင်ရေမကျ ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

ကုလားများမှာ ဗမာအကျိုးကို ဘယ်တော့မှ မကြည့်သတို့အကျိုးကိုသာ ကြည့်ကြလေသည်။ ဗမာတို့နှင့် ဆိုးတူကောင်းဘက် ပေါင်းကာ အခွင့်အရေးများကို ရအောင်ဆောင်ရွက်မည့်အစား လူနည်းစုအဖြစ်ဖြင့် သွေးခွဲကာ နေလေသည်။ အခါများစွာက နိုင်ငံရေးဌာန၊ မြို့ရေးရွာရေးဌာန၊ သူတို့သည် ဥရောပတိုက်သားများနှင့် ပူးပေါင်းကာ ဗမာကို ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်ကြသေးသည်။ "သတ္တအဖြစ်ကို မဖော်လိုသော ကုလားပြည်ရှိ ကုလားခေါင်းဆောင်နှင့် ကုလားသတင်းစာတို့ကဗမာပြည်ကို ဇာတ်ခုံထုတ်သော ဥရောပသားတို့ အဖြစ်ကြောင့် အမိကရုဏာဖြစ်ရသည်ဟု ပြောကြ

သည်မှာ ရယ်ဖွယ်သာဖြစ်၏" စီးပွားရေးတွင်ကား ဗမာတို့သည် နလံမထနိုင်အောင် ကုလားတို့က အမြဲလုပ်ခဲ့၏။

ငါတို့၏ မိတ်ဆွေတယောက်သည် ရေမွေးပေါင်ဒါစသော ကုန်များကို နိုင်ငံခြားမှ ကိုယ်စားလှယ်ခံ၍ ရောင်း၏၊ သည် အလုပ်မှာ ဗမာအရာမဟုတ်ဟုဆိုပြီး ကုလားတစုက ငါ့ မိတ်ဆွေရောင်းမရအောင် အနည်းနည်းဖြင့် နှောက်ယှက်ကြ၏။ ဖျက်ဆီး၏။ အခြားဗမာတယောက်သည် ကော့စမက တစ်စသော ချယ်သစရာများလုပ်၏။ သူကိုယ်တိုင်ရောင်းသော အခါ ရောင်းမဖြစ်အောင် ကုလားကုန်သည်များက နှောက်ယှက်၏။ ကုလားကိုရောင်းရန် တဦးတည်းကိုယ်စားလှယ်ပေးမှ ရောင်းရတော့၏။ ဝသာနုစိတ် အတော်ကလေး ကြလာသဖြင့် ဗမာတို့ လက်ယက်ကန်းများ ခေတ်ထလာလေ၏။ မဒရပ် ဘုံဘေ ကောင်ပိုဆိမလာသောအထည်များ ရောင်းမတင်ဖြစ်သွား၏။ ချည်ထုပ်များကို လက်ကားရောင်းသူမှာ ကုလားများဖြစ်သဖြင့် ချည်ထုပ်ဈေးများကိုတက်၍ ဗမာယက်ကန်းရှင်များ၏လည်ကိုညှစ်၏။ ဗမာပြည်တွင် စက်မှုလက်မှုပညာ ထွန်းကားစေရန် ချည်ချယ်သည်ဆို၍ အစိုးရက လက်မှုပညာ သင်ကျောင်းထောင်ရန် လတ်တလော အဆိုသွင်းရာ ကုလားမန္တရီတဦးက ကန့်ကွက်၏။ သိကာလ နေ့ရာတကာ၌ သေးခဲထက်သောနည်းဖြင့် ဝါဂန္ဓိနည်းဖြင့် ညှင်းပမ်း၏။

ဥပဒေ မညီဘဲ ဗမာကို ကုလားတို့က ညှင်းပမ်းခဲ့သည်မှာ များလှချေပြီ။ လဝင်လထွက် ကန့်သတ်ရေး၌ရင်း၊ လူမျိုးခြား လက်ထပ်ရေး၌ရင်း၊ မြေသိမ်းစား ဥပဒေ၌ရင်း၊ စက်မှုလက်မှ

ပညာပြန့်ပွားရေးဦးရှင်း၊ ဗမာစာပြုစု ရေးသားကြီးရေးဦးရှင်း ကုလားတို့သည် တပြောင်နာနာနှင့် ဖြေဆည်သာမှအောင် ကန့်ကွက်ဆူပူခဲ့၏။

(၃)

ဤသို့ ဗမာ့အကျိုးနှင့် ကလန့်ကကျင့် ဖော်ဖော်ကန့်လန့် လုပ်သူ ကုလားများမှာ အလယ်တန်းစားနှင့် ဓနရှင်တို့သာ ဖြစ်သည်ကို သင်ရိပ်မိလောက်ပေသည်။ ဗမာပြည်ရှိ ကုလား ဓနရှင်နှင့် အလယ်တန်းစားများသည် လူကြီးအကျိုးဆောင် ဆင်းရဲသား ကုလားများကိုမူ ခိုင်းကျွန် အတွက်လုပ်နေ ကြသောကြောင့် ကုလားတိုင်းကို ဗမာတို့က မုန်းတီးရသော သည်။

ကုလားဆင်းရဲသားများကား၊ ဗမာပြည်၌ လာရောက်နေ ထိုင်ရသော ကျေးဇူးကိုမေ့ကြသည်မဟုတ်။ ဗမာများကို နှိမ်ချ သည့်အခါ ဗမာများနှင့် အတူတကွ လက်တွဲကာ တော်လှန်ကြ ပေသည်။ ရေနံချောင်း၊ တူညွှန်းဆော ရေနံမြေသပိတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အခြားသပိတ်တို့၌လည်း ကုလားအလုပ်သမားနှင့် ဗမာ အလုပ်သမားသည် တပူးတည်းပေါင်းတည်ကြည်မှုထင်ရှား၏။ ဓနရှင်နှင့် အလယ်တန်းစားကို သွေးမခွဲလျှင် ဘာမျှလာမှု ကိုဘာမျှမမြင်။

သို့ကုလားများက နှောက်ယှက်ဆူပူနေခိုက် ပေရှာဝါ အလှူများလည်း တတော်အတန် နိုးကြားလျက်ရှိနေ၏။ ခေတ် ချောင်ကြီးကုန်၍ ခေတ်ကြွပ်ဖောက်နေပြီဖြစ်၍ ဗမာတို့မှာ

[illegible] နေ့စဉ်[illegible] ထောင်းချဲခြင်း၊ [illegible] ထောက်မခြင်း၊ [illegible]ခြင်းစသည့် [illegible] ပြုမိကြ[illegible]ကြလေသည်။ ပညာတတ် အလုပ်သမား[illegible]များ [illegible] တစည်းတလုံးနှင့် ခိုင်ခိုင်[illegible]ကြသည်။

ကြံ့ခိုင်သော [illegible] [illegible]။

အခါ[illegible] [illegible]

ဦးခွေပ်နှင့်တူ ဘာသာရေးပြဿနာတို့တွင် ပြဿနာ [illegible] [illegible]ကြသောအခါ [illegible] သတင်း [illegible] ဦးချင်ကြသော သတင်းစာများက ဘုံဘက်ဝါ တို့၏ ဦးခွေပ်အကြောင်း ရေးကြလေသည်။

အချို့က ဒေါက်တာဘမော်သည် သူ့ ဘက်တော်သားမာမကများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး၊ ရွှေတိဂုံအစည်းအဝေးကို တဖက်လှလုပ်စေသည်ဟု စွပ်စွဲ၏။ နိုင်ငံရေးမျက်စိဖြင့် အသားရရန်ကြိုးပမ်းမှုဟုဆိုကြန်၏။ ငါတို့ကား ထိုအကြောင်းကိုမသိကြ။ အစိုးရကို အပြစ်ဆိုရန်မှာ ဖြစ်မည့် အရေးကို မတားဆီးနိုင်ခြင်းကြောင့်မဟုတ် ဖြစ်လာသည့်အရေးကို ကြိုးကိုင်၍ အနိုင်မဘမ်းနိုင်သောကြောင့်သာ ငါတို့အပြစ်ဆိုလိုသည်။ နန်းရင်းဝန်နှင့် ၎င်း၏အစိုးရအဖွဲ့သည် ဗမာတို့၌ ကုလားကိုမကြည်ဖြူစိတ် ရှိနေသည်ကို အကင်းသားမမြင် ဘာသာတရားနှင့် ပတ်သက်သော မော်လဝီနှင့်ယောဂီအရေးသည်၊ ကုလားမလိုလားကြည်ဖြူစိတ်ကို ပေါက်ကွဲထွက်စေလိမ့်မည်ကို မတွေးမိ၊ အလျင်လုပ်ရမည့်အရေး၌ ဗမာဝန်ကြီးများကြည့်တို့ စာအုပ်ကို ဗမာလိုမ အင်္ဂလိပ်လိုပြန်စေ။ စုံထောက်များက အဆင့်ဆင့် ဝန်ကြီးရောက်အောင် ပို့စေသော ရုံးဓလေ့များကို သုံးနေသည်မှာ အစိုးရ၏အမှားဖြစ်၏။

(၄)

အရေးဖြစ်လာသောအခါ အစိုးရသည် ပြာ လောင်ခပ်သွားပုံပေါ်၏။ အတွေးချော်ကုန်၏။ ဗမာလူမျိုး တို့ အားကုလားတို့က စိစိစိနှင့် တအိအိညင်းလာသောကြောင်၊ ဗ မာတို့က စိတ်နာနေသည်ကို အကဲမခတ်မိ။ ဗမာတို့ ပင်ကိုယ် သဘောမှာ မြူးကနဲ ဒိုင်းကနဲ ညီညာစွာ လုပ်လေ့ ရှိသည်ကို

မစဉ်းစားမိ ထင်မိထင်ရာ သတင်းစာကြောင့် တပြည်လုံးပျံ့နှံ့လေဟာနယ် ယူဆကာ သတင်းစာများကိုပိတ်လေ၏။

ကုလားများက ဗမာတို့သည် ကုလားကို တိုက်သည်မှာ အကြံယူ၍ စနစ်ကျကျ တိုက်သည်ဟုစွပ်စွဲကြ၏။ တပြည်လုံး ပြန့်သည်ကို သတိအံ့သြကာ မတွေးတောနိုင်ဘဲ ရှိကြ၏။ စင်စစ်ကား ကုလားကို မလိုလားသောစိတ်မှတပါး ဗမာတွင် အကြံစနစ် စသည်တို့မရှိ။ တယောက်လုပ်လျှင် ဝိုင်းလုပ်ခြင်း၊ တနေရာကစရလျှင် အခြားတနေရာက လိုက်လုပ်ခြင်းမှာ စေ့ဆော်၍မနေရသော ဗမာ့သဘောပါ တခုဖြစ်လေသည်။ "တပြိုင်နက် မီးထွန်းပွဲလုပ်ခြင်း၊ ပန်းကပ်ခြင်းတို့မှ မီးစေ့ရှိ၊ တပြိုင်နက် ဦးဝိစာရမွေးနေ့ကျင်းပခြင်း၊ သပိတ် မှောက်ခြင်း စသည်တို့ကြည့်"။ ဗမာသည်ခေါင်းဆောင် ညွှန်သလောက် နောက်လိုက်ကောင်းသည်ကို သိသာလှလေသည်။ တယောက်က တခါက ဟန်ကျပန်ကျ ခေါင်းဆောင်လိုက်လျှင် လူထုက ဖြုန်းကနဲ့သလိုက်လေ့ရှိသည်။ သို့ကြောင့်လည်း ကြံထားသလားအောက်မေ့ရအောင်အရေးဖြစ်သွားလိုက်သည်။

တိုက်ပွဲအတွင်း ဗမာရပ်ကွက်များတွင် အရေးကြုံတော့ သက်လုံကောင်း ဆိုသကဲ့သို့ ဖြုန်းကနဲ ကင်းစောင့်အလုပ်များ ပေါ်လာသည်မှာလည်း အံ့ဩဖွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သူ့လမ်းနှင့် သူ့အလိုက် ကင်းစောင့်အလုပ်မှာ ညီညွတ်စွာ ပေါ်လာခဲ့၏။ ဤသို့သော ဗမာတို့၏ စိတ်သဘောကို ကုလားတို့ မသိသည့်တိုင်အောင်ဗမာဖြစ်သော အစိုးရအဖွဲ့ဝင်တို့ သိဘို့ ကောင်းလေသည်။

(၈)

ဇူလိုင်လ ၂၄-ရက်နေ့တွင် ဂျပန်တို့ ခြောက်ရက်သည့် နံနက်စောစောင် ကလေးများလေး အားကျူကြီး ဦးရွှေဖေ၏ ဇနီးသတိနှင့်ဖဆပလဥက္ကဌကို ကန့်ကွက်သော အစည်းအဝေး ခေါ်၏။ ကိုကြေးမုံဆိုင်နှင့် မောင်တို့ အသိအမှတ်ပြုခဲ့၏။ ၂၇-ရက်နေ့တွင် ရေချမ်းသောက်ခဲ့၏။ ၂၈-ရက်နေ့တွင် ရွှေဘုံဆောင်သော ဘုန်းကြီးတပါးကို ကျူးလယ်ကုလားတို့က ထောင်ချောင်းနှင့် ရိုက်နှက် ချိတ်သော အခါ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုက်ခဲကြလေ၏။ ဗန္ဓုလ ရွှေပြည်လုံး ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။

ဩဂုတ်လ နှစ်ရက်နေ့ ပြီးနောက် စက်တင်ဘာ ၂-ရက်နေ့သည်နှင့် ၃-ရက်နေ့များတွင် ဆန္ဒပြပွဲကြီး ခမ်းတော် တတ်ကားများကို ခံနိုင်ပေါ်ခြင်း၊ ပထမဆုံး ၂၄-ရက်မြောက်နေ့ ခရီးကိုထပ်၍ ပြုကြခြင်း စိုက်ပျိုး အသစ် ပြန်လာသည်။

ဖဆပလသည် အသိအမှတ် ပြုသော ကုလား ခေါင်း ခရိုင်ပြန်ကြောင်း ဆွဲကိုင်ရောက် ကုလားရန် ကို ဖောက်ချဲ့ထိုးခဲ့သည်။

ကိုကိုဇော် ကုလားများနှင့် မြောင်းဘီနှင့် ကိုယ်ကျကြ၏။ အပြင်ဘက်မှ အမြဲ ပြင်းထန်စွာ လာသည်။

နယ်များတွင် မောင်တို့သည် ကုလားကိုသတ်ရသည်မရှိဘဲ၊ စစ်ပုလိပ်တို့ သေနတ်ဖြင့်သာ ခံနေရလေ၏။

နှင်းရင်ဝင်းက "အင်္ဂလိပ်ကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစောင် သင် ဖမ်းဆည်းထင်သလို ပါရန် ကျွန်ုပ်အာဏာပေးသည်" ဟုနယ်

အမှုထို့များသော၊ အမိန့်သုတ်သင်ကြောင်းကို ဘွတ်မကော်သေး ဇ
ကြည်မရှိ အဆုံးသွင်းသည့်နေ့ကကြားခဲ့ရလေသည်။ ဘုန်းကြီး
များလည်း သေနတ်အပစ်ခံကြရ၏။ လူအများ သေနတ်အ
ပစ်ခံရ၍ သေဆုံးကြ၏။ ထွေးလုံးရုန်းမျိုး၊ မိုးလေးရာမျိုးကိုအပြ
လိုက်ပါမီးသောအလေ ရှိ၏။ ထွင်ကျတိထုံးထွင်းဖော် တိုက်မှုမီးမှ
ဖြင့် တရားပွဲမံနကြရ၏။ အင်္ဂလိပ်သူ ပြီးသောဖြင့် တွေ့တဲ့ပါမှန်
ပေါ်ခဲ့ခေါင်းများက နတောင်းမေသင်ဘုန်း ဟာရိုးရသည့် လှပ်မ
မစ်း ညွှန်းဆဲနေမလ၏။

စက်တင်ဘာလ ၉-ရက်နေ့တွင် အစိုးရစာရင်းတွင် သေဆုံးသူ
၁၆၅ ယောက်၊ ဒဏ်ရာရသူ ၇၁၈ ယောက်ဖြစ်၍ စစ်သားနှင့်
ပုလိပ်တို့၏ လက်ချက်ဖြင့် ၅၅ ယောက်သေ၍ ၁၀၈ ယောက်
ဒဏ်ရာရလေသည်။ ၅၅ ယောက်အနက် အပစ်ခံရသူ ကုလား
၃ ယောက်သာဖြစ်၍ ဗမာ ၅၂ ယောက်သေနတ်ဖြင့် အသတ်
ခံရလေသည်။

ဤသို့သော ကြီးသည်ကျယ်ပြ၍ ချက်ကျက်မှုကြောင့် ကုလား
မုန်းစိတ်သည် ပျောက်မသွားဘဲ ပို၍ အမှု ထကြ လာ သည့်
အပြင် ဘိစိုးရာစိုဝ၏ ကုလားဘက်မှသင်သည်ဟု ထင်၍ မုန်းကြ
သော၏။ ဤသို့ဖြစ်ပျက်ရသည်မှာ ထားဝယ်သောင်း ဆဲဆိုပြောဆို
ကသောအရေးပုံပါသောဖြင့်တည်ဖြစ်ရလိုက်သည်။ * ဤမှာသည်ဖြ
နေ့သောစွပ်ပြော၍ ဗမာတယောက်သည် အစိုးရတပ်ကို ပိုနေ

---

၁ ဖြတ်ကြတ်လ ၂၆ ရက် အစိုးရကို တယ်ထောက်ခံပြီ စာဆို
ထွင်းရေး အစိုးရ ၁၉ မှ သည်ရှိသောကြောင့် ... ဗမာ
လွှင် ကုလား ၁၂ မှ ... ၉ မှ ပါဝင်သည်။

သာ၏။ ကုလားကို ပိုမုန်းလာ၏။ သွေးပိုဆာလာ၏။ စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီးဟု လူမဆိုမီက ကျေညာလိုက်ရန် လိုသလို ကုလားမဲ အင်္ဂလိပ်မဖြင့် မြဲနေရခြင်းမှာ စိတ်ချမ်းမြေ့ဘွယ် မရှိပါဟု အစိုးရအဖွဲ့က နှုတ်ထွက်ပြီး လူနည်းစု အာဏာစက်ကင်းသော အစိုးရသစ်ထောင်လိုက်ပါလျှင် ကြွနေသော သွေးများ အေးသွားမည်။ အစိုးရကို မုန်းစိတ်ပျောက်သွားမည်။ ထိုအခါမှသာ ထိုအစိုးရသစ်က အကြမ်းမသုံးဘဲ ချောမောကာ အဓိကရုဏ်းကို ရပ်စဲနိုင်မည်။ လူနည်းစု အကျိုးပျက်အောင်ကိုကား ထိုအမျိုးသားအစိုးရက မတတ်နိုင်။ ဘုရင်ခံမှာ လူနည်းစုကို ကာကွယ်ရန်တာဝန်ရှိပါလျက် နန်းရင်းဝန်ကပါ ကာကွယ်နေသည်မှာ လောကုတ်များရောရောက်နေလေသည်။

သို့အေးသွားသောအခါ စုံစမ်းရေး ကော်မီတီ၏ အလုပ်တင့်စွာ လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုကော်မီတီသည် ငါတို ယခုစုံစမ်းသောနည်းမျိုးဖြင့် စုံစမ်းလျှင် လမ်းမှန် ရောက်ပေလိမ့်မည်။

(၆)

စုံစမ်းရေးကော်မီတီကို ကုလားတို့ကလည်း ဟစ်အော်တောင်းဆိုနေကြလေသည်။ သူတို့က ဗမာနိုင်ငံမှအပ ဖြစ်သော သူများသာ စုံစမ်းရေးကော်မီတီတွင် ပါရမည်ဆိုလေသည်။ ကုလားပြည်မှ ခန့်နိုင်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ သို့ကလို ကိုယ်ကျိုးချည်းသာ ကြည့်နေသော ကုလားတို့အား

...ပေး၍ ဆုံးမသင့်လေပြီ။ ကုလားတို့သည် ဒါ...ယပြည် သွား၍ ရောင်းကြေးတော...ပေးရန် ...နေကြပြန်ပြီ။ ဗမာ ပြည်...သူတို့သီးသန့်နေ...ကို တောင်းနေကြပြန်ပြီ။ ဤကဲ့သို့ မော...ကိုလေ-ထိုးရိုးရေ လုပ်နေခြင်းမှာလည်း ငိုတတ်တဲ့ ကုလား နို့စို့သော ဝါဒ...ကား ဗမာပြည်အစိုးရသည် သူတို့ ...လယ်တိုင်းခံမည်ဟု သိသဖြင့် ပူဆာနေခြင်းသာ ဖြစ်လေ သည်။

ကုလားကိုယ်စားလှယ်များသည် မှတ်စလ...(...) ကုန်ဂ ရက် အစိုးရများထံ၌ အကအညီတောင်းနေလေသည်။ ကုန်ဂ ရက်တို့သည် ကြားဝ...ကော...ဝ...ခံမည်။

ငါတို့ကား ကုန်ဂရက်ကို မလိုသားပေ။ သက်...ကုန်ဂ...က် ကား လက်ျာဂဏ်းသားများ ကြီးစိုးနေသော အ...ဖြစ်၏။

ဗမာပြည်ဝ ကုလားတို့သည် ဗမာပြည်ကို သူတို့၏ ကိုလိုနီ နယ်ဟု အောက်မေ့နေကြ...။ သူတို့၏ ...ားကျက်ဟု၍သာ သဘောထား၏။ ...သိ...သဘောထားသည်ကို အားပေးနေသူ ကား (ဝါ)အဖ...းဆုံး မဟ...ဘားဘဲ ခွ...ပြုသူကား လက်ရှိ ကုန်ဂရက်ပင် ဖြစ်လေသည်။

လက်ရှိ ကုန်ဂရက်ခေါင်းဆောင်တို့၏ အာဘော်ကို ငါတို့ ကြားဘူးလလေပြီ။ ဗမာပြည်သည် ကုလား...၏ ဘုံရည် ဖန် ရည် ခနရည်ကြောင့် ကြီးပွားစည်ပင် လာသဖြင့် ကုလားများ က ကျေးဇူးတင်ရမည်ဟု ထင်နေသူများဖြစ်သည်။ "ဤသို့ ပင် အင်္ဂလိပ်တို့က ကုလားတို့ကိုဆိုခဲ့လေပြီ" သူတို့၏ သတင်း စာများကလည်း သည်အာဘော်အတိုင်း ရေးခဲ့လေပြီ။ ငါကလကတ္တားတွင်...စဉ်က ကုန်ဂရက်ကို ထောက်ခံသော

မနေရှင်တို့၏ သတင်းစာတွင် အင်္ဂလိပ်တို့က အထက်ပါစကား မျိုးပြောသည်ကို ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှနေပြီး ကန့်ကွက်ထား ၍ နောက်ပိုင်းဆောင်းပါးတခုတွင်ကား ဗမာတို့ကို ထိုစကား မျိုး ကုလားတို့က မပြောဘို့ တိုက်တွန်းထားလေသည်။ ဂန္ဒီ- ဒေဆိုင်-ပတေး-ရာဂျာ ဂုလချာရီစသော ခေါင်းဆောင်များ ကန်ဂရက်တွင် ကြီးစိုးနေလေသမျှ ငါတို့ဗမာပြည်က ကန်ဂ ရက်ကိုရှိသေမည်မဟုတ်။ ကန်ဂရက်နှင့်ဗမာ့အရေး၊ ကုလား အရေး၊ ကမ္ဘာ့အရေးများကို ဆိုသည် မဟုတ်။ ဂျဝါဟာလာ နေရူး၊ ဒန်းဂေး၊ ဒတ္တမဇွမ်ဒါး၊ ဒေါက်တာအာမက်စသည်တို့ ကြီးစိုးသောအခါမှသာ ကန်ဂရက်ကို ငါတို့ရှိသေမည်။ ကန် ဂရက်နှင့် တပ်ပေါင်းကာ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနွှဲမည်။ ကုလား ဗမာ ပြဿနာများကို ပူးတွဲဆွေးနွေးကာ ဖြေရှင်းပြလိုက်မည်။ ထိုအချိန်သို့ မရောက်သမျှ(ဝါ)ဆင်းရဲသား အကျိုးဆောင် လက်ဝဲဂိုဏ်း မကြီးစိုးသေးသမျှ ငါတို့အားလည်း ကုလားက နားလည်မည်မဟုတ်။ ငါတို့ကလည်း ကုလားကို နားလည် မည်မဟုတ်ကန်။

မောင်သိန်းဖေ။

ပြန်လည်သုံးသပ်ချက်

အထက်ပါ “ကုလား-ဗမာတိုက်ပွဲ”မှာ စာအုပ်ငယ်ကလေး အဖြစ်ဖြင့် နဂါးနီက ထုတ်ဝေရာ အပ်ရေ တသိန်းကျော်ခဲ့ လေသည်။ ထိုစာအုပ်ကလေးကို ကျွန်တော် ရေးသားစဉ်က ကျွန်တော့တွင်ရှိသော မာ့က်စ်ဝါဒအမြင်ဖြင့် ဝေဘန် ပိုင်း ခြား၍ ရေးသားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ယခု ပြန်လည် သုံးသပ်၍ ကိုယ့်ကိုယ် ပြန်လည်ဝေဘန်ရေးလုပ်၍ ကြည့်သော အခါ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့ မာ့က်စ်ဝါဒအမြင်မှာ မရင့်ကျက် လသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ ချို့ယွင်းချက် အချို့တွေ့ရာ အကြီးဆုံးခ္ယို့ယွင်းချက်မှာ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားကတဘက်၊ ကုလား-ဗမာလက်အောက်ခံ လူမျိုးတို့က တဘက်ဖြစ်သော ပဋိပက္ခနှင့် ကုလားစနေရှင်များက တဘက်၊ ဗမာလူမျိုးက တဘက် ပဋိပက္ခဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိရာ ကျွန်တော် ဖေါ်ပြပုံအရ ပဌမ ပဋိပက္ခသည် “ပေါ့”နေ၍ ဒုတိယပဋိပက္ခက “လေး”နေ ပေသည်။

အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့သမားတို့သည်၊ သူတို့၏ စိုးမိုးမှု မြဲမြန်ရန်၊ ကုလား-ဗမာ ပဋိပက္ခကို ကြီးထွားအောင် လုပ်နေစဉ်၌ ကျွန်တော်တို့က ကုလား-ဗမာ ပဋိပက္ခကို အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့သမားနှင့် ကျွန်တော်တို့ကြားရှိ ပဋိပက္ခ နယ်နိမိတ်အတွင်း ဖြေရှင်းကြဘို့ လိုပေသည်။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံတွင် အထွတ်အထိပ်ရောက်လာသော ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး, နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး, လုပ်ငန်းကို ဖျက်ဆီးရန် ပေါ်လာသော ကုလား ဗမာ တိုက်ပွဲအဖြစ်ဖြင့် သည့်ထက်ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖေါ်ထုတ်ဘို့လိုလေသည်။ ကျွန်တော့တိုက်ပွဲ ခေါ်သွားသည် ကုလားဓနရှင်ဘက်သို့ထက် အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့ဘက်သို့ ပိုထက်မြက်ဘို့ လိုလေသည်။ ဤသို့သော ချို့ယွင်းချက်မျိုးများကို ယခုမှ ထင်ရှားစွာ မြင်သော်လည်း ကျွန်တော့စာမူရင်းတွင် ထစ်တရာ မပြင်လိုက်ပါ အကြောင်းမှကား ကျွန်တော်သည် သမိုင်းတည်းဟူသော ကြေးမုံပြင်တွင် ကျွန်တော့ကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်လေ့ရှိရုံမက အခြားသူတို့ကလည်း ကြည့်စေလိုသောကြောင့် ပေတည်း။

သိန်းဖေမြင့်

(၁၅-၁၂-၃၅)

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

ဆရာကြီးမှာ တနိုင်ငံလုံး၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ခံနေရသော နိုင်ငံချစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ သီပေါဘုရင်အား ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့က မန်းဘီဒီပေါ်တင်ပြီး မန္တလေးရွှေမြို့တော်တွင် ဖမ်းယူသွားစဉ်က "မြတောင်" ကျောင်းတိုက်၌ စာသင်သားဖြစ်လေသည်။ ဆရာကြီးသည် ငယ်စဉ်ကပင် နိုင်ငံချစ်စိတ် ထက်သန်လာခဲ့သည်။ ဆရာကြီး၏စေတနာမှာ အနိုင်ကျင့်ခံနေရသူများ မျက်နှာမွဲများအတွက် အထူး ပိုကဲခဲ့လေသည်။

စာပေဘက်၌ ဆရာကြီး၏ လေးချိုးကြီးများကိုသော်၎င်း၊ ဘိုင်ထောက်ဋီကာ၊ မျောက်ဋီကာ၊ သခင်ဋီကာ၊ မမစေတီ ဝတ္ထု၊ မျောက်ဃက်၊ အစရှိသော ဂန္ထဝင် စာပေတို့ကို၎င်း၊ စာပေလိုက်စားသူတိုင်း မဖတ်ဖူးသူ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုထိုစာပေအားလုံးတို့တွင် ဆရာကြီးသည် စာရှုသူ တိုင်းသားပြည်သူ ရဟန်းရှင်လူ ဟူဟူသမျှတို့၏ရင်ဝယ် ကိန်းနေသော နိုင်ငံချစ်စိတ်ကို နှိုးဆော်ပေးရန်စေတနာ ပါခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာကြီး၏စာပေကို လေ့လာခဲ့

သည်။ ထိုလေ့လာခဲ့သည့်သူအပေါင်းတို့မှာ နိုင်ငံချစ်စိတ်ပြင်းထန် လာခဲ့ကြရလေသည်။

ဆရာကြီးသည် သာမန်စာပေထက် မျိုးရိုးဇာတိမာန် အခြေခံဖြစ်သော နိုင်ငံတော်၏ဖြစ်စဉ်ကို နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်လေ့လာခဲ့သည့်အတိုင်း “မှန်နန်းရာဇဝင်အကျဉ်းချုပ်” တရပ်ကိုလည်း ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဆရာကြီး၏နိုင်ငံတော်အား ကျေးဇူးပြုသည့်လုပ်ငန်းများကား များလှပါသည်။ နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲ ပြုလုပ်နေကျ အမျိုးသားနေ့ကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်သော ၁၉၂၀-ခုနှစ် ကျောင်းသားများ သပိတ်အတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အမျိုးသားဘက္ကသိုလ်တွင် ဆရာကြီးသည် မြန်မာစာ ပါမောက္ခအဖြစ်တာဝန်ယူခဲ့လေသည်။

ဝံသာနုခေတ်တွင် ဆရာကြီးသည် ဝံသာနုလုပ်ငန်းများကိုတတ်စွမ်းသည့်ဘက်မှ လိုလေသေးမရှိရအောင် ဝိုင်းဝန်းခဲ့သည် ၁၉၃၃-ခုနှစ် ရေနံချောင်း၌ ကျင်းပသော တို့ဗမာ အစည်းအရုံး၌ ပထမဆုံးညီလာခံတွင် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ဘွဲ့ကိုခံယူခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၌ နာယကကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ ၁၉၃၆-ခုနှစ်တွင် ဝတင်ပေါ်ပေါက်လာသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကလည်း ဆရာကြီးကိုပင် နာယကအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ယနေ့အထိ ကျော်ကြားခဲ့သော သခင်ခေါင်းဆောင်အားလုံးတို့မှာ ဆရာကြီးက ရှာရိုးရှောက်ပြီးလူလားမြောက်အောင် လုပ်ပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရသူများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ဆရာကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် ထန်း

တောက်လာကြသူများချည်းသာ ဖြစ်ကြလေသည်။ သို့သော် ဆရာကြီးသည် မိမိသားသမီးများ လူလားမြောက်ပြီး ထန်း တောက်သည်ကိုသာ လိုလားလျက် ကျေးဇူး တုံ့ပြန်ခြင်းကိုမှ ဂရုမပြုသော မိခင်ကြီးနှင့် အလွန်တူလေသည်။

လွန်ခဲ့သော စစ်ကြီးအတွင်းက ဆရာကြီးသည် ဂျပန် ဖက်ဆစ်တို့ကို နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ ကြုံကြိုက်ရသောအခါ အလွန်ပင် မကျေနပ်သည့်အလျောက် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးကို အဘိ အလင်း ဗိုလ်ပုံပရိသတ်အလယ်၌ ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့လေ သည်။ ဂျပန်ခေတ် လွတ်လပ်ရေးသည် "နဖါးကြိုးနှင့် လွတ် လပ်ရေး" ဖြစ်သည်ဟု ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ကန်တော်မိတ် သဘင်၌ ကျင်းပသော ဒေါ်ခပ်တရပ်တွင် ဖွင့်ချခဲ့လေသည်။

စစ်ကြီးတခေတ်လုံး၌ ဆရာကြီးသည် ဗန်းဘေးစစ်ဘေးတို့ ကို ကိုယ်တွေ့ဖြစ်လာသောကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေး (ဝါ) စစ် မဖြစ်ရေးကို အလွန်လိုလားလျက်ရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ယခုအခါ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကန်ဂရက် ဗမာနိုင်ငံ၏ဥက္ကဋ္ဌ ဝန်ကို ထမ်းဆောင်လျက်ရှိလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ပြည်သူ့တရုပ်နိုင်ငံ အစိုးရ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သွားရောက်ခဲ့သော ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ တွင် ဆရာကြီးသည် ခေါင်းဆောင်အဖြစ်လိုက်ပါခဲ့ပြီး လွန်ခဲ့ သောနှစ်က ပီကင်းမြို့၌ ကျင်းပသည့် အာရှဒေသ ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကန်ဖရင့်သို့လည်း တက်ရောက်ခဲ့လေသည်။ ဗီယာနာမြို့၌ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ကန်ဂရက် ကောင်စီ အစည်းအဝေးသို့လည်း တက်ရောက်ပြီး နောက် ဥရောပ အရှေ့ပိုင်းနိုင်ငံတို့ကို လှည့်လည်ခဲ့လေသည်။

လက်ရှိ ပြည်တွင်းဓသောင်းကျန်းမှု (ဝ၇) ပြည်တွင်းဆူပူမှု (ဝ၇) ပြည်တွင်းစစ်မှာ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပရောဂကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု ထိပ်တန်းက စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်နေသူမှာ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သခင်အောင်ဆန်း

၁၉၃၆-ခုနှစ် တက္ကသိုလ် သပိတ်ကြီးသည် သခင်အောင်ဆန်းအား နိုင်ငံကျော် ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အဖြစ် မွေးထုတ်ပေးလိုက်သော သပိတ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသပိတ်မှာ ကိုနု (ဝါ) သခင်နု (ဝါ) ယခု ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုကို တက္ကသိုလ်မှ ထုတ်ပယ်လိုက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

သခင်အောင်ဆန်းမှာ "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" စာတည်းအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို တည်ထောင်ကြရာတွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင် တဦးအနေနှင့် ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

သခင်ပါတီ ဘိုလှသိုက်ကို ထုတ်ပယ်ပြီး တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးကို ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကိုယ်တိုင် ပြန်လည်စည်းရုံးရာတွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌတာဝမှ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ အထွေ

ထွေအတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ သခင်အောင်ဆန်း သခင်ဖြစ်လာအောင် ပါရမီဖြည့်ကာ သိမ်းသွင်းခဲ့သူကား ဂျပန်ခေတ်က ကွယ်လွန်သွားသူ တိုဗမာအစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း သခင်တင်မောင် (ပန်းတနော်)ပင် ဖြစ်လေသည်။

သခင်အောင်ဆန်း တိုဗမာအစည်းအရုံးသို့ ရောက်လာပြီးနောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော (၁၃၀၀)ပြည့်အရေးတော်ပုံတွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် ဦးစီးခေါင်းဆောင်တယောက် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သခင်ဂိုး-သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လကျာ)သခင်ဗဟန်း ရဲဘော်ဘတင်(ဂိုရယ်)တို့နှင့်အတူ ၁၉၃၉-ခုနှစ်တွင် စကောဈေး(ယခုဗိုလ်ချုပ်ဈေး) အနောက်ဘက်တွင် နဂါးနီစာအုပ်အသင်း အပေါ်ထပ်၌ "ကွန်မြူနစ် ကလာပ်စည်း"တခုကို အိန္ဒိယကွန်မြူနစ်ပါတီ လက်အောက်ခံအဖြစ်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ဗမာ့ထွက်ရပ် ဂိုဏ်းဦးစီးအဖွဲ့တွင်လည်း သခင်အောင်ဆန်း ပါခဲ့လေသည်။တိုဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ မော်လမြိုင်ညီလာခံ သဘင်မှ၎င်း သာယာဝတီ ညီလာခံကြီးမှ၎င်း၊ သခင်အောင်ဆန်းက အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆက်၍ဆက်၍ တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၀ ခုနှစ် အိန္ဒိယပြည် ရမ္ဂါ ကွန်ဂရက်သို့ စေလွှတ်ခဲ့သော တိုဗမာအစည်းအရုံး၏ ကိုယ်စားလှယ် ငါးဦးအဖွဲ့တွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ခံခဲ့ရလေသည်။ ထိုငါးဦးအဖွဲ့ဝင်တို့မှာ တိုဗမာအစည်းအရုံး အလုပ်အမှုဆောင်များ ဖြစ်ကြသော သခင်အောင်ဆန်း၊

သခင်တင်မောင်၊ သခင်သန်းထွန်း၊သခင်အန်းဖေ(ဝါးခယ်မ) နှင့် သခင် ခင်အောင် (သာယာဝတီ)တို့ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ သခင်အောင်ဆန်းသည် မဟာတ္တမဂန္ဒီ နှင့် ၄င်း၊ ပန်ဒစ်နေရူးနှင့်၄င်း၊ ရင်းနှီးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၀-ခုနှစ် မေလတွင် နယ်ချဲ့စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး နယ်ချဲ့စစ် ဆန့်ကျင်ရေး တရားများဟောပြီး စည်းရုံးခဲ့သဖြင့် နယ်ချဲ့ သမားတို့က ဆုငွေငါးကျပ်ထုတ်ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

၁၉၄၀-ခု ဇွန်လတွင် တရုပ်ကွန်မြူနစ်များထံ အရောက် သွားမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွါခဲ့ သည်။ တရုပ်ပြည် အေမွိုင်မြို့တွင် သောင်တင်နေစဉ် ဂျပန် များနှင့်တွေ့ပြီး နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆက်လက်ဆောင် ရွက်ခဲ့လေသည်။

ဂျပန်တခေတ်လုံးတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အဖြစ်နှင့် တပ်မတော်ကြီးကို ထူဆောင်ခဲ့သည်။ဖက်ဆစ်ဂျပန်နှင့် ပေါင်း မိသော အမှားကြီးကို မြင်တွေ့လာသောအခါ နှောင်တရ သျက် ဖက်ဆစ်ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေးတွင် တပ်မတော်ကြီးတခု လုံးနှင့် ပါခဲ့သည်။ ဖ-ဆ-ပလ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသည်။

'တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရရမည်' ဟူသော ကြေး ကြော်သံနှင့်အညီ လွတ်လပ်ရေးရအောင် အားထုတ်နေဆဲ ပရောဂပူးနေသော ဂဠုန်ဦးစောတို့၏ ရက်စက်စွာလုပ်ကြံခြင်း ကို ခံခဲ့ရသည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် စာပေအရေး ဝါသနာပါသော် လည်း စာတအုပ် ဖြစ်မြောက်အောင် ရေးသားရန် အချိန်မရ ခဲ့သဖြင့် သခင်အောင်ဆန်း ရေးခဲ့သော စာအုပ်ဟူ၍ ပြစရာ

မရှိဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သင်၏ မိန့်ခွန်းများကို စုပေါင်းလိုက်လျှင် "သခင်အောင်ဆန်း၏ ဩဝါဒများ" ကျမ်းကြီးတကျမ်း ဖြစ်လာနိုင်လေသည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် အမြော်အမြင်ရှိရှိနှင့် အလုန်ရိုးသားတည်ကြည်ပြီး ဇာအရှိဆုံး ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်သည်ကို အားလုံးဝန်ခံကြရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ကြီးကို မေးထုတ်ခဲ့သူမှာ သခင်အောင်ဆန်း(ဝါ) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပင် ဖြစ်လေရာ ပြည်ထောင်စုကြီး တည်နေသမျှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (ဝါ) သခင်အောင်ဆန်း၏ ကျေးဇူးကို အစဉ်သတိရလျက် ရှိကြရန် အရေးကြီးလှသတည်း။

သခင်နု

သခင်နု (ဝါ) ဦးနုသည် အမျိုးသား ကျောင်းဆရာဘဝ ကပင် နိုင်ငံရေးကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဆောင်ရွက်သူဖြစ်လေ သည်။ ၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ်အစည်း အရုံးကို ဘည်ထောင်ရာ ဦးနုပါခဲ့လေသည်။

၁၉၃၃-ခုနှစ်တွင် ဦးနုသည် တက္ကသိုလ်သို့ ဥပဒေဘွဲ့ယူရန် ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသည်။ တက္ကသိုလ် အာဏာ ပိုင်များနှင့် ကျောင်းသား အခွင့်အရေး(ဝါ)ကျွန်ပညာ တိုက် ဖျက်ရေးအတွက် နင်လားငါလား ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အိုးဝေ မဂ္ဂဇင်း၌ ပါဝင်ခဲ့သော ဦးညိုမြ(ကိုသိန်းတင်)၏ဆောင်းပါး ကိစ္စနှင့် ဆက်စပ်ပြီး တက္ကသိုလ်မှ ထုတ်ပယ်ခြင်း ခံရသည်။ ထိုအခါက မိမိရထားသော မီးခြစ်ဆံတချောင်းမှ ဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်သည့် ကျွန်ပညာအမှတ်အသား (ဘီအေ)ဘွဲ့ကို ပြန် အပ်ခဲ့သည်။ ဆရာဦးဘချို၏ ဖေဘာယံအဖွဲ့ကို အားပေးကူညီ ခဲ့သည်။ သခင်ဗစိန်တို့ကို ထုတ်ပယ်ပြီးနောက် ဆရာကြီးသခင်

ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးသို့ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရာ တွင် သခင်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ရောက် ရှိလာသည်။ ၁၉၃၇-ခုနှစ်တွင် သခင်စိုး-သခင်သန်းထွန်းတို့ နှင့် နဂါးနီစာအုပ်အသင်းကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ (၁၃၀၀) ပြည့် အရေးတော်ပုံတွင် ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ငွေထိန်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး သာယာဝတီ ညီလာခံကြီးတွင် စစ်ဆင် ကျင်းရေးအဆို တင်သွင်းခဲ့ခြင်း၊ ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း၏ရန်ကုန် မြို့ ဂျူဗလီ အစည်းအဝေးကြီးတွင် စစ်ဆင်နွှဲကျင်းရေး ဟောခဲ့ ခြင်း၊ ကာကွယ်ရေး ဥပဒေအရ ထောင်ကျခဲ့သည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်တွင် တို့ဗမာဆင်းရဲသား အစည်းအ ရုံး ဦးစီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ထို့နောက် အဓိပတိ ဒေါက်တာဘမော် အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး အ ဖြစ်နှင့်၎င်း၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့်၎င်း၊ တာဝန်ထမ်း ခဲ့သည်။

“နတ်ဆိုးကြီးပြာဟ” နှင့် “မျက်စကြယ်ပေ့ဂုဏ်” ဝတ္ထု များကိုရေးခဲ့သည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် “ငါးနှစ်ကာ ဗမာပြည်” အမည်နှင့် ဂျပန်ခေတ်အတွေ့ စာအုပ်တအုပ် ရေးခဲ့ရာ ယခုအခါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့်ပင် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပြီးလေ သည်။

အင်္ဂလိပ်များပြန်ရောက်လာသောအခါ ဝေဠုဝန်မြို့၌ ခေတ္တ နားနေရာမှ သခင်အောင်ဆန်း၏ ဖဆပလ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်လာ သည်။ “မဟော်ဆက်ဆေး” ကျမ်းတအုပ်ရေးသားခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်

မှ လွှတ်တော်အမတ်ဖြစ်လာသည်။ ထိုလွှတ်တော်၏ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် သခင်အောင်ဆန်း၊ လုပ်ကြံခံရသဖြင့် သခင်အောင်ဆန်း၏ အရိုက်အရာကို ဆက် ခံခဲ့ရလေသည်။ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌအနေနှင့်ရော၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့်နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် နု-အက်တလီစာချုပ်ကို ချုပ်ခဲ့ရသည်။ ပြီးခဲ့သော ပါလီမံ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ရွေးကောက် ပွဲတွင် ရန်ကုန်မြို့လမ်းမတော် မဲဆန္ဒနယ်မှ ရွေးကောက်ခံရပြီး ယခုအခါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

သခင်စိုး

ခွဲခရီး- တဲ့ရေးခေတ် ဟံသာဝတီ ကြားရွေးကောက်ပွဲတရပ် ကျင်းပသည်မှ အစပြုပြီး တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ရင်း နှီး လာသည်။ နောက် ဘီအိုစီမှ အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီး တို့ ဗ မာ အစည်းအရုံး လုပ်ငန်းများကို အားပေးလာသည်။ ။အရှ ကျော် အင်္ဂလန်မှပြန်ရောက်လာသောအခါ ပါရှိလာသော လက်ဝဲစာပေများကိုသခင်သန်းထွန်း-သခင်ဗိုလ်(ကွယ်လွန်သူ) တို့နှင့် အတူယူပြီးလေ့လာခဲ့သည်။

အလုပ်သမားအရေးကို အထူးဂရုစိုက် လေ့ လာ သည်။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီး တို့ဗမာအစည်းအရုံး ပြန်လည်စည်း ရုံးရာတွင် အလုပ်အမှုဆောင်တဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ်၊ နဂါးနီစာအုပ်သင်းကို သခင်နု-သခင်သန်းထွန်း တို့နှင့် အတူ ထူထောင်ခဲ့သည်။ "ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ" ကျမ်းကိုပြုစုခဲ့ပြီး "ဗမာ့တော်လှန်မှု" နှင့် "အလုပ်သမားလောက" ကျမ်းတို့ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၃၀၀ပြည့်အရေးတော်ပုံတွင် ဦး ဗ ဆွေ သခင်ဗဟိန်းတို့နှင့်အတူ ထောင်ကျခဲ့သည်။ ၁၉၄၀- ခုနှစ်

တွင် စစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ကာ ကွယ် ရေး ဥပဒေအရ ထောင်ကျခဲ့သည်။ ။ဂျပန်များ မန္တလေးသို့ မဝင်မီကလေးတွင် ထောင်မှသခင်နု၊ သခင်ကျော်စိန်၊ သခင် မြသင်တို့နှင့်အတူ လွတ်သည်။ တရုပ်တပ်များနှင့် တရုပ်ပြည် သို့လိုက်ရန် စီစဉ်ရာဥပါခဲ့သည်။ နောက်မှနေရစ်ခဲ့သည်။ဂျပန် တခေတ်လုံးတွင်တောခိုခဲ့သည်။ “ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ” ကို စည်းရုံးခဲ့သည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေးကိုလုပ်ခဲ့သည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာ လေသည်။ ၁၉၄၇-ခုနှစ်တွင် “အချောင်သမားတွေနှင့်စေ့ စပ်ကျေနေခြင်းသည် အချောင်သမားဝါဒကိုအားပေးခြင်း ဖြစ်သည်”ဆိုပြီး၊ အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီကို ခွဲထွက်ထောင် ခဲ့ သည်။ တောခိုခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

သခင်သန်းထွန်း

၁၉၃၆-ခုနှစ်တွင် လူငယ်များ ကြီးပွားရေး အသင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ခရိုင် တိုဗမာအစည်းအရုံးနှင့် နီးစပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၇-ခုနှစ်တွင် နဂါးနီစာအုပ်အသင်းကို သခင်နု၊ သခင်စိုးတို့နှင့်အတူ ထူထောင်ခဲ့သည်။ ဗမာမူဆလင် အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းတွင် စာပြရင်း တိုဗမာ အစည်းအရုံး လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၃၀၀-ပြည့်အရေးတော်ပုံကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့သူတယောက်ဖြစ်သည်။ တောင်သူလယ်သမား လုပ်ငန်းများကို အာရုံစိုက်သည့်အတိုင်း ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ တောင်သူလယ်သမား အစည်းအရုံး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ်၎င်း၊ ဌာနချုပ် တိုဗမာအစည်းအရုံး လယ်သမားဌာန တာဝန်ခံအဖြစ်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြား နိုင်ငံရေး ဂျာနယ်များတွင် ဆောင်းပါးများရေးခဲ့သည်။ တိုဗမာအစည်းအရုံး မော်လမြိုင်ညီလာခံကြီးတွင် တင်သွင်းသမျှ အဆိုတို့ကို "အိန္ဒိယကုန်ဂရက် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ" ဆုံးဖြတ်ချက် များနှင့် ညှိနှိုင်းပြီးရေးဆွဲခဲ့သည်။ ၁၉၄၀-ခုနှစ်တွင် မြောင်းမြမြို့၌

စစ်ဆန့်ကျင်ရေးတရားဟောသဖြင့် ထောင်ကျခဲ့သည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်များရောက်လာသောအခါ ပဌမအုပ်ချုပ်ရေး ပြင်ဆင်ရေးကော်မတီတွင် ပါခဲ့သည်။ ဂျပန်တခေတ်လုံး လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး၊ ကုန်စည်ဖြန့်ချီရေးဝန်ကြီး အဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ဂျပန်ဘုရင်က 'တက်နေ့တံဆိပ်' ဖြင့်ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ ၁၉၄၄-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ငန်းထဲဝင်ခဲ့သည်။ စစ်ပြီးသောအခါ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်လာသည်။ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ နောက်ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဖြစ်လာသည်။ ယခုတောခိုလျက်ရှိသည်။

သခင်လေးမောင်

၁၉၃၁- ခုနှစ်က ဘီအက်စီ အောင်ခဲ့သော်လည်း ယနေ့အထိ ဘွဲ့မယူခဲ့၊ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ် အစည်း အရုံး၏ ပဋ္ဌမဆုံးဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၃-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ ပြည်သို့ နိုင်ငံရေးလေ့လာရန်သွားခဲ့သည်။ ၁၉၃၄-ခုနှစ်တွင် တို့ဗမာ အစည်းအရုံး အလုပ်အမှုဆောင်ဖြစ်လာသည်။ မြင်းခြံညီလာခံတွင်ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို စတင်သတ်သွင်းသူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထောင် အကြိမ်ကြိမ်ကျခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ရှေ့တန်း ခေါင်းဆောင်တဦးအနေနှင့် အလုပ်သမားရေးရာများကို အထူးပင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၄၀-ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ ၃၁-ရက်နေ့တွင် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာအလုပ်သမား အစည်းအရုံးကို သခင်ဗတင်(သံတဲ) သခင်ကျော်စိန်တို့နှင့်အတူ တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ပဌမ ဆုံးဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးသာယာဝတီညီလာခံတွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် တင်မြှောက်ခံရသည်။ ကာကွယ်ရေး ဥပဒေအရ အကန့်အသတ်မရှိ အချုပ်ခံခဲ့ရသည်။ ဂျပန်ခေတ် အလယ်ပိုင်း၌ အဓိပတိဒေါက်တာဘမော်အစိုးရတွင်ကူးသန်း ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ နောက် ဒေါက်တာဘမော်နှင့် မတဲ့၍ ထွက်ခဲ့သည်။ စစ်ပြီး ခေတ် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ပြန်လည်စည်းရုံးခဲ့သည်။ "လွတ်လပ်ရေး" သတင်းစာထုတ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဗမာပြည် အလုပ်သမား လယ်သမား ပါတီခေါင်းဆောင်တဦးလည်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက် (ဗမာနိုင်ငံ)၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ တဦးလည်းဖြစ်လေသည်။ စတာလင်ရေးသော 'အနုပဋ္ဋလောမရုပ်ဝါဒနှင့် ရုပ်ပိုင်းရာဇဝင်" စာတမ်းကို မြန်မာပြန် ခဲ့သည်။

ဦးဆနေ

၁၉၃၆- ၃၇ ခုနှစ်တွင် တိုဗမာ လယ်ငန်းတိုက်ကို ကျောင်းသားအစည်းအရုံး ပိုင်းဝန်းမှုအညီ။ (၁၃၀၀) ပြည့် အရေးတော်ပုံတွင် ကာလ ပယ်ပိန်း၊ သခင်စိုးတို့နှင့်အတူ မကွေးတွင်အာဘမ်းခံခဲ့ရသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ကပြစ်ရင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရင်း၊ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီကို လျှို့ဝှက်စွာ တည်ထောင်ခဲ့သည်။

ဂျပန်ခေတ်ခင်က အားဝယ်ခိုင် တိုဗမာ အစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင်အဖြစ် မှောင်ခိုမှုရှု အင်္ဂလိပ် အစိုးရက ရေမီယိုမှ ကြိုးမိန့်ပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ဂျပန်ခေတ်က "ကောဘိုတိုင်" ရန်ကုန်ခရိုင် တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၄-ခု၊ ဩဂုတ်လတွင် ဖဆပလ စတင်ဖွဲ့ရာ၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၅-ခု၊ မတ်လတွင် သခင်ကျော်ငြိမ်း၊ ဦးထင်ညွန့်တို့နှင့်အတူ ဂျပန်အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ဂျပန်ပြေးမှ လွတ်သည်။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီကို တည်ထောင်သည်။ ယနေ့တိုင် ပါတီ၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသည်။ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ဥရောပအရှေ့ပိုင်း ပိုလန်နိုင်ငံ အခြေအနေကို သွားရောက်လေ့လာခဲ့သည်။ ယခုမူ အာရှဆိုရှယ်လစ် ဖြူရိုသဘာပတိအဖြစ်၎င်း၊ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်နေသည်။ အလုပ်သမားများ အစည်းအရုံး အဖွဲ့ချုပ် (ဗမာနိုင်ငံ) ၏ ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့တွင်မူ ကာကွယ်ရေးနှင့် သတ္တုတွင်း ဌာနများကို တာဝန်ခံနေရလေသည်။

အရမ်းဝေဘန်ပြောဆိုခြင်းထက် ကြောင်းကျိုး ဆင်ခြင်မှုကို အစွဲအားပေးသဖြင့် နိုင်ငံရေးရှုသူများ၏ ကြည်ညိုမှုကိုပင် ခံယူရသူဖြစ်လေသည်။

ဥက္ကာမြင့်ဦး

၁၉၁၈ ခု၊ ဇူလိုင်၊ ကျောက်ဆည်မြို့တွင် ဖွားမြင်သည်။ အဖ ဦး
ဖေတင်၊ အမိ ဒေါ်ဖွား ဖြစ်သည်။ အသက် ငယ်စဉ်က သင်ရှား
ဒေသသည်။ ကျောင်းဖြစ်ထွန်းသည့် သတိထားရသည် ဇွဲ ဝင်
ရေး ဖမ်းခဲ့သည်။ ဝေယံကိုလည်း ထုတ်ဝေ၍ ဝန်ထမ်းအဖြစ် သမဂ္ဂ
ကြေးကြော်သံဖြစ်သော "မျိုးညွန့်" မဂ္ဂဇင်း တာဝန်ခံ စာ
တည်းလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ် ကျောင်း
သား သမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်နှင့် (၁၃၀၀)ပြည့် အရေးတော်ပုံ
တွင် ဦးဗဆွေ၊ သခင်စိုးတို့နှင့်အတူပါခဲ့သည်။ အဘိုးတို အ
လုပ်သမားအစည်းအရုံး၏ ပဲ့ကိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
၁၉၄၀-ခုနှစ်တွင် တိုဗမာအစည်းအရုံးဝင်ခဲ့သည်။ ဗမာနိုင်ငံ
လုံးဆိုင်ရာ တိုဗမာအစည်းအရုံး အမှုဆောင်တဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။
ပဲခူး၌ ၁၉၄၃-ခု၊ ကျင်းပသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာတိုဗမာ
အစည်းအဝေးတွင် အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရ
သည်။ ကာကွယ်ရေးဥပဒေအရ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ဂျပန်
ခေတ်တွင် "ချေးတပ်"ဟု ကျော်ကြားခဲ့သော ဗမာ့ လက်ရုံး

ပန်းတနော် ဦးသန့်

ပန်းတနော် အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာလုပ်ခဲ့သည်။ ဂန္ထလောက နှင့် အခြား ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်း သတင်းစာများတွင် စာပေများ ရေးသားခါ နိုင်ငံကျော်ကြားမှုကို ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ် ပြန်ကြားရေးဌာနကို ကိုင်ခဲ့သည်။ ယခုသော် နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဌာန အတွင်းဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းလျက်ရှိလေသည်။

၀၈ ဗိုလ်မှူးဘော “ဗိုလ်လက်ျာ”

၁၉၁၁- ခုနှစ် [illegible] ခေါင်း [illegible] ကျောင်းသား [illegible] ညီလာခံတွင် [illegible] ၁၉၃၈-ခုနှစ်တွင် [illegible] ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၄၁-ခုနှစ် [illegible] ခဲ့သည်။ [illegible] အမှုထမ်းခဲ့သည်။ [illegible] အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးတွင် ပါခဲ့သည်။ တပ်မတော်တွင် ဆက်လက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ([illegible]) သခင်အောင်ဆန်းကွယ်လွန်သောအခါ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ်၎င်း၊ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အဖြစ်၎င်း၊ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ယခုမူ လက်ျာကုမ္ပဏီ အစရှိသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

နဂါးနီဂျာနယ်နှင့် ဂျာနယ်ကျော်တို့အပြင် ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် ဆောင်းပါးအများအရေးခဲ့သည်။

“နိုင်ငံရေးမြေပုံ” ကျမ်းကိုပြုစုခဲ့သည်။

တပ်ကို စတင်ခဲ့ရရှာသည်။ နောက် နိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင်ဒုတိယ အတွင်းဝန်အဖြစ် တာဝန်ခံယူခဲ့သည်။ စစ်ပြီးသောအခါ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်တဦးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရင်းကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ။"နေရှင်လေဘာ" ကျမ်းကိုပြုစုခဲ့လေသည်။

သခင်ကျော်စိန်

၁၉၃၄- ၁၉၃၅- ခုနှစ်တွင် လူငယ်များ ကြီးပွားရေးအသင်း၌ "လူမှုရေး" လုပ်ငန်းများ စတင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃-၃၇-ခုနှစ်တွင် "နယ်းဘားမား" သတင်းစာ၏ တက္ကသိုလ်သတင်းထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အလုပ်သမား အရေးနှင့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကိစ္စများတွင် စတင်ပါခဲ့သည်။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း တို့ဗမာအစည်းအရုံး ပြန်လည် စည်းရုံးသောအခါ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ကျောင်းသား အနေနှင့်ပင် ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဆောင်းပါးများရေးခဲ့သည်။ ၁၃၀၀-ပြည့် အရေးတော်ပုံတွင် ဗိုလ်အောင်ကျော်တို့နှင့်အတူ ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရခဲ့သည်။ ဆေးရုံ၌ (၃)လခန့်နေပြီးတို့ဗမာအစည်းအရုံးလုပ်ငန်းများကို ဆက်လုပ်သည်။ လက်ထောက် "ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်းဌာန" အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရေနံမြေ အလုပ်သမား စည်းရုံးရေး အထူးတာဝန်ခံဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၄၀–ခုနှစ်တွင် ဗမာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ အလုပ်သမား အစည်းအရုံးကို သခင်လေးမောင်၊ သခင်ဗတင် (သံတွဲ)တို့နှင့် အတူ တည်ထောင်ခဲ့သည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ဌာနချုပ် အလုပ်အမှုဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၁-ခု မြင်းခြံခရိုင် တို့ဗမာ အစည်းအရုံး ညီလာခံတွင် ဆောင်ကျခဲ့သည်။ ဂျပန်နှင့် ပူးပေါင်းရေးကို စောစောကပင် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ထောင် တွင်းမှနေပြီး ဂျပန်နှင့်မပူးပေါင်းရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၂–ခုနှစ် ဧပြီလတွင် သခင်နု၊ သခင်စိုး၊ သခင်ဗဟိန်းတို့ နှင့်အတူ တရုပ်အစိုးရက တရုပ်ပြည်သို့ခေါ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သော် လည်း ပျက်ခဲ့သည်။ ထောင်မှလွတ်သော် သခင်စိုး၊ သခင် မြသွင်၊ သခင်သိန်းဖေ (သိန်းဖေမြင့်) တို့နှင့်အတူ တရုပ်တပ် များနှင့်အတူ လိုက်ရန်ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ ကြ။ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးကိုသာ ဆက်လုပ်ခဲ့သဖြင့် ၁၉၄၂-ခု စက်တင်ဘာလ ၁၇-ရက်နေ့တွင် ဂျပန်နှင့် ပူးပေါင်းနေသတို့ ၏ သေနတ်နှင့်အပစ်ခံရသည်။ လက်ဝဲအဆုပ်အတွင်း ကျည်ဆံ ခိုသော်လည်း ပြန်လည်ကျန်းမာလာသဖြင့် ဂျပန် ဆန့်ကျင် ရေးကို ဆေးရုံပေါ်မှ ဆက်လုပ်ခဲ့သည်။

၁၉၄၃-ခု ဇူလိုင်လတွင် ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့အစည်း (ဗမာနိုင်ငံ) ပြည်လုံးကျွတ် ညီလာခံကျင်းပရာ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ ၁၉၄၃-ခု စက် တင်ဘာလတွင်ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့၏ အဘမ်းခံရသည်။ ဂျပန်ဖက် ဆစ်တို့၏သေနတ်နှင့်မိုး၍ထားခြင်းခံရပြီး ဂျပန်နှင့်ပေါင်းလာ ခဲ့ရသည်။ ၁၉၄၅-ခုနှစ် မတ်လတွင် ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့က ပြန် ဘမ်းခြင်းခံရပြီး ရန်ကုန်မှ ဂျပန်များပြေးမှလွတ်သည်။ စစ်

သပြီးတွင် အိန္ဒိယလိပ်စ်ရေး "ကွန်မြူနစ်ဝါဒအခြေခံများ" စာတမ်းကို "ဘာလဲဟဲ့ ကွန်မြူနစ်" အမည်နှင့် ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ "တရုပ်ဆိုဗီယက်" စာတအုပ်ကိုပြုစုခဲ့သည်။

၁၉၄၆-ခုနှစ်တွင် ဘုရင်ခံသန့် အမတ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် "ဗမာပြည် လူမှုတော်လှန်ရေးနှင့် လူတန်းစားပြဿနာ" ကျမ်းကိုပြုစုခဲ့သည်။ "မေးခွန်း စာတမ်း" "အောက်တိုဘာ ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး" စာတမ်းတို့အပြင် "နယ်ချဲ့ထိုးစစ်နှင့် ကရင်သူပုန်" စာတမ်းတို့ကိုပြုစုခဲ့သည်။ "ကွန်မြူနစ်ကျေညာစာတမ်း" နှင့် "ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ် အဖွဲ့အစည်းချုပ် လုပ်ငန်းစဉ်"တို့ကို ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ ယခုမူ ပြည်သူ့စာပေတိုက် အုပ်ချုပ်မှု အဖွဲ့ဝင်အနေနှင့်ဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

သိန်းဖေမြင့်

၁၉၃၄-၃၅- ခန့်ကတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ အလုပ်အမှုဆောင်။ ၁၉၃၅—၃၆- ဗမာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ တို့ဗမာ အစည်းအရုံး တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး။ ၁၉၃၆-၃၇ ဘင်္ဂလားပြည်နယ် ကျောင်းသားများအဖွဲ့ပေါင်းချုပ် အလုပ် အမှုဆောင်။ ၁၉၃၆-တက်ဘုန်းကြီးဝတ္ထုရေး။ ၁၉၃၇-၃၈ နဂါးနီစာအုပ်အသင်း ပညာရေးအဖွဲ့ဝင်အမှုဆောင်။ ၁၉၃၉— ၄၀- ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ။ ၁၉၄၀-၄၁- တက်ခေတ်နယ်ဆိုး ဝတ္ထုနှင့် ဦးခေမာ ဘိလပ်သွား ပြဇာတ်ရေး၊ ၄၁-၄၂-ဂျပန် အဝင်တွင် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများ၏ စည်းရုံးရေး မှူး တဦးဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် အိန္ဒိယနှင့် တရုတ်ပြည်များသို့သွား။ ၁၉၄၅ ဗမာပြည်ပြန်ရောက်။ ၁၉၄၅ အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၄၆-ဇွန်လအထိ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ် ပါတီ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး။ ၎င်းနောက် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်တွဲဘက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး။ ၁၉၄၈-ဘဲလားရေး သဘင်သစ်ကို ကပြ။ ၁၉၄၈ မတ်လထိ ဗမာပြည် ကွန်

မြို့နှစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီလူကြီး။ ၎င်းနောက် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှထွက်ပြီး လက်ဝဲအင်အားစုများ ညီညွတ်ရေး၊ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးများကိုလုပ်။ ၁၉၄၈-ဩဂုတ်လမှ ၄၉-ဇူလိုင်ထိ ထောင်ကျခံ။ ထောင်တွင်းမှ "လမ်းစပေါ်ပြီ" ဝတ္ထု။ ချစ်ရှိခေါ်ရာဇဝတ်ညွှန်းနှင့် ဒီမိုကရေစီသစ် မော်စီတုံး၏ သင်ကြားချက်များစာအုပ် သုံးအုပ်ကို ရေးသည်။ "စိမ်းရောင်စို" ညီညွတ်ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး သဘင်သစ်ကိုကပြသည်။ ယခုပြည်သူ့ညီညွတ်ရေးပါတီ တရုပ်-ဗမာ မိတ်ဆွေဖြစ်အသင်း။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက်။ စာရေးဆရာများအသင်းတို့တွင် ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ၏။

ဘုံဝါဒနှင့် တို့ဗမာ

ဤစာအုပ်တွင်

ပါဝင်ရေးသားသူများ

* သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း
* သခင်အောင်ဆန်း
* ဦးနု
* သခင်စိုး
* သခင်သန်းထွန်း
* သခင်ဗဟိန်း
* သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လက်ျာ)
* သခင်ကျော်ငြိမ်း
* သိန်းဖေမြင့်
* ဦးဗဆွေ
* သခင်လေးမောင်
* ဦးသန့် (ကုလသမဂ္ဂ)

တအုပ် ၂ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ— [illegible]

ပုံနှိပ်သူ— စာပေလောကစာအုပ်တိုက်